

ספר
אשר בנחל

שְׁנַת
ה'תשע"ג
חלק רל"ג

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בְּנַחַל הַנּוֹבֵעַ מְקוֹר
חֻכְמָה יְסוּדָתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִזְקוֹת
וְהַתְּעוּרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכֹל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יֵהיֶה מִי שִׁיְהִיָּה

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה אֲדַמּוּר
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ
הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלְאָ אֲשֶׁר כָּל רוֹז לָא אָנִים לִיָּה
רַבִּי נֶתָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים
מִגְמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהֱרַק הַקְּדוֹשׁ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ" הַאֲזִכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ" כֶּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ" וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכָרַב חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹהֵי שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלֶאֱבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרְשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךָ" וְגו', בְּאוֹתָהּ שְׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹהֵי מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פָּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אֲמִירָה וְאֲמִירָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וְגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֹשֶׁךְ וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפְקֵ לְרֹעַב נַפְשֶׁךָ וְנַפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזִרְחַ בְּחֹשֶׁךְ אוֹרֶךָ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהְרִים", וְאִף מְחַשְׁבָּה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵינּוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֶיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ" וְלִחְשְׁבֵי שְׂמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׂכוֹתְבֵין אוֹתוֹ בְּסִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכּוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שִׁם) "וַיִּכְתֹּב סִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ" וְלִחְשְׁבֵי שְׂמוֹ", לְמָה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וְיִשְׁבַּע מְטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִתְּחַף הַיְיָ" תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ", "וְנִתְּחַף הַיְיָ" תְּמִיד" זֶה מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ" זֶה מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמָהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכויות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבועולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלוש בין אדם לקונו, ושלוש בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלוש לאבוד, כי רבות יגעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שנוזכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונוזכה להתענג בזיו שכנינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

אתרעט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר יתרו כ' שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

כבר דברתי עם בנכם ... נרו יאיר ואמרתי את דעתי וכו', ואני בטוח שהוא מסר לכם את דעתי, עם כל זאת אמרתי עוד פעם לחזור על דברי, כפי הנראה בנכם ... נרו יאיר נפל בפח גדול, כי לדעתי היא בכלל לא שפויה בדעתה וכו', היא התפרצה בחדר קבלה שלי בצורה כזו וכו', ממש מטרפת וכו', ומה גם שזה כבר כמעט שנתים שהתחתנו והיא עדין לא נותנת לו ... וכו', האם זה נורמלי? וחבל מאד שבנכם ... נרו יאיר יסבל, ואף שאני נגד גרושין, אבל פה זה פשוט אין שפויה בדעתה, ולכן אני את דעתי אומר, יעזר הקדוש ברוך הוא ששהכל יתהפך לטובה.

תאמינו לי שזה צער גדול להגיד ככה, אבל אני רואה את הצער והיסורים של בנכם ... נרו יאיר, וחבל מאד שיסבל.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אתרפ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר יתרו כ' שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מה לעשות שאין לאח שלך שום אמונת חכמים וכו', וברח מיבנאל, ולכן צריך לשלם על זה מחיר גבה, והקדוש ברוך הוא יתן לו שכל ודעת לדעת מה ואיך להתנהג וכו'.

אני מאד מבקש אותך ... נרו יאיר שתלמד בכל יום דף גמרא

בסדרת דף היומי שזוה חיות להנפש, הדף היומי של היום זה שבת ק"כ, תאמין לי אם תרגיל את עצמך ללמד בכל יום דף גמרא, תרגיש קשר רוחני שאי אפשר להסביר, ואף שלפעמים זה יבוא לך מאד מאד קשה, תעשה לעצמך חק ולא יעבר שאת הדף היומי אתה לא תחסיר, ומי יתן שתקח גם חברותא ללמד אתו את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה הצלחת האדם, ואפלו שאתה לא מבין את הכל, עם כל זאת תגרס את הדף, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, וכבר אמר החכם מכל אדם (משלי ט) "אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא".

נא ונא תשמרו על השלום בית שלכם, ותאהבו אחד את השני, ותכבדו אחד את השני, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פ"ק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אתרפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ כ' שְׁבַט הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁמְּסַרְתָּ אֶת נַפְשְׁךָ בְּשִׁבְלֵי מַטָּה הַבְּחִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵתָה תַּכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ כָּל כְּלָף בְּעֵגִיז לְהַשִּׁיג מֵה שְׁיֹוֹתֵר שְׂד"רִים לְהַפִּיץ קְפוֹת, כִּי הַמְּצַב בְּהַמְשָׁרֵד "יִשְׂמַח צְדִיק" אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמִינוֹס מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל, וְלִכֵּן תַּעֲזוּר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁיִהְיוּ שְׂד"רִים וְיִהְיֶה לָהֶם פְּרֻנְסָה גַם כֵּן בְּכַבּוֹד גְּדוֹל.

רְאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשִׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרֻנְסָה שֶׁהוּא חַת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) פּוֹתֵחַ אֶת יְדֶךָ, יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) וְהִיטָּ אֶת שְׂמִיחָ, וְלִכֵּן הַדְּבָר הֵרָאשׁוֹן אֶתָּה צְרִיף לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמַּח אֶת עֲצָמְךָ, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁמְּאֹד מְאֹד קָשָׁה לְךָ וְיִמַר לְךָ הַחַיִּים מְמוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תִבּוֹא לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלִכֵּן הַדְּבָר הֵרָאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֹּאמַר בְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׂמַּח? הֲרִי אֲנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן וּמְלֵא חוֹבוֹת? אֲלֵא דַע לְךָ שֶׁחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מ"א) אֵין עֲנִי אֲלֵא מִדַּעַת, עַקֵּר הַעֲנִיּוֹת תְּלוּי בַּחֲסוֹן דַּעַת, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי שֶׁמְּאֲמִין שְׂאֵין בַּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֲלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בַּחֲסֵד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְכַמְשָׁפֵט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, עַד כְּדִי כִּף שְׂאֲמָרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים (חֲלִין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְזִיזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִפֶּה קִטְנָה בְּאֲצַבְע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְזִיזִין עַל זֶה קִדְּם מִלְּמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמִיחַ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְמוֹן סִימָן פ"ג) אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפְרֻנְסָה; וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁתְּשִׂמַּח עִם נִקְדַּת יִהְיוּתְךָ שֶׁנִּבְרָאת

יהודי וְשֵׁלָא עֲשֵׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, הַשְּׂמֵחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָךְ כָּל צְנוּרֵי הַשְּׂפַע וְהַפְּרִנְסָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַזְכֶּה לְשִׂמְחָה אֶת כָּלל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל, וּמְחוּצָה, וְנִזְכֶּה בְּיַחַד לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרפב.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יְתוֹר כ' שָׁבָט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנֶכוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אתה צָרִיךְ לְדַעַת כִּי עִם יִשְׂרָאֵל עָקַר זְכוּתָם שְׂאָרְךָ יִשְׂרָאֵל שִׁיךְ לָהֶם, הוא רק מְחַמֵּת שְׂמֻקִּימִים אֶת הַתּוֹרָה, וְכִמּוֹ שְׂכַתוּב (בְּרֵאשִׁית א') "בְּרֵאשִׁית", וּפְרַשׁ רַש"י שְׂאֵם יֵאֱמָרוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם לְיִשְׂרָאֵל לְסֻטִים אַתֶּם שְׂכַבְשִׁתֶּם אֲרָצוֹת שְׂבַעָה גוֹיִים, הֵם אוֹמְרִים לָהֶם כָּל הָאָרֶץ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִיא, הוא בְּרָאָה וְנִתְּנָה לְאֲשֶׁר יִשָּׂר בְּעֵינָיו, בְּרֻצוֹנוֹ נִתְּנָה לָהֶם, וּבְרֻצוֹנוֹ נִטְלָה מֵהֶם וְנִתְּנָה לָנוּ; וְאֱמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בַּמְדָּבָר רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ג סִימָן ז') אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַשֶּׁה הֵן הָאָרֶץ חֲבִיבָה עָלַי, שְׂנֵאָמַר (דְּבָרִים י"א) "אָרֶץ אֲשֶׁר הוֹי"ה אֶלְקִיךָ דֹרַשׁ אֶתָּה תְּמִיד" וְיִשְׂרָאֵל חֲבִיבִין עָלַי, שְׂנֵאָמַר (שִׁם ז') "כִּי מֵאֲהַבַת הוֹי"ה אֶתְכֶם", אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲנִי אֲכַנִּים אֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵן חֲבִיבִין עָלַי לְאָרֶץ שְׂחִבִּיבָה עָלַי, שְׂנֵאָמַר (בַּמְדָּבָר ל"ד ב') "כִּי אַתֶּם בָּאִים אֵל הָאָרֶץ כְּנַעַן"; וְאֱמָרוּ (בַּמְדָּבָר רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ג סִימָן י"א) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָאָרֶץ שְׁלִי, שְׂנֵאָמַר (תְּהִלִּים כ"ד) "לְהוֹי"ה הָאָרֶץ", וְאוֹמַר (וַיִּקְרָא כ"ה כ"ג) "כִּי לִי הָאָרֶץ", וְיִשְׂרָאֵל שְׁלִי הֵם, שְׂנֵאָמַר (וַיִּקְרָא כ"ה) "כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים", מוֹטָב שְׂאֲנַחִיל אֲרָצִי לְעַבְדֵי שְׁלִי לְשְׁלִי, לְכֹךְ נֵאָמַר (בַּמְדָּבָר ל"ד ב') "זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּפְּל לָכֶם בְּנַחֲלָה"; נִמְצָא שְׂכָל זְכוּת שֵׁישׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, זֶה רַק בְּזְכוּת הַתּוֹרָה, וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה מְגִיעַ לָנוּ אָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְמִי שְׁלָא מְחֻזֵּק

בתורה ומתרחק מהתורה, אין לו שום שיכות לארץ ישראל כלל, ולכן אני לא מבין מה הדעת המעקמת הזו "שהחרדים הורסים את המדינה, ואינם מוכנים לקבל את היפי שבה", אדרבה אלו שלא מקימים את התורה, הם הורסים את ארץ ישראל, והם רחוקים מהיפי שבה.

אשריך ואשרי חלקך שזכית לחזור בתשובה שלמה, ואין לתאר ואין לשער את זכותך בשמים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ל"ה) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמה, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא) גדול כחה של תשובה שכיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד, והס"מ מאד מאד מפחד מבן אדם שחוזר בתשובה, כי כיון שאדם בא אל הקדוש ברוך הוא אפלו שהוא עשה עד עכשו מה שהוא עשה, ומתודה ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש ברוך הוא כבר מקבלו, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה כ' סימן י"ג) בלעם היה רשע ערם וידע שאין עומד בפני הפרענות אלא תשובה, שכל מי שחוטא ואומר חטאתי, אין רשות למלאך לגע בו, בשביל זה הוא מסית את כל אדם מה לך לחזור בתשובה? ומה לך להתודות? כי הוא יודע שמי שחזר בתשובה ומתודה להקדוש ברוך הוא, אין רשות למלאך המות לגע בו, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נח) אין מכה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע תשובה; ולכן אתה צריך מאד מאד להתחזק ולא להתבלבל משום דבר, וכל מה שהתחיל לעבר עליך, זה כדי לכפר על כל מה שעברת וכו', וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ולא יחסר לך שום דבר.

בענין כבוד אב ואם, אין עוד מצוה יותר חשובה מזו, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פרשה כ"ו) כל העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות כבוד את אביך ואת אמך; ואמרו (קדושין ל:) שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו

דְּרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְדוֹנִי; רוֹאִים מִזֶּה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזֶה מְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עִם כָּל זֹאת כְּתִיב (וַיִּקְרָא י"ט ג) "אִישׁ אָמוּ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת שְׁבֹתַתִּי תִשְׁמְרוּ", וּפִרְשׁ רַש"י סֶמֶךְ שְׁמִירַת שְׁבֹת לְמוֹרָא אָב, לוֹמַר אִף עַל פִּי שְׁהִזְהִרְתִּיךָ עַל מוֹרָא אָב, אִם יֹאמֶר לָךְ לְחַלֵּל אֶת הַשְּׁבֹת אֵל תִּשְׁמַע לוֹ, וְכֵן בְּשֶׁאֵר כָּל הַמִּצְוֹת; זֹאת אוֹמֶרֶת שְׁבוּדָאֵי צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל כְּבוֹד אָב וְאִם, אָבֵל כְּשֶׁהֵם מְבַקְשִׁים שְׁתַּחֲלֵל שְׁבֹת חֵס וְשְׁלוֹם, אוֹ תִפְרֹ אֵיזָה מִצְוָה, לֹא מְחִיבִים לְשֹׁמֵעַ לָהֶם, כִּי גַם הֵם צְרִיכִים לְשֹׁמֵעַ בְּקוּלוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אָבֵל כְּמוֹכֵן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה בְּחֻכְמָה כְּדֵי שֶׁלֹּא לְהִתְגַּרֵּת עִמָּהֶם חֵס וְשְׁלוֹם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּרְאֶה בְּיַחַד עִם בַּת זוּגָף לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתֹאחֲבוּ וְתִכְבְּדוּ וְתִבְנִינּוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֻשְׁרִים בְּחַיֵּיכֶם, רַק לְשֹׁמֵחַ יָחַד, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתַּמְשִׁיךְ בְּהַלְמוּדִים כְּדֵי שְׁיִהְיֶה לָךְ פְּרָנְסָה בְּרוּחַ, רַק לֹא לְהַפְנֵס בְּלַחֲץ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֹה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרפג.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ כ' שְׁבַט הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת מַעְלַת הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְנִסְעַ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנֵי ז"ל, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (ח"י מוהר"ן סימן קס"ב) כְּשֶׁאֶחָד יָבֹוא עַל קְבָרוֹ וַיֹּאמֶר קַפִּיטֵל תְּהִלִּים בְּהַתְעוֹרְרוֹת הַלֵּב, יִהְיֶה לוֹ תַעֲנוּג גְּדוֹל מְזֵה, וְעֲשֵׂה תְנוּעוֹת בְּגוּפוֹ וּבְעֲצָמוֹתָיו אַז, וְרַמְזוֹ שְׁיִהְיֶה לוֹ חֲלוּץ עֲצָמוֹת אַז בְּקָבְרוֹ כְּשִׂיאֲמָרוֹ תְּהִלִּים עַל קְבָרוֹ. וְעוֹד דְּבַר בְּזֵה הָעֲנִין כְּמָה פְּעָמִים. וְאַחַר כֵּךְ גְּלָה הָעֲשָׂרָה

קפיטל תהלים ט"ו ל"ב מ"א מ"ב נ"ט ע"ז צ' ק"ה קל"ז קנ"ג, ואמר שמי שיבוא על קברו ויתן פרוטה לצדקה, ויאמר אלו העשרה קפיטל תהלים, יניח עצמו לארץ ולרחב לעזר לזה האיש אפלו אם עבר מה שעבר וכו', ויחד שני עדים על זה; וכן מובא (שיחות הר"ן סימן קמ"א) שאמר אף על פי שהוא דבר קל לומר עשרה קפיטל תהלים, אף על פי כן גם זה יהיה כבוד מאד לקיים. וכן נתקיים עתה בעוונותינו הרבים שמחמת רבוי המחלקת רב ההמון עם רחוקים מאד לקיים זאת, ורבנו ז"ל הודיע כל זאת מקדם. ואנחנו עשינו מה שמטל עלינו להודיע התקון לכל החפץ להתקן, וכל אחד הטוב בעיניו יעשה. השומע ישמע, והחדל יחדל ואנחנו את נפשנו הצלנו; וידוע אשר בשביל הלמד תורה ולשא אשה, התירו חכמינו הקדושים לצאת מארץ ישראל, ומכל שכן וכל שכן כשאדם נוסע אל צדיק קדוש ונורא שהבטיח לתקן את האדם אם יבוא אל ציונו הקדוש, בודאי לא צריכים לחשש ולצאת מארץ ישראל ולבוא אל הציון הקדוש שלו בעיר אומן.

אנחנו רואים אנשים יוצאים לחוץ לארץ מחמת פרנסה וכו', וכן אם יש אחד חולה מסכן הוא יוצא מארץ ישראל לחוץ לארץ למצא מזור לנפשו על ידי רופא גדול וכו', ואינו חושש כלל כרגע מלצאת מארץ ישראל לחוץ לארץ, ופה שזה תלוי תקון נצחי וכו', למה צריכים לחשש, אדרבה צריכים לנסע בפרט מי שלא היה עדין אף פעם, ראוי לו להזדרז להיות על כל פנים פעם אחת בחייו בציון רבנו ז"ל, והיום תוף יום אחד יכולים לנסע ולחזור כבר, כי הנסיעה מארץ ישראל לציון רבנו ז"ל לא לוקח יותר מכשלוש שעות טיסה, ולכן יכולים עוד לחזור בתוף מעת לעת, ולכן תעשה כל מה שביכלתך להיות על כל פנים פעם אחת אצל ציון רבנו ז"ל, ותקבל את תקונך הנצחי, ואל תבלבל את עצמך משום בלבול שבעולם.

ראה למסר את נפשך על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא

כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שֶׁמָּח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמָּצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחַר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמֵּתֵנֶת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה כָּל הַחַיִּים שֶׁלָּךְ יִלְכוּ כְּכֹר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכֶּה לִישׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּיֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י') מִה שֶׁבָּנִי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסֶד וְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מִהַשְּׂמֵחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאֵז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וְכִבֵּר לֹא יִחָסַר לָךְ שׁוֹם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרפד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ כ' שִׁבְט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעַתִּי אֵל תַּעֲשֵׂי יוֹתֵר שׁוֹם נְסִיוֹנוֹת כְּדֵי לְהַכְנִס בְּהַרְיוֹן וְכוּ', מֵאַחַר שֶׁזֶּה תְּלוּי בְּפִקּוּחַ נֶפֶשׁ מִמָּשׁ וְכוּ', וְלָכֵן אֶת וּבַעֲלֶךָ תִּשְׁמַחוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַמִּתְנֻנּוֹת שֶׁנִּתְּנָן לָכֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁלֹּשׁ יְלָדִים מְקַסִּימִים, וְתִרְאוּ שְׁנֵיכֶם רַק לְשִׂמְחָה בְּכָל יוֹם, וְלִתֵּת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֶסֶד חַנּוּם שֶׁהוּא עֹשֶׂה עִמָּכֶם, וְאֵל תִּדְחַקוּ אֶת הַשְּׂעָה כָּלֵל.

הַרְבֵּה פְּעָמִים אָדָם גּוֹרֵם לְעֲצֻמוֹ צְרוּת וְיִסּוּרִים בְּחַנּוּם, וְלָכֵן מֵאַחַר שֶׁעֲבַר עֲלֶיךָ כְּכֹר מִה שֶׁעֲבַר וְכוּ' וְכוּ', לֹא כְּדַאי לָךְ לְדַחַק אֶת הַשְּׂעָה, רַק לְשִׂמְחָה עִם זֶה שֶׁנִּתְּנָן לָךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁתַּדְּלִי בְּכָל מִינֵי אִפְנָיִם שֶׁבְּעוֹלָם לְהַיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמְחָה אֶת בַּעֲלֶךָ, וּבִיחֻד תַּחֲוִי חַיִּים נְעִימִים וּמְאֻשְׁרִים, וּלְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וּלְהַיּוֹת דְּגָמָא חִיָּה לְהֵילָדִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְּלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ כ' שֶׁבַט הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הָעֵקֶר בְּשִׁדּוּךְ צְרִיכִים לְבַדֵּק אֶת הַמַּדּוּת שֶׁל הַבַּחּוּרָה, אוֹ אֶת הַבַּחּוּר,
וְכֵן לְדַקְדֵּק מְאֹד אִם יֵשׁ לָהֶם יְרֵאת שָׁמַיִם, וְאִינֶם קְלֵי דַעַת, וְזֶה יְכוּלִים
לְרַאוֹת בְּהִנָּהּגוֹת יוֹם יוֹם, כְּגוֹן שֶׁלֹּא יֵאָכְלוּ אֶלָּא בְּמָקוֹם שֵׁישׁ הַכָּשֵׁר טוֹב, וְכֵן
מְבָרְכִים קֹדֶם הָאֵכֵל וְכוּ', וְכֵן מְקַפִּידִים עַל בְּרַכַּת הַמְּזוּזָן וְכוּ', וּשְׁאֵר דְּבָרִים
קְטַנִּינִים שֶׁבְּזֶה תִּלְוִי הַכֹּל.

מִסְפָּר שְׂאֵדָם הָיָה לוֹ בַּת יְרֵאת שָׁמַיִם גְּדוּלָּה מְאֹד, וְאָבִיָּה הֵלֶךְ וְחָפֵשׁ
בַּחוּר יֵרֵא שָׁמַיִם גְּדוּל, וְנִכְנַס בִּישִׁיבָה וְדִבֵּר עִם הַמְּשֻׁגָּעִת וְהָרֵאשׁ יִשִּׁיבָה,
וְהֵם הִצִּיעוּ לוֹ בַּחוּר אֶחָד שֶׁהוּא מְצִיָּן בְּלַמּוּד תּוֹרָה וְהַתְּאָרְסוּ, וְכִשְׁהִתְחִילוּ
לְצֵאת לַעֲשׂוֹת קְנִיּוֹת וְהִנֵּה יוֹם אֶחָד הַבַּחּוּרָה שׁוֹאֵלֶת אֶת הַבַּחּוּר אִם כָּבֵר
הַתְּפַלֵּל מִנְחָה, כִּי זֶה כָּבֵר אַחַר הַצְּהָרִים, וְהַשִּׁיב הַבַּחּוּר שֵׁישׁ לוֹ עוֹד זְמַן וְכוּ',
וְכִשְׁהִתְקָרַב כָּבֵר הַשְּׁקִיעָה וְכִמְעַט שְׁעוֹבְרִים זְמַן תְּפִלַּת מִנְחָה, שְׁאֵלָה אוֹתוֹ
עוֹד פַּעַם מְתִי תְּתַפְּלֵל מִנְחָה, זֶה מְאֻחָר, עֲנֵה וְאָמַר הַתְּפַלֵּלִי כָּבֵר (וְהִיא יִדְעָה
שְׁזֶה לֹא נִכּוֹן, כִּי הִלְכוּ בִּיחַד כָּל הַזְּמַן, וּמִקֶּדֶם אָמַר לָהּ שֵׁישׁ לוֹ עוֹד זְמַן לְהַתְּפַלֵּל, וְעָכְשׁוּ הוּא
מְשַׁקֵּר וְאוֹמֵר שֶׁכָּבֵר הַתְּפַלֵּל, שְׁזֶה שֶׁקֵּר בְּמִצַּח נְחוּשָׁה), וְסִפְּרָה אֶת זֶה לְאָבִיָּה, וְהוּא נִסַּע
אֶל הַחֲזוֹן אִישׁ זִי"ע, וְסִפֵּר אֶת הַסְּפּוּר הַזֶּה מֵה שֶׁבִּתּוֹ סִפְּרָה לוֹ, וְהוֹרָה הַחֲזוֹן
אִישׁ זִי"ע וְתָכַף וּמִידָ לְבַטֵּל אֶת הַשִּׁדּוּךְ, וְאָמַר אִם בַּחוּר יְכוּל לְשַׁקֵּר בְּשֶׁקֶר
גַּם כֵּזֶה, וְכֵן הוּא מְזוּלָזֵל בְּתַפְּלָה וְכוּ' וְכוּ', סִימָן שְׁאִין לְבַחוּר הַזֶּה שׁוֹם יְרֵאת

שָׁמַיִם, וְרַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן הוּא יְכוּל לְהַכְשִׁיל אוֹתָהּ בְּעוֹנוֹת חַמּוּרִים שְׂגוּבִלִים בְּכַרִּיתוֹת רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן וְכוּ'.

זֶה דְּגָמָא פְּשוּטָה אִיף יְכוּלִים לְדַעַת מַה זֶה יִרְאֵת שָׁמַיִם, כִּי אִם מְזוּלְזָלִים בְּדְבָרִים פְּעוּטִים וְכוּ', כַּגּוֹן שְׂאוּכְלִים בְּלִי הַכֶּשֶׁר וְכוּ', וְלֹא מְבָרְכִים שׁוּם בְּרִכוֹת וְכוּ', זֶה מֵרָאָה לְדַעַת שְׂאִין שׁוּם יִרְאֵת שָׁמַיִם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׁיִהְיֶה לָּהּ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָּהּ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ כ' שִׁבְט הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׂזוּכָה לְחַטָּף בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, שְׁזָה הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֶר הָרַע, וְיִדוּעַ אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל נָתַן לְכַמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִּקּוּן לומר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת (עֵין שִׁיחוֹת הָר"ן סִימָן קפ"ה), וְכֵן מוּבָא מִגּוּרֵי הָאָרִיז"ל שְׁזָה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְחֹזֵר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת וְכֵן מוּבָא מִהַרְבֵּה צַדִּיקִים הַנְּהַגָּה קְדוּשָׁה זוֹ לומר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, שְׁזָה מְזוּכָף אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חַלּוּדָה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּן תִּשְׁתַּדֵּל לְגַרֵס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, שְׁזָה תְּמִיד הִיָּה חַק וְלֹא יַעֲבֹר אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, כִּי רַבְּנוּ ז"ל נָתַן תִּקּוּן לְכַמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּבִינֵיהֶם מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל שְׁיֵאֱמָרוּ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְשִׁמְעָתִי פַעַם מִהַרְבֵּה הַחֲסִיד ר' לוי יִצְחָק בְּנֵדֶר ז"ל שֶׁהוּא הַכִּיר נֵין מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל, נִכְדָּ שֶׁל בְּתוֹ חֲנָה צִירֵל ע"ה, שֶׁהִיָּה גַר בְּחֶאֱרָקוּב, וְהִיָּה בַעַל הַבַּיִת פְּשוּט, וּבְכָל יוֹם הִיָּה לומר ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת חַק וְלֹא יַעֲבֹר, וְכַךְ נִהַג הַמוֹן שָׁנִים, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְקַיֵּם אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

וְהַעֲצָה הַכִּי קָלָה לְחַטֵּף ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת בְּכָל יוֹם שְׁלוֹמֵי יוֹם וְגוֹרְסִים
 שֵׁשׁ פְּרָקִים לְפָנֵי הַצְּהָרִים, וְשֵׁשׁ פְּרָקִים אַחֲרֵי הַצְּהָרִים, וְשֵׁשׁ פְּרָקִים בְּלִילָה,
 וְכֵן יִהְיֶה לוֹ בְּנִקְל לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְאִפְלוּ לֹא יוֹגִישׁ
 שְׁסִיִּים ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְזֶה עֲצָה קָלָה וְנִכּוֹנָה, וְזֶה שִׁידָּ גַם לְעֹרֵב שְׁבֹת
 שְׂאֵז הַזְּמַן דְּחוּק מְאֹד וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
 הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרפז.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ כ' שְׁבַט הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת בַּחוּרָה רִנָּה בְּגִיל עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם, וְכָל הָעוֹלָם לְפָנֶיךָ וְכוּ' מֵה לְךָ
 וְלִצְרָה הַזֹּאת לְקַחַת גְּרוּשׁ עִם שְׁתֵּי בָנִים וְהוּא עוֹד מִבְּגָר מִמֶּךָ בְּעֶשֶׂר שָׁנִים,
 וְלִכֵּן לְדַעַתִּי אֵל תִּפְנְסִי בְּזֶה רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי בְּבִטְחוֹן חֲזָק שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ וְתִזְכִּי לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְגֶךָ הַשִּׁיכֵת לְשֵׁרֵשׁ נִשְׁמַתְךָ.

לְפַעֲמִים מְרַב לַחֲץ וְדַחַק וְיֵאוּשׁ וְכוּ' וְכוּ', כִּכְר מוֹכְנִים לְהַתְפַּשֵּׁר עַל
 כָּל דְּבָר וְאַחַר כֵּן מִתְחַרְטִים כָּל הַחַיִּים, וְלִכֵּן מֵה לְךָ מִדְּבָר זֶה, וְתִבְקֶשֶׁי בְּכָל
 יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיִזְמִין לְךָ אֶת בֶּן זִוְגֶךָ, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת
 יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְךָ, וְתוֹשְׁעֵי מֵה שְׂיִוְתֵר מֵהָהָר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרפת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ כ' שִׁבְט הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מה שאתה יכול להחזיר לי וכו', שתהיה תמיד בשמחה ותשתדל מאד מאד שהבית שלך יהיה מלא שמחה ותשמר את עצמך מכעס וקפדות וכו' וכו', ותתחזק בכל מיני התחזקות, לא לחזור אל השטויות שעשית עד עכשיו וכו' ואם תוכל להדפיס אחד מהספרים שזכני הקדוש ברוך הוא לחבר, והיה זה שכרי למען הכרת הטוב, אשר זה מדה מאד מאד יפה, כי להפך אין עוד מדה מגנה כמו כפוי טובה, שאמר החכם מכל אדם (משלי י"ז) "משיב רעה תחת טובה לא תמיש רעה מביתו", כי אדם שמשלם רע תחת טובה, בזה הוא מראה את גריעות נפשו, ואיך שהוא רקוב מבפנים וכו', ואף שהוא מראה פרצוף של תמים וכו', הוא משחת מאד, והגאון הצדיק הסטיפלער זי"ע מאד מגנה באחד ממכתביו על מי שמשלם רעה תחת טובה, וקורא אותו בלשונות של גנאי וכו', ואומר שאין עוד דבר יותר גרוע מזה שאדם משלם רעה תחת טובה, ולכן מה שאתה יכול לעשות עבורי זה לקרב עוד יהודים אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ כ' שִׁבְט הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תחיי

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

את צריכה להיות מאד מאד שמחה ועליזה על המתנה שנתן לך הקדוש ברוך הוא בן חמוד כזה, ולא כדאי לך לעשות עוד טפולי פוריות וכו', שמכניס אותך בסכנות וכו', תשמחי במה שנתן לך הקדוש ברוך הוא.

את צריכה לדעת שמדת הכעס היא מדה מגנה מאד מאד, ובפרט כשאת מוציאה את כל העצבים שלך על בעלך שמוסר את נפשו שעות רבות ביום להביא לך פרנסה ושלא יחסר לך שום דבר וכו' וכו', ולמה את צריכה להוציא את כל העצבים שלך עליו?

ולכן אני מאד מבקש אותך לתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', על ידי זה היא מצלת את חיי הנשואין שלה וכו', כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס וקנאה וכו', והיא צריכה לראות שלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית, ועל ידי זה יצליחו בחיי נשואיהם.

אקנה להקדוש ברוך הוא שתציתי אותי, וכל הבית שלך יתהפך לגן עדן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרצ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר יתרו כ' שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אָמַר (שיחות הר"ן סימן ש"ז) שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵיג אֶת
 עוֹלָמוֹ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר יוֹתֵר יָפֵה, וּבְכָל דּוֹר וְדוֹר שׁוֹלַח לָנוּ צְדִיקִים קְדוֹשִׁים
 יְחִידֵי הַדּוֹרוֹת וְכוּ', וְלִכְּן מֵאַחַר שֶׁשָּׁלַח לָנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַבַּעַל
 שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע וְאֶת רַבְנוּ ז"ל שֶׁהֵם הִזְהִירוּנוּ מֵאֵד מֵאֵד לֹא לְקַחַת
 עַל עַצְמָנוּ תַעֲנוּיֹת וְסִגּוּפִים, אֲלֵא לְהַתְנַהֵג בְּדַרְךְ פְּשוּט כְּמוֹ שֶׁהוּרוּ אוֹתָנוּ
 וְכוּ', וְלִכְּן צְרִיכִים לְזֹרֵק אֶת הַשֶּׁכֶל לְגַמְרֵי, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְנוּ ז"ל, (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן
 חֵלֶק א' סִימָן כ"ג) הָעֵקֶר וְהִיסוּד שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בּוֹ, לְקִשְׁר עַצְמוֹ לְהַצְדִּיק שְׂבִדוּת,
 וְלִקְבֹּל דְּבָרָיו עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּי הוּא זֶה, דְּבַר קָטָן וְדְבַר גָּדוֹל. וְלִבְלִי
 לְנֻטוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם, מְדַבְּרָיו יְמִין וְשְׂמָאל, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִפְרֵי
 פָּרָשַׁת שׁוֹפְטִים) 'אֲפֹלוֹ אוֹמֵר לָךְ עַל יְמִין שְׂמָאל וְעַל שְׂמָאל יְמִין תְּצִיַת אוֹתוֹ',
 וְלִהְשָׁלִיךְ מֵאֵתוֹ כָּל הַחַכְמוֹת, וְלִסְלַק דַּעְתוֹ כְּאִלוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם שְׁכָל, בְּלַעֲדֵי
 אֲשֶׁר יִקְבֹּל מֵהַצְדִּיק וְהָרַב שְׂבִדוּת. וְכֹל זְמַן שֶׁנִּשְׁאָר אֲצִלוֹ שׁוֹם שְׁכָל עַצְמוֹ,
 אֵינוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵינוֹ מְקִשֵּׁר לְהַצְדִּיק; כִּי הָעֵקֶר לְבִטֹּל אֶת שְׁכָלוֹ הַמְדַמָּה
 וְהַבְדּוּי לְגַמְרֵי, וְלַצִּיַּת אֶת הַצְדִּיק עַל כָּל אֲשֶׁר אוֹמֵר, וְרַק זֶה נִקְרָא הַתְּקַרְבוּת,
 וְלִכְּן אִם רַבְנוּ ז"ל אָמַר לֹא לְקַחַת עַל עַצְמָנוּ שׁוֹם תַעֲנוּיֹת וְסִגּוּפִים וְכוּ' וְכוּ',
 עָלֵינוּ לַצִּיַּת אוֹתוֹ בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גְּמוּר, וּבְפִרוּשׁ הַרְבֵּה לְדַבֵּר עִמָּנוּ רַבְנוּ
 ז"ל מִמַּעַלַת הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר
 אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהַבֵּן אֶל אָבִיו וְזֶה עֵקֶר
 הַתְּשׁוּבָה, וְאָמַר (שיחות הר"ן סִימָן קנ"ד) שֶׁעֵקֶר מֵה שֶׁהֵגִיעַ לְמַדְרַגְתוֹ הוּא רַק
 עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהָיָה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוֹ לְבֵין
 קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפְשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הֵגִיעַ לְמָה שֶׁהֵגִיעַ,
 וְאָמַר אִם הֵייתִי יוֹדַע שֶׁהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ יַעֲשֶׂה מִמְּנֵי מֵה שֶׁאֲנִי עֹתָה, דִּהְיִינוּ חֲדוּשׁ
 כְּזֶה, הֵייתִי עוֹשֶׂה בְיוֹם אֶחָד מֵה שְׁעֵשִׁיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוֹמַר שֶׁהָיָה מְזוּרָז כֹּל כֶּף
 בְּעִבּוּדָתוֹ עַד שֶׁמָה שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ בְּשָׁנָה כְּלָה הָיָה עוֹשֶׂה בְיוֹם אֶחָד), וְהָיָה
 מִתְּגַעְגַע מֵאֵד אַחַר מַעַלַת הָעִבּוּדָה שֶׁל פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאֵמֶת, וְאָמַר אֵי
 אֵי פְּרָאסְטִיק. גַּם אָמַר שְׂדִבְר עִם כְּמָה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שֶׁלֹּא
 הֵגִיעוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאסְטִיק, שֶׁעָסְקוּ בְּעִבּוּדָתָם עִבּוּדַת
 הֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ בְּפְשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּהַתְּבוּדוֹת וּשְׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ וְכוּ'. וְעַל

יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ. אֲשֶׁרֵי הַמְקִיָּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת
בְּלֵי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל, וְאָז הוּא לֹא צָרִיךְ לְצוּם לְגַמְרֵי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרצא.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יְתוּרוֹ כ' שְׁבַט הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

מוֹבָא מֵהָאָרִיז״ל שֶׁכָּל אֶחָד כְּפִי שְׂרַשׁ נִשְׁמָתוֹ יֵשׁ לוֹ הַמוֹן נִשְׁמוֹת
שְׁתֵּלוּיִים בּוֹ וְכוּ', וְיֵשׁ אֶחָד שְׁבוֹ תְלוּי רַבּוּת נִשְׁמוֹת וְכוּ' הֵן מְגַלְגוּל זֶה, וְהֵן
מְגַלְגוּלִים הַקּוֹדְמִים וְכוּ', וְלִכְּן מִפְּזָרִים אֶת הַסְּפָרִים בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כְּדֵי מִי
שִׁישׁ לוֹ אֵיזָה שְׂיִכּוֹת לְשֶׁרֶשׁ נִשְׁמָתִי שְׁגָם הוּא יִקְבַּל חַיּוֹת מֵהַדְּבוּרִים הָאֵלוּ,
כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁפָּרִים וְגַלִּים וְכוּ', וְכִמוֹ שְׂאֲמַר דָּוִד
הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים קי"ט צ"ב) "לוּלִי תוֹרַתְךָ שַׁעֲשַׁעִי אֲז אֲבַדְתִּי בְּעַנְיִי".

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִקְיָם "יְפּוּצוּ מַעֲיִנוֹתֶיךָ חוּצָה" וְיִתְפַּשְׁטוּ
הַסְּפָרִים בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּמִי שִׁישׁ לוֹ רַק שְׂיִכּוֹת לְזֶה שְׁגָם הוּא יִתְעוֹרֵר
בְּתַשׁוּבָה, וְיִתְחַזַּק מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ כ' שְׁבַט הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַיּוֹם יֵשׁ תְּרוּפוֹת לְכָל, וְלִכְּן כְּדַאי לְפָנּוֹת אֶל רוֹפֵא מְמַחֶה גְּדוֹל בְּתַחוּם זֶה וְכו', וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲמִיד אֶת מְלֶאךְ מִיכָאֵל עַל יְמִין הַרוֹפֵא, וְיִמְצֵא תְּרוּפָה לְהַבִּית.

הַעֵקֶר לֹא לְהַכְנִס בְּלִחְצֵן, רַק לְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי מֵה שֶׁתַּפְלָה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לִפְעֹל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ כ' שְׁבַט הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מִי שֶׁצָּרִיךְ רְפוּאָה עֵקֶר הַעֲצָה רַק לְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה וּבִקְשָׁה, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מַה שֶׁצָּרִיכִים, כִּי מַעֲלַת הַתַּפְלָה אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרֻשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׁאֵין לָהֶם לֹא מֶלֶךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתוֹמִים וְאֵין לָהֶם אֵלָּא תַפְלָה זֶה בְּלִבְד אָמַר דָּוִד לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבַזֶּה אֶת תַּפְלָתְךָם (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאֵן שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשָּׁבִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְה" שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (ספר המדות אות נאוף חלק ב' סימן ד') עַל יְדֵי תַּאֲוֹת נַאֲוֵף בָּא עֲצִירוֹת, וְעַל יְדֵי עֲצִירוֹת בָּא צָרַעַת; וְאָמַר (שם אות עֲצִירוֹת סימן ג') עֲצִירוֹת מְזִיק לְעֵינַיִם; וְאָמַר (שם אות תְּפִלָּה סימן מ"ט) כְּשֶׁאָדָם נֶעְצָר זֶה סִימָן שֶׁאֵין תְּפִלָּתוֹ מִתְקַבֵּל; וְלִכֵּן צָרִיכִים רַק לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תְּמִיד שֶׁיִּשְׁמַר אוֹתוֹ מִעֲצִירוֹת וְיִזְכֶּה לְרְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרצד.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר יְתָרוֹ כ"א שָׁבַט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַזַּק בְּכָל מִינֵי אִפְסָיִם שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְרֵאווִי לָנוּ לְשִׁמְחָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם שֶׁאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי אֱמֶת כְּזֶה מְרַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, רַבִּי שִׁמְחִזֵּק וּמְעוֹדֵד אוֹתָנוּ, וְלֹא נוֹתֵן לָנוּ לִפְלַ בְּשׁוּם פְּנִיִם וְאִפְּנֵי, וְזֶה שִׁמְחָתָנוּ וְתִפְאַרְתָּנוּ, וּבְכָל הַדּוֹרוֹת הָיוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁמְחִים וְעֵלְיָזִים עִם עֵצָם הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּבְזֶה תְּלוּי הָאֱמוּנָה חֲכָמִים שְׁלָנוּ, וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סימן קע"ז) שְׁרֵאוּי לָכֶם לְשִׁמְחָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְאֵף עַל פִּי שֶׁאֵין אַתֶּם יוֹדְעִים מְגִדְלַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רֵאוּי לָכֶם לְסִמּוֹךְ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מְגִדְלָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַזְכִּיר אֶז הַפְּסוּק (תהלים קל"ה ה') "כִּי אֲנִי יוֹדְעִתִּי כִּי גְדוֹל הַיְיָ"הּ וְגו', גַּם רֵאוּי לָכֶם לְשִׁמְחָה בִּי מֵה שְׁזִכִּיתֶם שֶׁיְהִיָּה לָכֶם רַבִּי כְּזֶה; וְאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אִם לֹא שִׁמְחִים עִם זֶה, סִימָן שֶׁהָאֱמוּנָה חֲכָמִים שְׁלָנוּ עֵדִין מוֹטְלָת בְּסַפֵּק, וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֵּנוּ יִתְבָּרַךְ עַל זֶה בְּעֵצָמוֹ, שֶׁנִּזְכֶּה לְהִיּוֹת שִׁמְחִים וְעֵלְיָזִים שֶׁאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְעַקֵּר הַהִתְקַרְבוֹת הוּא לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל לְתַלְמִידוֹ ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינֵר ז"ל אִם לֹא מְצִיַּתִּים אֶת הַרַבִּי, לְמָה צָרִיכִים לְנִסֵּעַ אֵלָיו? וּמַעֲשֶׂה שֶׁהָיָה כִּף הָיָה, שֶׁדְּרָכּוֹ שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל

הִיָּה שְׂתַכְּף וּמִיד כְּשֶׁהֲגִיעַ לְאוֹמֵן הַנִּיחַ אֶת הַמְּזוּדָה שְׁלוֹ בְּאַכְסֻנְיָה שְׁלוֹ, וְרַץ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּפְעַם נֹסַע עִמּוֹ ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינֵר ז"ל, וְלוֹהָ אֶת מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, אֲבָל הַבְּגָד שְׁלוֹ הִיָּה קְרוּעַ, וְאָמַר לוֹ מוֹהֲרַנ"ת ז"ל חֲזוּר וַתְּפֹר אֶת הַבְּגָד שְׁלֶךְ, וְאָמַר ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינֵר ז"ל אֲנִי רוֹצֶה לְלַכֵּת עִמְכֶם, וּכְשֶׁאֲנִי יֹחֵזר אֲנִי יִתְּפֹר אֶת זֶה, עַל זֶה אָמַר לוֹ מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, הֲרִי רַבְּנוּ ז"ל מִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים קְרוּעִים, וְאָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קכ"ז) הַבְּגָדִים הֵם בְּסוּד הַחֲשֵׁמ"ל, שֶׁהוּא שְׂמִירָה. וְעַל כֵּן הַבְּגָדִים יִהְיוּ שְׁלֵמִים תָּמִיד וְלֹא קְרוּעִים כִּי הוּא קְלִקוּל הַשְּׂמִירָה, הַבְּגָדִים בְּעֶצְמָן תּוֹבְעִין אֶת הָאָדָם אִם לֹא נִזְהָר בְּשְׂמִירָתוֹ לְכַבְּדוֹ כְּרֹאֵי וּלְהַחְזִיקוֹ בְּנִקְיֹת; וְלִכֵּן אִם אֲתָה לֹא מְצִיָּת, מָה אֲתָה נּוֹסַע אֶל רַבְּנוּ ז"ל? רּוֹאִים מְכַל זֶה שֶׁעָקַר הַהֶתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל צָרִיךְ לְהִיּוֹת עִם אֲמֵת וְעִם תְּמִימוֹת, וּלְצִיָּת אוֹתוֹ, וְהִסּוּד מוֹסֵד אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל הוּא לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, יִהְיֶה אִיךָ שִׂיְהִיָּה וְיִהְיֶה מֶה שִׂיְהִיָּה, אֲפֹלוּ שֶׁעֲבַר עָלָיו מֶה שֶׁעֲבַר צְרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֶצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הוּא רְפוּאָה לְכָל בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכֵן עַל יְדֵי שְׂמִחָה נִתְרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְסַפֵּר לוֹ יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל אֲשֶׁר עֲבַר עָלָיו בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְּׁפָלוֹת כָּלֵל, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, אִם אֲתָה כְּבָר יוֹדַע מְרַבִּי אֲמֵת כְּזֶה, רֹאֵה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וַתְּכַרִּיחַ אֶת עֶצְמָךְ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲף שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מְשַׁבְּרִים וְגִלִּים וְכוּ', וְכֹו', וְכֵן עַל יְדֵי שְׂמִחָה יִתְרַחֵב לְךָ דַּעְתְּךָ שֶׁתּוּכַל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

נֹא וְנֹא רֹאֵה לְשֹׁמֵר עַל יְלֻדֶיךָ בְּמִשְׁפַּחַתְּךָ כָּל הַשְּׂבָת, וְאֵל תִּנְיַחֵם הַפֶּקֶר כָּלֵל, וְזֶה מֵעַקֵּר הַחֲנוּנָה, וְאָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל שֶׁאֲצֵלוּ חֲנוּנֵךְ הַיְלָדִים כָּל כֶּף חֲשׁוֹב, כְּמוֹ אֲמִירַת תְּקוּן חֲצוֹת, שֶׁזֶה הַעֲבוּדָה הִכִּי קְדוּשָׁה וְגִדּוּלָה שֶׁל הָאָדָם, לְקוּם בְּלִילָה בַּחֲצוֹת וּלְקוּנֵן עַל חֲרַבֵּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְעַל גְּלוּת וְצָרוֹת יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְכֹו', וְלִכֵּן אֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, אֲלֵא כָּל אֲבָא מְכַרַח לְקַחַת אֶת הַבְּנִים שְׁלוֹ לְבֵית הַכְּנָסֶת לְהַתְּפַלֵּל, וְהַעֲקֵר לֹא לְלַכֵּת אֲתָם בְּיַד חֲזָקָה וּבְיַד קֶשֶׁה, אֲלֵא בְּאַהֲבָה וּבְקִרְוּב וְכוּ', וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים סִימָן ק"ז) הַבְּנִים שׁוֹטִיִּם, כְּשֶׁאֲבִיָּהֶם כְּעֶסֶן; כִּי כְּשֶׁהָאֲבָא כְּעֶסֶן וְהֵבֵן שׁוֹאֵל אוֹתוֹ מִשְׁהוּ וְכוּ', וְהָאֲבָא צוֹרַח וְצוֹעֵק עָלָיו כְּמִטְרָף וְכוּ', אֲזִי הֵבֵן נִשְׁאָר שׁוֹטֵה וְכוּ', אֲבָא צָרִיךְ לְהוֹרִיד אֶת עֶצְמוֹ אֶל יְלָדָיו, וּלְסַפֵּר לָהֶם סִפּוּרֵי צְדִיקִים, וְכֵן לְהַתְּעַנֵּן בְּכָל

מה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, שְׁזָה מַעֲקָר הַחֲנוּקָה, אֲבָל אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׁזָה אִי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן אֵלָא כְּשֹׁאֲדָם שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה, כִּי כְּשֹׁאֲדָם עֲצוּב וּמְמַרְמָר, אֲזִי מֵאֲבֵד אֶת שְׁכֻלִי לְגַמְרִי, וְלִכֵּן רָאִה לְשִׁמְחָה בְּשִׁמְחַת הַשַּׁבָּת, אֲשֶׁר אֵין עוֹד שִׁמְחָה כְּשִׁמְחָה זֹאת שֹׁאֲדָם זֹכֶה לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת קִדְשׁ, וּבִזְזָה הוּא מְגַלָּה אֶת טְהָרָה לְכַבֵּוּ שְׁמֵאֲמִין בַּחֲדוּשׁ הָעוֹלָם, אֲשֶׁרִי לוֹ וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה יִתְרַחֵב לְבָבְךָ וְדַעְתְּךָ, וַיְהִיֶּה לָךְ סִבְלָנוּת אֶל אֲשֶׁתְּךָ וְאֶל יְלָדֶיךָ, וְתַהֲיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בַּחֲיִיךָ, וּבְכָבֵד כְּתַב הַרְמַב"ם (פָּרָק ח' מֵהַלְכוֹת לִוְלָב הַלֵּכָה ט"ו) הַשִּׁמְחָה שֶׁיִּשְׁמַח אָדָם בְּעִשִׂית הַמִּצְוָה וּבִאֲהַבַת הָאֵל שֶׁצְּנָה בְּהֵן עֲבוּדָה גְּדוּלָה הִיא, וְכָל הַמוֹנַע עֲצָמוֹ מִשִּׁמְחָה זֹאת, רָאוּי לְהַפְרַע מִמֶּנּוּ, שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים כ"ח) "תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת הַיְוָי"ה אֱלֹהִים בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב", וְכָל הַמְּגִיס דַּעְתּוֹ וְחוֹלֵק כְּבוֹד לְעֲצָמוֹ וּמִתְכַבֵּד בְּעֵינָיו בְּמִקוּמוֹת אֱלוֹהֵי חוּטָא וְשׁוֹטָה, וְעַל זֶה הִזְהִיר שְׁלֹמֹה וְאָמַר (מִשְׁלֵי כ"ה ו') "אֵל תִּתְּהַדֵּר לְפָנָי מִלֶּךָ" וְכָל הַמְּשַׁפִּיל עֲצָמוֹ וּמִקַּל גּוֹפוֹ בְּמִקוּמוֹת אֱלוֹהֵי הַגְּדוּלָה הַמְּכַבֵּד הָעוֹבֵד מֵאֲהַבָּה, וְכֵן דּוֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אָמַר (שְׁמוּאֵל ב' ו') "וַיִּנְקַלְתִּי עוֹד מִזֹּאת וְהִיִּיתִי שֶׁפֵּל בְּעֵינָי", וְאֵין הַגְּדֻלָּה וְהַכְּבוֹד אֵלָא לְשִׁמְחָה לְפָנָי הַשֵּׁם, שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוּאֵל ב' ו') "הַמֶּלֶךְ דּוֹד מִפְּזוֹ וּמִכְרַכְרֵי לְפָנָי הַיְוָי"ה".

אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי שְׁזָה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה שַׁבַּת קַ"א, תִּאֲמִין לִי אִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, תִּרְגִּישׁ קֶשֶׁר רוֹחֲנִי שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר, וְאֵף שֶׁלְּפַעֲמִים זֶה יָבוֹא לָךְ מֵאֵד מֵאֵד קֶשֶׁה, תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר שְׂאֵת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶתָּה לֹא תַחְסִיר, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּקַּח גַּם חֲבָרוֹתָא לְלַמֵּד אֶתְּךָ הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָּף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה הַצְּלַחַת הָאָדָם, וְאֶפְלוּ שְׂאֵתָה לֹא מִבֵּין אֶת הַכָּל, עִם כָּל זֹאת תִּגְרַס אֶת הַדָּף, כְּמֵאֲמָרִים ז'ל (עֲבוּדָה זָרָה ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאֵינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, וּבְכָבֵד אָמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי ט') "אִם חֲכַמְתָּ חֲכַמְתָּ לָךְ וְלִצְתָּ לְבַדְּךָ תִּשָּׂא".

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלַחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אתרצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר יִתְרוֹ כ"א שְׁבֹט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁהַיּוֹם בְּעֵת הַדִּלְקַת הַנִּירוֹת שֶׁתִּשְׁפְּכֵי דְמָעוֹת
כַּמִּים עַל עֲצֻמְךָ וְעַל בְּעֵלְךָ וְעַל יְלִדֶיךָ, כִּי הַתְּפִלוֹת שֶׁהָאֵשׁ מִתְּפַלֵּלֶת בְּעֵת
הַדִּלְקַת הַנִּירוֹת, מְקַבֵּלֶת מְאֹד בְּשִׂמְיִם, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבַר זֶה, כִּי הַדִּלְקַת
הַנִּירוֹת זֶה מִצְוָה נְדִירָה שֶׁנִּתְּנָנוּ לְנִשְׁוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תְּנַחֲוּמָא מִצְרַע)
מִנֵּינן שְׁחִיב אָדָם לִהְיוֹת זֶהִיר וְזָרִיז בְּהַדִּלְקַת הַנֵּר בְּשַׁבַּת, שֶׁנֶּאֱמַר (יִשְׁעִיָּה נ"ח)
"וְקִרְאֵת לַשַּׁבָּת עֲנֹג" זו הַדִּלְקַת הַנֵּר בְּשַׁבַּת, וְלָמָּה נִמְסְרוּ לְאִשָּׁה, אָמַר הַקֹּדֶשׁ
בְּרוּךְ הוּא הִיא כְּפֶתַח גֵּר שֶׁל עוֹלָם, דְּכָתִיב (מְשִׁלֵּי ה') "גֵּר הוּוִי" הַ נְשַׁמַּת אָדָם"
לְפִיכֵךְ תִּשְׁמַר הַדִּלְקַת הַנֵּר.

מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל לְלַמֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בְּתוּ הַיְחִידָה שֶׁבְּעֵת הַדִּלְקַת הַנִּירוֹת
כִּשְׁהִיא מִתְּפַלֵּלֶת עַל עֲצֻמָּה וְכו', שֶׁתּוֹסִיף תְּפִלָּה: רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם כִּשֵּׁם שְׁאֲנִי
מִדִּלְקַת אֶת נִירוֹת שַׁבַּת כֵּן תִּאִיר וְתִדְלִיק אֶת אוֹר רְבוּנוֹ ז"ל בְּלְבוֹת עִם יִשְׂרָאֵל
וְכֻלָּם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה.

אֲבִקֵּשׁ שֶׁתְּתַפְּלְלֵי גַם עָלַי שְׁאֲנִי צְרִיךְ לִישׁוּעָה וְלִרְפוּאָה גְדוֹלָה.

נָא וְנָא תִשְׁמְרֵי כָּל הַשַּׁבָּת לֹא לִהְיוֹת עֲצוּבָה רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה
כִּי מַעֲלַת שִׂמְחַת שַׁבַּת עוֹלָה עַל הַכָּל רוֹזְכִים עַל יְדֵי זֶה לְמַחִילַת עֲוֹנוֹת, וְאֵךְ
שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה מְרֵב הַצְּרוֹת וְהַבְּלוּבִים
וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוֹת הַמוֹחִין שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ וְכו', דְּעֵי לָךְ שֶׁהַכָּל
כָּא מִפְּנֵי שְׁאִין לָךְ בְּטָחוֹן עֲצֻמִי, כִּי אִם הִיָּה לָךְ בְּטָחוֹן עֲצֻמִי, אֲזִי שׁוֹם דְּבַר
בְּעוֹלָם לֹא הִיָּה יְכוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְלִכֵּן צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ
הוּא רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם זְכַנִי לִהְיוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאֲזַכֶּה לְהַרְגִישׁ אֶת
אֲמַתַּת מְצִיאֹתָךְ, אֵיךְ שֶׁאֲתָה נִמְצָא וְאֵיךְ בְּלַעֲדֶיךָ נִמְצָא, וְאֲזַכֶּה לְדַעַת שֶׁגַם
אֲנִי חֲשׂוּבָה בְּעֵינֶיךָ, וְכָל מִצְוָה וּמִצְוָה שְׁאֲנִי זוֹכֵה לְקִיָּם, זֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר
בְּעֵינֶיךָ, אֲנָא חוֹס וְחַמֵּל עָלַי, וְתוֹצִיא מִמֶּנִּי אֶת כָּל הַפְּחָדִים שְׁאֲנִי נִמְצָא

בְּזֶה, וְאִזְכָּה לְבִטְחוֹן עֲצָמַי, וְתָמִיד עֵינַי יִהְיוּ תְלוּיֹת רַק בָּךְ, וְזַכְנִי לִהְיוֹת אִשָּׁה כְּשֶׁרָה וְצָנוּעָה כְּרִצּוֹנָה, וְאֶגְרָם לָךְ נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד.

אֵת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל הָאִשָּׁה שֶׁמִּתְפַּלֶּלֶת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂרָגִילָה בָּהּ, הֵינּוּ הַתְּבוּדוֹת שִׂיחָה בֵּינֵנוּ לְבֵינֵךְ קוֹנֵנוּ, שֶׁתְּפִלוֹת הָאֱלוֹהִים עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיחָה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אתרצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר יִתְרוֹ כ"א שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגְּרִים ב"בְּנֵינָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהַתְּפַלֵּל בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ בְּמַנְיָן, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּמַנְיָן, שְׂאֵז הוּא עַת רְצוֹן גְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ט.) מֵאֵי דְכִתִּיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְפִלְתִּי לָךְ הַיּוֹי"ה עַת רְצוֹן" אֵימַתִּי עַת רְצוֹן בְּשַׁעַה שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלְלִין; עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה בְּאֵין עֶרֶךְ כָּלֵל, כְּשֶׁבָאִים בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ לְהַתְּפַלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמַנְיָן דִּיקָא, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, אֵךְ דִּיקָא בְּשַׁבַּת הַס"מ אֹרֵב עַל כָּל אַבְרָךְ לִישׁוֹן יוֹתֵר וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מִתְעַצֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וּמִחֲסֵר קְרִיאַת הַתּוֹרָה וְכוּ', וּמִכָּל שַׁכְּן שֵׁישׁ אַבְרָכִים שֶׁמִּחֲסָרִים מִנְּחָה וּסְעָדָה שְׁלִישִׁית וְעַרְבִית, שְׁזֶה עוֹלָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְזֶה בָּא רַק מִעֲצָלוֹת, וְחֻבָּל מִי שֶׁמִּפְסָפֵס לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיָן מִנְּחָה וְאֹכִילַת סְעָדָה שְׁלִישִׁית וְעַרְבִית בְּצוּמָא, כִּי אֵז הוּא עַת רְצוֹן גְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם לְפַעַל כָּל מַה שְׂרוּצִים וְכוּ', אֵךְ הַס"מ מְפִיל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד אֵז עֲצָלוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, וּכְבָר אָמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (מְשַׁלֵּי כ"ו) "אָמַר עֲצַל שַׁחַל בְּדַרְךָ אָרִי בֵּין

הרחבות: הדלת תסוב על צירה ועצל על מטתו: טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פיו", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (דברים רבה פרשה ח' סימן י') רבנן אמרי ז' דברים אמר שלמה על העצל, ומה שאמר משה היה גדול מכלם, כיצד אמרו לעצל רבך בעיר לך ולמד תורה ממנו, והוא משיב אותן ואומר להן, מתירא אני מן הארי שבדרך, מנין, שנאמר (משלי כ"ו) "אמר עצל שחל בדרך" אמרו לו הרי רבך בתוך המדינה עמד ולך אצלו, אמר להן מתירא אני שלא יהא ארי בתוך הרחובות, שנאמר "ארי בין הרחבות", אמרו לו הרי הוא דר אצל ביתך, אמר להן והארי בחוץ, שנאמר "אמר עצל ארי בחוץ" אמרו לו בתוך הבית, השיב להן ואם הולך אני ומוצא את הדלת נעול אני מחזר ובא, אמרו לו פתוח הוא, מנין שנאמר (שם) "הדלת תסוב על צירה ועצל על מטתו" לסוף שלא היה יודע מה להשיב, אומר להן או הדלת פתוח או נעול מבקש אני לישן עוד מעט, מנין שנאמר (שם) "עד מתי עצל תשכב" וגו', עמד משנתו בבקר נתנו לפניו לאכל הוא מתעצל לתת לתוך פיו, מנין שנאמר (שם י"ט) "טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פיו" וכו', עין שם, ולכן אני מאד מאד מבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים, ראו מה לפניכם, תזדרזו להתפלל בשבת במנין דיקא, כי כל ההשפעות באים לאדם במשך השבוע רק בזכות השבת, ואת ההשפעות מקבלים דיקא על ידי תפלה, שאז האדם מבטל את עצמו מכל וכל וכו', ונכלל באין סוף ברוך הוא, כי שבת הוא שמה דקודשא בריך הוא עילא ותתא, אשרי מי שמוסר את נפשו פשוטו כמשמעו לבוא להתפלל בשבת קדש במנין את כל השלש תפלות, מכניסת שבת עד יציאת השבת, וכן נזהר מאד לאכל את השלש סעודות, שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קי"ח) כל המקיים שלש סעודות בשבת נצל משלש פרעניות, מחבלו של משיח, ומדינה של גיהנם, וממלחמת גוג ומגוג, שהשלש פרעניות האלו עוברים על כל אחד ואחד מאתנו כל יום ויום, ועל ידי שנקפיד לאכל את השלש סעודות בשבת נתפטר מהפרעניות האלו, ולכן תהיה זהיר מאד מאד בזה, ואז טוב לך בזה ובבא כל הימים.

המאחל לכם שבת שלום

אתרצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר יִתְרוֹ כ"א שְׁבֻט הַתְּשֵׁעִי"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף
גַּם יַחַד, וְתַמִּיד תִּבְשֹׂר לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וּתְשׂוּאָת חַן לָךְ עַל שְׂאֵתָה שְׁלִיחַ
מִצְוָה לְעֹזֵר לִי עִם הַנְּדִיב גְּרוֹ יֵאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי
שְׁזֶה חֵיוֹת לְהַנְפֹּשׂ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה שַׁבַּת קכ"א, תִּאֲמִין לִי אִם תִּרְגִּיל
אֶת עֲצֻמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, תִּרְגִּישׁ קֶשֶׁר רוּחָנִי שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר,
וְאִף שֶׁלְּפַעֲמִים זֶה יָבוֹא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ חֶזֶק וְלֹא יַעֲבֹר
שְׂאֵת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶתָּה לֹא תַחְסִיר, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּקַּח גַּם חֲבֵרוֹתָא לְלַמֵּד אֶתָּה
הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָּף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה הַצְּלַחַת הָאָדָם, וְאֶפְלוּ שְׂאֵתָה לֹא מִבֵּין אֶת
הַכֹּל, עִם כָּל זֹאת תִּגְרַס אֶת הַדָּף, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס
אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קָאָמַר, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ
מִטְעָה אֶת עֲצֻמוֹ, וּבְכָבֵר אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (מְשַׁלִּי ט) "אִם חֲכַמְתָּ חֲכַמְתָּ לָךְ
וְלִצְּתָ לְבַדְּךָ תִּשָּׂא".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלַחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אתרצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר יִתְרוֹ כ"א שְׁבֻט הַתְּשֵׁעִי"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיֵּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֵתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ
בְּשִׁבִיל קְהֵלְתָנוּ, וּמִפְעַם לְפַעַם אֶתָּה מְרִים יְדֶיךָ בְּנִדְבַחַת לְבָבְךָ לְמַעַן קְהֵלְתָנוּ

הַקְדוּשָׁה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁישְׁפַע עָלֶיךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ, וְתִרְוֶה רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכֹל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ, וְתַמִּיד תִּבְשֹׂר לִי בַשּׁוֹרוֹת מִשְׂמַחֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם

אתרצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר יְתָרוֹ כ"א שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֵת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי שְׂאֲתָה שְׂד"ר עֲבוּר עֲמוּתָת "יִשְׂמַח צְדִיק", וּבְזֶה אֲתָה עוֹזֵר לִי לְהַמְשִׁיךְ לְהַנְהִיג אֵת הַקְּהֵלָה, וְלִשְׁפֹּר אֵת כָּל הַתְּנָאִים הַחַיּוּנִים לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֵף אֶחָד לֹא יוֹדַע בְּאִיזָה מַצֵּב קֶשֶׁה אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים וְכו', לְכָל אֶחָד נִדְמָה שֶׁהַכֹּל נָקִי וְכו', הַכֹּל הוֹלֵךְ כְּרְאוּי וְכו', אָבֵל אֵף אֶחָד לֹא יוֹדַע כַּמָּה הוֹצָאוֹת זֶה עוֹלָה וְכו', וְכַמָּה חוֹבוֹת אֲנִי חַיֵּב וְכו', וְלִכֵּן בְּזֶה שְׂאֲחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ נַעֲשֶׂה שְׂד"ר לְהַפְיֵן קַפּוֹת צְדָקָה וְלְאַסֹּף קַפּוֹת צְדָקָה, שְׁבֻזָּה הוּא עוֹזֵר לִי מְאֹד מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ לְהַרְחִיב אֵת פְּעֻלַּת הַקְּהֵלָה הַקְדוּשָׁה שְׁלֵנוּ שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְהַלּוֹאֵי שְׁפֵל הָאֲבָרְכִים יַעֲסֻקוּ בְּזֶה, וְזֶה זְכוּת הָרַבִּים גְּדוֹל מְאֹד, וְכֵן אֲמַרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכֹא בַתְּרָא ט.) גְּדוֹל הַמַּעֲשֵׂה יוֹתֵר מִן הָעוֹשֶׂה; אֶחָד שְׂמֻזְכָּה אֵת הָרַבִּים זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְלִכֵּן אֲנִי נוֹתֵן לְךָ מְאֹד מְאֹד תּוֹדָה עַל שְׂאֲסַפְתָּ אֵת הַקַּפּוֹת הַשְּׁבוּעַ פְּרֻשַׁת יְתָרוֹ שֶׁהַפְצַת בֵּין אֲנָשִׁים, וּמִי יִתֵּן שְׁעוֹד אֲבָרְכִים יַעֲסֻקוּ בְּזֶה, וְזֶה יִהְיֶה לָהֶם גַּם פְּרִנְסָה בְּכַבוֹד, וְיִדוּעַ אֵת הָאֲמָרָה שֶׁל צְדִיקִים, "כְּשִׁזְרָעִים רוּחַנִיּוֹת קוֹצְרִים גְּשְׁמִיּוֹת", בְּזֶה שֶׁהוֹלְכִים לְבַתִּי יִשְׂרָאֵל וּמְדַבְּרִים אֲתָם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וּמְחַזְּקִים וּמַעוֹדְדִים אוֹתָם, וּמְשִׁאֲרִים אֲצֵלָם קַפָּה שֶׁל צְדָקָה, אֲזִי אַחַר כֵּן יֵשׁ בְּרָכָה, וְלִכֵּן תִּשְׁוֹאֵת חֵן לְךָ עַל כָּל

מה שעשית השבוע בשבילי, יעזר הקדוש ברוך הוא שתתמיד בזה, ותמיד תבשר לי בשורות משמחות.

אני מאד מאד מבקש אותך שתראה ללמד בכל יום את הדף היומי אפלו בגרסא, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שגורס בכל יום דף גמרא, שזה שומר את האדם מכל רע, וממשיך על עצמו הד' מלאכי שמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א' ג'בריאל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, ותשתדל אפלו במסירות נפש לגרס את הדף, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט). לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשפח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ואין מלים להסביר לך מה זה שיהודי זוכה לדפדף בכל יום דף גמרא, אפלו באמירה בעלמא, על כל פנים איך שהוא יש לו שיכות אל הגמרא, וכל זמן שיהודי מקשר להגמרא, הס"מ ונוקבא דיליה לא יכולים לעשות לו שום דבר, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה עקשן גדול על דבר זה, ואז תראה שהקלות והסטרא אחרא לא יהיה להם שליטה בך, הדף היומי של היום שבת קכ"א, ואם תרגיל את עצמך חק ולא יעבר לגרס דף גמרא, תראה איך שיאיר לך המזל, וימשך עליך אור גדול מלמעלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך שבת שלום

אתש.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר יתרו כ"א שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מאד רוצה שתתחזקו ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אתכם, כי אני אוהב אתכם מאד מאד, ודעו לכם שהקדוש ברוך הוא נתן לכם מתנה בת יפיפיה, תראו לשמח עם המתנה הזו, ועם

כָּל יְלָדֵיכֶם שֶׁהֵם מִתְנַתֵּם מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵף פֶּעַם לֹא תִתְכַּחֲחוּ, וְאֵף פֶּעַם לֹא תִכְנָסוּ בַחֲלִישוֹת הַדַּעַת וְשִׁבְרוֹן לֵב וְכו', וְאֵי מְאֹד מְאֹד שֶׁמֵּחַ שְׂאֵתֶם מִכִּירִים בְּטוֹב שֶׁנִּמְצָא בַקְהָלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֵמָה שֶׁל אֲמוּנָה מְלֵאָה חֶסֶד, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּהִיֹּ חֵלֶק אֲרִי מִקְהָלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה לְהַצְטַרֵּף לַעֲזֹר לִי לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, שְׂאֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

... נִרוּ יְאִיר אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בַגִּרְסָא, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁל אָדָם שֶׁגּוֹרֵס בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שֶׁזֶּה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע, וּמִמְשִׁיף עַל עַצְמוֹ הַד' מְלֵאכֵי שְׁמִירָה, שֶׁהֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת ג'מ'ר'א' ג'בְּרִיאֵל מ'יכָאֵל ר'פֶּאֵל א'וֹרִיאֵל, וְתִשְׁתַּדֵּל אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ לְגֵרֵס אֶת הַדָּף, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לַעֲוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמְרָא, וְאֵין מְלִים לְהַסְבִּיר לָךְ מַה זֶה שִׁיְהוּדִי זֹכֶה לְדַפְדֵּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֶפְלוּ בְּאִמְרָה בְּעֵלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ שִׁיכוֹת אֶל הַגְּמָרָא, וְכָל זְמַן שִׁיְהוּדִי מְקַשֵּׁר לְהַגְמָרָא, הַס"מ וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוֹם דְּבַר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּהִיָּה עֲקֻשָּׁן גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, וְאֵז תִּרְאֶה שֶׁהַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא לֹא יִהְיֶה לָהֶם שְׁלִיטָה בָךְ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֵּת קכ"א, וְאֵם תִּרְגִּיל אֶת עַצְמָךְ חַק וְלֹא יַעֲבֹר לְגֵרֵס דָּף גְּמָרָא, תִּרְאֶה אֵיךְ שִׁיְאִיר לָךְ הַמְזוּל, וְיִמְשֶׁף עֲלֶיךָ אוֹר גְּדוֹל מְלַמְעָלָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבֵּת שְׁלוֹם

אתשא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר יִתְרוֹ כ"א שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַסְּפָרִים שֶׁהִמְצַאתָ לִי, כִּי מָה לַעֲשׂוֹת זֶה כָּל הַתְּחִיבִי שְׁלִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבֻזְכוֹת זֶה יִתְרַחֵב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

אֲגַב הַסֵּפֶר עַל שְׁמוֹת חֶלֶק ב' קַבְלָתִי כְּכֹר פֶּה, אִם אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲלִיף אֶת זֶה עִם סֵפֶר אַחֵר, וּתְשׂוּאָת חֵן לְךָ עַל זֶה.

מָה לַעֲשׂוֹת הַנְּסִיווֹת מְאֹד מְאֹד קָשִׁים עֲכָשׂוּ עַל כָּל הָאֲבָרְכִים בְּכָל־לִיּוֹת וּבִפְרָטִיּוֹת בְּכָל הָעוֹלָם בְּלוּ, כִּי הָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת חוֹגְג, וְחָבֵל מְאֹד שֶׁאֲנִיחֵנוּ לֹא יְכוּלִים לְתַת מְלָגָה מְכַבֶּדֶת, כִּי הָעֲמוּתָה שְׁלֵנוּ מְלֵא חוֹבוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיתְרַחֵב לָנוּ, וְאִז נִזְכֶּה לְהִרְחִיב אֶת פְּעִילוּתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה לְתַת לְכָל אֲבָרְכֵי הַכוֹלָל מָה שְׁבִאָמֶת מְגִיעַ לָהֶם.

חֲזַק וְאַמֵץ וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אתשב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר יִתְרוֹ כ"א שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיִחִיו נְצַח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְכֶם שֶׁאֲנִי בְּאַתִּי לְזֶה הָעוֹלָם רַק לְבָנוֹת בְּתִים וְלֹא לְשִׁבְר בְּתִים וְכו', אֲנִי לֹא מִבִּין בְּדִיוֹק מָה קוֹרָה אֲצֵל הַזּוּג הַזֶּה, וְאִם הַתְּחִלָּתָם

להתיעץ עם הרב בנתיבות תמשיכו להתיעץ אתו, וככל אשר יאמר לכם שיעשה הזוג וכו' וכו'.

אבל לכם אני אומר תלמדו ממה שקורה אצל אחרים, כדי שלא יחזרו דברים אצלכם וכו', אתם צריכים לדעת שזוג שרוצים להצליח בחיי הנשואין, הם צריכים לדאג אחד עבור השני, ולא להבא אחד את השני, ולהבין אחד את השני, ולעשות כל מה שביכלתם אחד בשביל השני וכו', איש ואשה צריכים להיות ותרגנים אחד להשני, ולתת תשומת לב אחד להשני, וזה שלמות הבית, ועל ידי זה ממילא יש אהבה והבנה הדדית, אבל הרגע שרוצים אחד להשתלט על הזולת, דעו לכם שזה הס"מ שבא לשבר את הבית, הזהר הקדוש קורא איש לבדו פלג גופא, חצי גוף, נמצא כשאדם מתחתן זה גוף שלם, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ד) "ודבק באשתו והיו לבשר אחד", הינו שניהם חצי חצי, וכיחד הם שלם, מה שאין כן כשאחד רוצה להשתלט על הזולת, זה הס"מ, הינו ששים על ארבעים, אני יותר ממך וכו', והרגע שהבעל או האשה חושבים שאחד יותר מהשני עם עשר אחוז, והוא פחות ממני עם עשר אחוז, זה כבר נקרא ס"מ ששים על ארבעים, ולכן כל מי שרוצה שלום בית אמת, צריך לדעת שהאיש והאשה הם גוף אחד, וכמו שאמר החכם מכל האדם (קהלת ד') "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שָׁכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים וחס להם ולאחד איך יחס", ולכן אם רוצים שלום בית אמת, צריך להיות משני הצדדים, הן מהבעל והן מהאשה, לותר אחד להשני, ואז הם חצי חצי שתפים שלמים, ותמיד יחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ויצליחו בחיי נשואיהם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

אתשג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר יִתְרוֹ כ"א שְׁבַט הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נִצָּח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

בְּדַרְךְ כָּלֵל צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְחַשֵּׁשׁ לֹא לְקַחַת בְּנֵי דוּדִים, כִּי הַשֵּׁם יִשְׁמַר יָכוֹל לְצִאֵת מֵהֶם יְלָדִים בְּעֲלֵי מוֹמִים, וְאִף שִׁישׁ שֶׁכֵּן מִתְחַתְּנִים בְּנֵי דוּדִים וְלֹא קוֹרֵה שׁוֹם דְּבָר, עִם כָּל זֹאת חֲמִירָא סְבָנְתָא מְאֹסְרָא, וְלִכֵּן לְדַעְתִּי צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְהִשְׁתַּדֵּךְ יַחַד בְּנֵי דוּדִים, וְלִהְיֶה הִישׁוּעָה שְׁבָנְכֶם יִמְצָא אֶת בַּת זִוּגוֹ.

רַק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׂנִיכֶם בְּיַחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עֲצַמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאָדָם שִׂמַח מִתְרַחֵב דַּעְתוֹ וְיִכּוֹל לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שִׁחְזַק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טַעֵם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שִׁכְתוּב (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרָשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאָדָם מְרִגִּישׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקָּה הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

... נֵרוֹ יֵאִיר אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְכוּת שֶׁל אָדָם שְׂגוּרָס בְּכָל יוֹם דָּף גְּמְרָא, שְׂזֵה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע, וּמְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ הַד' מְלֻאכֵי שְׂמִיחָה, שֶׁהֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת גְּמִ'רֵא' גְּבִרִיאֵל מִ'יכָאֵל ר'פֵּאֵל אִוְרִיאֵל, וְתִשְׁתַּדֵּל אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ לְגִרְס אֶת הַדָּף, כִּי כָךְ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל

גב דלא ידע מאי קאמר, ואין מלים להסביר לה מה זה שיהודי זוכה לדפדף בכל יום דף גמרא, אפלו באמירה בעלמא, על כל פנים איך שהוא יש לו שיכות אל הגמרא, וכל זמן שיהודי מקשר להגמרא, הס"מ ונוקבא דיליה לא יכולים לעשות לו שום דבר, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה עקשן גדול על דבר זה, ואז תראה שהקלפות והסטרא אחרא לא יהיה להם שליטה בך, הדף היומי של היום שבת כ"א, ואם תרגיל את עצמך חק ולא יעבר לגרס דף גמרא, תראה איך שיאיר לה המזל, וימשך עליך אור גדול מלמעלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

אתשד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר יתרו כ"א שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים להודות לה על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך לנקות את הבית הכנסת שהוא משכן מעט, ותשתדל מאד מאד שתכף ומיד במוצאי שבת לנקות את הבית הכנסת הגדול, כדי שיהיה כל השבוע נקי ומחצצח, ואי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של לנקות בית הכנסת.

בענין המשכרת וכו', אתה צריך לדבר עם האברך ... נרו יאיר.

אני מאד מבקש אותך שתכניס בדעתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלה, וזה יהיה אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצל מפל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו

תמיד אָשׁר אין בלעֵדו יתְבַרֵךְ כָּלֵל, ומצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶהִכֵּל לְכָל הוּא אור
הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג
הַזֶּה.

תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כָךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא נט.) לְעוֹלָם יְהִי אָדָם זֹהִיר בְּכַבוֹד אִשְׁתּוֹ, שְׂאֵין בְּרָכָה
מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֶלָּא בְּשִׁבְלֵי אִשְׁתּוֹ, שְׁנֵאמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וְלֹאֲבָרָם
הֵיטִיב בַּעֲבוּרָהּ" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי
דְתַתְּעִתְרוּ, (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ) וְאָמַר רַבִּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן
חֵלֶק א' סִימָן ס"ט) שְׁעַקְרָהּ הַעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזִכְרוֹת הָאִשָּׁה.

... נֵרוֹ יְאִיר אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת
הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדוֹל הַזְכוּת שֶׁל
אָדָם שְׁגוֹרָס בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂזֵה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע, וּמְמַשִּׁיף עַל
עֲצָמוֹ הַד' מְלֹאכֵי שְׁמִירָה, שֶׁהֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת גִּמְ'רֵא' גִּבְרִיאֵל מִיְכָאֵל ר'פֶּאֶל
אִוְרִיאֵל, וְתִשְׁתַּדֵּל אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ לְגִרְסַת אֶת הַדָּף, כִּי כָךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה י"ט) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאֵף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל
גֵּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, וְאֵין מְלִים לְהַסְבִּיר לָךְ מַה זֶה שְׁיִהוּדִי זוֹכֵה לְדַפְדֵּף
בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֶפְלוּ בְּאִמְרָה בְּעֵלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ
שְׂיִכוּת אֶל הַגְּמָרָא, וְכָל זְמַן שְׁיִהוּדִי מְקַשֵּׁר לְהַגְּמָרָא, הַס"מ וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה לֹא
יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבַר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּהְיֶה עַקֶּשֶׁן
גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, וְאֵז תִּרְאֶה שֶׁהַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא לֹא יִהְיֶה לָהֶם שְׁלִיטָה
בָּךְ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת קכ"א, וְאִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר
לְגִרְסַת דָּף גְּמָרָא, תִּרְאֶה אֵיךְ שְׁיִאִיר לָךְ הַמְזוֹל, וְיִמְשֵׁף עֲלֶיךָ אוֹר גְּדוֹל מְלִמְעָלָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם

אתשה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר יִתְרוֹ כ"א שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁמְסַרְתָּ אֶת נַפְשֶׁךָ בְּשִׁבְלִי מִטָּה הַבְּחִירוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", יַעֲזֹר הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבֻכּוֹת זֶה יִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתוֹצִיאֵי אֶת כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת מִמֶּךָ וְכו', וְתַתְּחִילִי לְחַפֵּשׂ אֶת הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בְּךָ וְכו', וְכֵן אֵל תִּסְתַּכְּלִי עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי מֵה לָךְ לְהִתְעַרֵּב, יַעֲזֹר הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְתִכְבְּדֵי אֶת בַּעַלְךָ מְאֹד מְאֹד, כִּי יֵשׁ לָךְ בַּעַל נֶפֶלֶא.

תִּתְאַזְרֵי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שֶׁאֵין מְדָה יוֹתֵר יָפָה מִזֶּה, וְאֶפְלוּ שׁוּהָ בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרֵי מֵה שֶׁאָמַר הַתְּנַא הַקֹּדֶשׁ (אָבוֹת פָּרָק ה') לְפִיּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעֵי לָךְ כִּשְׂאִשָּׁה עוֹצֶרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכו', בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצְאָת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכו', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטִלָּה לְגַמְרֵי אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדַרְךָ כָּלֵל בָּא מִגְּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְכַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁלָּא תִּהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תְּרַעַמַת עַל בַּעַלָּהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעַלָּהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמֵי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרֵי לְזוֹת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָהּ זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁקִּנְתָּה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבֵּי בַּעַלָּהּ וְכו', וּמוֹחֲלֵת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שֶׁאֵזוּ הַשְּׂכִינָה תִּשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אתשו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר יִתְרוֹ כ"א שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מאד מאד מבקש אותך שתווציא את כל הדמיונות מעצמך וכו', ותשתדל מאד שתכניס בדעתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצל מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה.

וזכר גם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי שבת פרק י"ד הלכה ג') על הפסוק (דברים ז') "והסיר הוי"ה ממך כל חלי" זו רעיון, דאמר רבי אליעזר (שם כ"ח) "ונתן על ברזל על צוארך" זה רעיון, הינו מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסבבים אותו, כי מרב עוונותיו ובפרט של פגם הברית, הוא נמצא בלחץ תדירי ומדמין לעצמו כל מיני מחשבות של הבל וכו', ושל פחדים וכו', מה יעשה לו זה? ומה יעשה לו ההוא? ובאמת אדם רודף את עצמו יותר מה שאחרים רודפים אותו, כי מי שתמיד רק חושב ממנו יתברך, ומשתדל להכניס את הקדוש ברוך הוא בתוך מח מחשבתו, אזי מתפטר מכל אלו הרעיונות והדמיונות, ונעשה בן חורין אמתי, ואין עליו שום על.

אני מאד מאד מבקש אותך שתראה ללמד בכל יום את הדף היומי אפלו בגרסא, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שגורס בכל יום דף גמרא, שזה שומר את האדם מכל רע, וממשיך על עצמו הד' מלאכי שמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א' ג'בריאל מ'כאל ר'פאל א'וריאל, ותשתדל אפלו במסירות נפש לגרס את הדף, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט). לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא

ידע מאי קאמר, ואין מלים להסביר לך מה זה שיהודי זוכה לדפדף בכל יום דף גמרא, אפלו באמירה בעלמא, על כל פנים איך שהוא יש לו שיכות אל הגמרא, וכל זמן שיהודי מקשר להגמרא, הס"מ ונוקבא דייליה לא יכולים לעשות לו שום דבר, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה עקשן גדול על דבר זה, ואז תראה שהקלפות והסטרא אחרא לא יהיה להם שליטה בה, הדף היומי של היום שבת כ"א, ואם תרגיל את עצמך חק ולא יעבר לגרס דף גמרא, תראה איך שיאיר לך המזל, וימשך עליך אור גדול מלמעלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך שבת שלום

אתשז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר יתרו כ"א שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתולידי בקלות מאד, ושום דבר לא יקרה לך, רק תהי שמחה ועליזה ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך שבת שלום

אתשח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר יִתְרוֹ כ"א שָׁבֹט הַתְּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא מִתְעַסֵּק בְּלִהְשִׁיר דִּירוֹת אוֹ לְמַכֵּר דִּירוֹת, אֶת צְרִיכָה לְדַבֵּר עִם הָאֲבִירָךְ ... נֵרוֹ יֵאִיר, כִּי הוּא מִמְּנָה עַל זֶה, וּמִסְתַּמָּא יוֹדֵעַ מַה שֶּׁהוּא עוֹשֶׂה וְכוּ', כִּי אֲסוּר לָנוּ לְהַחְזִיק שְׂמָה דִּירוֹת, וְאֶתְךָ הַסְּלִיחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אתשט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר יִתְרוֹ כ"א שָׁבֹט הַתְּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שִׁישׁ לִי שְׂאֵתָה הַכְּנֻסָּת אֶת כָּל כְּלָךְ בְּעֶגְזֵי חַנוּךְ הַיְלָדִים, שֶׁרַק בְּזִכּוֹת זֶה דַּע לְךָ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר לְךָ לְהַצְּלִיחַ עִם יְלָדֶיךָ, וְלַעֲשׂוֹת עִמָּם שְׂדוּכִים טוֹבִים, כִּי מַה שְּׁעוֹשִׂים בְּשִׁבְלֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְשַׁלֵּם חֲזָרָה כְּפֹל כְּפֹלִים לְאֵין עֲרֹךְ כָּלָל, וּבִפְרָט מַה שְּׁמִשְׁקִיעִים בְּחַנוּךְ הַיְלָדִים לְהַחְדִּיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל זֶה אֵין שׁוֹם שְׂכָר בְּעוֹלָם הַזֶּה כָּלָל, וְלָכֵן תִּמְשִׁיךְ לְהַחְדִּיר בְּהַתְּלַמִּידִים הָעֶקֶר אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְלְהַרְגִּיל אוֹתָם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מַה שֶּׁהֵם צְרִיכִים.

בְּעֶגְזֵי הָאוֹלָם, אַחַר הַשַּׁבַּת אֲנִי יֹדֵבֵר עִם הָאֲבִירָךְ ... נֵרוֹ יֵאִיר וְנִדַּע בְּדִיוֹק מַה אֲנַחְנוּ יָכוֹלִים לַעֲשׂוֹת.

אני מאד מאד מבקש אותך שתראה ללמד בכל יום את הדף היומי אפלו בגרסא, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שגורס בכל יום דף גמרא, שזה שומר את האדם מפל רע, וממשיך על עצמו הד' מלאכי שמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א' ג'ב'ר'י'א'ל מ'י'כ'א'ל ר'פ'א'ל א'ו'ר'י'א'ל, ותשתדל אפלו במסירות נפש לגרס את הדף, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט). לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשפח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ואין מלים להסביר לך מה זה שיהודי זוכה לדפדף בכל יום דף גמרא, אפלו באמירה בעלמא, על כל פנים איך שהוא יש לו שיכות אל הגמרא, וכל זמן שיהודי מקשר להגמרא, הס"מ ונוקבא דיליה לא יכולים לעשות לו שום דבר, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה עקשן גדול על דבר זה, ואז תראה שהקלות והסטרא אחרא לא יהיה להם שליטה בך, הדף היומי של היום שבת כ"א, ואם תרגיל את עצמך חק ולא יעבר לגרס דף גמרא, תראה איך שיאיר לך המזל, וימשך עליך אור גדול מלמעלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך שבת שלום

אתשי.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר יתרו כ"א שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא יודע מה הבטיחו לך, ואם הבטיחו לך תמונה משפחתית עמי וכו', יכולים לתקן את זה עדין, רק אל תפנסי בלחץ, כי אין מלים בפי להודות לך על מה שמסרת את נפשך בשביל מטה הבחירות "ברסלב למען ש"ס", רק חזקי ואמצי מאד מאד לשמח ולשמח את הבנות שלך, ולא לדאג כלל,

כי גדול אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

זְכֵרֵי הַיֵּטֵב אֲשֶׁר אָסוּר לְהַפְנִס בְּזֶה הָעוֹלָם בְּלַחֲץ, וּמִי עוֹד כְּמוֹךָ יוֹדַעַת
אֵת זֹאת זְכוּ וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.
הַמְאֲחִיל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

אתשיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר יְתֵרוֹ כ"א שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... שִׁיְחִיו נְצַח

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עֵז, וְשִׁיְהִי בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה גְדוֹלָה מְאֹד
וְהַבְּנֵה הַדְּדִית, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוּטָה
יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ח') אִי
אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא
שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִי בֵּינֵיהֶם
שְׁלוֹם וְאֲהָבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבַּת י.) זֶה שְׁמוֹ
שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֵת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת,
זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אֵת יְכוּלָה לְקַחַת מְנִיעָה לְשִׁנְתֵּימִ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְךָ בְּרָכָה
וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

... נֵרוּ יְאִיר אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֵת
הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל
אָדָם שֶׁגּוֹרֵס בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׁזֶה שׁוֹמֵר אֵת הָאָדָם מִכָּל רָע, וּמְמַשִּׁיף עַל

עצמו הד' מלאכי שמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א' ג'בריאל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, ותשתדל אפלו במסירות נפש לגרס את הדף, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט). לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ואין מלים להסביר לה מה זה שיהודי זוכה לדפדף בכל יום דף גמרא, אפלו באמירה בעלמא, על כל פנים איך שהוא יש לו שיכות אל הגמרא, וכל זמן שיהודי מקשר להגמרא, הס"מ ונוקבא דיליה לא יכולים לעשות לו שום דבר, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה עקשן גדול על דבר זה, ואז תראה שהקלפות והסטרא אחרא לא יהיה להם שליטה בה, הדף היומי של היום שבת כ"א, ואם תרגיל את עצמך חק ולא יעבר לגרס דף גמרא, תראה איך שיאיר לה המזל, וימשך עליך אור גדול מלמעלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

אתשיב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר יתרו כ"א שבט התשע"ג
שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

אין לתאר ואין לשער את גדל הערכה והאהבה שיש לי אליכם, ואני מאד מאד שמח שהפירתי אתכם יותר ויותר מקרוב, יעזר הקדוש ברוך הוא שהשלום בית שלכם תתחזק ביתר שאת ביתר עז יותר ויותר, ותעזרו אחד להשני שזה יסוד גדול בשלום בית, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן

אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

... נרו יאיר אני מאד מאד מבקש אותך שתראי ללמד בכל יום את הדין היומי אפלו בגמרא, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שגורס בכל יום דף גמרא, שזה שומר את האדם מכל רע, וממשיך על עצמו הד' מלאכי שמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א' ג'ב'ריאל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, ותשתדל אפלו במסירות נפש לגרס את הדין, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט). לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ואין מלים להסביר לך מה זה שיהודי זוכה לדפדף בכל יום דף גמרא, אפלו באמירה בעלמא, על כל פנים איך שהוא יש לו שיכות אל הגמרא, וכל זמן שיהודי מקשר להגמרא, הס"מ ונוקבא דיליה לא יכולים לעשות לו שום דבר, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה עקשן גדול על דבר זה, ואז תראה שהקלפות והסטרא אחרא לא יהיה להם שליטה בך, הדין היומי של היום שבת קכ"א, ואם תרגיל את עצמך חק ולא יעבר לגרס דף גמרא, תראה איך שיאיר לך המזל, וימשך עליך אור גדול מלמעלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

אתשיג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר יתרו כ"א שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

בודאי אצל כל זוג יש כל מיני פרטים ופרטי פרטים וכו' וכו', שקשה מאד לעלות אותם על הכתב, כי בדרך כלל איש ואשה הם שני הפכים לגמרי,

וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן פ') שְׁעַקַר הַשְּׁלוֹם שְׁשָׁנֵי הַפְּכִים לְגַמְרֵי מִתְאַחֲדִים יַחַד, וְזֶה נִקְרָא שְׁלוֹם כְּשֵׁאֵשׁ וּמִים מִתְאַחֲדִים יַחַד, הֵינּוּ אֶפְלוּ שֶׁהֵם מִגְגִּידִים כָּל כֶּף מִים מִכְּבִּים אֶת הָאֵשׁ, אֵשׁ מִבְּשַׁלַּת אֶת הַמַּיִם וְנִשְׁאָר רַק אֲדִים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁמְשַׁלְּמִים בִּינֵיהֶם, מִזֶּה נֶעֱשֶׂה שָׁמַיִם בְּהִירִים, וְזֶה שְׁלֵמוֹת שֶׁל זֹוג, אִף שֶׁהֵם שְׁנֵי הַפְּכִים, צְרִיכִים לְהַשְׁלִים בִּינֵיהֶם וּלְהַשְׁתַּדֵּל לַעֲבֹד כָּל אֶחָד עַל הַמַּדּוֹת שֶׁלוֹ, וְלִרְאוֹת שְׁאֶחָד לֹא יִדְכָּא אֶת הַשְּׁנַיִם וְכוּ', וְאֶחָד לֹא יִשְׁלַט עַל הַשְּׁנַיִם, אֲלֵא שִׁיְהִיו שְׁוִים יַחַד, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַשְּׁלוֹם, שְׁשָׁנֵי הַפְּכִים מִתְאַחֲדִים בְּאַחֲדוּת אֶחָד.

אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת שְׁזוּג שְׁרוּצִים לְהַצְלִיחַ בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין, הֵם צְרִיכִים לְדַאֵג אֶחָד עֲבוּר הַשְּׁנַיִם, וְלֵאמֹר אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִם, וּלְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִם, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מָה שְׂבִיכְלֶתֶם אֶחָד בְּשִׁבְלֵי הַשְּׁנַיִם וְכוּ' וְכוּ', אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרַנִּים אֶחָד לְהַשְּׁנַיִם, וּלְתַתּוֹת תְּשׁוּמַת לֵב אֶחָד לְהַשְּׁנַיִם, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אֶהְבֶּה וְהַבְּנָה הַדְּרִית, אֲבָל הֶרְגַע שְׁרוּצִים אֶחָד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָּת, דְּעָוָה לְכֶם שְׁזֶה הַס"מ שֶׁבָּא לְשַׁבֵּר אֶת הַבַּיִת, הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבַדּוֹ פְּלַג גּוֹפָא, חֲצִי גּוֹף, נִמְצָא כְּשֶׁאֲדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוֹף שָׁלֵם, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (בְּרַאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שָׁלֵם, מָה שְׁאִין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוּצָה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָּת, זֶה הַס"מ, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהֶרְגַע שֶׁהַבַּעַל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שְׁאֶחָד יוֹתֵר מִהַשְּׁנַיִם עִם עֶשֶׂר אַחוּז, וְהָיוּ פְּחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֶשֶׂר אַחוּז, זֶה כְּבָר נִקְרָא ס"מ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁרוּצָה שְׁלוֹם בַּיִת אֲמַתִּי, צְרִיף לְדַעַת שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוֹף אֶחָד, וְכְמוֹ שְׁאָמַר הַחֶכֶם מְכַל הָאָדָם (קֹהֶלֶת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוּ הָאֶחָד שִׁפּוֹל וְאִין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחַם לָהֶם וּלְאֶחָד אִין יָחַם", וְלִכֵּן אִם רוּצִים שְׁלוֹם בַּיִת אֲמַתִּי, צְרִיף לְהִיּוֹת מְשָׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מִהַבַּעַל וְהֵן מִהָאִשָּׁה, לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְּׁנַיִם, וְאִז הֵם חֲצִי חֲצִי שְׁתַּפִּים שְׁלָמִים, וְתִמִּיד יִחִיו בִּיחַד בְּאֶהְבֶּה וּבִהְבָּנָה הַדְּרִית, וְיִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיהֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקַשׁ

ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

אתשיר.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים כ"ג שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מתפלא עליך שאתה עוד מבקש ממני התחזקות, בשעה שהקדוש ברוך הוא עזר לך והתחנת, והיית הכי מאשר בחייך, הקדוש ברוך הוא נתן לך שלש בנות חמודות, ותמיד באת להגיד לי איך שאתה הכי מאשה, ואחר כך כשנולד לך בן, לא היה כמוך מאשר בעולם, אך לצערנו הרב היצר הרע של נאוף תפס אותך טוב טוב, ועזבת את אשתך בשביל איזה נואפת וכו', כי כך אומר החכם מכל אדם (משלי ז' ה) "לשמרך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה" וגו', "והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב" וגו', עיין שם כל הפרק איך שנואפת עובדת על בן אדם לתפס אותו ברשתה, וזה מה שקרה לך, ואני מכרח להגיד לך במקום לחזק אותך דע לך שמרה יהיה לך באחרונה, לא עוזבים אשה עם ארבע ילדים סתם ככה מפני אשה נואפת שהתלבשה עליך וכו', כל אשה שמסגלת לקחת גבר נשוי מאשתו ומילדיו וכו', היא סתם נואפת ואוי לה ואוי לנפשה וכו'.

ואתה צריך לדעת שעל הכל הקדוש ברוך הוא מוחל, אבל לא על זנות וכו', ואין על זה תרוץ שמתגבר עלי יצרי וכו', כי הבחירה חפשית, אם רוצים עושים, ואם לא רוצים לא עושים, ולכן אתה מכרח לחזר בתשובה שלמה, כי אחת אני מכרח להגיד לך שחכמינו הקדושים אמרו (בראשית רבה פרשה כ"ו סימן ה') על הכל הקדוש ברוך הוא מאריך אפו חוץ מן הזנות; ואמרו (במדבר רבה פרשה ט' סימן ז') אמר הקדוש ברוך הוא על הכל אני כובש, ועל

הזמנה אני כועס; ואמרתי (תנחומא בראשית) על הכל הקדוש ברוך הוא מותר, חוץ מן הזמנה והזנוות; ולכן דע לך שמרה יהיה לך באחרונה אם אתה לא חוזר בתשובה תכף ומיד, אתה חושב שהכל הפקר ולית דין ולית דין וכו', וכו', ופתאום תקבל את המכה בצורה כזו שלא חלמת, ולכן ראה לחזור בתשובה שלמה ולברח מהזבל והלכלוך הזה, לפני שכבר לא תוכל לחזור.

זה החרבן מה שנעשה בדור הזה על ידי האינטרנט והפייסבוק וכו', שרבים חללים הפילה, והמון בתים נשברו בשביל זה וכו', אתה צריך להבין נואפת תהיה אתך עכשו וכו', ובשבילה זרקת אשה עם ארבע ילדים וכו', ולבסוף יהיה שהנואפת הזאת תזרק אותך וכו', ואבדת את שתי העולמות, ולכן חזר בתשובה לפני שיהיה מאחר, אמללת אשה יקרה עם ארבע ילדים חמודים, האם זה היה שנה להחליף אותם עם איזה נואפת זונה? אתה צריך להתביש לך, ואל תספר לי ספורים שרוב אמר לך לעשות דבר כזה וכו', אוי לרע-בנים כאלו שמיעצים עצות עקומות כאלו, בודאי גם הם נואפים, כי אדם נורמלי לא ייעץ דבר כזה, ומכל שכן יהודי תלמיד חכם ירא שמים, לא יקנה את הזבל שלך שאתה רוצה להסביר שהיא היתה אשה רעה וכו', תגיד את האמת הס"מ התלבש עליך ביצרא דעירות, וזרקת אשה עם ארבע ילדים אף כל הרוחות וכו', וברחת עם אשה נואפת זונה וכו', ועכשו אתה רוצה התחזקות, ולכן אני אומר לך אם לא תחזור בתשובה מרה יהיה באחרונה, כי גם היא תזרק אותך לכלבים וכו', וזה הסוף של כל הנואפים שעוזבים אשה וילדים בשביל איזה אשה מגעילה נואפת וכו', ששוכרת בתים וכו'.

המאחל לך תשובה שלמה

אתשטו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים כ"ג שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מכרח להגיד לך שהגיע הזמן שתלך כל יום להתבודד להקדוש ברוך הוא שיוציא ממך את הדמיון שהכניסו בך וכו', ותברח מהבעל דמיון הזה וכו', כמו שבורחים מהרוח בעצמו וכו', הרי אתה לא תופס שהכל הוא הבל הבלים דמיונות, ואוי ואבוי לאדם שנכנס בעולם הדמיון וכו', שזה הורס לו את כל החיים וכו'.

אני לא מענין להפגש עם אף אחד ולדבר או להתוכח או להסביר בענין זה וכו', כי הכל הבל ורעות רוח, רבנו ז"ל נמצא באומן, ושם מקום גניזתו, כמו שכתב מוהר"ת ז"ל (ימי מוהר"ת סימן ס"ו) "העיר אשר בחר בו בחיים חיותו להקבר שם כאשר נשמע מפיו הקדוש פעמים אין מספר, שאמר לפני כמה אנשים שקהלת אומן הוטבה בעיניו להקבר שם, מחמת שהיו שם קדושים הרבה וכו', ובשביל זה היה עקר שבא לאומן חצי שנה קדם הסתלקותו וכו', כי שם המקום המוכן לו מששת ימי בראשית לעסק שם בתקון העולם לדורות, לכל מי שיבוא אליו לשם ויאמר העשרה קפיטל תהלים הנקראים אצלנו וכו', אשרי הזוכה לזה", עין שם, ואיך יכול לבוא אברך בעל דמיון להמציא חדשות, בשעה שכבר מאתים שנה חסידי ברסלב מוסרים את נפשם לקיים את רצון רבנו ז"ל ובאים על ראש השנה באומן, שבפרוש גלה לנו (חיי מוהר"ן סימן ת"ג) הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי מאחר שהמקרים שלי מאמינים לי ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרבים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר, כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות כרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו לא יחסר איש ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב (נחמיה ח') "אכלו משמנים ושתו ממתקים... כי חדות הוי"ה היא מעוזכם" וזה נאמר על ראש השנה, ואמר (חיי מוהר"ן סימן ת"ה) הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירושה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבעיא אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי; ואמר רבנו ז"ל לענין ראש השנה שלו (חיי מוהר"ן סימן ת"ו) שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אופן, אף על פי כן בראש

השנה יכולין אפלו הם לקבל תקוה. אף על פי שבכל השנה אפלו הוא בעצמו ז"ל לא היה יכול לתקנם, אכל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות; ולכן יאבדו אלה כמותו ודבור אחד מרבנו ז"ל לא ישכח, וחבל מאד שהטפש הזה שולח אלי שליחים וכו'.

הקדוש ברוך הוא ישלח רוח טהרה ממרום, ויוציא ממנו את כל הדמיונות, כי כנראה שפלאך דומה הממנה על הדמיונות תפס אותו, ואשרי מי שיוציא אותו מדי המלאך המדמה הזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתשטז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים כ"ג שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

צר לי מאד לומר לך שזה החרבן של גרושין וכו', גברים או נשים חושבים באם יתגרשו? יהיה להם חיים יותר טובים, ולא יודעים שהם מאמללים את עצמם, ומכל שכן כשיש כבר ילדים, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (גיטין ז:): כל המגרש אשתו ראשונה אפלו מזבח מוריד עליו דמעות, נשאלה השאלה למה דוקא מזבח מורדת דמעות, למה לא שאר כלי המקדש, כגון הפיור, השלחן, המנורה, הארון וכו'? אלא המזבח מורדת דמעות מספיק קרבנות הביאו עלי, ולכן אני לא צריך יותר קרבנות, כי בגרושין מי הקרבנות? הילדים, ולכן המזבח דיקא מורדת דמעות, כי יש עלי מספיק קרבנות, אני לא צריך שביאו עלי עוד קרבנות.

על כל פנים איך שהוא את וכיוצא בך צריכים וצריכות לדעת שגרושין זה לא פתרון, צריכים תמיד לדעת איך להתמודד עם החיים, לאף אחד לא

הולך כמו שהוא רצה, כי זוג הם שני הפכים לגמרי, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן פ') שעקר השלום כששני הפכים משתוים בדבר אחד.

והנה העבר אין והעתיד עדין, בזה שתלכי למשפטים, לא תגיעי לשום דבר, רק להרס את הילדים וכו', ולכן עצתי שתחזרי בתשובה שלמה ותבקשי ממנו יתברך כל יום שהילדים יחזרו אליה, ובדרך נעם ואהבה בלי משפטים ומריבות וכו' וכו', יכול מאד להיות שהילדים יגדלו הם ממילא יבואו אליה, ועל ידי שתמשיכי במשפטים וכו', במריבות או ופוחים וכו', תהי בטוחה שהילדים לא ירצו לראות אותך וכו', ולכן העצה היעוצה רק ללכת בדרך טובה ובלי הסתות וכו', כי אסור להסית ילדים נגד אבא או נגד אמא, כי זה עושה את הפעולה ההפוכה לגמרי.

יעזר הקדוש ברוך הוא שכל אלו הזוגות שחושבים שיתגרשו, יהיה להם יותר טוב, שילמדו לקח מזה.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתציתי אותי, והכל יתהפך לטובה, וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתשיז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים כ"ג שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל מה שרובנו ז"ל מצוה אותנו, כוננתו היא בתמימות ובפשיטות גמור, ואדרבה צריכים לצית את רבנו ז"ל, ולקיים את דבריו בלי שום חכמות והשכלות כלל, אם רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ד') שהצדקה פותח פתחים לעבודת השם יתברך, כוננתו הוא כפשוטו, שצריכים להרבות בצדקה,

וְזֶה פּוֹתַח אֶת הַפְּתָחִים, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים ט"ו) "פֶּתַח תִּפְתַּח" שֶׁעַל יְדֵי צְדָקָה פּוֹתַח אֶת הַפְּתָח יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלִכֵּן צְרִיכִים לָתֵת בְּכָל פַּעַם צְדָקָה.

אֵתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׂאָדָם צְרִיף לָתֵת כַּמָּה שָׂרָק יָכוֹל, וְעַל כָּל פָּנִים לֹא יִחְסִיר מִלְּתֵת כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְפָנָי כֹּל תִּפְלָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵר בַּתְּרָא דף י') רַבִּי אֱלֶעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדֵּר מִצְּלֵי אָמֵר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחַזֶּה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנוּת עֲנִיִּים הַלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הֵיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קֹדֶם כֹּל תִּפְלָה וְאַחֵר כִּף מִתְּפַלְלִין שְׁנֹאֲמֵר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחַזֶּה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (אַרְחַ חַיִּים סִימָן צ"ב סַעִיף י') טוֹב לָתֵן צְדָקָה קֹדֶם תִּפְלָה: וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנוֹזֵהר לְפָנָי כֹּל תִּפְלָה לְהַכְנִיס כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, שְׂאֹז נִכוּן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֹא יִחְזֹר תִּפְלָתוֹ רִיקָם, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי מִצּוֹת צְדָקָה חַיֵּב כֹּל יְהוּדֵי לָתֵת אֶפְלוֹ כִּשְׁהוּא עֲנִי גְּדוֹל מְאֹד, וְכִמוֹ שֶׁצְּרִיכִים לְשַׁמֵּר שֶׁבֶת וְלִהְיִיחַ תִּפְלִין בְּכָל יוֹם, וְלֶאֱכֹל כֶּשֶׁר, כִּף אָדָם חַיֵּב לָתֵת צְדָקָה, אֲבָל כֶּשֶׂאִין לוֹ, הוּא לֹא פָּטוּר מִלְּתֵת כַּמָּה פְּרוּטוֹת וְכוּ', וְרַב בְּנֵי אָדָם מְזוֹלְזִלִּים בְּמִצּוֹת צְדָקָה שֶׁזֶה הַמִּצְוָה הַכִּי גְּדוֹלָה, מִפְּנֵי שֶׁחוֹשְׁבִים שֶׁצְּרִיכִים לָתֵת אֵיזָה נְתִיבָה גְּדוֹלָה, אֲבָל שׁוֹכְחִים שֶׁבְּאֵלוֹ הַפְּרוּטוֹת קִטְנוֹת שְׁנוֹתֵן כֹּל יוֹם, בְּזֶה הוּא קִיָּם מִצּוֹת צְדָקָה, וְרַק זֶה מֵה שֶׁיִּלְזָה אוֹתוֹ אַחֵר מִיָּתְנוֹ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיָּה נ"ח) "וְהִלַּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה כְּבוֹד הַיְי"ה יֵאֲסַפְּךָ" וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוּטָה ג:) כֹּל הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת בְּעוֹלָם הִזָּה מְקַדְּמָתוֹ וְהוֹלֵכֵת לְפָנָיו לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֹאֲמֵר "וְהִלַּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה"; אֵיזָה נִחַת רוּחַ יְהִיָּה לְאָדָם כֶּשֶׁנִּשְׁמָתוֹ תִּצָּא מִגּוּפוֹ וְתַעֲלֶה לְמַעְלָה, וְאֵלוֹ הַפְּרוּטוֹת שְׁנַתֵּן בְּכָל יוֹם יִלְכוּ לְפָנָיו, וְעוֹד דָּרְשׁוּ עַל פְּסוּק זֶה (בְּבֵר בַּתְּרָא יא.) אֲבוֹתֵי גִנְזוּ לְעוֹלָם הִזָּה וְאֲנִי גִנְזֵתִי לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֹאֲמֵר "וְהִלַּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה כְּבוֹד הַיְי"ה יֵאֲסַפְּךָ" אֵתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר אֵיזָה שְׂמִחָה יְהִיָּה לָךְ שֶׁשָּׂם בְּשָׂמִים עִם הַפְּרוּטוֹת הָאֵלוֹ שְׁנַתֵּת כֹּל יוֹם לְקַפֵּת הַצְּדָקָה, וְלִהְפֹךְ לֹא יָכוֹלִים לְתַאֵר אֵת הַצֶּעֶר שֶׁיְהִיָּה לְאָדָם אֵיךְ לֹא הֵיִיטִי חֲכָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַל יְדֵי כַּמָּה פְּרוּטוֹת שֶׁהֵיִיטִי נוֹתֵן כֹּל יוֹם לְצְדָקָה הִיָּה מְאִיר לִי כֶּאֱנִי בְּעוֹלָם הַבָּא, אֲבָל אִזְ כְּבָר מְאַחֵר, כִּי 'הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם' כֹּל זְמַן שְׂאָדָם חֵי הוּא יָכוֹל לְקַיֵּם אֵת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְאַחֵר כִּף כְּבָר מְאַחֵר, וְכֵן זֶה הַלְכָה מִפְּרִשְׁתִּי שֶׁאֶפְלוֹ עֲנִי שֶׁהוּא בְּעַצְמוֹ מִתְּפַרְנֵס מֵהַצְּדָקָה חַיֵּב לָתֵת צְדָקָה כְּמוֹכָא

(רמב"ם פֶּרֶק ז' מהלכות מתנות עניים הלכה ה') וְאֶפְלוּ עֲנֵי הַמִּתְפַּרְנֵס מִן הַצְּדָקָה חֵיב לִתֵּן צְדָקָה לְאַחֵר; וְכֵן הוּא (שְׁלַחן עָרוֹף יוֹרֵה דָעָה סִימָן רמח סְעִיף א') כָּל אָדָם חֵיב לִתֵּן צְדָקָה אֶפְלוּ עֲנֵי הַמִּתְפַּרְנֵס מִן הַצְּדָקָה חֵיב לִתֵּן מִמָּה שִׁיתֵּנוּ לוֹ.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוּקָח אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל כִּפְשׁוּטוֹ, וּמִקְּיָם אֶת עֲצוּתוֹ הַקְּדוּשִׁים בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כְּלָל, אֲלֵא בַתְּמִימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, וְאִז בְּיִדָּאֵי יִצְלִיחַ, וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קכ"ג) הֶעֱקַר וְהִיִּסוּד שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בּוֹ, לְקֶשֶׁר עֲצָמוֹ לְהַצְדִּיק שְׁבִדוּרָה, וְלִקְבֹּל דְּבָרָיו עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה, דְּבַר קִטְן וְדְבַר גָּדוֹל. וְלִבְלֵי לְנִטוֹת, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, מִדְּבָרָיו יִמִּין וּשְׂמָאל, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִפְרֵי פֶרֶשֶׁת שׁוֹפְטִים) 'אֶפְלוּ אוֹמַר לָךְ עַל יְמִין שְׂמָאל וְעַל שְׂמָאל יְמִין תְּצִיֵּת אוֹתוֹ', וְלֵהֲשַׁלֵּיךְ מֵאֵתוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וְלִסְלַק דַּעְתּוֹ כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ שׁוּם שְׁכָל, בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבֹּל מֵהַצְדִּיק וְהֵרַב שְׁבִדוּרָה. וְכָל זְמַן שֶׁנִּשְׁאַר אֶצְלוֹ שׁוּם שְׁכָל עֲצָמוֹ, אֵינוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵינוֹ מִקְּשֶׁר לְהַצְדִּיק; כִּי הֶעֱקַר לְבִטֹּל אֶת שְׁכָלוֹ הַמְדַמָּה וְהַבְּדוּי לְגַמְרֵי, וְלַצִּיֵּת אֶת הַצְדִּיק עַל כָּל אֲשֶׁר אוֹמֵר, וְרַק זֶה נִקְרָא הַתְּקַרְבוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

את שׁיח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים כ"ג שָׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַשֵּׁם שְׁלֹךְ הוּא לְאָה, וְאֶת צְרִיכָה לְתַקֵּן אֶת הַכְּתָבָה שְׁלֹךְ עִם הַשֵּׁם לְאָה, וְלֹא לְהוֹסִיף וְלֹא לְגַרֵעַ שׁוּם שְׁמוֹת, כִּי מְשַׁגְּעִים בְּנֵי אָדָם עִם כָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת לְהוֹסִיף שְׁמוֹת אוֹ לְהוֹרִיד שְׁמוֹת, צְרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר בְּדְבָרִים כְּאֵלוֹ, כִּי עִם שְׁמוֹת לֹא מְשַׁחֲקִים, כִּי הַנֶּפֶשׁ תְּלוּי בְּהַשֵּׁם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב') "וְכֹל

אָשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ", כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְלִכְּנֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְתַת שְׁמוֹת בְּדוּיִים לְהִילָדִים שְׂאִין לְזֶה שׁוֹם עֲרֹךְ וְכוּ', וְלִכְּנֵן צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד אֵיזָה שֵׁם נוֹתְנִים לְהִילָדִים, כִּי כְּפִי הַשֵּׁם כֶּךָ נִמְשָׁךְ נִשְׁמַת וּמִזֵּל הִילָדִים, לִכְּנֵן מַה טוֹב וּמַה נְעִים לְתַת שֵׁם אַחַר צְדִיק אוֹ אַחַד מִשְׁמוֹת הָאֲבוֹת וְהָאֲמָהוֹת הַקְּדוּשִׁים, אוֹ הַנְּבִיאִים וְהַנְּבִיאוֹת וְכוּ', שֵׁם תַּנְ"כִי, כְּמוֹבָא מִהַצְדִּיק הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסְק זִי"ע (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ - בַּמְדַּבֵּר) שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּרוּךְ הוּא גִזַּר בְּבְרִיאַת הָעוֹלָם שֶׁיְהִי כֶּךָ וְכֶךָ שְׁמוֹת רְאוּבֵן וְכֶךָ וְכֶךָ שְׁמוֹת שְׁמֵעוֹן וְעֵתָה כְּשֶׁנִּתְגַּלְגַּל אֵיזָה אָדָם בְּעוֹלָם וְנוֹתְנִין לוֹ שֵׁם בְּשֵׁם צְדִיק אַחַד שֶׁיְהִי כְּכֹר בְּעוֹלָם זֶה גּוֹרֵם לְאִישׁ הַלְּזָה שֶׁיְהִי גַם כֶּן צְדִיק מַחְמַת שְׁנִתְעוֹרַר הָאוֹר שֶׁל הַצְדִּיק שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוֹךְ שֶׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשיט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר מְשֻׁפְּטִים כ"ג שְׁבַט הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבָךְ.

אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חִלְקֶכֶם שׁוֹזִכֶתֶם לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ל"ד) בְּמָקוֹם שֶׁבְּעֲלֵי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֵׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָא דְּרַב כְּהֵנָא) גְּדוּל כְּחֵה שֶׁל תִּשׁוּבָה שְׁכִינֵן שְׂאָדָם מְהִרְהֵר בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלָא עַד מֵהַלֵּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רְקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלָא שֶׁהִיא עוֹמְדַת לְפָנֵי כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְהַס"מ מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד מִבֵּין אָדָם שְׁחוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי כִיּוֹן שְׂאָדָם בָּא אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוֹ שֶׁהוּא עֲשָׂה עַד עֲכָשׁוֹ מַה שֶׁהוּא עֲשָׂה, וּמִתְדוּדָה

ומתחרט על כל מה שעָשָׂה, הקדוש ברוך הוא כָּבֵר מְקַבְּלוֹ, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ
הקדושים (במדבר רבה פרשה כ' סימן י"ג) בְּלֵעָם הָיָה רָשָׁע עֵרָם וְיָדַע שְׂאִין עוֹמֵד
בְּפָנָי הַפְּרַעְנוֹת אֲלֵא תְּשׁוּבָה, שְׁכַל מִי שְׁחוּטָא וְאוֹמֵר חֲטָאתִי, אֵין רְשׁוֹת
לְמִלְאָךְ לַגַּע בּוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מְסִית אֶת כָּל אָדָם מֵה לָךְ לַחֲזוֹר בְּתְּשׁוּבָה?
וּמֵה לָךְ לְהִתְנַדּוֹת? כִּי הוּא יוֹדֵעַ שְׁמִי שְׁחֲזוֹר בְּתְּשׁוּבָה וּמִתְנַדֵּה לְהִקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, אֵין רְשׁוֹת לְמִלְאָךְ הַמּוֹת לַגַּע בּוֹ, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תנחומא נח)
אֵין מְכָה בְּעוֹלָם שְׂאִין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע תְּשׁוּבָה.

וְהִנֵּה עַל פִּי הֶלְכָה אֲבָא לֹא מִנְשָׁק אֶת בְּתוֹ כְּשֶׁהִיא גְדוּלָה, וּמִכָּל שְׁכָן
כְּשֶׁהִיא נְשׂוּאָה, וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אֲבָא שְׂאֵמֵךְ בֵּת, זֶה כָּבֵר עֲנִין שֶׁל גְּלוּי
עֲרִיּוֹת וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל זֶה מְאֹד, אֲנִי בְּטוּחַ שְׁעַל יְדֵי הַסְּבָרָה הוּא לֹא יִפְגַּע,
בּוֹדָאֵי מִדַּת הַכֶּרֶת הַטּוֹב זֶה הַמְּדָה הַכִּי יָפֵה שָׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת, כִּי סוּף כָּל סוּף
הוּא אֵמֵךְ אוֹתָהּ מְאֹד שְׁנוּלְדָה, עִם כָּל זֹאת עַל פִּי הֶלְכָה אֲסוּר לְנִשְׁק וְכוּ',
וְלִכֵּן אִם הוֹלְכִים עַל פִּי דְרָךְ הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר (משלי ג' י"ז) "דְּרָכֶיהָ דְרִכֵּי נֵעַם וְכָל
נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם", בּוֹדָאֵי לֹא יֵצֵא מִזֶּה שׁוֹם הַזֶּק כָּלָל.

אֲשֶׁתָּךְ צָרִיכָה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתוֹ מִצַּד הַכֶּרֶת הַטּוֹב, אָבֵל צָרִיכִים מְאֹד
מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הֶלְכָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מִשְׁפָּטִים כ"ג שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְתִשְׁתַּדֵּל לְשִׁמְחַת

וּלְשִׂמְחָה אֶת אִשְׁתָּהּ, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר שְׂבָעוּלָם, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (אבות פֶּרֶק ב') יִפֶּה תִּלְמוּד תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ, שִׁיגִיעַת שְׁנִיָּהֶם מִשְׂפַּחַת עוֹן. וְכָל תּוֹרָה שְׂאִין עִמָּה מְלֹאכָה, סוּפָה בְּטֵלָה וּגְוֹרֶרֶת עוֹן; וּרְבֵנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שִׁיְהִיָּה לְכָל אֶחָד פְּרֻנְסָה מְסֻדֶּרֶת, וְכֵן אָמַר (חיי מוה"ר"ן סימן תק"א) שְׂחַפֵּץ מְאֹד שִׁיְהִיָּה לָנוּ פְּרֻנְסָה, אִף עַל פִּי שְׂבֻטָּחוֹן גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, אִף עַל פִּי כֵּן טוֹב מְאֹד כְּשׁוֹזְכִין שֵׁישׁ לוֹ מַעֲמַד פְּרֻנְסָה, כִּי בְּמָקוֹם עֲבוּדַת הַבְּטָחוֹן בְּמָקוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוּדָה אַחֲרָת, כְּלוּמַר כִּי אִם לֹא יִהְיֶה לוֹ מַעֲמַד פְּרֻנְסָה וַיְהִיָּה לוֹ בַּלְבוּל הַדַּעַת מִהַפְּרֻנְסָה, וַיִּצְטַרֵּךְ בְּכָל פַּעַם לְחֻזַּק עֲצָמוֹ בְּמִדַּת הַבְּטָחוֹן, בְּמָקוֹם זֶה יַעֲסֹק בַּעֲבוּדָה אַחֲרָת וְהִתְחַזְּקוֹת אַחַר בְּשֶׁאֵר עֲנִינֵי עֲבוּדַת הַשֵּׁם; וְלִכֵּן לְדַעַתִּי תִמְצָא לָךְ אֵיזָה עֲבוּדָה וְתִקְבַּע עֵתִים לַתּוֹרָה עַל פִּי סֵדֶר דֶּרֶךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, הַמוֹבָא (שיחות ה"ר"ן סימן ע"ו) לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְלַעֲשׂוֹת לַעֲצָמוֹ סֵדֶר בְּמִשְׁנֵיּוֹת וּבְגִמְרָא וּבְשִׁלְחָן עֲרוּךְ, וְעוֹד הַרְבֵּה לַמּוֹדִים מֵהַ שְׁלֵבוֹ חֲפִץ, כִּי כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה י"ט). לַעֲוֹלָם יִלְמַד אָדָם תּוֹרָה בְּמָקוֹם שְׁלֵבוֹ חֲפִץ; וְאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר אֶת הַיִּשׁוּב הַדַּעַת שֵׁישׁ לְאָדָם שֶׁמְסֻדֵּר בְּסֵדֶר נְכוֹן, הֵן שְׂמֵתִפְלֵל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֶה עֲרֻבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְהֵן שֵׁישׁ לוֹ אֵיזָה מְשָׁרָה בְּפְרֻנְסָה קְבוּעָה, וְהֵן שְׁקוּבַעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, וְלוּמַד כְּסֻדְרֵן דִּיקָא, וְזוּכָה לְטִיל וְלֵהִיּוֹת בְּכָל מְקוֹמוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

אָבֵל הַעֶקֶר לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲתִשְׂכָּא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְשֻׁפְטִים כ"ג שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי גִּזְעוֹת שֵׁישׁ הַיּוֹם וְכוּ', זֶה לְצַעֲרֵנוּ קִלְלָה אַרוּרָה שְׁעַם יִשְׂרָאֵל
 סוֹבְלִים כָּל הַסֶּכֶל הַזֶּה בְּמִשְׁךְ דּוֹרוֹת, וְעוֹד מִחְמִיר יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְאַחֲרוֹנָה, עַד
 שְׁעוֹשִׁים הַפְּלִיאוֹת בֵּין אֲשַׁכְּנָזִים לְסַפְרָדִים, שְׁזֶה רִשְׁעוֹת שְׂאִין כְּמוֹהוּ, כִּי כָּלֵנוּ
 יִזְרַע אֲבָרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁהִתְחַתְּנָה כְּבָר לִפְנֵי אֶחָד עֲשָׂרָה שָׁנָה, וְהַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לָךְ בְּעַל נִפְלָא, וְאַתָּם חַיִּים בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וַיֵּשׁ לָכֶם יְלָדִים,
 אֶת צְרִיכָה לְשִׂמְחָה עִם זֶה מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהֵשִׁים לֵב מִה שְׁקוּרָה עֲכָשׁוּ וְכוּ',
 לְדַעֲתִי יֵשׁ לָךְ קִנְיָה, וְכֵן אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מַגְלָה י"ג) אִין אִשָּׁה מִתְקַנְיָה
 אֶלָּא בִּירוּךְ חֲבָרְתָּהּ, וְלִכֵּן לְמָה אֶת צְרִיכָה לְהִתְבַּלְבֵּל אִיךְ שְׁחִמּוֹתֶיךָ מִקְּבֵלָת
 אֶת הַכֶּלֶה הָאֲשַׁכְּנָזִית? אֶת וּבְעֵלְךָ תִּהְלֶה לְאֵל מְסַתְּדָרִים, אֲזִי מָה אֶת צְרִיכָה
 בְּכָלֵל לְהִסְתַּכֵּל מִה שְׁקוּרָה עִם הַזּוּלָת? דְּעִי לָךְ אֲשֶׁר קִנְיָה זֹאת מִדָּה הִכִּי מַגְנָה,
 עַד כְּדֵי כֵן שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבֵת ק"ב) כָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ קִנְיָה בְּלָבוֹ,
 עֲצֻמוֹתָיו מְרַקִּיבִים; וְזֶה עוֹד בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ שֶׁל אָדָם, כְּכֹל שְׁמִתְגַּבֵּר עָלָיו מִדַּת
 הַקִּנְיָה, פְּשׁוּט עֲצֻמוֹתָיו מְרַקִּיבִים מֵרַב קִנְיָה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן מָה אֶת צְרִיכָה
 לְקִנְיָאוֹת אֶת הַזּוּלָת, תְּשִׁמְחִי עִם מִה שֵׁישׁ לָךְ, אֵל תְּשִׁימִי לֵב בְּכָלֵל מְאַחְרִים,
 וְאֲזִי תַחֲיִי אֶת הַחַיִּים הַטּוֹבִים שְׁלָךְ.

הַעֲקֹר שְׂאֵת וּבְעֵלְךָ תְּסַתְּדָרוּ עַל צַד הִכִּי טוֹב, וְתִבְנֶי אֶת הַבַּיִת שְׁלָךְ יוֹתֵר
 וְיוֹתֵר בְּצוּרָה כּוֹז שְׁלֹא תִצְטָרְכִי לְקִנְיָאוֹת אֶת אֶף אַחָד, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שְׁתִּקְבְּלִי אֶת דְּבָרִי, וְתַחֲיִי חַיִּים טוֹבִים וְנִעִימִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשכב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְשֻׁפְטִים כ"ג שְׁבֵט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תֵּאֱמִין לִי שְׁלֹא כְּדַאי לְהַכְנִס בּוֹכּוּחִים עִם אֶף אַחָד בְּעוֹלָם, אֶלָּא לְהִתְחַזֵּק

בִּיתָר שְׁאֵת בֵּיתָר עֵז בְּאִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיֶה דוֹר בְּעֶצְמוֹ אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצִדְקָה וּבִמְשָׁפֵט, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֶצְמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כִּף שְׁאִמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְמַעְלָה; שְׁאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְעֵ קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קָדָם מִלְמַעְלָה, וּכְכֹל שְׁאָדָם נִכְנָס יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּאִמּוֹנָה בּוּ יִתְבָּרַךְ, מְרַגֵּשׁ חַיִּים טוֹבִים וְנִעְיָמִים וְעֹרְכִים וּמַאֲשְׁרִים.

אֵתָה צְרִיף לְדַעַת שֶׁהַבְּחִירָה חֲפְשִׁית, וְנוֹתְנִים לְכֹל אַחַד אֶת הַנְּסִיוֹנוֹת שְׁלוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן מָה אֵתָה צְרִיף לְהִתְעַרֵב מַה שֶׁהָאֵח הַגָּדוֹל מְדַבֵּר וְכוּ', מִסִּפֵּן הוּא לֹא טַעַם אֶת טַעַם הַצְּדִיק הָאֵמֶת, כִּי אִם הִיָּה טוֹעֵם אֶת אוֹרוֹ הַגְּנוּז שֶׁל הַצְּדִיק הַגָּדוֹל בְּמַעְלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, אֲזִי גַם הוּא הִיָּה מִתְקָרֵב אֵלָיו, וְלִכֵּן הַעֲצָה לֹא לְהִכְנֵס בְּשׁוּם וּכְוָחִים עִמוֹ, רַק לְחַזְקוֹ וּלְאֲמִצּוֹ וּלְעוֹדְדוֹ, אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהִיָּה לוֹ נְסִיּוֹן מֵרַמָּד מְאִיזָה רַע-בְּנִים וְכוּ', וְלִכֵּן הוּא חוֹשֵׁב שְׁכֹלֵם כְּכֹה וְכוּ', אֲבָל בְּאֵמֶת תְּהִלָּה לְאֵל לֹא אֵלֶמֶן יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ צְדִיקִים גַּם בְּדוֹר הַזֶּה, כְּמוֹ שְׁאִמְרֵ רַבְּנוֹ ז"ל (שִׁיחּוֹת הַר"ן סִימָן קצ"ב) אִם מַאֲמִינִים בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, צְרִיכִים לְהֵאֱמִין שִׁישׁ צְדִיקִים גַּם כֵּן, כִּי כְּמוֹ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִמְצָא, כְּמוֹ כֵּן נִמְצָאִים צְדִיקִים בְּוִדְאֵי בְּכֹל דּוֹר וְדוֹר; וּמוֹבָא (תַּפְּאֶרֶת שְׁלֵמָה - וַיִּקְהַל) זֶה שְׁאוּמְרִים צוֹר כֹּל הָעוֹלָמִים צְדִיק בְּכֹל הַדּוֹרוֹת, הִיָּנו כְּמוֹ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא וְכוּ', וְהוּא בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', כִּף יֵשׁ צְדִיקִים בְּכֹל הַדּוֹרוֹת.

עַל כָּל פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא לֹא כְּדָאֵי לְהִכְנֵס בְּוָכּוּחִים אוּ בְּמַחְלָקָת, שְׁזָה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וְכִף אִמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲקָצִין פָּרָק ג') לֹא מְצָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלֵי מַחְזִיק בְּרִכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם, שְׁנֶאֱמַר (תְּהִלִּים כ"ט) "הַוְיָ" עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַוְיָ"ה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם".

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֶדֶר מְשֻׁפְּטִים כ"ג שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קִדְם אָנִי מְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּכִרְכַּת מִזֵּל טוֹב חֲמָה וְלִכְבִּית, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּקְּימוּ בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתִהְיוּ הֵכִי מְאֻשְׁרִים בְּחַיֵּיכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְוַתֵּר אַחַד לְהַשְׁנִי בְּכָל הַבְּחִינוֹת, וְאֵז תִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוֹאֵיכֶם.

בְּעֵינֵי הַדִּירָה, תִּרְאוּ לְלַכֵּת עַל הַדִּירָה שְׁשֻׁנֵיכֶם מְסַכְּמִים, וְשֻׁנֵיכֶם רוֹצִים לְקַנּוֹת אוֹתָהּ, הָעֵקֶר לְהִסְתַּכֵּל בְּגִדְלוֹת הַמוֹחִין, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְכֶם שְׂיִהְיֶה לְכֶם מְאִיפָה לְשֵׁלֶם, הָעֵקֶר שְׁתִּהְיוּ שְׁנֵיכֶם מְרוֹצִים מִהַדִּירָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת נ"ז) שְׁלֹשָׁה מְרַחֲבִין דַּעְתּוֹ שֶׁל אָדָם, אֵלוֹ הֵן דִּירָה נְאֻה וְאִשָּׁה נְאֻה וְכָלִים נְאֻים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְכֶם שְׁתִּהְיוּ הַזּוֹג הֵכִי מְאֻשְׁרִים, וְלֹא יִחְסֹר לְכֶם שׁוֹם דְּבָר.

תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל שְׁבֻת, וְאֵז הַשְׁבֻּת יִשְׁמֹר עֲלֵיכֶם, כִּי כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת בְּאִים לְאָדָם בְּזִכּוֹת שְׁמִירוֹת שְׁבֻת שְׁמַעְשֻׁרָת גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"א סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (מְשָׁלִי י') "בְּרֻכַת הַיְּוֵי" הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עֲמָה" בְּרֻכַת הַיְּוֵי" הִיא תַעֲשִׂיר זֹו הַשְׁבֻּת, שְׁנֵאֲמַר (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיְבָרַךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשכד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים כ"ג שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ידוע בדברי רבנו ז"ל שעקר שלמות מעלת הצדיק הגדול במעלה נוראה ונפלאה מאד, אף שמשגיג השגות נוראות ונפלאות בגלויים ורוחניים, ועולה מעלה מעלה בעולמות העליונים וכו', וכו', עם כל זאת הוא מוסר את נפשו להשליך בכל פעם את דעתו ושכלו כאלו אין לו שום דעת ושכל כלל, ועובד את הקדוש ברוך הוא בתמימות ובפשיטות גמורה, וכמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ה') באמת צריכין דיקא לסלק את המוח, כי צריכין להשליך כל החכמות ולעבד את השם יתברך בפשיטות, כי צריך שיהיו מעשיו מרבין מחכמתו (אבות פרק ג'), ולא המדרש הוא העקר אלא המעשה (שם פרק א'), ועל כן צריכין לסלק כל החכמות ולעבד את השם יתברך בפשיטות, בלי שום חכמות. לא מבעיא חכמות של שטות של סתם בני אדם, אלא אפלו חכמות גמורות, אפלו מי שיש לו מח גדול באמת, כשמגיע לאיזה עבודה, הוא צריך להשליך כל החכמות ולעסוק בעבודתו יתברך בפשיטות. וצריך אפלו להתנהג ולעשות דברים, שנראה כמשגע בשביל עבודת השם יתברך, בבחינת (משלי ה') "באהבתה תשגה תמיד", שבשביל אהבת השם צריכין לעשות דברים הנראין כשגעון, כדי לעשות מצוותיו ורצונו יתברך, כי צריכין להתגלגל בכל מיני רפש וטיט בשביל עבודת השם ומצוותיו יתברך, ולא דוקא מצוה ממש, אלא כל דבר שיש בו רצון השם יתברך נקרא מצוה. כי יש תרי"ג מצוות, ואלו התרי"ג מצוות יש להם ענפים רבים, וכל דבר שיש בו רצון השם יתברך, שעושין בו נחת לאביו שבשמים, הוא בחינת מצוה, וצריך לגלגל עצמו בכל מיני רפש וטיט, כדי לעשות איזה רצון ונחת להשם יתברך, ואזי כשאהבתו חזקה כל כך להשם יתברך, עד שמסלק כל חכמתו ומשליך עצמו לרפש וטיט בשביל עבודתו יתברך, כדי לעשות לו יתברך איזה נחת, אזי הוא טובה להמוחין, כי אזי זוכה להשיג אפלו מה שהוא למעלה מהמוחין; וכו', עין שם, וזה גדלת מעלת גדלת הצדיקים,

שְׁלֹא מִבְּלִבָּיִם אֶת עֲצָמָם מִשּׁוּם דְּבַר, אֲלֵא כְּכֹל שְׁעוּלִים מִעֵלָה מִעֵלָה וְכוּ' וְכוּ', וּמִשִּׁיגִים מֵה שְׁמִשִּׁיגִים וְכוּ' וְכוּ', זוֹרְקִים אֶת הַכֹּל וְכוּ', וְכֵן עוֹלִים בְּכֹל פְּעַם יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ' וְכוּ'.

וְזֶה דְּבַר נִפְלֵא מְאֹד מְאֹד שֶׁהִבְעֵל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע שֶׁזָּכָה לָמָּה שֶׁזָּכָה, עַד שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג בְּמַעֲלָתוֹ מְאֹד מְאֹד וְאָמַר שֶׁהָיָה רַבִּי לֹא רַק בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲלֵא בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כִּשְׁבָּא לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אָמַר שֶׁהוּא מִתְפַּלֵּל כְּמוֹ יֶלֶד קֶטֶן וְכוּ', וְזֶה מוֹסֵר הַשֶּׁכֶל לָנוּ אִיךָ שֶׁאֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְסַלֵּק אֶת חֻכְמָתוֹ הַמְדַמִּית לְגַמְרִי, וְלִידַע בְּכֹל פְּעַם שֶׁאֲנַחְנוּ לֹא יוֹדְעִים וְכוּ', וְכֵן כּוֹלֵי הָאֵי וְאוֹלֵי גְזֵה לְהִתְפַּלֵּל עִם אֲמַת בְּלֵי שׁוּם הַטְּעוּיֹת כָּלֵל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מִשְׁפָּטִים כ"ג שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בּוֹדְאֵי זֶה עֲנִינְךָ גְדוֹל מְאֹד אֶפְלוּ לְנָשִׁים לְזִכּוֹת לְהַגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כִּי כָּל הַבְּטָחוֹת שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִבְטִיחַ, זֶה שִׁיךְ גַּם לְנָשִׁים.

אֲבָל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אֲזִי לֹא שִׁיךְ בְּכֹלֵל, כִּי פָּשׁוּט שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל יֵשׁ כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה גְבָרִים, שֶׁזֶּה בְּלָתִי אֶפְשָׁרִי שֶׁנָּשִׁים יוּכְלוּ לְגַשֵּׁת לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים שֶׁנָּשִׁים יִסְעוּ בְּאֲמֻצֵּי הַשָּׁנָה, שֶׁאֲזִי הֵן יְכוּלוֹת לְהַגִּיעַ אֶל הַצִּיּוֹן מִמֶּשׁ, וְיוּכְלוּ לְפַעֵל מֵה שֶׁצָּרִיכוֹת לְפַעֵל וְכוּ' וְכוּ'.

וְכֵן לֹא שִׁיךְ לְאִשָּׁה לְנִסְעַ עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה מִפְּנֵי מַדַּת הַצְּנִיעוּת, כִּי לֹא רַק

בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל מְלֵא גְבָרִים עַד שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְזוּז וְכוּ', אֲלֵא אֶפְלוּ כָּל הַרְחוּבוֹת
מְלֵאִים עִם רַבּוֹת גְּבָרִים שְׁלֵא שִׁיךְ שְׁנָשִׁים יִסְתַּכְּבוּ שָׁמָּה מִפְּנֵי הַצְּנִיעוּת,
וְלִכֵּן יוֹתֵר טוֹב שְׂאֵשָׁה תִּסַּע בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ג שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַחֲתָנָה תִּהְיֶה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב.

כְּדֵי שִׁיְהִיָּה הַכֵּל עַל טְהַרַת הַקְּדוֹשׁ, רְאוּי לְךָ וְכֵן לְהַכְלִיחַ לְלַמֵּד אֶת כָּל
הַהֲלָכוֹת הַשִּׁיכִים לְנִשְׂוֹאִינ, כְּדֵי לֹא לְהַכְשִׁיל חֵס וְשְׁלוֹם בְּאִסּוּר כְּרַת הַחֲמוּרָה,
וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְלַמֵּד אֶת הַהֲלָכוֹת הַלְכוּת נְדָה, כִּי זֶה גּוֹבֵל עִם כְּרִיתוֹת
רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

הָעֵקֶר לֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מִשּׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, וְלִשְׁמֹר שִׁיְהִיָּה בִּינִיכֶם שְׁלוֹם
וְאַהֲבָה וְהַכְּנָה הַדְּדִית.

מָה אִמַּר לָכֶם אֲתֶם צְרִיכִים לְדַעַת כְּשׁוּג מִתְּחַתְּנִים, בְּהַתְּחַלָּה זֶה מְאֹד
מְאֹד קָשָׁה לָהֶם, לְפַעְמִים הָאֵשָׁה עֲדִין חוֹזֵרַת בְּכָל פַּעַם אֵל הַהוֹרִים שְׁלָה,
וְהֵם אֲצִלָּה חֲשׂוּבָה יוֹתֵר מִבְּעִלָּה, וְזֶה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד לְהַבְעֵל, מִדּוּעַ אֵת
לֹא נוֹתְנָת לִי אֵת הַתְּשׁוּמָת לִב? מִדּוּעַ אֵת רְצָה תְּמִיד יוֹתֵר אֵל הָאֵמָא מֵאֲשֶׁר
אֵלִי? וְכֵן לְהַפְּךָ לְפַעְמִים הַבְעֵל חוֹזֵר בְּכָל פַּעַם אֵל הַהוֹרִים שְׁלוּ, וְהֵם אֲצִלוּ
יוֹתֵר חֲשׂוּבִים מֵאֲשֶׁתוּ, וְזֶה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד לְהָאֵשָׁה, מִדּוּעַ אֲתָה לֹא נוֹתֵן לִי
אֵת הַתְּשׁוּמָת לִב? מִדּוּעַ אֲתָה רֵץ תְּמִיד יוֹתֵר אֵל הָאֵמָא מֵאֲשֶׁר אֵלִי? וְלִכֵּן

זוג שְׂרוּצִים לְהַצְלִיחַ בְּנִשְׂוֹאֵיהֶם, אֲסוּר לְקַנְאוֹת אֶחָד בְּהַשְׁנִי לְמָה עֲדִין רְצִים יוֹתֵר אֶל הַהוֹרִים וְכוּ', כִּי כִּף טָבַע הַעוֹלָם שְׁנַמְשָׁכִים בְּמָקוֹם שְׁנַתְּנוּ לָהֶם חֵם וְאַהֲבָה בְּיוֹתֵר וְכוּ', וְלִכֵּן עַד שֶׁהַזּוּג מִפִּירִים אֶת עֲצָמָם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְנִבְנָה בִּינֵיהֶם חֵם וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, זֶה לּוֹקֵחַ זְמַן, וְאֲסוּר לְקַנְאוֹת אֶחָד בְּהַשְׁנִי וְכוּ', וְלֹא לְחַיּוֹת בְּקִטְנוּנוּיּוֹת כְּאֵלוֹ הוּא אוֹהֵב אֶת הַהוֹרִים שְׁלוֹ יוֹתֵר מִמֶּנִּי וְכוּ', אוֹ כְּאֵלוֹ הִיא אוֹהֶבֶת אֶת הַהוֹרִים שְׁלָהּ יוֹתֵר מִמֶּנִּי וְכוּ',

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּתְּחַנּוּ בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ג שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הָאִשָּׁה לֹא צְרִיכָה לְהִיּוֹת אֲזוּ בְּעַת שְׁבַעֲלָה מְבָרַךְ בְּרַכַּת הַגּוֹמֵל, הוּא מוֹצִיא אֶת אִשְׁתּוֹ יְדֵי חוֹבָתָהּ.

הָעֶקֶר לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם דְּבָר, רַק לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לַעֲזֹר בְּבֵית, וְלִרְאוֹת שִׂיחָהּ שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית בִּינֵיהֶם, שְׂאִין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה שֶׁהַבַּעַל וְהָאִשָּׁה מְבִינִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְעוֹזְרִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, כִּי (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשָׁלַיִם בְּרַכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנִּיהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׂיחָהּ בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הִינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתשכח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים כ"ג שבט התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא יודע מה אתה כל כך מנחש מי הוא זה? הרי זה הס"מ בעצמו ששורץ ביבנאל, וידוע מה שכתוב (דברים כ"ה י"ז) "זכור את אשר עשה לך צמלק בדרך וגו', הרי שלך לפניך מי הוא "בלכתך בדרך", זה צמלק שמקור את נשמות ישראל, וזה הוא הטמא מטמא הזה שמרב הקנאה שלו שמקנא את גדל הצלחתנו ביבנאל, איך שהקמנו קהלה כל כך יפה מכלום, כי מאז שיסדו את יבנאל בשנת תרס"א עד שבאנו לשם בשנת תשמ"ח לא היה זכר של יהדות כלל וכו', ואדרבה פה היה המקום שהעבירו על הדת את עדת התוניסאים ואת עדת התימנים וכו' וכו', וממש המקום היה שמם לגמרי מיהדות וכו', והיה המקום פה שמם לגמרי בלי שום זכר של יהדות, ותהלה לאל היום המקום פורח ברוחניות, מי שרק נכנס שמה לא יכול להאמין מה שרואה לפני מראה עיניו, חושב שהוא נמצא בירושלים, או בכני ברק, או בברוקלין, בלי שום הגזמה, קדם יש מנינים מותיקין עד חצות לילה, שחרית מנחה ערבית מנין אחר מנין, שדבר כזה אין רק בעירות הגדולות, אבל לא באיזה מושבה נדחת שלא ידעו אי פעם איפה זה על המפה וכו', אחר כך יש לנו מקנה מפארת ענקי לגברים עם שלש בורות לטבילה, וכן יש לנו מקנה טהרה מפארת לנשים (אגב שמסגלת מאד לפקידת עקרות, כי נבנה במסירות נפש הכי גדולה במחירת כמו ברוסיה לפני שבעים שנה, כי זה שצריך להיות ממנה על הדת, הוא אשר עכב את בניית המקנה בכל מיני מסירות אשר לא יאמן כי יספר וכו'), וכן יש לנו מערכת חנוך שלמה, הינו שיש לנו פעוטונים, גנים לבנים ולבנות, בית ספר לבנות,

וְסִמְנֵי לְבָנוֹת, תִּלְמוּד תּוֹרָה לְבָנִים, וְיִשִּׁיבָה קִטְנָה, וְיִשִּׁיבָה גְדוּלָה לְבַחֲוֹרִים
 מְצִינִים, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ יִשִּׁיבָה שֶׁל בְּעֲלֵי תְּשׁוּבָה, וּמְדַרְשֵׁיהָ לְבַעֲלוֹת תְּשׁוּבָה,
 אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה זֹאת בְּמוֹ עֵינָיו, מִלְּבַד זֹאת יֵשׁ לָנוּ כּוֹלָל לְבַעֲלֵי בָתִּים "אֹר
 הַמַּאִיר", שְׁלוֹמֵדִים שְׁמָה קְרוֹב לְמֵאָה אֲבָרְכִים, וְכֵן כּוֹלָל לְהוֹרָאָה "תְּפֹאֶרֶת
 בְּנֵימִין", שְׁלוֹמֵדִים שְׁמָה חֲמֵשִׁים אֲבָרְכִים אֶת הַהוֹרָאָה, וְתִהְיֶה לָּאֵל יֵשׁ לָנוּ
 "בֵּית הוֹרָאָה" עִם גַּאב"ד וְעִם שְׁלֹשׁ דֵּינִים, שֶׁהֵם פּוֹסְקֵי הַלְכוּת הַמְצוּיֹת וְכוּ',
 וְשׂוֹאֲלִים אוֹתָם אֶת כָּל הַשְּׁאֵלוֹת שֵׁישׁ לְכָל אַחַד, וְהַמְקוֹם שׁוֹקֵק בִּיהָדוּת, וְעַל
 כָּלֵם יֵשׁ לָנוּ בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהָל אֲבָרְהָם שְׁמַחֲלֶקֶת אֶכֶל בַּחֲנָם לְכָל מִי שֶׁרָק
 רֵעֵב, וּבְכָל יוֹם מִתְּפַלֵּת וְתִיקֵין עַד עֶשֶׂר בְּעָרֵב זֶה פְּתוּחַ לְכָלֵם, גְּבָרִים וְנָשִׁים
 וְיִלָּדִים, וּבְכָל יוֹם מַחֲלָקִים קְרוֹב לְאַלְף מְנוֹת אֶכֶל טְרֵי וְטָעִים, יֵשׁ לָנוּ בְּמִשְׁךְ
 הַיּוֹם שֵׁשׁ שְׁעוּרִים נִפְרָדִים בְּדֶף הַיּוֹמִי, וְפֶה מְדַבְּרִים מְאִיזָה מוֹשְׁבָה נְדַחַת
 שְׂאֵף אַחַד לֹא יֵדַע אִי פַעַם אֵיפֶה שְׂזָה נִמְצָאת וְכוּ', וְעַכְשָׁו תִּהְיֶה לָּאֵל יֵשׁ
 כְּבָר לְמַעֲלָה מְאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב כֵּן יִרְבוּ, וְעַכְשָׁו בּוֹנִים
 אֶלְף דִּירוֹת חֲדָשׁוֹת בְּשִׁבִיל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְזֶה לְמַעֲלָה מְשֻׁנָּה שְׁפִתְחָנוּ פֶה
 חֲנוּת יוֹדְאִיקָה "בְּרֶסֶלֶב סְנַטֵּר" כָּל מֵה שֵׁיְהוּדֵי צְרִיךְ בְּנִקְדָּה אַחַת, וְתִהְיֶה
 לָּאֵל יֵשׁ מִהַפְּכָה בִּיבְנֵאֵל בִּיהָדוּת, זֶה אֲרַבְעִים שָׁנָה שְׁמוֹנְעִים מִתּוֹשְׁבֵי הַמְקוֹם
 לְהַכְעִיס וּבִרְשָׁעוֹת כָּל הַקְּשׁוֹר לִיהָדוּת וְכוּ', וְתִהְיֶה לָּאֵל מִהַרְגָּע שְׁנִפְתַּח
 הַחֲנוּת הַתְּחִילוֹ תוֹשְׁבֵי הַמְקוֹם לְהַכְנִס, וְכָל אַחַד קוֹנֶה זֶה מְזוּזָה, זֶה צִיצִית,
 זֶה תְּפִלִּין, זֶה טְלִית, זֶה כְּפוֹת וְכוּ' וְכוּ', מִי כְּעַמֵּךְ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אַחַד בְּאַרְץ, לֹא
 יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר קְדָשְׁתָּ כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה זֹאת, וְכֵן רֹאִים אֵיךְ
 שֵׁישׁ דוֹ קִיּוֹם בֵּין תּוֹשְׁבֵי הַמְקוֹם חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, לֹא מְפָרִיעִים לְאַף אַחַד וְכוּ',
 הֵם קֵהֵלָה פְּתוּחָה וְכוּ', בְּבַחֲיִנַת חַי וְתַן לְחַיּוֹת וְכוּ', לֹא מִתְּעַרְבִים בְּחַיֵּי אֶף
 אַחַד וְכוּ', יְבַנְאֵל יִהְיֶה דְגָמָא וּמוֹדֵל מֵה קֶמֶץ קֶטָן שֶׁל יְהוּדִים עִם מְסִירוֹת
 נִפְשׁ יְכוּלִים לְהַפְּךְ מְדַבֵּר שְׁמֵם מִיהָדוּת וְכוּ', לְמְקוֹם פּוֹרַח, וְעוֹד רְבוֹת יִסְפְּרוּ
 עַל זֶה, אַחַר חֲצֵי יוֹבֵל שָׁנִים שֶׁל רְדִיפוֹת וּמְסִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', שְׁרוּדֶף וּמוֹסֵר
 אוֹתָנוּ מִי שְׁרוּדֶף וּמוֹסֵר וְכוּ' וְכוּ', וְשֵׁם מְקָלוֹת בְּהַגְלָגְלִים וְכוּ', וּמוֹנֵעַ וּמַעֲכָב
 כָּל דְּבַר הַשִּׁיף לְקַדְשָׁהּ, וְאַף עַל פִּי כֵן בְּכַח הַרְצוֹן הַחֲזֵק שֶׁהַכְּנִיס בְּנוֹ רַבְּנוּ
 ז"ל, הַצְּלַחְנוּ לְהַקִּים אִימְפֵּרִיָּה כְּזוֹ, וְלֹא בַּחֲנָם שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חֲיֵי מוֹהֲרָן סִימָן

ר"ח) "בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם אֵיךְ הָאֵב אוֹיֵס גִּיפִירְט אֵין וועל אוֹיֵס פִּירְן", "נַצְחָתִי וְאַנְצַח".

וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שֶׁהַכֹּלֵב הַזֶּה מֵרַב קִנְאָתוֹ לֹא מִפְּסִיק לְנַבַּח וּלְהַשְׁמִיץ אִיפֹה שֶׁרַק יִכּוֹל, אָבָל אֲנַחְנוּ מְקִימִים אֶת פִּתְגָם הָעֲמִמִּי "הֶרְכַּבְתָּ נוֹסֵעַת וְהַכֹּלְבִים נוֹבְחִים", לֹא צְרִיכִים לְהִתִּיחַס אֲלָיו כָּלֵל, כִּי הוּא מִמִּילָא הוֹשַׁעֲנָא חֲבוּטָה וְכוּ', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁבְתָּ ל"ב.) שִׁבְקִיה לְרוּיָא דְמִנְפְּשִׁיה נְפִיל; וּפְרַשׁ רַש"י שִׁבְקִיה לְרוּיָא, הֵנַח לְשִׁכּוֹר, אֵינְךָ צְרִיךְ לְהַפִּילוֹ שֶׁהוּא יִפֹּל מֵאֲלָיו; לֹא צְרִיכִים לְהִתִּיחַס אֲלָיו כָּלֵל, שֶׁיִּנְבַּח כַּמָּה שֶׁרַק רוּצָה וְכוּ', אֲנַחְנוּ רַק נִגְדֵּל וְנִתְרַחֵב יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֶסוּר לָנוּ לְהִתִּיחַס אֲלָיו בְּכֹלֵל, כִּי כִּף אָמַר הַחֲכָם "הַמִּתְנַוֵּל עִם מְנוּל נַעֲשֶׂה כְּמוֹהוּ", וְלִכֵּן לָמָּה צְרִיכִים אֲפֹלוּ לְהִתִּיחַס אֶל הַכֹּלֵב הַזֶּה, שֶׁיִּנְבַּח וְיִכְתֹּב מֵה שֶׁהוּא רַק רוּצָה, אֲנַחְנוּ רַק נִגְדֵּל וְנִתְרַחֵב, וְלֹא יוֹעִיל הַהֶסְתוֹת הַפְּרוּעוֹת שֶׁלוֹ כְּלוּם וְכוּ' וְכוּ', כִּי תִהְיֶה לְאֵל אֹר הַקְּדוּשָׁה רַק עוֹלָה, וְחֲשֶׁךְ הַטְּמֵאָה רַק מִתְעַלְמֶת עַד שֶׁיִּתְבַטֵּל לְגַמְרִי, וְיִקָּים (זְכוּרָה י"ג ב') "וְאֵת רוּחַ הַטְּמֵאָה אַעֲבִיר מִן הָאָרֶץ".

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מִשְׁפָּטִים כ"ג שָׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַזַּק בִּיתֵּךְ שְׂאֵת בִּיתֵּךְ עוֹ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שֶׁמְסַלֵּק אֶת חֲכָמָתוֹ הַמְדַמִּית לְגַמְרִי, וּמֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלֵל, שְׂאֵז הַחַיִּים שֶׁלוֹ חַיִּים נְעִימִים וּמֵאֲשָׁרִים, וּבְפִירוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ל"ב) כְּשֵׁי שִׁי

לְאָדָם אֲמוּנָה אֲזִי הוּא יְכוּל לְנַחֵם אֶת עַצְמוֹ מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו, כִּי יוֹדֵעַ שְׂכָל מַה שֶּׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה וּמוֹלִיךְ אוֹתוֹ, הַכֹּל לְטוֹבָה, כִּי (בְּרֻכּוֹת ס"ג) כָּל מֵאֵן דְּעֵבִיד רַחֲמָנָא לְטַב הוּא דְּעֵבִיד, וְאָמַר רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ד') כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׂכָל מֵאֲרַעוּתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מְעִין עוֹלָם הַבָּא, כִּי אֵין עוֹד תַּעֲנוּג וְעֲרֻבוֹת כְּזוֹ שֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׂכָל מַה שֶּׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה זֶה בְּרָדְאִי לְטוֹבָה, וְזֶה מְנַחֵם אוֹתוֹ, וְלִכֵּן רָאָה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלָא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, עַד כְּדִי כִּף שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים (חֲלִין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמַטָּה אֲלָא אִם כֵּן מַכְרִיזִין מִלְּמַעְלָה; שֶׁאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קֶטְנָה בְּאֶצְבַּע קֶטְנָה אִם לֹא מַכְרִיזִין עַל זֶה קֶדָם מִלְּמַעְלָה, וּכְכֹל שֶׁתְּחַדִּיר בַּעֲצָמָךְ אֶת הָאֲמוּנָה הַזֹּאת, כֵּן תַּחֲיֶה חַיִּים מְאֻשְׂרִים.

נָא וְנָא רָאָה לְגַנֵּב בְּכָל יוֹם זְמַן לְלַמֵּד תּוֹרָה הִקְדוּשָׁה, כִּי כִּף מוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ד) שֶׁאָמַר לְאָדָם אֶחָד שֶׁהִתְנַצַּל לְפָנָיו שֶׁאֵין לוֹ פְּנָאִי לְלַמֵּד מִחֻמַּת שְׁעוֹסֵק בְּמִשְׁאָ וּמַתֵּן, אָמַר לוֹ רַבְנּוּ ז"ל אַף עַל פִּי כֵן רְאוּי לוֹ לְחַטֵּף אֵיזָה זְמַן לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה בְּכָל יוֹם, וְאָמַר, שְׂזִהוּ מַה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים (שִׁבְתָּ ל"א) שֶׁשׂוֹאֲלִין אֶת הָאָדָם קְבֻעָת עֵתִים לַתּוֹרָה? קְבֻעַ הוּא לְשׁוֹן גְּזֻלָּה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מְשִׁלֵי כ"ב) "וְקָבַע אֶת קְבֻעֵיהֶם נִפְשֵׁי"; הֵינּוּ שֶׁשׂוֹאֲלִין אֶת הָאָדָם, אִם גְּזַל מִן הַזְּמַן שֶׁהוּא טְרוּד בַּעֲסָקָיו, אִם גְּזֻלָּתָ מֵהֵן עֵתִים לַתּוֹרָה, כִּי צָרִיךְ הָאָדָם לְחַטֵּף וּלְגַזֵּל עֵתִים לַתּוֹרָה מִתּוֹךְ הַטְּרֻדָּה וְהַעֲסָק דִּיקָא; וְאִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַעֲלַת הַזְּכוּכָה לְלַמֵּד תּוֹרָה הִקְדוּשָׁה, וְכִּף מוּבָא (וְהוּר הִקְדָּמָה י"א). תָּא חֲזִי כְּמָה הוּא חִילָא תְּקִיפָא דְאֹרִיתָא, וְכְמָה הוּא עֲלָאָה עַל כָּלָא, דְּכָל מֵאֵן דְּאֶשְׁתַּדֵּל בְּאֹרִיתָא לֹא דְחִיל מַעֲלָאִי וּמַתְתָּאִי, וְלֹא דְחִיל מִמַּרְעִין בִּישִׁין דְּעֲלָמָא, בְּגִין דְּאִיהוּ אֶחָיד בְּאִילָנָא דְחִיִּי וְלִיף מִינֵיהּ בְּכָל יוֹמָא, דְּהָא אֹרִיתָא תּוֹלִיף לְבַר נֶשׁ לְמִיזֵל בְּאַרְחָ קְשׁוּט, תּוֹלִיף לִיהּ עֵיטָא הִיךְ יְתוּב קָמִי מְאָרִיָּה לְבִטְלָא הֵהִיא גְזָרָה, דְּאֶפִּילוּ אֶתְגַּזֵּר עֲלֵיהּ דְּלֹא יִתְבַטֵּל הָאִי גְזָרָה, מִיָּד אֶתְבַטֵּל וְאֶסְתַּלַּק מִנֵּיהּ, וְלֹא שְׂרִיָּא עֲלֵיהּ דְּבַר נֶשׁ בְּהָאִי עֲלָמָא, וּבְגִין כִּף בְּעִי לִיהּ לְבַר נֶשׁ לְאֶשְׁתַּדֵּל בְּאֹרִיתָא יְמָמָא וְלִילֵי

וְלֹא יִתְעַדִּי מִיָּנֵה, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (יהושע א' ח') "וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה", וְאִי אֶתְעַדִּי מִיָּנֵה דְאוּרִיָּתָא, אוֹ אֶתְפָּרֵשׁ מִיָּנֵה, כְּאֵלוֹ אֶתְפָּרֵשׁ מֵאִילָנָא דְחַיִּי, נְבוּא וְרָאָה כְּמָה חֲזַק הוּא אֵלוֹ שְׁלוּמֵדִים תּוֹרָה, כְּמָה זֶה עוֹלָה עַל הַכֵּל, כִּי כָל מִי שְׁלוּמֵד תּוֹרָה, הוּא לֹא מִפְּחָד לֹא מֵעֲלִיוֹנִים וְלֹא מִתַּחְתּוֹנִים, וְלֹא מִפְּחָד מִשׁוּם דְּבָרִים רְעִים שֵׁישׁ בְּעוֹלָם, מִפְּנֵי שֶׁהוּא קָשׁוּר בְּאֵילָן הַחַיִּים, וְלוּמֵד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁמַלְמֵדָת אֶת הָאָדָם אִיךָ לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ הַנְּכוּן, וּמְלַמֵּדָת לְאָדָם עֲצוֹת טוֹבוֹת אִיךָ לְשׁוּב לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֶפְלוֹ שֶׁנִּגְזַר עָלָיו גְּזֵרָה, עַל יְדֵי לְמוּד תּוֹרָה כְּבָר מִתְבַּטְּלָת כָּל הַגְּזֵרִים דִּינִים מֵעֲלָיו, וְלִכְּן צְרִיךְ כָּל אָדָם לְהַשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּיוֹם וּבַלַּיְלָה, וְלֹא לְהַפְרֵד מִמֶּנָּה, וְאִם נִפְרַשׁ מִן הַתּוֹרָה, כְּאֵלוֹ הוּא נִפְרַשׁ מֵאִילָן הַחַיִּים].

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוֹ בְּגִרְסָא, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שֶׁגּוֹרֵס בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׁזֶה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע, וּמְמַשֵּׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ הַד' מִלְּאֲכִי שְׁמִירָה, שֶׁהֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת גִּמְרָא גִבְרִיאֵל מִיִּכְאֵל רִפְאֵל אוּרִיאֵל, וְתַשְׁתַּדֵּל אֶפְלוֹ בְּמִסִּירוֹת נִפְשׁ לְגֵרֵס אֶת הַדָּף, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאִף עַל גִּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גִּב דְּלֵא יִדַע מֵאִי קָאֵמֵר, וְאִין מְלִים לְהַסְבִּיר לָךְ מַה זֶה שְׁיִהוּדִי זוֹכֵה לְדַפְדָּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֶפְלוֹ בְּאִמְרָה בְּעֵלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אִיךָ שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ שִׁיכוֹת אֵל הַגְּמָרָא, וְכָל זְמַן שְׁיִהוּדִי מְקַשֵּׁר לְהַגְמָרָא, הַס"מ וְנוֹקְבָא דִּילֵיהּ לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר, וְלִכְּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּהִיָּה עֲקֻשָׁן גְּדוּל עַל דְּבָר זֶה, וְאִז תִּרְאֶה שֶׁהַקְּלוּפּוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא לֹא יִהְיֶה לָהֶם שְׁלִיטָה בָּךְ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת קכ"ג, וְאִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ חַק וְלֹא יַעֲבֹר לְגֵרֵס דָּף גְּמָרָא, תִּרְאֶה אִיךָ שְׁיִאִיר לָךְ הַמְּזוּל, וְיִמְשַׁךְ עָלֶיךָ אוֹר גְּדוּל מִלְּמַעְלָה.

וְזָכַר גַּם זָכַר אֲשֶׁר לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה הֵן שְׁחֲרִית וְהֵן מְנַחָה וְהֵן עֲרִבִית, תְּכַנְּנִים כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה בְּקַפְתָּ הַצְּדִיקָה שֶׁל הַבֵּית הַפְּנִסֵּת, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא דָף י'). רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדֵּר מִצְּלִי אָמַר דְּכְתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט') "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פְּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְנוֹת עֲנִיִּים הַלָּקָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קִדְּם כָּל

תִּפְלָה וְאַחַר כֵּךְ מִתְפַּלְלִין שְׁנֵאמַר (תהלים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזֶה פְּנֵיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוֹף (ארח חיים סימן צ"ב סעיף י') טוֹב לִתֵּן צְדָקָה קֹדֶם תִּפְלָה: וְלִכְּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנוֹזְהָר לִפְנֵי כָּל תִּפְלָה לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יִחְזֹר תִּפְלָתוֹ רִיקָם, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי מִצּוֹת צְדָקָה חַיִּב כָּל יְהוּדֵי לְתַת אֶפְלוֹ כִּשְׁהוּא עֲנִי גְדוֹל מְאֹד, וְכִמּוֹ שְׂצָרִיכִים לְשִׁמּוֹר שְׁבַת וְלִהְיִיחַ תִּפְלִין בְּכָל יוֹם, וְלֹאֲכַל כֶּשֶׁר, כֵּךְ אָדָם חַיִּב לְתַת צְדָקָה, אֲבָל כִּשְׂאִין לוֹ, הוּא לֹא פְטוֹר מִלְּתַת כְּמָה פְּרוּטוֹת וְכוּ', וְרַב בְּנֵי אָדָם מְזַלְזְלִים בְּמִצּוֹת צְדָקָה שְׁזֶה הַמִּצְוָה הַכִּי גְדוֹלָה, מִפְּנֵי שְׁחֹשְׁבִים שְׂצָרִיכִים לְתַת אֵיזָה נְתִינָה גְדוֹלָה, אֲבָל שׁוֹכְחִים שְׁבְּאֵלוֹ הַפְּרוּטוֹת קִטְנוֹת שְׁנוֹתָן כָּל יוֹם, בְּזֶה הוּא קִים מִצּוֹת צְדָקָה, וְרַק זֶה מַה שְׁיִלְוָה אוֹתוֹ אַחַר מִיתָתוֹ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (ישעיה נ"ח) "וְהִלֵּךְ לִפְנֵיךָ צְדָקָה כְּבוֹד הַיְי"ה יֹאסֶפֶךָ" וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָא ג:) כָּל הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת בְּעוֹלָם הִזָּה מְקַדְּמָתוֹ וְהוֹלֵכֵת לִפְנֵיו לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֵאמַר "וְהִלֵּךְ לִפְנֵיךָ צְדָקָה"; אֵיזָה נַחַת רוּחַ יִהְיֶה לְאָדָם כִּשְׁנִשְׁמָתוֹ תִּצָּא מְגוּפוֹ וְתַעֲלֶה לְמַעְלָה, וְאֵלוֹ הַפְּרוּטוֹת שְׁנַתֵּן בְּכָל יוֹם יִלְכוּ לִפְנֵיו, וְעוֹד דְּרָשׁוּ עַל פְּסוּק זֶה (בְּבֵא בְּתָרָא יא.) אֲבוֹתֵי גִנְזוּ לְעוֹלָם הִזָּה וְאֲנִי גִנְזֵתִי לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֵאמַר "וְהִלֵּךְ לִפְנֵיךָ צְדָקָה כְּבוֹד הַיְי"ה יֹאסֶפֶךָ" אֵתָה לֹא יְכוּל לְתָאֵר אֵיזָה שְׁמַחָה יִהְיֶה לָּךְ שֶׁם בְּשָׂמִים עִם הַפְּרוּטוֹת הָאֵלוֹ שְׁנַתֵּתָ כָּל יוֹם לְקַפַּת הַצְּדָקָה, וְלִהְפֹךְ לֹא יְכוּלִים לְתָאֵר אֵת הַצֶּעֶר שְׁיִהְיֶה לְאָדָם אֵיךְ לֹא הֵייתִי חֲכָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַל יְדֵי כְּמָה פְּרוּטוֹת שְׁהֵייתִי נוֹתֵן כָּל יוֹם לְצְדָקָה הִיָּה מְאִיר לִי כְּאֵן בְּעוֹלָם הַבָּא, אֲבָל אֵז כְּבָר מְאֹחַר, כִּי 'הַיּוֹם לְעִשְׂוֹתָם' כָּל זְמַן שְׂאָדָם חֵי הוּא יְכוּל לְקִים אֵת מִצְוֹתָיו יִתְבַּרַךְ, וְאַחַר כֵּךְ כְּבָר מְאֹחַר, וְכֵן זֶה הִלְכָה מִפְּרִשְׁת שְׂאֶפְלוֹ עֲנִי שְׁהוּא בְּעִצְמוֹ מִתְפַּרְנֵס מִהַצְּדָקָה חַיִּב לְתַת צְדָקָה כְּמוֹכָא (רַמְבַּ"ם פְּרָק ז' מִהִלְכוֹת מִתְנַוֹת עֲנִיִּים הִלְכָה ה') וְאֶפְלוֹ עֲנִי הַמִּתְפַּרְנֵס מִן הַצְּדָקָה חַיִּב לִתֵּן צְדָקָה לְאַחַר; וְכֵן הוּא (שִׁלְחַן עֲרוֹף יוֹרֵה דְעָה סִימָן רמ"ח סעיף א') כָּל אָדָם חַיִּב לִתֵּן צְדָקָה אֶפְלוֹ עֲנִי הַמִּתְפַּרְנֵס מִן הַצְּדָקָה חַיִּב לִתֵּן מִמָּה שְׁיִתְנוּ לוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשל.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים כ"ג שבט התשע"ג
שלום רב אל ... תחי'

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי מהגמ"ח והצדקה והחסד שנשות אנשי שלומנו עושות אחת עם השניה, ממש להפליא פלאי פלאים, ובפרט עם יולדות, זה עולה על הכל, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתהי גם בן חלק מהפעילות, ולעזר הן בבית התבשיל, והן להביא מה שיותר נשים אל ערב שמחה, שזה גם בן בכלל גמילות חסדים גדולה מאד, כי יש הרבה נשים שמרגישות את עצמן בודדות וכו', ובזה שתמשכי אותן לבוא לליל שמחה, את עושה מצוה מאד מאד גדולה, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתעשי כל מה שביכולתך להיות בעצמך בשמחה, ולשמח גם נשים אחרות, כי זה מאד מאד יקר בעיניו יתברך, אשרי האשה שתמיד שמחה ועליזה, ומה גם משמחת נשים אחרות, ומוסרת את נפשה שיהיה רק שמחה וחסד בקהלתנו, שזה דבר חשוב מאד מאד בשמים.

תשמרי מאד מאד מאיזה כלבה וכו', שנובחת על קהלתנו הקדושה, שהיא חממה של אמונה, ולא צריכים להתיחס אליה כלל, כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (יומא פג:): סימן לכלב שוטה פיו פתוח; מי שתמיד פיו פתוח ונובח נגד אנשים פשרים, זה סימן לכלב שוטה, ואותו דבר הוא אם יש אשה שתמיד נובחת נגד קהלתנו הקדושה וכו', צריכים לדעת שזה כלבה שוטה וכו', ולא צריכים להתיחס אליה כלל.

אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו שאנחנו זוכים להיות בקהלה קדושה כזו, שמלא חסד ורחמים, שאין קהלה כזו בכל העולם כלו, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

ואני מאד מאד מבקש אותך שתתחזקי ביתר שאת ביתר עז בעבודה הקדושה הזו רק לעזר תמיד להזולת, כי על יסוד זה נבנה קהלתנו הקדושה, לעסק רק במדת החסד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְּלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְשֻׁפָּטִים כ"ג שְׁבַט הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֶּן לֹא לְהַכְנִיס חֲזָרָה אֶת הַגְּרוּשָׁה לְהַסְמִינָר וְכו', כִּי מָה
לְאִשָּׁה גְרוּשָׁה לְהִסְתַּוֵּבֵב בֵּין הַבְּנוֹת וְכו', וְזֶה בְּכֹל לֹא צְנוּעַ לְגַמְרִי, וְזֶה
פְּשׁוּט שְׁקָר שְׁהָאֵמָא אִמְרָה בְּשָׂמִי וְכו', הֲרִי זֶה הַפֶּךָ הַהֲגִיזוֹן הַבְּרִיא, וְלִכֵּן
בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֶּן אֵל תַּכְנִיִּסִי אוֹתָהּ חֲזָרָה.

בְּעֵינַי זֶה שְׂכּוּעָסַת עֲלֶיךָ וְכו', אֵל תִּתְיַחֲסִי אֵלֶיךָ כָּלֵל, כִּי פְּשׁוּט רַחֲמָנוּת
מְאֹד גְּדוּלָה עֲלֶיךָ, הִיא רְצָתָה לְהִיּוֹת מְנַהֶלֶת לְהִתְיַכּוֹן, וְאִמְרַתִּי לָהּ בְּשׁוֹם
פָּנִים וְאִפֶּן וְכו', וְכַנְרָאָה שְׂזָה מַה שְּׁמֻפּוֹצֵץ אוֹתָהּ וְכו', וְלִכֵּן אֵל תְּגִיבִי וְאֵל
תִּתְיַחֲסִי אֶל שׁוֹם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְּלִיחַ אֶת דְּרַכְּךָ, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְּלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְשֻׁפָּטִים כ"ג שְׁבַט הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מאד מאד אני מבקש אותך שאל תבלבל את עצמך משום בריה שבעולם, וכתבתי לך ואני כותב לך עוד פעם, שצריכים לצאת מכל הדמיונות והפחדים יתרים, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי שבת פרק י"ד הלכה ג') על הפסוק (דברים ז') "והסיר ה' כל חלי" זו רעיון, דאמר רבי אליעזר (שם כ"ח) "ונתן על ברזל על צוארך" זה רעיון, הינו מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסבבים אותו, כי מרב עוונותיו ובפרט של פגם הברית, הוא נמצא בלחץ תדירי ומדמין לעצמו כל מיני מחשבות של הבל וכו', ושל פחדים וכו', מה יעשה לו זה? ומה יעשה לו ההוא? ובאמת אדם רודף את עצמו יותר מה שאחרים רודפים אותו, כי מי שתמיד רק חושב ממנו יתברך, ומשתדל להכניס את הקדוש ברוך הוא בתוך מח מחשבתו, אזי מתפטר מכל אלו הרעיונות והדמיונות, ונעשה בן חורין אמתי, ואין עליו שום על, ולכן אני מאד מבקש אותך ששום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה תמיד, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתשלג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים כ"ג שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בנראה שמשפחת ... שיחיו לא רוצים את השדוף הזה וכו', ולכן אל תבלבלו את עצמכם, גם לכתכם ... בעזרת השם יתברך, יהיה שדוף, לא צריכים להכנס בלחץ, יעזר הקדוש ברוך הוא שנגשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

אני מאד מאד מבקש אותך שתראה ללמד בכל יום את הדף היומי אפלו בגרסא, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שגורס

בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂזָה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רָע, וּמְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ הַד' מְלֵאכֵי שְׁמִירָה, שֶׁהֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת גְּמ'ר'א' גְּבֻרֵיאל מ'יכָאל ר'פָּאל א'וֹרֵיאל, וְתִשְׁתַּדֵּל אֲפֵלוּ בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ לְגֵרָס אֶת הַדָּף, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאָף עַל גֵּב דְּמִשְׁפַּח וְאָף עַל גֵּב דְּלֵא יָדַע מֵאֵי קָאָמֵר, וְאֵין מְלִים לְהַסְבִּיר לָךְ מַה זֶה שְׁיִהוּדֵי זוּכָה לְדַפְדֹּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֲפֵלוּ בְּאִמְרָה בְּעֵלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ שִׁיכוֹת אֶל הַגְּמָרָא, וְכָל זְמַן שְׁיִהוּדֵי מְקַשֵּׁר לְהַגְמָרָא, הַס"מ וְנוֹקְבָא דִּילֵיהּ לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּהְיֶה עֹקֵשׁן גְּדוֹל עַל דְּבָר זֶה, וְאִזּוּ תִרְאֶה שֶׁהַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא לֹא יִהְיֶה לָהֶם שְׁלִיטָה בָךְ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת קכ"ג, וְאִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְגֵרָס דָּף גְּמָרָא, תִּרְאֶה אֵיךְ שְׁיִאִיר לָךְ הַמְזוֹל, וְיִמְשֵׁךְ עֲלֶיךָ אוֹר גְּדוֹל מְלֵמְעָלָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשלד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מִשְׁפָּטִים כ"ג שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אִם הִיא מוֹצֵאת חֵן בְּעֵינֶיךָ וְהִיא גַם רְנוּקָה, אֵל תִּשְׁאֵל שׁוּם שְׂאֵלוֹת וְתִקַּח אוֹתָהּ בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף אֶתָּה גְרוּשׁ וְהִיא רְנוּקָה, הַעֲקֹר שְׁיִהְיֶה לָךְ מְשִׁיכָה אֵלֶיךָ, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִמָּה שְׂאֲחָרִים אוֹמְרִים, אִם לָךְ יֵשׁ מְשִׁיכָה אֵלֶיךָ, וְהִיא נִמְשַׁכַת אֵלֶיךָ, אִזִּי תִגְמַר אֶת זֶה בְּכִי טוֹב, רַק תְּבַדֵּק אֶת הַמְדוּת שְׁלָה, כִּי הַמְדוּת זֶה עֲקָר הָאָדָם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֲפֵלוּ בְּגֵרָסָא, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁגוֹרֵס

בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׁזָה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רָע, וּמִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ הַד' מִלְּאֲכֵי שְׁמִירָה, שֶׁהֵם רְאִישֵׁי תְבוֹת גְּמ'ר'א' גְּבִרְיָאֵל מ'יכָאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרִיָאֵל, וְתִשְׁתַּדֵּל אֲפֹלוּ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ לְגֵרָס אֶת הַדָּף, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאָף עַל גֵּב דְּמִשְׁפַּח וְאָף עַל גֵּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמֵר, וְאִין מְלִים לְהִסְבִּיר לָךְ מַה זֶה שְׁיִהוּדִי זֹכֵה לְדַפְדָּף בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֲפֹלוּ בְּאִמְרָה בְּעִלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אִיךָ שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ שִׁכּוֹת אֶל הַגְּמָרָא, וְכָל זְמַן שְׁיִהוּדִי מְקַשֵּׁר לְהַגְּמָרָא, הַס"מ וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר, וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּהִיָּה עֹקֶשׁן גְּדוֹל עַל דְּבָר זֶה, וְאִזּוּ תִרְאֶה שֶׁהַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא לֹא יִהְיֶה לָהֶם שְׁלִיטָה בָךְ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת קכ"ג, וְאִם תִּגְדִּיל אֶת עֲצָמְךָ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְגֵרָס דָּף גְּמָרָא, תִּרְאֶה אִיךָ שְׁיִאִיר לָךְ הַמְזוֹל, וְיִמְשֵׁךְ עֲלֶיךָ אוֹר גְּדוֹל מִלְּמַעְלָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשלה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מִשְׁפָּטִים כ"ג שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין שֶׁהַבֵּן שֶׁלָּךְ נִקְרָא עֲכָשׁוּ גְרוּשׁ, וְיֵשׁ בְּזֶה חֲסָרוֹן, אָף שְׁזָה לֹא הָיָה אֲשַׁמְתוּ בְּכָלֵל, הוּא נִפְל בְּפֶח וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין גַּם אוֹתוֹ, מִסְכָּן עֵבֶר מַה שֶׁעֵבֶר וְכוּ', וְעֲכָשׁוּ כָּתַב לִי שִׁישׁ בַּחוּרָה שֶׁהִיא רוֹצָה אוֹתוֹ מְאֹד, וְהוּא רוֹצָה אוֹתָהּ, וְהִיא רוֹקֶה, רַק אֶת לֹא רוֹצָה מִפְּנֵי שֶׁהַהוֹרִים גְרוּשִׁים וְכוּ', וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תַּחְשָׁבִי טוֹב טוֹב יֵשׁ לְבַנֵּךְ נִרוּ יֵאִיר עֲכָשׁוּ הַזְדַּמְנוֹת פְּזוּ לְהַתְחַתֵּן מַה שְׁיִתַּר מִהֵר, וְלָכֵן אֵל תַּעֲכָבִי מִפְּנֵי שֶׁהַהוֹרִים גְרוּשִׁים וְכוּ', הוּא כּוֹתֵב לִי שֶׁהוּא אוֹהֵב אוֹתָהּ וְהִיא מוֹצֵאת

חַן בְּעֵינָיו וְכוּ', וְלָכֵן לָמָּה אֶת צְרִיכָה לְמַנַּע, אֲנִי מְאֹד מְקוּוֹה לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ
הוא שְׁתַּבְּיֵנִי אֶת הַרְגִישוֹת שֶׁהֵבֵן שְׁלֶךְ עוֹבֵר, יַעֲזוֹר הַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת תָּמִיד.

הַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.

הַמְאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ג שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

לְנֶכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זֶה בְּכָלֵל לֹא שִׁיךְ שְׂאֵת תִּכְנִסִי חֲזֵרָה לְלַמֵּד בְּסִמְנָר, כִּי סוּף כָּל סוּף אֵת
גְּרוּשָׁה וּמָה יֵשׁ לְךָ לְהִסְתוּבֵב בֵּין בְּנוֹת רְיוֹקוֹת?

תִּשְׁתַּדְּלִי לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם בְּצַנִּיעוֹת, וְתִרְאֵי אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי
טוֹב, רַק תִּשְׁמְרִי עַל עֲצֻמְךָ לֹא לַעֲשׂוֹת שְׁטִיּוֹת, כִּי אֲזִי יִהְיֶה לְךָ מֵרַם מְאֹד מְאֹד.

תִּרְאֵי לֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלַק לְשִׁבְעַת חֻלְקִים
כְּמוֹ יְמֵי הַשְּׁבוּעָה, וּמַעֲלַת אֲמִירַת תְּהִלִּים, זֶה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי
זֶה מִמְּשִׁיךְ לְאָדָם כָּל מִינֵי יִשׁוּעוֹת שְׁבַעוּלָם, וְאֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁזוּכָה לֹמֵר בְּכָל
יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", שְׁזֵה לֹקַח סֵךְ הַכֹּל בֵּין עֲשָׂרִים דְּקוֹת לְחֻצֵי שְׁעָה, וְכֵךְ תִּזְכִּי
לְסִים אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּכָל שְׁבוּעָה, וּבְזָכוֹת זֶה תִּרְאֵי נִסִּים נְגִלִים שִׁיעֲשֵׂה
עִמָּךְ הַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמְאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מְשַׁפְּטִים כ"ג שְׁבַט הַתּוֹשֵׁעִים

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זֶה מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב עַל מַה שְּׁעוֹשִׂים לְהֵאמָא שְׁלֶךְ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַפְּתוּרֹן הַכִּי טוֹב לְהַפְטֵר מִמְשַׁפְּטִים שְׁזֶה כָּאֵב רֵאשׁ וּמִסְבָּךְ, וְיִכּוֹל לְהַמְשִׁיךְ מִי יוֹדֵעַ עַד כִּמָּה וְכוּ', וְלִהְיוֹת בְּהוֹצָאוֹת מִיְתוּרוֹת וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בַּגִּרְסָא, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדוֹל הַזְּכוֹת שֶׁל אָדָם שְׂגוֹרֵס בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׁזֶה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רָע, וּמְמַשִּׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ הַד' מִלְּאֲכִי שְׁמִירָה, שֶׁהֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת ג'מ'ר'א' ג'בְּרִיאֵל מ'יכָאֵל ר'פֶּאֵל א'וֹרִיאֵל, וְתִשְׁתַּדֵּל אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ לְגִרְסַת אֶת הַדָּף, כִּי כִּךָ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאֵף עַל גֵּב דְּמִשְׁפַּח וְאֵף עַל גֵּב דְּלֵא יוֹדֵעַ מֵאֵי קָאָמַר, וְאֵין מְלִים לְהַסְבִּיר לָךְ מַה זֶה שְׁיִהוּדִי זוֹכֵה לְדַפְדֹּף בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֶפְלוּ בְּאֻמִּירָה בְּעֵלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ שְׂיִכוֹת אֶל הַגְּמָרָא, וְכָל זִמָּן שְׁיִהוּדִי מְקַשֵּׁר לְהַגְמָרָא, הַס"מ וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבַר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּהְיֶה עֹקֵשׁן גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, וְאֵז תִּרְאֶה שֶׁהַקְּלוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא לֹא יִהְיֶה לָהֶם שְׁלִיטָה בָּךְ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת קכ"ג, וְאֵם תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ חַק וְלֹא יַעֲבֹר לְגִרְסַת דָּף גְּמָרָא, תִּרְאֶה אֵיךְ שְׂיִאִיר לָךְ הַמְזֵל, וְיִמְשֶׁךְ עֲלֶיךָ אוֹר גְּדוֹל מִלְּמַעְלָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְשֻׁפְטִים כ"ג שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְשִׁמּוֹחַ אֶת אִשְׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׂגוֹרֵס בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שֶׁזֶה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רָע, וּמְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַד' מְלֵאכֵי שְׁמִירָה, שֶׁהֵם רֵאשֵׁי תְבוּת גִּמְ'ר'א' גִּבְרִיאֵל מ'יכָאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרִיאֵל, וְתִשְׁתַּדֵּל אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ לְגֵרֵס אֶת הַדָּף, כִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאָף עַל גִּב דְּמִשְׁפַּח וְאָף עַל גִּב דְּלָא יָדַע מֵאֵי קָאָמֵר, וְאֵין מְלִים לְהַסְבִּיר לָךְ מַה זֶה שְׁיִהוּדִי זוֹכֵה לְדַפְדֵּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֶפְלוּ בְּאֻמִּירָה בְּעֵלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ שְׁיִכּוֹת אֶל הַגְּמָרָא, וְכָל זְמַן שְׁיִהוּדִי מְקַשֵּׁר לְהַגְּמָרָא, הַס"מ וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוֹם דְּבָר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּהְיֶה עֹקֵשׁן גְּדוֹל עַל דְּבָר זֶה, וְאִז תִּרְאֶה שֶׁהַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא לֹא יִהְיֶה לָהֶם שְׁלִיטָה בָּךְ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבֵת קכ"ג, וְאִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְגֵרֵס דָּף גְּמָרָא, תִּרְאֶה אֵיךְ שְׁיֵאִיר לָךְ הַמְזֵל, וְיִמְשֵׁךְ עֲלֶיךָ אוֹר גְּדוֹל מְלִמְעָלָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשלט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים כ"ג שבט התשע"ג הכתב והמכתב הזה ביד מוכ"ז החתן ... גרו יאיר היא לאות ולראייה שאני מכיר אותו אישית, הוא בן ממשפחה יראי השם, אך עניים גדולים, והבחור החתן הזה הולך להתחתן בעזרתו יתברך בל"ג בעמר הבא עלינו לטובה, ולרש אין כל, כי ההורים שלו הם ממשפחת מרבים ילדים, ואין לרש כל, ולכן אשרי מי שיעזר להבחור הזה להתחתן, כי הוא מתמיד גדול בתורה, ובשכר זה תתברכו מפי אל עליון.

הכותב וחותם למען המצוה

אתשמ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים כ"ג שבט התשע"ג שלום וברכה אל ... גרו יאיר לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ה') שהעקר הוא אמונה, ויש בני אדם שסובלים מחלות וחלאים רעים, והכל זה מחמת חסרון אמונה, כי האמונה היא רפואה לכל בין בגשמי בין ברוחני, ובפרט מי שסובל על העצבים וכו', אם הוא יחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, על ידי זה הוא יצא מקל הפחדים שנגנס בו.

כשאדם חזק באמונה, על ידי זה הוא ממשיך את הקדוש ברוך הוא בזה העולם, ואינו מבלבל את עצמו כבר משום דבר, אצלו נעשה כבר כאן בזה העולם, עולם הבא, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות אמונה סימן ל"ד) על ידי אמונה יכול להבין את השם יתברך, ולכן מה לך להתיסר ביסורי חנם? ולהתבלבל מענשים וכו', ראה להחדיר בעצמך רק אמונה, וזה ירפא אותך מקל מיני דמיונות, ובאמת אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי שבת פרק י"ד הלכה ג') על הפסוק (דברים ז') "והסיר הוי"ה ממך כל חלי" זו רעיון, דאמר רבי

אֲלֵי־עֶזְרָא (שם כ"ח) "וַנִּתֵּן עַל בְּרוּזַל עַל צְוֹאֲרֶךְךָ זֶה רְעִיּוֹן, הֵינּוּ מֵה זֶה הָעַל הַכִּי קָשָׁה שֶׁל הָאָדָם? זֶה הֶרְעִיּוֹנוֹת וְהַדְּמִיּוֹנוֹת שֶׁמִּסְבָּכִים אוֹתוֹ, כִּי מֵרַב עֲוֹנוֹתָיו וּבִכְפָּרֵט שֶׁל פָּגָם הַבְּרִית, הוּא נִמְצָא בְּלַחֵץ תְּדִירֵי וּמִדְּמִיּוֹן לַעֲצָמוֹ כֹּל מִיָּנִי מִחֲשׁוֹבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכוּ', וְשֶׁל פְּחָדִים וְכוּ', מֵה יַעֲשֶׂה לוֹ זֶה? וּמֵה יַעֲשֶׂה לוֹ הַהוּא? וּבִאֲמַת אָדָם רוֹדֵף אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר מֵה שְׂאֲחָרִים רוֹדְפִים אוֹתוֹ, כִּי מִי שֶׁתְּמִיד רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמִשְׁתַּדֵּל לְהַכְנִיס אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ מִח מִחֲשׁוֹבוֹתוֹ, אֲזִי מִתְפַּטֵּר מִכָּל אֱלוֹ הֶרְעִיּוֹנוֹת וְהַדְּמִיּוֹנוֹת, וְנַעֲשֶׂה בֶן חוֹרֵין אֲמַתִּי, וְאֵין עָלָיו שׁוֹם עַל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלָמָה, וְתִתְחִיל רַק לַחֲשֹׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ אֵיךְ שְׂאֲתָה גַם כֵּן יִקָּר בְּעֵינָיו, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"א) כְּמוֹ שְׂאֲדָם צָרִיךְ לְהֵאֱמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא, כִּי צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה בְּעֲצָמוֹ שֶׁגַם הוּא חָשׁוֹב וְיִקָּר בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה יוֹצֵא מִמֶּךָ אֶת כָּל הַמְּחַשְׁבוֹת הַטּוֹרְדָנוֹת וְהַמְפָרִיעוֹת לָךְ לְגַמְרֵי.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגַּח תִּשְׁכִּיל וְתִצְלַיִח. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ג שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאָת חַן עַל הַבְּרֻכוֹת וְהַאֲחוּלִים, וְכָל הַמְּבָרֵךְ מִתְבָּרֵךְ מִן הַשָּׁמַיִם.

אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְלַכֵּת עִם אִשָּׁה בֵּיךְ קָשָׁה וְכוּ', אֲלֵא לְהַסְבִּיר לָהּ בְּדַרְכֵי נֵעִם וּבִאֲהָבָה גְּדוּלָה מְאֹד מֵה זֶה צְנִיעוּת וְכוּ', וּמֵה זֶה לְהַשְׁמֵר מִלֹּא לְדַבֵּר עִם גְּבָרִים זָרִים, שֶׁזֶה מְבִיא אַחֵר כִּי לְכָל הַצְּרוּת

והיסורים וכו', ואני בטוח שְׁבִדְרָךְ אֶהְבֶּה וְהַסְבֵּרָה נְכוֹנָה, היא תבין אֵת זֶה, אָבֵל לֹא יְכוּלִים לְהִיּוֹת קְנָאִי יוֹתֵר מִדָּאִי, וְלָרֵדֶת עַל הָאִשָּׁה בְּצוּרָה בְּרוּטָלִית וְכו', כִּי זֶה גַם כֵּן מִחֲלָה מִצַּד גָּבֵר שֶׁהוּא תָּמִיד חוֹשֵׁשׁ שֶׁאִשְׁתּוֹ תַּעֲזוֹב אוֹתוֹ וְתִבְרַח עִם מִיִּשְׁהוּ אַחֵר וְכו', וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְדַבֵּר אֵתָּה רַק בְּצוּרָה שֶׁל אֶהְבֶּה, וְלִהְסָבִיר לָהּ בְּהַסְבֵּרָה נְכוֹנָה, וְצָרִיךְ שֶׁתִּזְכַּר שְׂזוּג צְעִיר אִי אֶפְשָׁר לְהַחֲזִיק מִמְעַמְד וְשִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, אֲלֵא עַל יְדֵי מִדַּת הַתִּרְנוּת, שְׁצָרִיכִים לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלֹא לְהִיּוֹת קְנָאִי, הֵן הַבַּעַל עַל אִשְׁתּוֹ, וְהֵן הָאִשָּׁה עַל בַּעְלָהּ וְכו', כִּי זֶה יְכוּל לְהֵרֵס אֵת חַיֵּי הַנְּשׂוּאִין.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיְדֶךָ לְהַשְׁלִים עִם אִשְׁתְּךָ וְכו', כִּי זוּג שָׂרְבִים בֵּינֵיהֶם, גּוֹרְמִים פְּרוּד בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלֶתְךָ תַּכְףּ וּמִיָּד לְהַתְפַּיֵּס עִמָּה, כִּי לֹא יֵאבָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סִלַּח לָכֶם אִם תִּרְיִבוּ וְכו' וְכו', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבֵת קט"ז). לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אִמְרָה תוֹרָה שְׁמִי שֶׁנִּכְתַּב בַּקְּדֻשָּׁה יִמְחָה עַל הַמַּיִם; וְאִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּבֵד מְסַפֵּים שְׁיִמְחַק כְּבִיכּוֹל שְׁמוֹ שֶׁמְחַזֵּיק אֵת כָּל הַעוֹלָם הָעֶקֶר שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְכו', בּוֹדָאִי אֲתֵם צָרִיכִים לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשמב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מִשְׁפָּטִים כ"ג שְׁבֵט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

הָעֶקֶר בְּמִצִּיאת הַזּוּג צָרִיכִים לְרְאוֹת אִם הַבְּחוּר אוֹ הַבְּחוּרָה יֵשׁ לָהֶם מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְהֵם בַּעֲלֵי דֶרֶךְ אֶרֶץ, כִּי זֶה הִיסוּד בְּמִצִּיאת הַזּוּג, כִּי אִם אֵין מִדּוֹת טוֹבוֹת וְאֵין דֶּרֶךְ אֶרֶץ, אֲזִי צָרִיכִים לְבָרַח מִזֶּה מְאֹד מְאֹד, כִּי דֶרֶךְ אֶרֶץ

קִדְמָה לַתּוֹרָה, וּבְלִי דֶרֶךְ אַרְץ וּמַדּוֹת טוֹבוֹת, נִדְמִים כְּמוֹ חַיּוֹת רְעוּת חַיּוֹת
 טָרֵף וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּן כָּל אֵלּוּ הַלְשׁוֹנוֹת לְוָאֵי וְכוּ', הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ, מֶה
 אֲכַפֵּת מֶה הַבְּחֹר? הֲעַקֵּר שְׂיֵהִיָּה לּוֹ מַדּוֹת טוֹבוֹת וַיִּהְיֶה בַעַל דֶּרֶךְ אַרְץ.

בְּעַנְיַן שְׁנִדְמָה לּוֹ זְלוּזֵל וְכוּ', מִי יוֹדֵעַ אִם לֹא הָיָה לּוֹ אֵיזָה נְסִיוֹן מֵר
 מִמִּישֶׁהוּ כְּזֶה וְכוּ', וְלִכְּן אָסוּר לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף חוֹב, כִּי בְּאֲמַת אִם הוּא הָיָה
 מוֹצֵא צְדִיק הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּדַבְּקוֹת אֲמַת, וּמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל נְשָׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל יוֹמֵם וְלַיְלָה וְלַיְלָה וַיּוֹם וְכוּ', וְדַלְתוֹ פְּתוּחָה לְכָל מְרִי נַפְשׁ וְכוּ', בּוֹדָאֵי
 הוּא לֹא הָיָה מְדַבֵּר רַע עַל צְדִיקִים כְּאֵלּוֹ וְכוּ', וּמֵה שֶׁהוּא מְדַבֵּר, הוּא מְדַבֵּר
 עַל אֵלּוֹ הַמְּחַקִּים וְכוּ', וּבְכַבֵּר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחּוֹת הַר"ן סִימָן קפ"ב) עָלַי אֵין
 חוֹלְקִים כָּלֵל, רַק הֵם חוֹלְקִים עַל מִי שֶׁעָשָׂה כֶּךָ כְּמוֹ שְׁבוּדִים הַחוֹלְקִים עָלָיו,
 וְעַל אִישׁ כְּזֶה בּוֹדָאֵי רְאוּי לְחַלֵּק. כְּלוּמַר כִּי הַחוֹלְקִים בּוֹדִים עָלָיו כְּזָבִים
 וְשִׁקְרִים אֲשֶׁר לֹא עָלוּ עַל לְבוֹ שֶׁעָשָׂה כֶּךָ וְכֶךָ מֵה שֶׁהַכֹּל שִׁקֵּר וְכָזָב, וְעַל אִישׁ
 כְּזֶה שֶׁעָשָׂה כֶּךָ כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים הֵם, בּוֹדָאֵי רְאוּי לְחַלֵּק. נִמְצָא שֶׁעָלָיו אֵינָם
 חוֹלְקִים כָּלֵל, כִּי אִם הָיוּ יוֹדְעִין גְּדֹל צְדָקְתוֹ וּקְדוּשָׁתוֹ וּמַעֲלָתוֹ וְכוּ', בּוֹדָאֵי לֹא
 הָיוּ חוֹלְקִים עָלָיו, רַק אֲדַרְבָּא הָיוּ רְצִים אַחֲרָיו בְּהַתְּלַהֲבוֹת נִפְלָא כְּרָאוּי, רַק
 הֵם חוֹלְקִים עַל מִי שֶׁעָשָׂה מַעֲשִׂים כְּאֵלּוֹ כְּמוֹ שֶׁהֵם אוֹמְרִים. עַל אִישׁ כְּזֶה
 בּוֹדָאֵי רְאוּי לְחַלֵּק. וְאָמַר שֶׁהֵם חֲתָכוּ וְצִירוּ לְעַצְמָם אָדָם וְחוֹלְקִים עָלָיו: זֵיִיא
 הָאֲבִין זִיף אוּיִס גִּישְׁנִיצְט אָה מַעֲנֵטֶשׁ אֵין קְרִיגֵן אוּיף אֵיהֶם (הֵינּוּ שְׂאִינִם חוֹלְקִים
 עָלָיו רַק עַל זֶה הָאִישׁ שֶׁצִּירוּ לְעַצְמָן בְּשִׁקֵּר שֶׁעָשָׂה כֶּךָ).

וְלִכְּן אִם הַבְּחֹר יֵשׁ לּוֹ מַדּוֹת טוֹבוֹת, וְהוּא בַעַל דֶּרֶךְ אַרְץ, זֶה עוֹלָה
 עַל הַכֹּל.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שְׂיֵהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים כ"ג שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַשְּׁלֵשׁ סְעֻדוֹת שֶׁל שַׁבַּת קִדְשׁ, הֵם כְּנֶגֶד אֲבֵרָהֶם יִצְחָק יַעֲקֹב, וְסְעֻדַת מְלוּוֹה מַלְכָּה זֶה כְּנֶגֶד דָּוִד הַמֶּלֶךְ, שֶׁהֵם אַרְבַּע רִגְלֵי הַכֶּסֶף שֶׁל הַמְּרֻכָּבָה הַעֲלִיוֹנָה, וּמָה גַם שְׁאֵז מִתְנוּצָץ אֹרֹר שֶׁל אֱלִיָּהוּ הַנְּכִיָּא שְׂיָבוֹא וַיִּבְשֹׂר אֶת הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה שֶׁתְּבוֹא עַל יְדֵי מְשִׁיחַ שְׂיִהְיֶה בֶן דָּוִד, וּמוֹבָא (סֵפֶר פְּרִי צְדִיק פְּרֻשַׁת תּוֹלְדוֹת אוֹת י') נִקְרָא סְעֻדַת מוֹצָאֵי שַׁבַּת מְלוּוֹה מַלְכָּה, שֶׁהִיא מְחַבֵּר וּמְדַבֵּק לְקִדְשׁוֹת סְעֻדוֹת שַׁבַּת, מְלִשׁוֹן יְלוּוֹה אִישֵׁי אֱלִי, שֶׁסְעֻדָּה זוֹ דְדוֹר שֶׁהוּא רִגְלֵי רְבִיעִי שֶׁבְּמֻרְכָּבָה, וּבְשַׁבַּת זֹכִיךְ לַחֲזוֹת בְּנַעַם הַיְוִ"ה בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא זִיווֹ דְזַעִיר אֲנַפִּין, וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ, דִּישְׂרָאֵל הַמְקִיָּמִים שֶׁלֹּשׁ סְעֻדוֹת שַׁבַּת, נִקְרָאוּ בְּנֵי הִיכְלָא דְמַלְכָּא, כְּמוֹ שְׁאֲמַרוּ בְּזֵהַר הַקְּדוֹשׁ (יְתָרוֹ פ"ח: פְּקוּדֵי רַנ"ב:) מְבַקְשִׁים בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת "וַיְהִי נַעַם ה' אֲלֵקִינוּ עֲלֵינוּ", וְהֵינּוּ שְׂמֵבֻקְשִׁים שְׁנֹזְכָה שְׂיִהְיֶה לָנוּ מְנַעַם הַיְוִ"ה אֹרֹר מְקִיף עֲלֵינוּ בִּימֵי הַמַּעֲשָׂה, וַיַּמְעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ שְׂיִהְיֶה מַעֲשֵׂה יְמֵי הַחוּל גַּם כֵּן לְשֵׁם שְׂמִים: עֵינֵי שָׁם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים כ"ג שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל הַזֵּהִיר מְאֹד מְאֹד לְחַסֵּן אֶת הַיְלָדִים כְּשֶׁהֵם קֹטְנִים, וּבְכַפְרוֹשׁ

גלה דעתו שאפלו בחרף בקר הרוסי וכו', ראוי לקחת את הילדים לחסן אותם, ולא לחשש מהקר כלל.

וזה אמר עוד לפני מאתים שנה כשהתרופות לא היו כל כך מפתחות וכו', על אחת כמה וכמה שהיום צריכים מאד מאד לשמר לחסן את הילדים מכל מיני מחלות וחלאים רעים.

הקדוש ברוך הוא ישלח רפואה שלמה לכל חולי ישראל, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתשמה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים כ"ג שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם אתה מרגיש שהבחור הזה מפריע לך בלמודים, תוציא אותו תכף ומיד ואל תהסס כרגע.

העקר תחידיר בהבחורים אמונה פשוטה בו יתברך, כי אם יש אמונה יש הכל, ואם אין אמונה אין כלום, כי (תהלים קי"ט) "כל מצותיך אמונה", כי המצוות צריכים להביא את האדם לאמונה.

נא ונא ראה להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ואין אתה יכול לתאר ולשער את זכותך בשמים בזה שאתה לומד את הדרך היומי ברבים, כי תורה דרבים חשוב מאד מאד בשמים, ולכן ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז, ואני מאד מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שנצליח להקים תלמידים הגונים בשיבתנו "דמשק אליעזר", וצריכים לדבר הרבה עם הבחורים הצעירים, ולהתחזק בהם חשק לתורה, וכדאי לספר להם ספורי צדיקים, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן רמ"ח) דע שספורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר

גדול מאד, כי על ידי ספורים מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך בחשק נמרץ מאד, כי הרשימו שפשה אותו הצדיק שמספרין ממנו, על ידי עבודתו את השם יתברך, זאת הרשימו נתעוררת בעת שמספרין מהצדיק, והיא מעוררת להשם יתברך בהתעוררות גדול, ולכן מה טוב ומה נעים להיות רגיל ולספר ספורים להתלמידים, שזה מושך את הלב אליו יתברך, והרב הקדוש מצאנו זי"ע בעל "דברי חיים" שאל פעם את המלמדים של בניו האם הוא לומד אתם מוסר? והשיבו כן! וכששאל אותם איזה ספרי מוסר? ענו ואמרו "חובת הלבבות". ענה ואמר להם לא לזה התכונתי, אלא תספרו להם ספורי צדיקים מהרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע ומהרבי רבי זושא מאניפאלי זי"ע. רואים מזה את גדל הכח של ספורי צדיקים, שמושך את הלב של הילדים לחקות אותם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתשמו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים כ"ג שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שבעלך צודק, כי אני מכרח להגיד לך היום יש בעולם קלפה עצומה שכובשת את כל חלקי טובה, ומקררת את האמונה ואת היראת שמים מבר ישראל, ומכניס בו כפירות ואפיקורסות, והוא הפלי משחית הנקרא אינטרנט, אייפד, בלקברי וכו', וכל מיני כלי משחית הדומים זה לזה וכו', שבהם יכולים לראות כל מיני שקוץ תעוב ערם וזהו, ויכולים להתכתב עם כל מיני מפקרות וכו', עד שעל ידי זה מאמללים את עצמם וכו', ואת הילדים וכו', עד שבאים לגרושין רחמנא ליצלן, ולכן העקר ראי לזרק

מהבית את המחשב שמחבר לאינטרנט, או אייפד, או בלקברי, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מה.) אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאוה כעצימת העינים" ואמר "אין לך אבר באברי האדם שיגרום לו מכשול כמו העינים". ואני מכרח להגיד לך שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב אינטרנט בבית, ואף שזה נדמה כאלו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הכלי הארוה הזו וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו רחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב אינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול רחמנא לישזבן, ולכן אשרי מי שמבער את החמץ הזה מביתו, ואז השכינה תשמר עליו.

אם את טובה לגרפיקה וכו', למה לא תודיעי להאברך ... גרו יאיר, כי הוא מחפש גרפיקאית, כי יש לנו המון עבודה, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך פרנסה בשפע בהתר ולא באסור.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתשמו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים כ"ג שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי תשאר ביבנאל כי חבל שתשאיר את אשתך לכה, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שהכל יסתדר ביניכם, וכדאי שתדבר עם הרב ... גרו יאיר, והכל יסתדר על צד הדין טוב.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל

אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֵה עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי בְּפָרוּשׁ גְּלַה לְנוּ רַבְנֵנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שְׂמַחְנָה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלֹשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם נִזְהָר בְּהַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאָר יְהוּדֵי מְאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְּף וּמִיד כְּשִׁיתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וּלְפָנָי כָּל תְּפִלָּה תַכְנִיִּים פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפַּת הַצְּדָקָה, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא בַתְּרֵא דָף י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנְי וְהָדָר מְצִלִי אָמַר דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְּקַיִם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ג שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל הַיְנִיק וְחַפִּים ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי שְׂמַח שְׂאֲתָה מִתְּמִיד בְּלִמּוּד, וְאֲתָה רוֹצֵה לְגַמֵּר אֶת הַש"ס
עַד הֵבֵר מְצוּהַ שְׁלֶךְ, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתִצְלִיחַ בְּגִדּוֹל, וְתִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת
נַחַת רוּחַ לְהַהוֹרִים שְׁלֶךְ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלֶךָ בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמָחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מְשַׁפְּטִים כ"ג שֶׁבִט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זֶה דְּבַר גְּדוֹל מֵה שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה, אֲכַל אֶתָּה צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשׁוֹמֵר שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה חָקִי, וְלְשׁוֹמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְעֵבֵר עַל הַחֶק, כִּי תִהְיֶה לְאֵל אֲנַחְנוּ מְאֹד מְאֹד שׁוֹמְרִים עַל הַחֶק, וְתִדְבֵּר עִם ... נִרוּ יְאִיר וְהוּא יִסְבִּיר לְךָ אֶת הַכֹּל מֵה לְעִשׂוֹת וְכו'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בַּגִּרְסָא, כִּי אִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שֶׁגוֹרֵס בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂזֵה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע, וּמִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַד' מִלְּאֲכִי שְׁמִירָה, שֶׁהֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת ג'מ'ר'א' ג'בְּרִיאֵל מ'יכָאֵל ר'פֶּאֵל א'וֹרִיאֵל, וְתִשְׁתַּדֵּל אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ לְגֵרֵס אֶת הַדָּף, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאִף עַל גִּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גִּב דְּלֵא יִדַע מֵאֵי קָאָמְרָה, וְאִין מְלִים לְהִסְבִּיר לְךָ מֵה זֶה שְׁיִהוּדִי זֹכֵה לְדַפְדֵּף בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֶפְלוּ בְּאִמְרָה בְּעֵלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אִיךְ שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ שִׁיכוּת אֵל הַגְּמָרָא, וְכֹל זְמַן שְׁיִהוּדִי מְקַשֵּׁר לְהַגְּמָרָא, הַס"מ וְנוֹקְבָא דִּילִיָּהּ לֹא יְכוּלִים לְעִשׂוֹת לוֹ שׁוֹם דְּבַר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּהְיֶה עֶקֶשׁן גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, וְאִזּו תִּרְאֶה שֶׁהַקְּלוּת וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא לֹא יִהְיֶה לָהֶם שְׁלִיטָה בָּךְ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת כ"ג, וְאִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ חֶק וְלֹא יֵעֲבֵר לְגֵרֵס דָּף גְּמָרָא, תִּרְאֶה אִיךְ שְׁיִאִיר לְךָ הַמְּזוּל, וְיִמְשֵׁךְ עֲלֶיךָ אוֹר גְּדוֹל מִלְּמַעְלָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית מְנַחֵה עֲרִבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שֶׁמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלֵשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ שְׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם נִזְהָר בְּהַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאֵר יְהוּדִי מֵאֲמִין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְּךָ וּמִיָּד כְּשִׁיתְּחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּבֵר יוֹצֵא מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכְלִתָּךְ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ

תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתשנ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים כ"ג שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא מפסיק להתפלל על הבן שלך שהקדוש ברוך הוא ישלח לו רפואה שלמה, ויתרחב לו בגשמיות וברוחניות, ולכם יהיה הרבה נחת ממנו, רק חזקו ואמצו גם אתם להתפלל להקדוש ברוך הוא, כי מה שתפלה פועל שום דבר בעולם לא פועל.

אודות ראש המועצה וכו', כדאי לדבר עם ... גרו יאיר, כי רק הוא יש לו השפעה גדולה עליו.

הקדוש ברוך הוא יבשר לי בשורות משמחות אצלכם תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתשנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים כ"ג שְׁבַט הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת לֹא צְרִיכָה לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דָּבָר, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא מֵהַכְּלָה, אֲדַרְבָּה
הִיא כְּלָה צְנוּעָה שְׁלֹא מְדַבֶּרֶת הַרְבֵּה, וְהִיא לֹא מְכֻנָּת לְהַצִּיק לָךְ, וְלִכֵּן אֶת
לֹא צְרִיכָה לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּמִיּוֹנוֹת שׁוֹכְנִים בְּאָדָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח
לְךָ יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים כ"ג שְׁבַט הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בּוֹדָאִי וּבּוֹדָאִי שְׁכָדָאִי שִׁיְהִיָּה לְכֶם רַכָּב, וְאֲנִי כֵּן בְּעַד שְׂאִשָּׁה תְּנַהַג, כִּי
זֶה יוֹתֵר צְנוּעַ מְלֻנְסַע עִם אוֹטוֹבוֹסִים, וּבְכֹפֶרֶט כְּשֶׁגָּרִים בְּכֹפֶר וְכו', מְכַרְחִים
רַכָּב כְּדֵי לְזוּז.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי
אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׂגוֹרֵס
בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂזֵה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע, וּמִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ הַד'
מִלְּאֲכֵי שְׂמִירָה, שֶׁהֵם רְאִישֵׁי תְּבוּת גִּמְ'ר'א' גִּבְרִיָּאל מִיִּכְאֵל ר'פֵּאֵל א'וֹרִיָּאל,
וְתִשְׁתַּדֵּל אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ לְגֵרֵס אֶת הַדָּף, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאִף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גֵּב דְּלָא
יִדַע מֵאִי קָאָמֵר, וְאִין מְלִים לְהַסְבִּיר לְךָ מַה זֶה שִׁיְהוּדִי זֹכֶה לְדַפְדֵּף בְּכָל יוֹם
דָּף גְּמָרָא, אֶפְלוּ בְּאִמְרָה בְּעִלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אִיךְ שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ שִׁיכּוֹת אֶל

הגמרא, וְכַל זְמַן שִׁיְהוּדֵי מְקָשָׁר לְהַגְמָרָא, הַס"מ וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבַר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּהִיָּה עֲקֻשָׁן גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, וְאִז תִּרְאֶה שֶׁהַקְּלוּטָא וְהַסְטָרָא אַחֲרָא לֹא יִהְיֶה לָּהֶם שְׁלִיטָה בָּךְ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבַת כ"ג, וְאִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְגִרְסַי דָּף גְּמָרָא, תִּרְאֶה אִיךָ שִׁיאִיר לָךְ הַמְזוּל, וְיִמְשֶׁךְ עֲלֶיךָ אוֹר גְּדוֹל מִלְמַעְלָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית מִנְחָה עֲרִבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְנֵינוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שֶׁמִּחְנֵה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלֹשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שֶׁאָדָם נִזְהָר בְּהַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאֵר יְהוּדֵי מְאֻמִּין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְף וּמְיָד כְּשִׁיתְחִיל לְהַתְרַשֵּׁל אֲפֵלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִמִּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלִתְךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תַכְנִיֵס פְּרוּטָה לְצִדְקָה בְּקַפַּת הַצְדָּקָה, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא דָּף י') רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהַדָּר מְצָלִי אָמַר דְּכֵתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְקַיֵּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּר, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעִדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשנג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מִשְׁפָּטִים כ"ג שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַחִי

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּמַשִּׁיכִי לְהַגִּיד תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, שְׁזֶה מִמְשִׁיךְ אֶת כָּל הַיְשׁוּעוֹת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׂגֹם אֶת תְּקַבְּלִי אֶת בֶּן זוּגָה, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֻשְׁרַת בְּחַיֶּיךָ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתשנד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים כ"ג שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תבלבל את עצמך משום דבר, רק תהיה בשמחה, כי השמחה מרחבת את הדעת בגשמיות וברוחניות, ותאמין לי שאני מאד מאד שמח שהמקום נקי, כי סוף כל סוף בית הכנסת זה משפן השכינה, ואשרי מי שמקפיד שהבית הכנסת תמיד יהיה נקי.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתשנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ג שְׁבַט הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחֵיו נִצָּח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מאד מאד מבקש אתכם שתהיו פתוחים אחד להשני, ולא להתביש

אחד מהשני, וכך תצליחו בחיי נשואיכם

העקר צריכים זוג לעבד על נקדת השמחה, שהבעל והאשה תמיד יהיו

בשמחה, ואני מִכָּרַח להגיד לְכֵם שְׁזֵה הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה, כִּי טֹבֵעַ שֶׁל אָדָם

שֶׁנִּמְשָׁךְ תָּמִיד אַחַר הַעֲצָלוּת וְהִמְרִירוֹת וְהִדְפָּאוֹן וְכוּ', וּבִפְרָט שְׁעַד עֲכָשׁוּ

לֹא הִיָּה שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ', זֶה מֵה שְׁמוֹנֵעַ אֶת הַשְּׂמִחָה מִהַבְּעַל וְהָאִשָּׁה, וְלִכְן

אֲשָׁרֵי הַזּוּג שְׁמִישָׁבִים אֶת דַּעְתָּם כִּי חָבֵל עַל הַמְרִיבוֹת, יְמִינֵנו כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה

אֲנַחְנוּ כָּאֵן וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִכָּאֵן, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקויטי מוהר"ן חלק ב'

סימן ס"א) שֶׁהַשְּׂבָעִים שָׁנָה פּוֹרְחִים כְּמוֹ רִבְעֵ שְׁעָה, וְכֵן אָמַר (לקויטי מוהר"ן חלק

ב' סימן ק"ח) אָדָם בְּשִׁבִיל תַּעֲנוּג קִטָּן שֶׁל רִבְעֵ שְׁעָה הוּא יִכּוֹל לְאָבֵד אֶת כָּל

הָעוֹלָם הַזֶּה עוֹלָם הָעוֹלָם הַבָּא, וְזֶה שִׁיךְ יוֹתֵר בְּמְרִיבוֹת בְּבֵית, וְלִכְן אֲשָׁרֵי

הַזּוּג שְׁמִשְׁלִימִים בִּינֵיהֶם וּמִסְתַּכְלִים עַל הַתְּכָלִית הַנִּנְצָחִי.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ

וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לְכֵם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֵל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ

וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לְכֵם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ג שְׁבַט הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מאד מאד מבקש אותך שתתחזק מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכת בתוככם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

מה אמר לך צריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא לצאת מכל הדמיונות שנדבק באדם, וכך אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי שבת פרק י"ד הלכה ג') על הפסוק (דברים ז') "והסיר הוי"ה ממך כל חלי" זו רעיון, דאמר רבי אליעזר (שם כ"ח) "ונתן על ברזל על צוארך" זה רעיון, הינו מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסבבים אותו, כי מרב עוונותיו ובפרט של פגם הברית, הוא נמצא בלחץ תדירי ומדמין לעצמו כל מיני מחשבות של הבל וכו', ושל פחדים וכו', מה יעשה לו זה? ומה יעשה לו ההוא? ובאמת אדם רודף את עצמו יותר מה שאחרים רודפים אותו, כי מי שתמיד רק חושב ממנו יתברך, ומשתדל להכניס את הקדוש ברוך הוא בתוך מח מחשבתו, אזי מתפטר מכל אלו הרעיונות והדמיונות, ונעשה בן חורין אמתי, ואין עליו שום על.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתשנו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים כ"ג שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אני מאד מאד מבקש אותך שתתחיל לדבר עם הנדיב שבקר אצלי, כדי שגם השנה לקראת חג הפסח ינדיב בשר בשפע לכל אנשי קהלתנו הקדושה, כי השנה אני רוצה לתת לכל משפחה חלק גדול מבשר, כדי שיהיה להם על כל החג, ותשואת חן לך על כל היגיעה והטרחה שאתה יגע וטורח בשבילי.

אני מאד מאד מבקש אותך שתראה ללמד בכל יום את הדף היומי אפלו בגרסא, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שגורס בכל יום דף גמרא, שזה שומר את האדם מכל רע, וממשיך על עצמו הד' מלאכי שמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א' ג'בריאל מ'יכאל ר'פאל אוריאל, ותשתדל אפלו במסירות נפש לגרס את הדף, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט). לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ואין מלים להסביר לך מה זה שיהודי זוכה לדפדף בכל יום דף גמרא, אפלו באמירה בעלמא, על כל פנים איך שהוא יש לו שיכות אל הגמרא, וכל זמן שיהודי מקשר להגמרא, הס"מ ונוקבא דיליה לא יכולים לעשות לו שום דבר, ולכן אני מאד מבקש אותך שתהיה עקשן גדול על דבר זה, ואז תראה שהקלות והסטרא אחרא לא יהיה להם שליטה בה, הדף היומי של היום שבת ככ"ג, ואם תרגיל את עצמך חק ולא יעבר לגרס דף גמרא, תראה איך שיאיר לך המזל, וימשך עליך אור גדול מלמעלה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גילה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת

הַצְדָקָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכַא בַתְּרָא דָף י') רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדַּר מִצְלֵי אָמַר דְּכָתִיב (תהלים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזֶה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְקִים אֵת זֶה בַתְּמִימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלַּתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ג שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיִחִיו נֹצֵחַ

מָאֵד מָאֵד אָנִי מִבְּקֶשׁ אֲתָכֶם שֶׁתִּתְגַּיְסוּ לְהַשִּׁיג נְדִיבִים שְׂיַעֲזְרוּ לָנוּ עֲבוּר חֻלְקַת קִמְחָא דְּפִסְחָא לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשִׁבְלֵי חַג הַפֶּסַח, וְאֶהְיֶה לָכֶם אָסִיר תּוֹדָה.

רַק חֲזָקוֹ וְאַמְצוֹ מָאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה שְׂנִיכֶם בְּיַחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עַצְמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאֲדָם שְׂמִיחַ מִתְרַחֵב דַּעְתוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַרְגַע שְׁחֻזֵק בְּאֱמוּנָה שְׂאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֵן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֵל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְנוּ ז"ל רוֹצֶה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תְקַף הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

... גַּר יֵאִיר אָנִי מָאֵד מָאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים

שְׁבַע עוֹלָם לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית מְנַחֵה עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוּה לָנוּ רַבְנֵנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שֶׁמִּחְנֵה יִשְׂרָאֵל הוּא שֵׁלֶשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ שֵׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כֹל זְמַן שֶׁאֲדָם נִזְהָר בְּהַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאֵר יְהוּדֵי מֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְּף וּמִיד כְּשִׁיתְחִיל לְהַתְרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתְפִּלָּה אַחַת, הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִמִּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כֹל מֵה שְׁבִיכְלֵתָךְ לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כֹל תְּפִלָּה תִּכְנִיֵס פְּרוּטָה לְצִדְקָה בְּקַפְתַּת הַצְּדָקָה, כִּי כֹךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכֹא בְתָרָא דָךְ י. רַבִּי אֱלֵעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהַדָּר מִצְּלִי אֲמַר דְּכָתִיב (תהלים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצִדְקָא אֲחֻזָּה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְקִיִם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשֵׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאִז טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלְתִּי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וּתְצַלִּיחוּ.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מִשְׁפָּטִים כ"ג שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן אֶת הַחַיִּים, כְּפִי הַנִּרְאָה אֲסַע מִכָּאן בְּיוֹם רֵאשׁוֹן וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי כ"א אָדָר לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל עִם טִיסַת אֵל עַל שִׁיּוּצָא מִכָּאן בְּשַׁעֲה שֶׁשׁ בְּעָרָב.

וְאֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁתִּקַּח אֶת זֶה בְּחֻשְׁבוֹן, כִּי הַיּוֹם אֵין לִי כְּבָר כַּחוֹת לְנִסְעָה לְשׁוּם חֲתָנָה וּלְשׁוּם מְקוֹם, תְּהִלָּה לְאֵל סִדְרָנוּ אֶת הָאוֹלָם עַל צַד הַכִּי טוֹב לְקִרְאָת לְעִשׂוֹת שְׁמָה חֲתָנוֹת, וַיֵּשׁ חֲבָרָה שְׁבָאָה לְקִשֵּׁט אֶת הַכְּסָאוֹת וְהַשְּׁלֹחָנוֹת וְכוּ' וְכוּ', תְּהִיָּה בְּקִשְׁרָה עִם ... גְּרוּ יֵאִיר וְהוּא יִסְבִּיר לָךְ, וְשׁוֹב

פעם אני מכרח להגיד לך שמרב חלשתי אין לי כבר כח לנסע לשום חתנה, ואם אתם רוצים שאני יהיה, זה מכרח להיות פה באולם, וגם תחסך אלפי אלפים ש"ח.

תאמין לי כשהיית עם אשתך אצלי, הייתי כל כך חלש, בקשי יכלתי לתפקד, עם כל זאת עשיתי מה שיכלתי בענין לגמר את השדוך בכי טוב, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתשם.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים כ"ג שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחיל לגייס נדיבים על קמחא דפסחא שאני רוצה לחלק לאנשי שלומנו על חג הפסח הזה בשפע גדול, ואהיה לך אסיר תודה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתראה ללמד בכל יום את הדף היומי אפלו בגרסא, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שגורס בכל יום דף גמרא, שזה שומר את האדם מכל רע, וממשיך על עצמו הד' מלאכי שמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א' ג'בר'יאל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, ותשתדל אפלו במסירות נפש לגרס את הדף, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט). לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ואין מלים להסביר לך מה זה שיהודי זוכה לדפדף בכל יום דף גמרא, אפלו באמירה בעלמא, על כל פנים איך שהוא יש לו שיכות אל הגמרא, וכל זמן שיהודי מקשר להגמרא, הס"מ ונוקבא דיליה לא יכולים לעשות לו שום דבר, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה עקשן גדול על דבר זה, ואז תראה שהקלפות והסטרוא אחרא לא יהיה להם שליטה בך,

הדף היומי של היום שבת קכ"ג, ואם תרגיל את עצמך חק ולא יעבר לגרס דף גמרא, תראה איך שיאיר לך המזל, וימשך עליך אור גדול מלמעלה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתשסא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים כ"ד שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, וככל שתחדיר בעצמך שהוא יתברך נמצא ואין בלעדו נמצא, על ידי זה תרגיש כל מיני נעם שבעולם, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"א) שברית ואמונה תלויים זה בזה, כמו שפתוב (תהלים פ"ט) "ובריתי נאמנת לו", הינו כדי לזכות לשלמות אמונה, צריכים להחזיק בשלמות תקון הברית, ומי יכול להתפאר שהוא כבר אוחז בזה? ולכן עובר כל אחד ואחד ספקות ובלבולים באמונה הקדושה, וצריך שתדע אשר כל ספק כביכול בו יתברך

רַחֲמָנָא לִישׁוּבְךָ, עוֹקֵר אֶת נַשְׁמַתוֹ לְגַמְרִי, וְלִכְּן לֹא בַחֲנָם שֶׁהִזְהִירוּנוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל
מְאֹד מְאֹד עַל אַמוּנָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן פ') הָעֵקֶר הוּא אַמוּנָה,
וְצָרִיךְ לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אִיפֹה הוּא אוֹחִז בְּאַמוּנָה, כִּי כִשְׂאָדָם חִזֵּק בְּאַמוּנָה,
אֲזִי כָל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים כְּכֹר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר הַחֶכֶם
מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי כ"ח) "אִישׁ אַמוּנוֹת רַב בְּרֻכּוֹת", כִּי הָאֻמוּנָה מִמְּשַׁכֵּת לְאָדָם
כָּל הַבְּרֻכּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְאָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת אִישׁוֹת הַלְכָה ד' אוֹת ז')
מִי שֵׁישׁ לוֹ אַמוּנָה חִזְקָה וְאֵינּוּ נִכְנָס לְחֶקֶר בְּשׁוּם דְּבַר כְּלָל וְכוּ', הוּא זוֹכֵה
לְהִתְעַנֵּג עַל הַיְי"ה, וְלִחְזוֹת בְּנֵעָם זִיוו חַיּוּתָךְ אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ וְכוּ', עַל יְדֵי
רְדִיפַת הַמַּחֲשָׁבָה וְהַמְעַכְבֵּב, אֲשֶׁרֵי לוֹ, הֵינּוּ מִצַּד אֶחָד מִחֲשַׁבְתּוֹ רִץ לְהַשִּׁיג
אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי טֹבֵעַ שֶׁל הַנְּשָׁמָה שֶׁרַק רוּצָה לְעֵלוֹת מֵעֵלָה מֵעֵלָה וְכוּ',
אֲבָל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַטְּבִיעַ בְּאָדָם שִׁיְהִיָּה לוֹ אַמוּנָה שְׂזָה כַח הַצְּמִצּוּם
לְצִמְצָם אוֹתוֹ שֶׁלֹא יֵצֵא מִהַגְּבוּל וְכוּ', אֲבָל חֲכָף כְּשֶׁרוּצָה לְחַקֵּר בְּדַבְרִים
שֶׁלֹּא מֵעֵלָה מִשְׁכָּלוֹ, עַל יְדֵי זֶה נִכְשַׁל מְאֹד וְכוּ', כִּי יוֹכֵל לְבוֹא לְיַדֵי פְרוּד חֵס
וְשְׁלוֹם, שְׂבָא עַל יְדֵי הַיְיָ הַתְּמוּרוֹת, שֶׁהֵם הַסְּטָרָא אַחֲרָא דְשָׂרִיא בְּחַבְנוּרָא
וְסִיּוּם בְּפְרוּדָא וְכוּ', דֵּהֵינּוּ שֶׁמְפָרִיד בֵּין יֵשׁ וְאֵין, עַד שֶׁמְזָה בָּא שְׁנִסְתַּפְקוּ (שְׁמוֹת
י"ז) "הֵישׁ הַיְי"ה בְּקַרְבְּנוֹ אִם אֵין", שְׂזָה קְלַפַּת עֲמֻלָּק שֶׁמְכַנֵּס בְּאָדָם סְפִיקוֹת
וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה בָּא לְיַדֵי קַרִירוֹת שֶׁמְקַרֵּר מִיְרֵאת שְׁמִיּוֹם.

וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלַתְךָ רַק לְהִתְחַזֵּק
בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַל אַמוּנָה, כִּי
בְּפִירוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל (שִׁיחּוֹת הַר"ן סִימָן ל"ב) יֵשׁ עֲבֵרוֹת שֶׁמְכַנֵּסִים כְּפִירוֹת
בְּאָדָם, וַיֵּשׁ שְׂבָאִים עֲלֵיהֶם מִחֲשָׁבוֹת עַל אַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה מִחֲמַת שֶׁלֹא נוֹלְדוּ
בְּקִדְשָׁה כְּרֵאוּי וַיֵּשׁ עֲבֵרוֹת שֶׁפּוֹגְמִים וּמְזִיקִים בְּאַמוּנָה, וְלִכְּן צָרִיכִים הַרְבֵּה
לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שִׁיְזַכֵּה לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֵּכַת, וְאָמַר רַבְּנֵינוּ ז"ל
(שִׁיחּוֹת הַר"ן סִימָן ל"ג) אֲצַל הָעוֹלָם אַמוּנָה הוּא דְבַר קִטְוֹן, וְאֲצַלֵי הָאֻמוּנָה הוּא
דְּבַר גְּדוּל, כִּי עֵקֶר הָאֻמוּנָה הוּא בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כְּלָל.

וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַע שֶׁכָּל הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שֶׁרַק עוֹבְרִים עֲלֵיהֶן, זֶה
רַק מִחֲמַת כְּשֶׁנִּכְנָס לָךְ סְפִיקוֹת בְּאַמוּנָה, שֶׁאֵז אוֹתָהּ נִמְצָא בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא
רְבָה וְכוּ', וְלִכְּן בְּזֶה שֶׁתַּתְחִזֵּק בְּכָל יוֹם וּבְכָל שַׁעָה וּבְכָל רִגְעַ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה

בו יתברך, ויתחדיר במח מחשבתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצל מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג פתענוג הזה, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות אמונה סימן ל"ג) על ידי אמונה יסלח לך הקדוש ברוך הוא על כל עוונותיך.

מה אמר לך ראוי לנו לשמח מאד מאד שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, שהוא מלמד אותנו איך להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ומחזקנו ומעודדנו ומשמחנו בכל יום ויום רק להכניס בעצמנו יותר ויותר את האמונה, ועקר האמונה מתגלית על ידי שמדבר אל הקדוש ברוך הוא בתמימות ובפשיטות בשפת האם שלו, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב) ובאמת אם היה יודע האדם ידיעה בלב שלם שמלא כל הארץ כבודו (ישעיה ו') והקדוש ברוך הוא עומד בשעת התפלה ושומע התפלה, בודאי היה מתפלל בהתלהבות גדול, והיה מדקדק מאד לכוון את דבריו, ומחמת שאין לכן אדם אמונה, בשביל זה הוא מתרשל בעבודה הקדושה הזו, ולכן אני מאד מבקש אותך אל תהיה בטלן, כל זמן שאתה חי, ראה שפיה ידבר תמיד אליו יתברך, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, נשמע ונתקבל בכל העולמות, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי זה יסוד הכל, אדם חי בזה העולם הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש והנה שנה, ויכול לעבר לו את הימים והשבועות והחדשים וכו', וכו', שאפלו לא יפתח את פיו לדבר עמו יתברך וכו', ואת זה בא רבנו ז"ל לעקר מהעולם, כי הוא מקור האמונה, מקור השמחה, כי שמחה ואמונה ותפלה תלויים זה בזה, כי בזה שאדם מאמין שאין בלעדו יתברך כלל, זה מתדיר באדם שמחה עצומה, כי מה יש לאדם בזה העולם? רק את הקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשמרגיש שאין לו רק את הקדוש ברוך הוא, אזי הוא תמיד אליו יתברך, ולכן תחדיר בעצמך את הדבורים האלו, וזה יקרב אותך יותר ויותר אל רבנו ז"ל, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירושתנו, טוב להודות

להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו, שאנחנו יודעים מרבי אמת כזה, מרבי נורא ונפלא כזה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אָמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתשכב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים כ"ד שבט התשע"ג

שלום רב אַל ... תחי

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשי כל מה שביכולתך להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ועקר ההתחזקות לידע שהקדוש ברוך הוא הוא אב הרחמן, שזה מה שידוד המלך אומר (תהלים י"ח) "ארחמך הו'י"ה חזקי", בזה שאני יודע שאתה רבוננו של עולם רחמן, זה מחזק אותי, כי באמת הקדוש ברוך הוא מלא רחמים, ומרחם על בריותיו, ומבקש אותנו מאד מאד שגם אנחנו נעסק במדת הרחמנות, כמאמרם ז"ל (ירושלמי ברכות פרק ה' הלכה ג') כמה דאנא רחמן בשמים, כך תהוון רחמנין בארעא, כמו שאני רחמן בשמים, כך תהיו רחמנים בעולם, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קנ"א:) כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים, וכל שאינו מרחם על הבריות, אין מרחמין עליו מן השמים, ולכן אני מאד

מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְרַחֵק מִכָּל מִינֵי אֲכֻזְרִיּוֹת שֵׁשׁ בֵּין בְּנֵי אָדָם שֶׁהֵם מְדַבְּרִים לְשׁוֹן הָרַע וְרַכִּילוֹת עַל הַזּוּלוֹת, שְׁזֵה הַדְּבָר הַכִּי גְרוּעַ שָׂרָק יָכוֹל לְהִיּוֹת כְּשֵׁאִשָּׁה מְרַפֶּלֶת עַל הַזּוּלוֹת, אוֹ כְּשִׁמְזֻמָּת אֶת הָעֶבֶר שְׁלֵה וְכוּ', אֲשֶׁר בְּאֵמַת אֵין אִשָּׁה אַחַת שֶׁיִּכְוֶלָה לְהִתְפָּאֵר שֶׁהִיא נִקְיָה מֵעֶבֶר נְקִי וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשׁוֹן הָרַע וְרַכִּילוֹת שְׁזֵה עׇוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסָחִים קי"ח). כָּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע וְכָל הַמְּקַבֵּל לְשׁוֹן הָרַע רְאוּי לְהִשְׁלִיכוֹ לְכָלֵבִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית, שֶׁתִּשְׁמְרֵי מְאֹד מְאֹד לֹא לְקַבֵּל שׁוּם לְשׁוֹן הָרַע מִשׁוּם אִשָּׁה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא לְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע לְשׁוּם אִשָּׁה, כִּי זֶה עׇוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי וְאֶת כָּל חַיֵּי שְׁנוֹזָפָה שֶׁיְהִיָּה לְנוּ קַהֲלָה קְדוּשָׁה חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְשֵׁלָא יִמְצָא בִּינֵינוּ כְּלָבָה אַחַת וְכוּ', שְׁנוֹשְׁכַת אֶת הַזּוּלוֹת וְכוּ', כִּי מִי שֶׁמְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע, הוּא בְּכָלֵל כָּלֵב, כְּמוֹ שֶׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְדָרַשׁ אֲגָדָה) כְּנִגְדַּ מִי אָמַר דְּוֹד (תְּהִלִּים כ"ב כ"א) "הַצִּילָה מִחֲרָב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יְחִידָתִי", כְּנִגְדַּ דוֹאֵג וְאֲחִיתַּפֵּל שְׁנֹשְׁכוּ אוֹתוֹ בְּלִשׁוֹנָם, רוֹאִים מִזֶּה שְׁמִי שֶׁמְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע עַל הַזּוּלוֹת, דּוּמָה לְכָלֵב וְכוּ', וְאִמְרוּ רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת לְשׁוֹן הָרַע סִימָן ט"ו) מוֹצִיא שֵׁם רַע עַל חֲבֵרוֹ אֵין לוֹ מְחִילָה עוֹלָמִית; וְלִכֵּן מָה אֶת צְרִיכָה אֶת זֶה? וְהוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שֶׁיְהִיָּה אֲהַבָּה גְדוּלָה בֵּין אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבַפְּרָטִי פְּרָטִיּוֹת בֵּין נְשׁוֹת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי טִבֵּעַ שֶׁל אִשָּׁה שֶׁמְכַרַחַת לְרַכֵּל עַל הַזּוּלוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֵׁלָא יְהִיָּה לָךְ שׁוּם חֵלֶק בֵּין אֵלוֹ שֶׁמְרַכְלוֹת, כִּי מְקַבְּלִים עַל זֶה עֲנֵשׁ גְּדוּל מְאֹד, כָּל עֲנִינָנוּ זֶה רַק לְעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוּלוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנוֹזָפָה לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְעַל יְדֵי זֶה נִנְצַל מִכָּל צָרוֹת וְיִסּוּרִים, וְנִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמֵינוּ כָּל הַיְשׁוּעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מִחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ בְּיַחַד עִם הַזּוּלוֹת, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמְּשִׁיךְ עָלָיו שֶׁפַע בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשסג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים כ"ד שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מבקש אותך שלא תבלבלי את עצמך משום בריה שבעולם, את צריכה לדעת שכל מי שעוסק בצרכי צבור, יש עליו בקרת וקנאה ושנאה, וזה מה שקורה אצלך וכו', ולכן אל תשימי לב לנביחת הפלבות וכו', ואין לך מה לדאג כלל, כי אני נותן לך גב חזק להמשיך בעבודת הקדש בגאון, ואני מאד מאד מרצה מעבודתך, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליחי בגדול עם הבנות להחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך ויראת שמים וצניעות, ובשכר זה ישמר אותך הקדוש ברוך הוא מכל רע.

נא ונא תראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתשסד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים כ"ד שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל הכבוד לך שהיה לך ויש לך חלום שבעלך ישב בכולל וכו', עם כל זאת אני מכרח להגיד לך שחכמינו הקדושים אמרו (אבות פ"ק ב') יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ שיגיעת שניהם משכחת עוון; ורפנו ז"ל אמר (תני מוה"ר"ן סימן תק"א) שחפץ מאד שיהיה לנו פרנסה, אף על פי שבטחון גם כן טוב מאד, אף על פי כן טוב מאד כשזוכין שיש לו מעמד פרנסה, כי במקום עבודת הבטחון במקום זה יעשה עבודה אחרת, כלומר כי אם לא

יְהִי לּוֹ מַעֲמַד פְּרִנְסָה וַיְהִי לּוֹ בַלְבּוּל הַדַּעַת מִהַפְּרִנְסָה, וַיִּצְטַרֵּף בְּכָל פַּעַם לַחֲזֵק עֲצָמוֹ בְּמִדַּת הַבְּטָחוֹן, בְּמָקוֹם זֶה יֵצֵק בְּעִבּוּדָה אַחֶרֶת וְהִתְחַזְּקוֹת אַחֵר בְּשֶׁאֵר עֲנִינֵי עֲבוּדַת הַשֵּׁם; הֵינּוּ שְׂרֻצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה שְׁלֵכֵל אֶחָד יְהִי לּוֹ מִשְׁרָה שֶׁל פְּרִנְסָה, וַיִּקְבַּע עֵתִים לַתּוֹרָה, וְלִכְן הָיָה טוֹב מְאֹד שְׁבַעֲלָךְ יִמְצָא עֲבוּדָה לְכָל הַפְּחוֹת לַחֲצֵי יוֹם וַיּוֹתֵר, וַיִּתְחִיל לְהַשְׁתַּתֵּף בְּהוֹצָאוֹת הַבַּיִת, וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת הָאֲחֵרִיּוֹת שֶׁל הַבַּיִת, וּכְבָר יְדוּעַ שְׁהָאֲרִיז"ל הַקַּפִּיד מְאֹד מְאֹד שֶׁהַבַּעַל יִפְרַנֵּס אֶת הַבַּיִת וְכוּ', וְלִכְן זֶה לֹא נִוְרָא אִם הוּא יֵצֵא גַם כֵּן לַעֲבֹד, וַיִּקְבַּע זְמָנִים לְלַמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכַךְ יִזְכֶּה לְשִׁתֵּי עוֹלָמוֹת.

חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד מְאֹד וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְשֻׁפְּטִים כ"ד שְׁבַט הַתּשַׁע"ג

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

זֶה מוֹבָא בְּצוֹאֹת רַבֵּי יְהוּדָה הַחֲסִיד (סימן כ') לֹא יִסְתַּם אָדָם חֲלוֹן אוֹ פֶּתַח לְגַמְרֵי, שְׁלֹא יִזְיָקוּ הַשְּׂדִים, כִּי דִרְכָן לְצֵאת בּוֹ, אֲלֵא יִנְקַב נְקַב קָטָן בּוֹ.

וְהַעוֹלָם מְקַפִּידִים עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ד שְׁבַט הַתּוֹשֵׁעִ"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חַן עַל הַתְּפִלוֹת שְׁאַתֶּם מִתְּפִלִּים עֲבוּר רְפוּאָתִי, וְכֹל הַמְּבָרָךְ
יִתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

בְּגִיל כְּזֶה אֲנִי בֵּן מִמְּלִיץ לְעֵשׂוֹת טְפוּלֵי פּוּרִיּוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁהִכַּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְנִזְכָּה שֶׁתִּבְשְׂרֵי לִי בְּשׁוּרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַעֲקָר הוּא תְּפִלָּה, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל,
וְכָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בְּדוּרוֹת הֶלְלוּ שְׁאִין
לָהֶם לֹא מֶלֶךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתוֹמִים וְאִין לָהֶם אֵלָא תְּפִלָּה
זוֹ בְּלִבָּד אָמַר דּוֹד לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבַזֶּה אֶת
תְּפִלָּתָם (תהלים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְקַבֵּל הַשְּׂבִימִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְיָ" שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה
חֲדָשָׁה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלַּתִּי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְּפַלֵּל בְּעִדָּךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ד שְׁבַט הַתּוֹשֵׁעִ"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כֹּל אֶחָד וְאֶחָד הוֹלֵךְ כְּפִי הַמְּנַהֵג בְּעִדָּתוֹ, וְאִין בְּזֶה מְנַהֵג פְּרָטִי, אֵלָא

כָּל אֶחָד הוֹלֵךְ כְּפִי שְׁמִתְנַהֲגִים, וְאֶצֶל הַחֲרָדִים הוֹלְכִים עִם כְּסוּי עֵבֶה וְכוּ', אֲבָל לֹא כְּדַאי לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבִיל זֶה מְרִיבוֹת אוֹ מַחְלֻקוֹת אוֹ וּכְנֻחִים וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּשָׁלוֹם, וְנִזְכָּה וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת אֲצִלְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְשֻׁפְּטִים כ"ד שִׁבְט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תְּכַנְסֵי בְּשׁוֹם לַחֵץ שֶׁבְּעוֹלָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת כִּי יֵשׁ הֶרְבֵּה נָשִׁים שֶׁאַחַר הַלְּדָה הֵם נִחְלָשׁוֹת גּוֹפְנִית וְגַם נַפְשִׁית וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן עֲלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עֵז, וְלִצְאָת מְכָל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת וּפְחָדִים יְתָרִים, וְדַעֵי לָךְ שֶׁמִּהְכָּל יְכוּלִים לִצְאָת, רַק צְרִיכִים אֶת הַרְצוֹן הַטוֹב, כִּי כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, זֶה שֶׁהַדְּמִיוֹן הוֹרֵס אוֹתְךָ לְגַמְרֵי וְכוּ', וְלָכֵן לָמָּה אֶת צְרִיכָה לְהַכְנִס כָּל כֶּף בְּלַחֵץ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲזֹר לָךְ שֵׁישׁ לָךְ בְּעַל טוֹב שְׁעוֹזֵר לָךְ, וּבָזֶה רְאוּי לָךְ לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד, וְלִתֵּת לוֹ לְלַכֵּת לְכָל הַפְּחָחוֹת לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְכֵן שִׁיחֹזֵר לְלַמֵּד חֲצִי יוֹם בְּכוּלָּל, וְתִרְאֵי שֶׁתְּבַרְיָא לְגַמְרֵי וְכוּ', וְיֵשׁ הֶרְבֵּה נָשִׁים שֶׁעוֹבְרוֹת אֶת הַמְּשֻׁבֵּר הַזֶּה אַחַר לְדָה, אֲבָל לֹא צְרִיכִים לְהַכְנִס בְּפִאֲנִיקָה אוֹ בְּפְחָדִים מְזֵה, וְתִצְאֵי מְזֵה, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וְיוֹשְׁלָמֵי שֶׁבֶת פָּרָק י"ד הַלְכָה ג') עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ז') "וְהִסִּיר ה'וְי"ה מִמֶּךָ כָּל חַלִּי" זוֹ רַעֲיוֹן, דְּאָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר (שָׁם כ"ח) "וְנִתְּנָה עַל בְּרִזָּל עַל צוּאֲרֶךְ" זֶה רַעֲיוֹן, הֵינּוּ מֵה זֶה הָעַל הַכִּי קָשָׁה שֶׁל הָאָדָם? זֶה הַרְעִיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְסַבְּכִים אוֹתוֹ וְכוּ', וְהוּא נִמְצָא בְּלַחֵץ

תְּדִירִי וּמְדַמֵּינָן לְעַצְמוֹ כָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת שֶׁל הַבַּל וְכוּ', וְשֶׁל פְּחָדִים וְכוּ', מַה יַעֲשֶׂה לּוֹ זֶה? וּמַה יַעֲשֶׂה לוֹ הַהוּא? וּבִקְאֶמֶת אָדָם רוֹדֵף אֶת עַצְמוֹ יוֹתֵר מֵה שְׂאֲחָרִים רוֹדְפִים אוֹתוֹ, כִּי מִי שֶׁתָּמִיד רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמִשְׁתַּדֵּל לְהַכְנִיס אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ מַחְשְׁבֹתוֹ, אֲזִי מִתְפַּטֵּר מִכָּל אֱלוֹ הָרַעֲיוֹנוֹת וְהַדְמִיוֹנוֹת, וְנַעֲשֶׂה בֶן חוֹרֵין אֲמַתִּי, וְאֵין עָלָיו שׁוֹם עַל, וְלִכֵּן חֲזָקִי וְאֲמַצִּי מְאֹד, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׂמַח אוֹתָךְ, שְׂזֶה עֶקֶר הָרְפוּאָה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׂמָחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ד שְׁבָט הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין שְׂזֶה דְבַר טְבֵעֵי מְאֹד שְׁכֵלָה וְחִמּוּתָהּ לֹא מִשְׁתּוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן תִּרְאִי לְהַשְׁלִים עִם חִמּוּתְךָ וְכוּ', כִּי לֹא פְדָאִי לְהִיּוֹת צוֹדֵקֶת, תְּהִי חֲקֻמָּה וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה יִחְזֹר הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֵךְ בְּשִׁלְמוֹת וְכוּ', כִּי אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁכֵלָה וְחִמּוּתָהּ אֵף פַּעַם לֹא יִשְׁתּוּוּ, וְזֶה טְבֵעַ רַע שֶׁנִּכְנַס בְּדַמְיוֹן שֶׁל חִמּוֹת כְּאֵלוֹ הַכֵּלָה גִּנְבָה אֶת הַבֵּן שְׁלָה וְכוּ', וְאִם הַכֵּלָה פְּקַחִית וְלֹא מְשִׁיבָה שׁוֹם דְּבַר לְהַחְמוֹת וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה תָּמִיד יִשְׁרָה הַשְּׁלוֹם בֵּינָה לְבֵין בְּעֵלָה וְכוּ', כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה הָאֲמָא שְׁלוֹ וְכוֹאֵב לוֹ אִם אֶת תְּדַבְרֵי עֲלֵיָה וְכוּ', וְלִכֵּן תְּהִי פְקַחִית וְאֵל תְּדַבְרֵי לְפָנָי בְּעֵלְךָ נִגַּד הָאֲמָא שְׁלוֹ וְכוּ', תִּשְׁחַקִּי אֶת הַמִּשְׁחָק וְכוּ', וְכַךְ הַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב, אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵת מְבִינָה אֶל מָה אֲנִי מִתְכַּוֵּן.

מָה אֲמַר לָךְ אֶת צְרִיכָה לְדַעַת כְּשׁוֹזֵג מִתְחַתְּנִים, בְּהַתְחַלָּה זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָהֶם, לְפַעְמִים הָאִשָּׁה עֲדִין חוֹזֵרֶת בְּכָל פַּעַם אֶל הַהוֹרִים שְׁלָה, וְהֵם אֲצִלָּה חֲשׂוּבָה יוֹתֵר מִבְּעֵלָה, וְזֶה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד לְהַבְעֵל, מִדּוּעַ אֶת

לא נותנת לי את התשומת לב? מדוע את רצה תמיד יותר אל האמא מאשר אלי? וכן להפך לפעמים הבעל חוזר בכל פעם אל ההורים שלו, והם אצלו יותר חשובים מאשתו, וזה כואב מאד מאד להאשה, מדוע אתה לא נותן לי את התשומת לב? מדוע אתה רץ תמיד יותר אל האמא מאשר אלי? ולכן זוג שרוצים להצליח בנשואיהם, אסור לקנאות אחד בהשני למה עדין רצים יותר אל ההורים וכו', כי כך טבע העולם שנמשכים במקום שנתנו להם חם ואהבה ביותר וכו', ולכן עד שהזוג מפירים את עצמם יותר ויותר, ונבנה ביניהם חם ואהבה והבנה הדדית, זה לוקח זמן, ואסור לקנאות אחד בהשני וכו', ולא לחיות בקטנוניות כאלו הוא אוהב את ההורים שלו יותר ממני וכו', או כאלו היא אוהבת את ההורים שלה יותר ממני וכו'.

כל זוג צריכים לדעת אשר אין עוד דבר טוב ובריא לזוג כשמתחתנים, כמו לא לערב את ההורים בחיי הנשואין שלהם, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ד) "על פן יעזוב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד", זה הכי בריא שלא צריכים את העזרה של ההורים, וכך לא מחיבים להם כלום וכו' וכו', אף שעל פי רב לזוג טרי זה מאד מאד קשה, כי בתחלת הנשואין צריכים את העזרה של ההורים וכו', עם כל זאת צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להסתדר לבה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתשע.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים כ"ד שקט התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

יש קונטרס "מציאת הזווג", וכדאי לך להשיג את הקונטרס הזה,

ולומר את התפלות המובאים שם, ותראה שאחר ארבעים יום שתאמר את כל הנאמר שם, תמצא את בת זוגך, אל תכנס בלחץ כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ט) שהצדיק הוא השדכן, וממנו בא כל השדוכים,

מה אמר לה, חכמינו הקדושים אמרו (יבמות גו.) נחית דרגא נסיב איתתא, אתה צריך לרדת מדרגה ואז תמצא את הזוג שלך, כי בדרך כלל בחור הוא גאותן וכו', ולא מתאים לו לקחת את זו או את זו וכו', אני הכי חכם והכי יפה וכו', אקח את זו? והוא מסתובב ומחפש את הבת זוג שלו כפי הדמיון שנוכנס בו כאלו מי יודע מה הוא? והוא רוצה שיבוא אליו זוג משהו שעדין לא נברא וכו', ועל ידי זה מחפש וכו', ומסתובב ויוצא לפגישות פן ואולי אמצא את בחירת לבבי שתבוא אלי על סוס לבן עם שקים מלאין כסף וכו', ובשביל זה הבחור מחכה עד שיולד זוג כזה, ובין כך הוא לא קולט שהזמן לא מחכה, כמאמר החכם "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", עד שתופס את עצמו רואה שהוא כבר בגיל שלושים, מה עושים עכשו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה (יבמות גו.) נחית דרגא נסיב איתתא, תרד מדרגה ואל תחזיק מעצמך כל כך גדול וכו', ואז תמצא בקלות בת זוג מה שיתאים לה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתשעא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים כ"ד שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

כמו גבר נכשל עם הרהורי עברה וכו', ויותר מזה וכו', כמו בן שיך גם אצל האשה שנוכשלת בהרהורי עברה וכו', ויותר מזה וכו', וצריכים לחזר

בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְעָקַר הַתְּשׁוּבָה זֶה וְדוּי דְבָרִים, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי הַרְמַב"ם (פְּרָק א' מֵהִלְכוֹת תְּשׁוּבָה הִלְכָה א') כָּל מִצְוֹת שְׁבִתוֹרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֶׂה אִם עֵבֶר אָדָם עַל אַחַת מֵהֶן בֵּין בְּזִדּוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשִׁיעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה וַיָּשׁוּב מִחֻטְאוֹ חֵיב לְהִתְדוּדוֹת לִפְנֵי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שְׁנֵאמַר (בַּמִּדְבָּר ה') "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ" וְגו' "וְהִתְדוּדוֹ אֶת חֻטְאָתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ" זֶה וְדוּי דְבָרִים וְדוּי זֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה כִּי צִדַּד מִתּוֹדִין אוֹמֵר אֲנִי הַשֵּׁם חֻטְאֵי עוֹיְתֵי פִּשְׁעֵי לִפְנֵי וְעֲשִׂיתִי כִּךְ וְכךְ וְהָרִי נִחְמַתִּי וּבִשְׁתִּי בְּמַעֲשֵׂי וְלַעֲוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה וְזֶהוּ עָקְרוֹ שֶׁל וְדוּי וְכָל הַמְרָבָה לְהִתְדוּדוֹת וּמֵאָרִיךְ בְּעֵנִין זֶה הָרִי זֶה מְשַׁכַּח; וְכֵן הוּא (פְּרָק ב' מֵהִלְכוֹת תְּשׁוּבָה הִלְכָה ב') וְיֵמָּה הִיא הַתְּשׁוּבָה הוּא שִׁיעֲזֹב הַחוּטָא חֻטְאוֹ וַיִּסְרוֹ מִמִּחְשְׁבָתוֹ וַיִּגְמַר בְּלִבּוֹ שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂהוּ עוֹד שְׁנֵאמַר (יִשְׁעִיָּה נ"ה) "יַעֲזֹב רָשָׁע דְרָכּוֹ" וְגו' וְכֵן יִתְנַחֵם עַל שֶׁעֵבֶר שְׁנֵאמַר (יְרֵמְיָה ל"א) "כִּי אַחֲרַי שׁוֹבֵי נִחְמַתִּי" וַיַּעֲד עָלָיו יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת שֶׁלֹּא יֵשׁוּב לְזֶה הַחֻטָּא לְעוֹלָם שְׁנֵאמַר (הוֹשֵׁעַ י"ד) "וְלֹא נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לְמַעֲשֵׂה יְדִינּוּ" וְגו' וְצָרִיךְ לְהִתְדוּדוֹת בְּשִׁפְתָיו וְלֹאמַר עֲנִינִים אֵלֹהֵי שְׁגָמַר בְּלִבּוֹ.

הַעָקַר אֵל תְּבַלְבְּלֵי אֶת עֲצֻמְךָ מִשׁוּם דְּבַר, וְזִכְרֵי הַיֵּטֵב מֵהַ שְׁאֵמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן קי"ב) אִם אַתָּה מֵאֲמִין שְׁיִכּוּלִים לְקַלְקֵל תֵּאֲמִין שְׁיִכּוּלִים לְתַקֵּן; וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבְּלֵי אֶת עֲצֻמְךָ מִשׁוּם דְּבַר, וְאֵל תִּסְתַּכְּלֵי אַחֲרֹנִית, רַק לְהִתְקַדֵּם יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִמָּה שֶׁהִיָּה זָכוֹ, וְעָקַר הַתְּשׁוּבָה לַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ו') אֶהְיֶה דָא אֲנִי זְמִין לְמַהוּרִי, הִינּוּ שְׁאֲנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה מַעֲכָשׁוּ, וְכֵן בְּכָל פַּעַם לֹמַר מַלִּים אֵלֹהֵי: רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי מִתְחַלֵּת מַעֲכָשׁוֹ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אֲנִי מַחֵל לִי וְכֹפֵר לִי עַל כָּל עוֹנוֹתַי שֶׁחֻטְאֵי עוֹיְתֵי פִּשְׁעֵי לִפְנֵיךְ מִגִּיל צָעִיר עַד עַכְשָׁו, וְאֲנִי מְקַבֵּלְת עָלַי מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה לְהַיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וּלְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתֶיךָ, וְזִכְנִי לִישׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, וְאַזְכֶּה לְהַכְלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן סְלָה, וַיּוֹתֵר מִזֶּה אֶת לֹא צְרִיכָה לְהִתְבַּלְבֵּל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ד שְׁבֹט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי'
לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁתְּשׁוּבָה מוֹעֵלֶת עַל הַכֹּל, וְתִכְפֹּף וּמִיָּד כְּשַׁחֲזוּרִים
בְּתְשׁוּבָה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל הַכֹּל, וּבִפְרָט כְּשׁוֹכְהַ לְהַתְּוֹדוֹת עַל
כָּל הַעֲבֹר שְׁלוֹ, וּמִקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ קְבֵלָה חֲזָקָה שְׁמֵהֵיוֹם וְהִלָּאָה לֹא יַעֲשֶׂה אֶת
זֶה עוֹד, וְלֹא יַחְזוֹר לְסוּרוֹ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
(תּוֹרַת כְּהֵנִים בְּחֻקֹּתַי) אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁמִיד שְׁהֵם מִתְּוֹדִים עַל עֲוֹנוֹתֵיהֶם
מִיָּד אֲנִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם שְׁנֹאֲמַר (וַיִּקְרָא כ"ו) "וְהַתְּוֹדוֹ אֶת עֲוֹנֵם וְאֶת עוֹן
אֲבֹתֵם בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר מָעַלְוּ"; וְכֵן הוּא בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק א' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה הִלְכָה א')
כָּל מִצְוֹת שֶׁבְּתוֹרָה בֵּין עֲשֶׂה בֵּין לֹא תַעֲשֶׂה אִם עֲבַר אָדָם עַל אַחַת מֵהֶן
בֵּין בְּדוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשִׁיעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה וַיִּשׁוּב מִחֻטְאוֹ חַיֵּב לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנָי
הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹאֲמַר (בְּמִדְבָר ה') "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ" וְגו' "וְהַתְּוֹדוֹ אֶת
חֻטְאָתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ" זֶה וְדוּוִי דְבָרִים וְדוּוִי זֶה מִצְוֹת עֲשֶׂה כִּיִּצַד מִתְּוֹדִין אֹמֵר
אֲנִי הַשֵּׁם חֻטְאֵי עוֹיְתֵי פִשְׁעוֹתַי לְפָנֶיךָ וְעֲשִׂיתִי כִּךָ וְכָךְ וְהָרִי נִחְמָתִי וּבִשְׁתִּי
בְּמַעֲשֵׂי וּלְעוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה וְזֶהוּ עֲקָרוֹ שֶׁל וְדוּוִי וְכָל הַמְרַבָּה לְהַתְּוֹדוֹת
וּמֵאֲרִיךְ בְּעֵינַי זֶה הָרִי זֶה מִשְׁבַּח; וְלִכֵּן אֲסוּר לְךָ לְהַתְּפַלֵּל מֵהַעֲבֹר, כִּי עֲקָר
הַתְּשׁוּבָה הוּא לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מֵהֵיוֹם וְהִלָּאָה תְּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה, וּבְכָר
אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ו חֵלֶק ב' סִימָן קי"ב) אִם אֶתָּה מֵאֲמִין שְׁיִכּוֹלִים לְקַלְקֵל
תְּאֲמִין שְׁיִכּוֹלִים לְתַקֵּן; עִם כָּל זֹאת מֵאֲחֵר שְׂאֵת כָּל כִּךָ מִפְּחֻדַת שְׁלֹא תַחְזוּרִי
לְאֲכַל טְרֵפוֹת וּנְבִילוֹת וְכו', וְכו', עֲלֶיךָ לְזַכֵּר מֵהַ שְׂאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ו
חֵלֶק ב' סִימָן מ"ט) וְדַע, שְׁעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה הִיא, כְּשֶׁאָדָם עוֹבֵר בְּאֵלוֹ

המקומות ממש שהיה מקדם התשובה, כל אחד לפי מה שעבר עליו בימים הקודמים, וכשעובר באלו המקומות והענינים שהיה מתחלה ממש, ועכשו פונה ערף מהם, וכופה יצרו לבלי לעשות עוד מה שעשה זהו עקר התשובה השלמה, ורק זה נקרא תשובה; ומה טוב ומה נעים שתהי רגילה מפעם לפעם לומר את התפלה הזו.

תפלה להנצל מאכילת טרפות ונבלות ממוהרנ"ת ז"ל.

רבוננו של עולם חוסה עלי ועל נפשות בני ביתי, ותשמרנו ותצילנו ברחמיך הרבים ממאכלות אסורות. ולא יבוא לתוך פינו שום דבר האסור לנו. ולא נכשל לעולם בנבלות וטרפות, אפלו בשוגג ובאנס. ותציל אותנו ברחמיך משוחטים שאינם הגונים. ותפריש אותנו ותבדיל אותנו מפל מיני נבלות וטרפות דאורייתא ודרבנן. ותזמין לנו ברחמיך תמיד שוחטים הגונים וכשרים. ותהיה עמהם תמיד ותשמר אותם ואותנו שלא יכשלו עמך ישראל על ידם לעולם בנבלות וטרפות חס ושלום. ותעזר להשוחטים שיכוננו תמיד היטב בכרפת השחיטה, באפן שיזכו להעלות הנפש המגלגלים בחיות ועופות ובהמות אל השכינה. ויהיה נעשה יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידם. ונזפה שיהיה נמשך על ידי זה עלינו שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלום. ונזכה לפרנסה טובה בכבוד בלי שום יגיעה וטרחה וטרדא כלל. אבינו שבשמים גומל לחיבים טובות, גומל חסדים טובים, אתה יודע שאין בנו כח לשמר עצמנו משוחטים שאינם הגונים המצויים עכשו הרבה מאד. ואין מי שיעמד בעדנו וישתדל בתקון נפשותינו, ויציל אותנו מפגם השוחטים שאינם הגונים הגורמים מה שגורמים, רחמנא ליצלק.

רבוננו של עולם רחם עלינו למען שמך, ולמען שכינת עזה, ולמען אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ולמען כל הצדיקים אמתיים, ועזרנו והושיענו והצילנו ומלטנו משוחטים רעים, משוחטים שאינם הגונים. ושמרנו תמיד שלא יבוא לתוך פינו שום מכשול נבלה וטרפה, כי אתה "כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה", ובדרך הכל. ואתה יכול לשמר אותנו

גַּם עֲכָשׁוּ בְדוֹרוֹת הַלְלוּ מְנַבְלוֹת וּטְרָפוֹת וּמְשׁוֹחֲטִים שְׁאִינָם הַגּוֹנִים.
 חוּס וְחַמַּל עָלֵינוּ, לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ, וְקִדְשָׁנוּ בְּקִדְשֶׁךָ, וְהַבְדִּילֵנוּ מִן
 מְאֻכְלוֹת אֲסוּרוֹת כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "וְאֲבָדְלָ אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי".
 וְנִזְכָּה לְקִים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְאֲנָשִׁי קִדְשׁ תִּהְיוּן לִי וּבָשָׂר בְּשַׂדֵּה טְרָפָה
 לֹא תֹאכְלוּ, לְכָלֵב תִּשְׁלַכּוּן אֹתוֹ" וּכְתִיב: "וְהִתְקַדְשְׁתָּם וְהִיִּיתֶם קִדְשִׁים
 כִּי קָדוֹשׁ אָנִי". וְיִקְיִם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "טָרֶף נָתַן לִירְאָיו, יִזְכֹּר לְעוֹלָם
 בְּרִיתוֹ", יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי אָמֵן
 סְלָה.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.
 הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ד שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר

חֶסֶר, (כְּאֵן הָיוּ מִכְתָּבִים בְּיִיִדִישׁ, הַנִּ"ל יִדְפְּסוּ בְּעֶזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בְּנַחַל
 בְּיִיִדִישׁ).

חסר, (כָּאֵן הָיוּ מִכְתָּבִים בְּיַדִּישׁ, הַנִּלְיָד פֶּסוּ בְּעִזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בְּנַחַל בְּיַדִּישׁ).

אתשעה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְשֻׁפְטִים כ"ד שְׁבֹט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּרְאֵי לְחֻתֵּן מַה שְׁיֹוֹתֵר אֶת הַבַּת שְׁלֶךְ ... תַּחֲוִי, כִּי הִיא מְסַכֶּנֶת לְפַל בְּפַח, וְאֲנִי יוֹדֵעַ מַה שְׁאֲנִי מְדַבֵּר וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אִם מִצָּאָת בְּשִׁבְלָה שְׁדוּךְ, תִּרְאֵי תִכְף וּמִיָּד לְגַמֵּר אֶת זֶה בְּכִי טוֹב.

וּמִי שְׁאֲמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֵאמֵר לְצְרוּתֵיכֶם דִּי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשעט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים כ"ד שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפני להודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך בשביל הקהלה שאני רוצה שיהיה קהלה של תורה, כי אין לנו בגלותנו אלא שיעור התורה הזאת.

בענין ועד ההורים וכו', רציתי שהבית הוראה הם יהיו הועד ההורים, כי ידוע מה שמוכא בפוסקים דעת בעלי בתים הפך דעת התורה וכו', ולכן רציתי שדיקא הבית הוראה יהיו הועד ההורים, הן בבית ספר לבנות, והן בתלמוד תורה לבנים, ונוכל להוליך את זה על דרך הנכונה.

בענין האח שלך ... גרו יאיר, אם היא יכולה מאז שהתחתנו שנה וחצי לא לתן לו ... וכו', אזי אין פה שום עצה אחרת רק להתגרש וכו', כי מספן האח שלך, ופה זה לא ענין של רגש וכו', אלא להציל את האח שלך מעוונות חמורים וכו', ודי לחכימא, הקדוש ברוך הוא יעזר שנזכה להצליח בדרבנו לגדל קהלה של בני תורה, מה לעשות הנסיונות מאד מאד קשים ומרים עכשו בכל העולם כלו לבני הנער אפלו בין הכי חרדים, ולכן אנחנו צריכים לשמר על ילדינו, מה לעשות שיש פה ושמה עשבים שוטים שמסיתים נגד הקהלה וכו', תשתדל לעצור אותם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתשפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְשֻׁפְּטִים כ"ד שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

מה מאד התפלאתי שלא ראיתי אותך זמן רב, יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִכַּל בְּסֹדֵר אִתְּךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר מִמֶּךָ בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֹתְךָ שְׂאֵל תִּתְיַאֵשׁ, כִּי קְרוּבָה יִשׁוּעָתְךָ לְבוֹא, הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְמִקּוֹם שְׂאֵתָה נִמְצָא מְשֵׁם דִּיקָא תִּדְבֹר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

דַּע לָךְ שֶׁהַשְּׂדוּף שְׁלָךְ נִמְצָא בְּתֵל אָבִיב, וְאִם תִּהְיֶה תָּמִיד בְּשִׁמְחָה וְתִצֵּא מֵעֲצָמְךָ וְכוּ', וְרַק תִּתְחַזֵּק, אֲזִי תִרְאֶה שְׁבִקְרוּב מְאֹד תִּמְצָא אֶת בֵּית זִוְגָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְהַפְיִץ אֶת הַקּוֹנְטַרְסִים בְּתֵל אָבִיב דִּיקָא, וְזֶה זְכוּת הַרְבִּים גְּדוּלָה מְאֹד.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּבַשֵּׁר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְשֻׁפְּטִים כ"ד שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֵס וְשְׁלוֹם אֲנִי לֹא מְקַפֵּיד עַל אִשְׁתְּךָ, אֲנִי רַק אוֹמֵר שֶׁהֵבֵן שְׁלָךְ ... נֵרוֹ יֵאִיר מְגִיעַ לוֹ בַּחֲוִירָה יוֹתֵר רְצִינִית, כִּי הוּא מִתְמַיֵּד גְּדוּל בַּתּוֹרָה וְכוּ', וְלִכֵּן שְׂאֵל תִּדְאָג אֲנִי אֵין לִי שׁוּם הַקְּפָדָה עָלֶיךָ חֵס וְשְׁלוֹם, אֲדַרְבֶּה שְׂדוּכִים הֵם מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיךְ אוֹתְנוּ עַל דְּרָךְ הַנִּכּוֹנָה.

לֹא צְרִיכִים לְהִתְבַּלְבֵּל מְקַנְאָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְעֹזֵר שֶׁתִּמְשִׁיךְ עִם

הַפְּעוּטוֹן וְתַצְלִיחַ בְּגִדוֹל, אֵין כָּאן לֹא קִנְיָה, וְאֵין כָּאן לֹא שְׁנֵאָה וְכוּ', וְכוּ', יֵשׁ כָּאן סִיעָתָא דְשִׁמְיָא גְּדוֹל מְאֹד, וְיִמְשִׁיף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לָכֶם חֲסָדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים, וְתִרְוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִפְּלִ יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

אַתָּה צוֹדֵק בְּזֵה הָעוֹלָם צְרִיכִים הִרְבֵּה סְבָלָנוֹת וְאָרִיכוֹת אַפִּים, כִּי בְּלִי זֶה אֵי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְלִהְיוֹת הַיְשׁוּעָה, וּבְקִרּוֹב מְאֹד תִּרְאוּ נִסִּים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁחָחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשפב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְשֻׁפְּטִים כ"ד שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לֹא רְצִיתִי לְהִלְחִיץ אוֹתְךָ, רַק הִצַּעַתִּי עֲצָה טוֹבָה שְׁלִפְנֵי שְׂאֵתָה מְנַקֶּה אֶת הַכֹּל בְּמוֹצְאֵי שְׁבֵת, תִּתְחִיל עִם הַבַּיִת הַכְּנֻסֵת הַגְּדוֹל, כִּי בְּאִים אוֹרְחִים וְתִירִים מִכָּל הָאָרֶץ לְהִסְתַּכֵּל עַל הַבַּיִת הַכְּנֻסֵת הַגְּדוֹל שְׁלָנוּ, שֶׁהִיא נִבְנָה עִם דְּמָעוֹת לֹא עִם מְעוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֵה שְׁתַּכַּף וּמִיד עַל הַבְּקָר זֶה יִהְיֶה כְּבָר נָקִי, אֲבָל אֶת הַשָּׂאֵר תַּעֲשֶׂה וְתִנְקֶה כְּפִי יִכְלַתְךָ וְרוֹצֵנְךָ, וְאֵל תִּכְנֶס בְּלִחָץ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁגוֹרֵס בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂזֵה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע, וּמִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ הַד' מִלְּאֲכֵי שְׁמִירָה, שֶׁהֵם רְאֵשֵׁי תִבּוֹת גִּמְ'ר'א' גִּבְרִיאֵל מִיִּכְאֵל רְפָאֵל אִוְרִיאֵל,

ותשתדל אֶפְלוּ בַּמְסִירוֹת נַפֶּשׁ לַגֵּרס אֶת הַדָּף, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עבודה זרה י"ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קֶאֱמָה, וְאִין מְלִים לְהַסְבִּיר לָךְ מַה זֶה שִׁיְהוּדִי זוֹכֶה לְדַפְדֵּף בְּכָל יוֹם דָּף גַּמְרָא, אֶפְלוּ בְּאֻמְרָה בְּעֵלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אִיךְ שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ שִׁיכּוֹת אֶל הַגַּמְרָא, וְכָל זְמַן שִׁיְהוּדִי מְקַשֵּׁר לְהַגְמְרָא, הַס"מ וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבַר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּהִיָּה עֵקֶשׁן גְּדוּל עַל דְּבַר זֶה, וְאִז תִּרְאֶה שֶׁהַקְּלוּט וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא לֹא יִהְיֶה לָהֶם שְׁלִיטָה בָּךְ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת קכ"ג, וְאִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ חַק וְלֹא יַעֲבֹר לַגֵּרס דָּף גַּמְרָא, תִּרְאֶה אִיךְ שִׁיאִיר לָךְ הַמְזוּל, וְיִמְשֵׁךְ עֲלֶיךָ אוֹר גְּדוּל מְלַמְעָלָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלָל בְּעֵדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ד שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

זֶה לִי חֲמִשִּׁים שָׁנָה שְׂאֲנִי עוֹסֵק בְּעֵסֶק הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְתַהֲלָה לְאֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֶזֶר לִי בְּחֶסֶד חֲנָם שִׁיְהִיָּה לִי הַצְּלָחָה גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד בְּזֶה, וּבְמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנִים בְּקִשִּׁי יֵצֵא מִמְּנֵי הוֹרְאָה אוֹלִי לְאַרְבַּע אוֹ חֲמִשָּׁה לְהַתְגַּרֵּשׁ, מִתּוֹךְ אֶלְפֵי אֶלְפִים זוּגוֹת בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כָּלִל, כִּידוּעַ לְכָל אֵלוֹ שְׁקֵרוּבִים אֵלֵי, כַּמָּה זוּגוֹת עוֹבְרִים אֶצְלִי בְּכָל יוֹם.

וְהִנֵּה זֶה הַפַּעַם הִרְאִשׁוּנָה שְׂאֲתָה ו... גֵּרוּ יְאִיר בָּאוּ אֵלֵי בְּעִנְיַן נִזְקֵי שְׁכָנִים וְכו', וּפְלֵא עַל גְּבִי פְּלֵא שְׁלֵא יְכַלְתִּי לְגִישׁוֹר בֵּינֵיכֶם, כִּי שְׁנִיכֶם הֵייתֶם עֵקֶשְׁנִים מְאֹד גְּדוּלִים, רְצִיתִי לְבוֹא לְיַדִּי פִּשְׁרָה אַתְּכֶם שִׁיְהִיָּה חֲצִי חֲצִי וְכו' וְכו', אֲבָל לֹא הַצְּלַחְתִּי, וְלִכֵּן אֲמַרְתִּי לָכֶם תַּעֲשׂוּ מַה שְּׁבִיכְלַתְכֶם לְלַכֵּת אֵל בֵּית

דין דיקא, כי אסור בשום פנים ואפן ללכת אל ערפאות, כמו שכתוב בפרשת השבוע ברש"י הראשונה, וזה לשונו לפנייהם: (גיטין פ"ח) ולא לפני עובדי אלילים, ואפלו ידעת בדין אחד שהם דנין אותו כדיני ישראל, אל תביאהו בערפאות שלהם, שהמביא דיני ישראל לפני ארמיים מחלל את השם ומיקר את שם האלילים להשביחם ולהחשיבם, שנאמר (דברים ל"ב) "כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים", כשאויבינו פלילים זהו עדות לעלוי יראתם; הרי שלך לפניך שאסור ללכת בערפאות בשום פנים ואפן, רק בדין תורה, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתציתו אותי ותבואו לידי פשרה, ותמחלו ותותרו אחד להשני, ותבואו לעמק השוה, וביתד לחזק את הקיר, ותהיו שכנים טובים, כי חבל מאד מאד שמתחילים עם רגל שמאל וכו'.

אני מאד מאד מבקש אותך שתראה ללמד בכל יום את הדף היומי אפלו בגרסא, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שגורס בכל יום דף גמרא, שזה שומר את האדם מפל רע, וממשיך על עצמו הד' מלאכי שמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א' ג'בריא'ל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, ותשתדל אפלו במסירות נפש לגרס את הדף, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט). לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ואין מלים להסביר לך מה זה שיהודי זוכה לדפדף בכל יום דף גמרא, אפלו באמירה בעלמא, על כל פנים איך שהוא יש לו שיכות אל הגמרא, וכל זמן שיהודי מקשר להגמרא, הס"מ ונוקבא דיליה לא יכולים לעשות לו שום דבר, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה עקשן גדול על דבר זה, ואז תראה שהקלות והסטרא אחרא לא יהיה להם שליטה בה, הדף היומי של היום שבת קכ"ד, ואם תרגיל את עצמך חק ולא יעבר לגרס דף גמרא, תראה איך שיאיר לך המזל, וימשך עליך אור גדול מלמעלה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא

כָּבֵד יוֹצֵא מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּנָן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלִתְךָ לְהַתְּפִלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיֵּס פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפְתַּת הַצַּדִּיקָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא דִּף י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהָדָר מִצְּלִי אָמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזֶה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְּקַיֵּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשפד.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ד שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּכְּרַךְ וּמִיָּד תִּסְפָּר אֶת הַסְּפוּר הַזֶּה מַה שְּׁקָרָה בְּהַמְשָׁרְד לְהַאֲבִיחַ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר, כִּי אֲנַחְנוּ מְאֹד מְאֹד מִקְּפִידִים עַל הַפְּקָרוֹת כְּאֵלוֹ, וְשֵׁלָא יֵצֵא חֶסֶד וְשְׁלוֹם חִלוּל הַשֵּׁם עַל קְהֵלְתָנוּ, וְלִכְּנָן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁהַדְּבָר הַרְּאִישׁוֹן תִּגַּשׁ אֵלָיו וְלִסְפָּר לוֹ אֶת כָּל הַסְּפוּר.

בְּעֵינֵי הַקּוּוֹנְטְרַסִּים וְכוּ', בּוֹדָאֵי הֵם הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת מִמֶּשׁ וְכוּ', וְיִדְעִיתִי גַם יִדְעִיתִי, וְלֹא בַחֲנָם שֶׁהִס"מ אוֹרֵב עָלַי מְאֹד מְאֹד.

אֲנִי יִשְׁתַּדֵּל לְכַתֵּב מִכְתָּב לְכָל אֲבִרְכֵי הַכוֹלָל.

חֲזוּק וְאַמֵּץ מְאֹד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֹךְ, וְלִסְפָּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפִרְטֵי פִּרְטֵיּוֹת, שְׂאִין לְמַעֲלָה מִזֶּה, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו

יִתְבַּרֵּךְ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבַר זֶה, כִּי בְּפָרוּשׁ גִּלּוֹ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׁאִין לָהֶם לֹא מִלֶּךְ וְלֹא נָבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתוֹמִים וְאִין לָהֶם אֶלָּא תַפְלָה זֹו בְּלִבְד אָמַר דּוֹד לִפְנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבַזֶּה אֶת תַּפְלָתָם (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאן שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׁבִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְיֶה יְה" שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְלִכֵּן כָּל מֵה שְׁאֵתָה צְרִיךְ, תִּבְקַשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ד שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חֵן לְךָ עַל כָּל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁאֵת מוֹסְרַת אֶת נַפְשֶׁךָ בְּשִׁבְלִי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

דְּעִי לְךָ שְׁכָל הַיְגִיעָה וְהַטְרָחָה שִׁיִּגְעַת וְטְרַחַת עַד עַכְשָׁו, לֹא הוֹלֵךְ לְרִיק, בְּזָכוֹת זֶה יְהִיָּה לְךָ נַחַת מִכָּל הַיְלָדִים וְכוּ', וְכֹלֶם יִתְהַפְּכוּ לְבִסּוּף וְכוּ', וְיִחְזְרוּ לְאַבָּא וְלְאַמָּא, כִּי אֲנִי מִתְפַּלֵּל עַל זֶה כָּל יוֹם.

רַק תְּהִי בְּשִׁמְחָה כִּי רְבִינוּ ז"ל אָמַר (לְקוּיִטִי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׂגוּם חֲכָמֵי הַרופָאִים אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֶסֶד הַשְּׁמִחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בִּיתֵר שְׁאֵת בִּיתֵר עַז לְהִיֹּת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמִחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹךְ הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה זֶה מִבִּיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תִּכְרִיחִי אֶת עֲצָמְךָ לְהִיֹּת בְּשִׁמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים

אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) אֵין הַשְּׂמֵחָה מִמֵּתִנָּת לְאָדָם, לֹא כָל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר, וְלִכֵּן רֹאֵי לְחֻטְפָּה שְׂמֵחָה וְלֵהִיּוֹת תְּמִיד בְּשְׂמֵחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשַׁף עַלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ד שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

נְסִיתִי לְהִתְקַשֵּׁר אֵלֶיךָ וְלֹא יָכַלְתִּי לְתַפֵּס אוֹתְךָ, אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵתָה עֲזוּר לִי דְרָךְ הַמוֹעֵצָה מֵהַ שְׁצָרִיכִים וְכו', יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַצְלִיחַ בְּגִדּוֹל.

יֵשׁ כַּמָּה מְקַלְטִים שֶׁהֵם סְמוּכִים לְאַנְשֵי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי רוֹצֵה שְׂתַטְפֵּל בְּזֶה בְּמֵלֵא הַחֲמֵרָה, כִּי בְּהַמְקַלֵּט שְׁלֹא רְחוּק מִמִּשְׁפָּחוֹת אֲנִשֵי שְׁלוֹמֵנוּ, נִכְנָסוּ הַנְּעִיר הַנוֹשֵׁר שְׁלָנוּ וּמַעֲשָׂנִים שְׂמָה נְרַגְלִלוֹת וְסָמִים, וְשׁוֹתִים אֶלְכוּהוּל, וְלִכֵּן רְצִיתִי שְׁבִתְךָ הַכַּח שֶׁל הַמוֹעֵצָה שִׁיִּסְגְּרוּ אֶת זֶה, וְשְׁלֵאף אֶחָד לֹא יִהְיֶה מִפְתָּח רַק לְךָ, וְתַעֲמַד עַל זֶה חֲזַק מְאֹד מְאֹד, כְּדֵי שְׁלֹא עוֹד יִתְקַלְקֵלוּ, מֵאַחַר שְׂאֲנִי מִשְׁקִיעַ אֶת כָּל כַּחֵי וּמַחֵי לְהַצְּלִיחַת קַהֲלָתֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקִשׁ אוֹתְךָ שְׂתַקַּח אֶת זֶה בְּמֵלֵא הַחֲמֵרָה, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי שְׁבִתְךָ שְׁכוּנַת אֲנִשֵי שְׁלוֹמֵנוּ יִקְרָה דְּבַר כְּזֶה.

אֲנִי יִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת אֵתְךָ בְּקִשֵׁר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקִשׁ אוֹתְךָ שְׂתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאַמְצִים שְׁבַעוּלָם לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֵה עֲרִבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ

ו"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שְׂמַחְנָה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלֹשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם נִזְהָר בְּהַשְׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאֵר יְהוּדֵי מְאָמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְף וּמְיָד כְּשִׁיתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כִּבֵּר יוֹצֵא מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלֶתָּךְ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִים פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפַּת הַצַּדִּיקָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא דָּף י') רַבִּי אֱלֶעָזָר יֵהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהֵדָר מְצֻלֵי אָמֵר דְּכֵתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְקִיִּים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ד שֶׁבֶט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַמְקַלֵּט וְכוּ', אֲנִי יִטְפֵּל בְּזֶה בְּחִמְרָה רַבָּה וְכוּ', וְאֲנִי יִשְׁתַּדֵּל שִׁיִּסְגְּרוּ אֶת זֶה, שְׁלֵא יִכְנָסוּ שָׁם יוֹתֵר אֶסְפָּסוּף וְכוּ'.

בְּעֵינַי הַשְּׂדוּף וְכוּ', רַק בְּקִשְׁתִּי שְׁתְּבָרְרִי מִקְרוֹב אֶת הַמַּדּוֹת שֶׁל הַבַּת וְכוּ', וְאֵת מָה שְׂצָרִיכִים לְבָרַר וְכוּ', כִּי שְׁמַעְתִּי עָלֶיךָ דְּבָרִים טוֹבִים, הִיא רַק יְתוּמָה וְהִיא רוּצָה לְצֵאת מִהַבַּיִת, כִּי הִיא לֹא יְכוּלָה לְסַבֵּל שֶׁהָאָמָא הִתְחַתְּנָה עִם אָדָם זָר וְכוּ', וְזֶה טְבַעֵי שִׁילְדִים לוֹקָחִים אֶת זֶה מֵאֵד מֵאֵד קֶשֶׁה, וְלִכֵּן כְּפִי שְׂאֲנִי מִכִּיר אֶת הַתְּכוּנוֹת הַנִּפְשׁ שֶׁל הַבֵּן שְׁלֶךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, וְהוּא כִּבֵּר בְּגִיל תִּשְׁעַ עֶשְׂרֵה, הוּא מְכָרַח כִּבֵּר לְהִתְחַתֵּן, וְלִכֵּן תְּבָרְרִי. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתשפח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים כ"ד שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאתה לומד בהכולל, ותשתדל ללמד בהתמדה רבה מאד, ומלבד הלכות נדה שאתה לומד בכלל, אני רוצה שתקבע לעצמך שעורים כסדרן, במקרא במשנה בגמרא במדרש ובהלכה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

אם אתה יכול לעבד בהמשך אחר שעה ארבע, לדבר עם אנשים לעורר אותם על הוראת קבע, מה טוב ומה נעים, ואם מושך אותך לעבודות אחרים, תהיה בקשר עם האברך ... גרו יאיר.

בענין הפצה פעם בשבוע, תגיד לאשתך שזה לא שנורה, אלא אחד מחלק יהלומים, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה ביניכם אהבה והבנה הדדית, כי אני מאד מאד אוהב אתכם, ואני רוצה רק את הטוב שלכם.

אני מאד מאד מבקש אותך שתראה ללמד בכל יום את הדף היומי אפלו בגרסא, כי אי אפשר לתאר ולשער את גודל הזכות של אדם שגורס בכל יום דף גמרא, שזה שומר את האדם מכל רע, וממשיך על עצמו הד' מלאכי שמייה, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א' ג'ב'ר'י'א'ל מ'י'כ'א'ל ר'פ'א'ל א'ו'ר'י'א'ל, ותשתדל אפלו במסירות נפש לגרס את הדף, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט). לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ואין מלים להסביר לך מה זה שיהודי זוכה לדפדף בכל יום

דף גמרא, אפלו באמירה בעלמא, על כל פנים איך שהוא יש לו שיכות אל הגמרא, וכל זמן שיהודי מקשר להגמרא, הס"מ ונוקבא דיליה לא יכולים לעשות לו שום דבר, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה עקשן גדול על דבר זה, ואז תראה שהקלפות והסטרא אחרא לא יהיה להם שליטה בך, הדף היומי של היום שבת קכ"ה, ואם תרגיל את עצמך חק ולא יעבר לגרס דף גמרא, תראה איך שיאיר לך המזל, וימשך עליך אור גדול מלמעלה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתשפט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים כ"ד שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

תעשי את הסעדת הודאה כשאני יהיה ביבנאל, ואוכל להשתתף

בהשמחה הזו, יעזור הקדוש ברוך הוא שהבן שלך יהיה לגמרי בריא, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתשצ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים כ"ד שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תתיאשי, תלכי אל רופא אף ואזן, והוא יתן לך תרופה, וכל הרעשים יעברו לך, ולא תסבלי יותר.

תשואת חן לך על זה שעוררת לי בענין השערות וכו', אני מקרח להגיד לך שזה מאד מאד חמור, והזהר הקדוש מקלל את האשה שרואים את השערות שלה בחוץ.

רק תזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחדיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא אין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדוּגָה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתשצא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים כ"ד שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מאד שמח לשמע את הבשורה משמחת שנולד לכם בן למזל טוב, יעזר הקדוש ברוך הוא שהברית יהיה בשעה טובה בעתו ובזמנו.

לדעתי היות שהברית יהיה בראש חודש אדר, תקראו אותו בשם מרדכי, והוא יביא לכם הצלחה בביתכם.

אני מאד מאד מבקש מכם שתתאזרו במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לכם מאד מאד קשה, זכרו מה שאמר התנא הקדוש (אבות פ"ק ה') לפום צערא אגרא, ודעו לכם כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל כלו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו' וכן האשה שלא יהיה לה משהו תרעמת על בעלה וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, והבעל הוא חלק מאשתו, והילדים הם חלק משניהם, ולכן למה צריכים להתעצבן ולריב בבית?

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע

שְׁחֹזַק בְּאִמוּנָה שְׂאִין בְּלִעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טוֹעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׂכָתוֹב (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפְרָשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׂאִדָּם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלִעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֶל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשצב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ד שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי שְׂאִתָּה עוֹזֵר לְאַבְרָכֵי הַכּוֹלָל שְׁשׁוּמְרִים עַל הַזְּמַן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיִּכְנַס לְךָ שְׂפַע שְׂתוּכֵל אַתָּה וְאַחִיךָ ... נְרוּ יְאִיר תְּמִיד לַעֲזֹר לְהַזְוִלֵת, כִּי אִין עוֹד נַחַת רוּחַ יוֹתֵר מִזֶּה מִמָּה שְׁעוֹזְרִים לְהַזְוִלֵת, מִמָּה שְׁצָרִיכִים לְקַבֵּל מִהַזְוִלֵת וְכו', וְכו', יוֹתֵר טוֹב לְהִיּוֹת מִשְׁפִּיעַ מִלְּהִיּוֹת מְקַבֵּל וְכו' וְכו'.

אִנִּי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שְׂתִרְאֶה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בַּגְּרָסָא, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׂגוֹרֵס בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמְרָא, שְׂזֵה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע, וּמִמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ הַד'

מִלְאָכֵי שְׁמִירָה, שֶׁהֵם רְאֵשֵׁי תְבוֹת גִּמְרָא' גְּבֻרֵי אֶל מִיכָאֵל רַ' פְּאֵל אֲוִרֵי אֶל, וְתִשְׁתַּדֵּל אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נִפְשׁ לְגֵרֵס אֶת הַדָּף, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁפַּח וְאִף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מֵאֵי קָאָמְרָ, וְאִין מְלִים לְהַסְבִּיר לָךְ מַה זֶה שְׁיִהוּדֵי זוּכָה לְדַפְדֹּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֶפְלוּ בְּאֻמִּירָה בְּעֵלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אִיף שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ שְׂיִכוּת אֶל הַגְּמָרָא, וְכָל זְמַן שְׁיִהוּדֵי מְקַשֵּׁר לְהַגְמָרָא, הַס"מ וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה לֹא יִכוּלִים לְעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבַר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּהְיֶה עֹקֶשׁן גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, וְאִז תִּרְאֶה שֶׁהַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא לֹא יִהְיֶה לָהֶם שְׁלִיטָה בָּךְ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת ק"כ"ה, וְאִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְגֵרֵס דָּף גְּמָרָא, תִּרְאֶה אִיף שְׁיִאִיר לָךְ הַמְזֹל, וְיִמְשֹׁךְ עֲלֶיךָ אוֹר גְּדוֹל מְלֻמְעָלָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאָמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית מְנַחֶה עֲרִבִית בְּמַגִּין דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְנֵינוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שֶׁמַּחְנֶה יִשְׂרָאֵל הוּא שֵׁלֶשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ שֵׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׁאָדָם נִזְהָר בְּהַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׁאֵר יִהוּדֵי מְאָמִין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְּף וּמִיד כְּשִׁיתְּחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִמַּחְנֶה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלִתְךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמַגִּין דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תַכְנִיס פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפַּת הַצַּדִּיקָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא דָּף י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יִהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהָדָר מְצֻלֵי אָמֵר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְּקַיֵּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ד שִׁבְט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲדָר כְּבִיסָה וְכו', וּבִפְרָט שְׁסֻמוֹף לְשֵׁרוּתִים וְכו', לֹא צְרִיכִים בְּשׁוּם פָּנִים
וְאִפְּן מְזוּזָה, אֲדַרְבָּה זֶה בְּדִיוֹן וְכו'.

אוֹדוֹת אַחוּתְךָ וְכו', שִׁיְהִיָּה ...

אוֹדוֹת לְהוֹדִיעַ מַה שֶׁקוֹרָה בְּכַתֵּה וְכו', קַח אֶת הַפְּלֵל שֶׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה
עֲדִיף.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי
אֶפְלוּ בַּגֵּרְסָא, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁגוֹרֵס
בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שֶׁזֶה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע, וּמִמְשִׁיף עַל עֲצֻמוֹ הַד'
מִלְּאֲכִי שְׁמִירָה, שֶׁהֵם רְאִישֵׁי תְבוּת גַּמְ'ר'א' גַּבְרִיאֵל מִיִּכְאֵל ר'פֶּאֶל אִוְרִיאֵל,
וְתַשְׁתַּדֵּל אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ לְגֵרָס אֶת הַדָּף, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאִף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גֵּב דְּלֵא
יִדַע מֵאֵי קָאָמַר, וְאִין מְלִים לְהַסְבִּיר לָךְ מַה זֶה שִׁיְהוּדִי זוּכָה לְדַפְּדֹף בְּכָל יוֹם
דָּף גְּמָרָא, אֶפְלוּ בְּאֻמְרָה בְּעֵלְמָא, עַל כָּל פָּנִים אִיף שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ שִׁיכּוּת אֵל
הַגְּמָרָא, וְכָל זְמַן שִׁיְהוּדִי מְקַשֵּׁר לְהַגְמָרָא, הַס"מ וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה לֹא יִכּוּלִים
לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבַר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּהְיֶה עֲקֻשָׁן גְּדוֹל
עַל דְּבַר זֶה, וְאֵז תִּרְאֶה שֶׁהַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא לֹא יִהְיֶה לָהֶם שְׁלִיטָה בָּךְ,
הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת קכ"ד, וְאִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְגֵרָס
דָּף גְּמָרָא, תִּרְאֶה אִיף שִׁיְאִיר לָךְ הַמְזוּל, וְיִמְשֵׁךְ עֲלֶיךָ אוֹר גְּדוֹל מִלְּמַעְלָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְּפַלֵּל
אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית מְנַחֶה עֲרִבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוֹ רַבְנּוּ
ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שֶׁמְחַנְהַ יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלֹשׁ פְּרָסְאוֹת, הֵינּוּ שְׁלֹשׁ
תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שֶׁאָדָם נִזְהָר בְּהַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאֵר יְהוּדִי מְאֻמִּין

בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְּף וּמִיד כְּשֵׁי־תַחִיל לְהַתְרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כִּכָּר יוֹצֵא מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלַתְךָ לְהַתְּפִלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיֵס פְּרוּטָה לְצַדֻּקָה בְּקַפְתַּת הַצְּדָקָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא בַתְּרֵא דָף י') רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדֵּר מְצֻלֵי אָמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֻּק אֶחְזֶה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְּקַיֵּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ד שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֶיךָ שְׁפַע גְּדוֹל מְאֹד, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ, וְתִשָּׂא חֵן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֶיךָ, רַק חֲזוּק עִם בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי, וְתִרְאֶה שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

תִּשְׁמֹר עַל הַשְּׁבֵת, וְהַשְּׁבֵת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"א סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (מִשְׁלֵי י') "בְּרַכַּת הַיּוֹי"הּ הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עִמָּה" בְּרַכַּת הַיּוֹי"הּ הִיא תַעֲשִׂיר זוֹ הַשְּׁבֵת, שְׁנֹאמַר (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיִּבְרַךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי", וְלִכֵּן אֵל תִּדְאָג, הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ד שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַסְּכוּם עֶשֶׂר אֶלֶף ש"ח, כְּדֵי לְחַסֵּל חוֹב אֶחָד מֵהַרְבֵּה חוֹבוֹת שֵׁישׁ לִי וְכוּ', וּבְזִכּוֹת זֶה יִתְרַחֵב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂאֵל תִּכְנַס בְּלִחְץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ שְׁפַע גְּדוֹל מְאֹד, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ, וְתִשָּׂא חֵן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֶיךָ, רַק חֲזַק עִם בְּטַחוֹן עֲצָמִי, וְתִרְאֶה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

תִּשְׁמֹר עַל הַשְּׁבֶת, וְהַשְּׁבֶת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"א סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (מִשְׁלִי י') "בְּרַכַּת הַיּוֹי"הּ הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עִמָּה" בְּרַכַּת הַיּוֹי"הּ הִיא תַעֲשִׂיר זוֹ הַשְּׁבֶת, שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי", וְלִכֵּן אֵל תִּדְאָג, הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ד שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ז') אָמוּנָה תְּפִלָּה נְסִים אַרְצָן יִשְׂרָאֵל, תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה, כְּשֶׁאֲדָם רַק מִתְחִיל לְהִתְבוּנֵן אֵיךְ שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעֲדוֹ

יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבַּרְךָ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, עַד כִּדֵּי כֶּף שְׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֵלִין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמַטָּה אֶלָּא אִם בֶּן מַכְרִיזִין מִלְּמַעְלָה; שְׁאָדָם לֹא מִקְּבֵל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבָּע קִטְנָה אִם לֹא מַכְרִיזִין עַל זֶה קֵדָם מִלְּמַעְלָה, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח לוֹ הַפֶּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִבְּקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ כָּל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ, וְרוֹאֶה נְסִים נִגְלִים עַל כָּל שֶׁעַל וּפְסִיעָה, כִּי בְּאֵמֶת אֵין לְתֵאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל אֶת הַנְּסִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה עִם כָּל אֶחָד בְּכָל יוֹם בְּכָל שְׁעָה וּבְכָל רִגַע מִמֶּשׁ, כְּמוֹ שְׁאֵנְחָנוּ אוֹמְרִים שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּתַפְלָה "עַל נְסִיךְ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם, עָרַב וּבִקֵּר וְצָהָרִים", וְאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שׁוּחַר טוֹב תְּהִלִּים ק"ו) אֵי אֶפְשֵׁר לְעוֹלָם כֵּלָא נְסִין וּבִלָּא פְּלִאֵין. כִּי־צַד, אָדָם נִתּוֹן עַל גְּבֵי הַמַּטָּה וְהַנְּחַשׁ בְּאַרְץ לְפָנָיו וְכֹא לְעֵמֶד וְהַרְגִּישׁ בּוֹ הַנְּחַשׁ, כִּי־וֹן שֶׁכֹּא לְתַן רַגְלוֹ עָלָיו בְּרַח הַנְּחַשׁ מִפְּנָיו. וְאֵינוּ יוֹדֵעַ מָה פְּלִאֵי עֲשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִמּוֹ. וּמִי יוֹדֵעַ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׁנֵאָמַר, "לְעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ". הוּא לְבָדוֹ יוֹדֵעַ נְסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ; וְכֵן אֵמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ד סִימָן א') בּוֹא וְרֵאֵה כִּמָּה נְסִים עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם הָאָדָם וְהוּא אֵינוּ יוֹדֵעַ, שְׁאֵלּוּלֵי הִיָּה אוֹכֵל פֶּת כֶּשֶׁהִיא חִיָּה, הִיָּתָה יוֹרְדַת בְּתוֹךְ מַעְיוֹ וּמִשְׁרַטַּת אוֹתוֹ, אֶלָּא בְּרֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעְיֵן בְּתוֹךְ גִּרְגְּרָתוֹ שֶׁהוּא מוֹרִיד אֶת הַפֶּת בְּשָׁלוֹם; אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁזֶה טֵבַע שְׂאוּכֵל וּבוֹלַע אֶת הָאֵכֵל וְכוּ', וְאֵינוּ שֵׁם לֵב אֶת הַרְטִיבוֹת שֵׁישׁ בְּתוֹךְ פִּיו וְכוּ', שֶׁעוֹלָה לוֹ רַק וְכוּ', וְזֶה כְּמוֹ מַעְיֵן שֶׁבְּרֵא לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגִרְוֹנוֹ, כִּדֵּי שֶׁהָאֵכֵל תִּרְדַּ בְּשָׁלוֹם, וְזֶה נִס בְּתוֹךְ נִס, אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁזֶה טֵבַע.

הַכָּלֵל שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה עִם כָּל אָדָם בְּכָל יוֹם נְסִים וְנִפְלְאוֹת, וְהוּא אֶפְלוֹ לֹא יוֹדֵעַ מְזֶה, וְעִם כָּל זֹאת יְכוּלִים לְבַקֵּשׁ עוֹד נְסִים וְנִפְלְאוֹת, כִּדֵּי שֶׁיִּתְחַזַּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֲמוּנָתוֹ, וּמִי שֶׁרַק מִתְבּוֹנֵן רוֹאֶה שְׁאַרְץ יִשְׂרָאֵל הוּא כְּלוֹ נְסִים, כִּי כָּל הָאֲמוֹת הָעוֹלָם יַחַד רוֹצִים רַק לְבַלַּע אֶת זֶה, וּבִפְרֹט עֲשׂוּ וְיִשְׁמְעָאֵל וְכוּ', וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר עָלֵינוּ, וְרוֹאִים בְּחוּשׁ אֵיךְ שֶׁכָּל אֲרָץ יִשְׂרָאֵל עוֹמֵד עַל נְסִים נִגְלִים, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזַּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתשצו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים כ"ד שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובת חן על כל התפלות והאחולים לרפואה שלמה, וכל המברך מתברך מפי אל עליון.

אני מאד מאד שמח שאת שמחה ועליזה, ונותנת תודה להקדוש ברוך הוא על כל החסדים והרחמים גמורים שעושה עמך, וכך צריך להיות, כי רבנו ז"ל אמר (לקיטי מוהר"ן חלק ב' סימן ב') שתודה והודאה להרגיל את עצמו לתת תודה והודאה להקדוש ברוך הוא, על כל פרט ופרט מהחיים, זה שעושה עולם הבא, ולכן תמשיכי לתת כל יום תודה והודאה להקדוש ברוך הוא, על כל הטוב שעושה עמך, ועל ידי זה יתרחב לבך לבקש ממנו יתברך כל מה שתצטרכי.

ידוע שרבנו ז"ל תמיד ישב סגור ומסגר, ולא הפסיק להתבודד להקדוש ברוך הוא, ולבקש ולבקש וכו' וכו', ואיך שהרחיב לו הקדוש ברוך הוא, ככר התחיל עוד פעם לבכות איך זוכים להיות יהודי, ואמר מוהר"ן ז"ל שדבר זה אי אפשר להסביר בשכל אנושי, כי הנה רבנו ז"ל גלה נוראות נפלאות כאלו שלא נשמע כלל וכו', וכבר אחר כך בכה והתחנן איך זוכים להיות יהודי, והתגעגע מאד מאד אחר הקדוש ברוך הוא, כאלו עדין לא התחיל כלל וכו', וכאלו עדין אף פעם לא התבודד וכו' וכו', וזה נפלאות תמים דעים איך ילוד אשה יכול להגיע למדרגה כזו תמיד לבקש את הקדוש ברוך הוא, ותמיד לעשות התחלה חדשה כאלו עדין לא התחיל וכו' וכו'.

וְאֵת זֶה הוּא רוֹצֵה לְהַנְחִיל לָנוּ, שְׂאֲנַחְנוּ נִלְךְ בְּדַרְכּוֹ, וּבְפָרוּשׁ אָמַר (שיחות הֶר"ן סימן קנ"ד) שֶׁעֵקֶר מַה שֶׁהִגִיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִין פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהָיָה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הַרְבֵּה בִּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפִשְׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִיעַ לְמַה שֶׁהִגִיעַ, וְאָמַר אִם הָיִיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מַה שְׂאֲנִי עֲתָה, דִּהְיִינוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הָיִיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מַה שֶׁעֲשִׂיתִי בַשָּׁנָה כְּלָה (כְּלוֹמַר שֶׁהָיָה מְזוֹדְרוֹ כֹּל כֶּף בַּעֲבוּדָתוֹ עַד שֶׁמָּה שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּשָּׁנָה בְּלֵה הָיָה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהָיָה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחֵר מֵעֲלַת הַעֲבוּדָה שֶׁל פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאַמַּת, וְאָמַר אִי אִי פְּרָאסְטִיק. גַּם אָמַר שֶׁדַּבֵּר עִם כְּמָה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שֶׁלֹּא הִגִיעוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִין פְּרָאסְטִיק, שֶׁעֲסָקוּ בַּעֲבוּדַתְּם עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּפִשְׁיטוֹת גְּמוּר בְּהַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה בִּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִיעוּ לְמַה שֶׁהִגִיעוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ד שְׁבָט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תְּשׁוּאָת חַן עַל הָאֲחוּלִים וְהַתְּפִלוֹת לְרַפּוּאָתִי וְלְאַרְיִכוֹת יָמַי, וְכֹל הַמְּבָרַךְ מִתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

עֲנִין הַיְהוּדִי דְבָרִים שְׂאָדָם מִתּוֹדָה בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, זֶה נִקְרָא וְדוּי לְפָנֵי הַצְּדִיק, וְלִכֵּן לֹא צְרִיכִים לְהַתְּבַלְּבֵל אֶת עֲצָמוֹ מִשׁוֹם דְּבַר וְכוּ', אֲדַרְבֵּה בְּכָל פַּעַם כְּשֶׁבָּאִים אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, רְאוּי וְנִכּוֹן לְהַתּוֹדוֹת לְפָנֵי הַצְּדִיק, וְיִזְכֶּה לְקַבֵּל אֶת כָּל הַתְּקוּנִים שֶׁהַבְּטִיחַ רַבְּנוּ ז"ל, בְּהַמְּאָמֵר הַנִּפְלָא (לְקוּטֵי מוֹהֶר"ן חֵלֶק

א' סימן ד), שְׁעַל יְדֵי וְדוּי דְבָרִים לְפָנַי הַתְּלַמִּיד חָכָם, הוּא יְכוּל לְזַכּוֹת שְׂמִי שֶׁיִּשְׁמַךְ עָלָיו הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהַתְּלַמִּיד חָכָם מְדַרִּיךְ אוֹתוֹ בְּדַרְךְ יִשְׂרָאֵל לְפִי שְׂרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ עֵין שָׁם.

בְּכֻלָּל אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה כְּתַב הַרְמַב"ם, זֶה וְדוּי דְבָרִים, עֵין בְּדְבָרָיו (פָּרָק א' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה הִלְכָה א') כָּל מְצֻוֹת שְׁבִתוֹרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֵׂה אִם עָבַר אָדָם עַל אַחַת מֵהֵן בֵּין בְּזִדּוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשִׁיעֲשֵׂה תְשׁוּבָה וַיִּשׁוּב מִחֻטְאֵוֹ חַיִּב לְהִתְדוּדוֹת לְפָנַי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שְׁנֵאָמַר (בַּמִּדְבָּר ה') "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ" וְגו' "וְהִתְדוּדוֹ אֶת חֻטְאֲתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ" זֶה וְדוּי דְבָרִים וְדוּי זֶה מְצֻוֹת עֲשֵׂה כִּי־צַד מִתְדוּדִין אוֹמֵר אֲנִי הַשֵּׁם חֻטְאֲתִי עוֹיִתִי פִּשְׁעֵתִי לְפָנַיךְ וְעֲשִׂיתִי כָךְ וְכָךְ וְהָרִי נִחַמְתִּי וּבִשְׁתִּי בְּמַעֲשֵׂי וְלַעֲלוֹם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה וְזֶהוּ עֵקֶר שֶׁל וְדוּי וְכָל הַמְרָבָה לְהִתְדוּדוֹת וּמֵאָרִיךְ בְּעֵנִין זֶה הָרִי זֶה מְשַׁבַּח; יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכָּה תְּמִיד לְחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלְהִתְדוּדוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיִּקַּבֵּל תְּפִלָּתָנוּ לְרַחֲמִים וְלִרְצוֹן לְפָנַי אָדוֹן כָּל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרָבָה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתשצט.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ד שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שְׁבַת ק"ל): כָּל מְצוּהָ שֶׁקִּבְּלוּ עָלֵיהֶם בַּקְּטָטָה כְּגוֹן עֲרִיּוֹת דְּכִתִּיב (בַּמִּדְבָּר י"א י') "וַיִּשְׁמַע מִשָּׁה אֶת הָעָם בְּכָה לְמִשְׁפַּחְתִּיו", עַל עֲסָקֵי מִשְׁפַּחְתִּיו, עֲדִין עוֹשִׂין אוֹתָהּ בַּקְּטָטָה, דְּלִיכָא כְּתָבָה דְּלֵא רָמוּ בַּהּ תִּיגְרָא; אֵין שׁוּם חֲתָנָה שְׁלֵא יְהִיָּה שְׁמָה אֵיזָה וְכוּ' וְכוּ', אֵיזָה מְרִיבָה וְכוּ', בֵּין הַהוֹרִים וְכוּ', בֵּין הַמִּשְׁפָּחוֹת וְכוּ', וְלִכְּן חָתַן כְּלָה שְׁאוּהֵבִים אֶחָד אֶת

השני, ומבינים אחד את השני, לא צריכים להתבלבל בשום פנים ואופן, ואפלו שכלם יעמדו נגדם וירצו לכטל את החתנה, שלא יסכימו בשום פנים ואופן, ויהיו חזקים בדעתם ויאמרו לההורים אם אתם לא רוצים לעשות חתנה, אנחנו מתחתנים עם עשרה אנשים בבית הכנסת וגמרנו.

זוג שמתחתנים צריכים מאד מאד לשמר שההורים לא יתערבו להם בנשואיהם, וכך יצליחו בחיים, הרוק והרוקה סבלו כל כך הרבה זמן עד שמצאו אחד את השני, ולכן עכשו בשביל כבוד וכו', או בשביל כסף וכו', ישברו את החתנה? ולכן החתן והפלה מכרחים להתעקש שזהו זה, הם מתחתנים בכל מחיר, אפלו שההורים לא יסכימו, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רס"ה) שקדם שהנשמות יורדים כאן בזה העולם, למעלה הם נשמה אחד, וכשיוורדים לזה העולם מתפצלים, הזכר יורד דרך זוג הורים אחד, והנקבה יורדת דרך זוג הורים אחרים, ועד שמוצאים אחד את השני לוקח זמן כי יש המון עכובים, כמאמרם ז"ל (סנהדרין כב.) קשה זיווגו של אדם בקריעת ים סוף, והרגע שמוצאים אחד את השני, הם מתאחדים יחד וזה השמחה הכי גדולה, ולכן הזוג צריכים מאד מאד להתעקש בשום פנים ואופן אנחנו לא מתפרדים אחד מהשני, וכך צריך להיות.

כי לצערנו הרב תמיד בא השטן באמצע וכו', ורוצה להפריע להזוג להתחתן מרב קטרוגים שיש וכו' וכו', והשטן מתלבש פעם בקרובי משפחה וכו', פעם בין ההורים וכו', העקר להפריד בין הזוג וכו', והם צריכים להיות מאד מאד חזקים שהם מתחתנים, ואף אחד לא יתערב להם בחיים, ואז דיקא יצליחו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ד שְׁבַט הַתּוֹשֵׁעִי
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

אֵין מְלִים בְּפִי לְשַׁבַּח אוֹתְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאֵת מוֹסְרֵת אֵת
נֶפֶשׁךָ בְּשִׁבִיל קַהֲלָתְנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְאֵת מִתְרִימָה יְהוּדִים חַמִּים לְמַעַן הַחֲזִיקָת
מוֹסְדוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, וְזֶה זְכוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, כִּי בְּזֶה שְׁמֹזְפִים אֵת הַזּוּלָּת,
זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְאֵל תִּקְחִי אֵת זֶה בְּקָלוֹת, כִּי מִלְּבַד הַשָּׂכָר גְּשָׁמִי וְכוּ',
תִּקְבְּלִי שָׂכָר רוּחָנִי לְאֵין סוּף וְכוּ', כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר כָּלֵל מַעֲלַת הַמְּזֻכָּה
בְּצִדְקָה אֲמֵתִית אֵת אֲחֵרִים, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא ט.) גְּדוֹל
הַמַּעֲשֵׂה יוֹתֵר מִן הַעוֹשֶׂה; וְלָכֵן תִּמְשִׁיכִי בְּעִבּוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֶּה, וְאֵת גּוֹרְמַת
לִי נַחַת רוּחַ מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, וְאֵנִי מְבָרֵךְ אוֹתְךָ שֶׁבְּזְכוּת זֶה יֵאִיר לְךָ הַמְּזוֹל,
וְתִמִּיד תְּהִי שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, תְּהִי
חֲזִיקָה בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאָמַר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם (מִשְׁלֵי כ"ח כ') "אִישׁ
אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ה שְׁבַט הַתּוֹשֵׁעִי
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

מְאֹד מְאֹד אֵנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ לְשַׁמֵּר עַל הַצְּנִיעוּת, שְׁזֶה הֵיפִי שֶׁל בַּת
יִשְׂרָאֵל, וְאֵל תַּחֲשָׁבִי שְׁזֶה חֲמָרָא, אֶלָּא שְׁזֶה עֵקֶר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי כִּף מוּבָא
(בסמ"ק מְצוּה ג"ז) שְׁכוֹתֵב שֶׁהַצְּנִיעוּת בְּהַאֲשָׁה הִיא מְצוּה דְּאוּרִיטָא, וְזֶה לֹא רַק
חֲמָרָא, וְלָכֵן תִּשְׁמְרִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים קְצָרִים אוֹ צְמוּדִים אוֹ
שְׁקוּפִים וְכוּ' וְכוּ', וּבְכָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲמוּא וַיִּשְׁלַח) עַל הַפְּסוּק

(תהלים מ"ה) "כָּל כְּבוֹדָה בַּת מְלֶךְ פְּנִימָה", אָמַר רַבִּי יוֹסִי כְּשֶׁהָאִשָּׁה מְצַנַּעַת אֶת עֲצָמָה בַּתוֹךְ הַבַּיִת רְאוּיָה לְהַנְשֵׂא לְכַהֵן גְּדוֹל וְתַעֲמִיד כְּהַנִּים גְּדוֹלִים, שְׁנֹאֲמַר "כָּל כְּבוֹדָה" וְגו', אִם תִּכְבַּד עֲצָמָה בַּתוֹךְ הַבַּיִת, "מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה", תִּנְשֵׂא לְמִי שְׁכָתוֹב בְּהֵן "וְשִׁבְצַת הַכְּתָנֹת שֵׁשׁ", אָמַר רַבִּי פִּנְחָס הִכְהֵן בַּר חֲמָא בְּזִמְנָן שֶׁהָיָה צְנוּעָה בַּתוֹךְ הַבַּיִת, כְּשֶׁם שֶׁהַמְּזַבְּחַ מְכַפֵּר כִּף הָיָה מְכַפֵּרֶת עַל בֵּיתָהּ, שְׁנֹאֲמַר (תהלים קכ"ח) "אֲשַׁתְּךָ כְּגִפְנֵן פְּרִיָּה בִּירְכַתִּי בֵּיתְךָ" וְאִין יִרְכַּתִּי אֲלֵא מְזַבְּחַ, שְׁנֹאֲמַר (ויקרא א') "וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יַרֵּךְ הַמְּזַבְּחַ", דְּבָר אַחֵר "אֲשַׁתְּךָ כְּגִפְנֵן פְּרִיָּה" אֵימְתִי הָיָה "כְּגִפְנֵן פְּרִיָּה", בְּזִמְנָן שֶׁהָיָה "בִּירְכַתִּי בֵּיתְךָ", וְאִם עֲשֵׂתָה כֵּן, "כְּבִינְךָ כְּשִׁתְּלֵי זֵיתִים" תַּעֲמִיד בְּנִים נִמְשָׁחִין בְּשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה "סְכִיב"; וְאִנִּי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֹתְךָ שֶׁתְּצִיֵּתִי אוֹתִי בְּזָה, כִּי עֲכָשׁוּ הַדּוֹר מְאֹד מְאֹד פְּרוּץ, וְאִשָּׁה שֶׁהוֹלֶכֶת בְּצַנִּיעוּת דִּיקָא בְּזִכּוּתָהּ נִגְאָל, וְלִכְּנֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן אֲלֵיךְ, הַקְּמַתִּי קַהֲלָה בְּיַזַּע וּבְדָם, תִּרְאִי שִׁיָּקִים בְּהַדוֹת אֲמוֹת שְׁלֹנוּ מִה שְׁכָתוֹב (דְּבָרִים כ"ג) "כִּי הוֹיָ"ה אֶלְקֵיךָ מִתְּהַלֵּךְ בְּקָרִב מִחֲנֶךָ לְהַצִּילְךָ וּלְתַת אִיְבִיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מִחֲנֶיךָ קְדוֹשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבָר וְשֶׁב מֵאַחֲרֶיךָ", אֶת צְרִיכָה לְזַכֵּר שֶׁהַקְּהֵלָה שְׁלֹנוּ הָיָה קַהֲלָה קְדוֹשָׁה, קְדוֹשׁ הַקְּדוֹשִׁים, חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, יְסוֹד שֶׁל חֶסֶד, וְהַס"מ רוּצָה רַק לְהַכְנִיס בְּנוֹ הַפְּקוּרוֹת וְכו', וּפְרִיצוֹת וְכו', וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מִתְחַנֵּן אֲלֵיךְ חוֹסֵי וְחַמְלֵי עָלַי, כִּי כָּל הַבְּרִיאוֹת שְׁלֵי תְלוּי בְּזָה, שִׁיְהִיָּה צְנִיעוּת וְחֶסֶד בְּקַהֲלָתֵנוּ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שֶׁתְּקִימִי אֶת רְצוֹנִי, וְתֵהִי הִכִּי מְאֻשְׁרַת בְּחַיִּיךָ, וְתַעֲזְרֵי לִי לְבָנוֹת אֶת הַקְּהֵלָה שִׁיְהִיָּה כַּח הַמוֹשֵׁף לְעוֹד מְאוֹת וְאֶלְפֵי נְשִׁים צְנוּעוֹת שִׁיבּוֹאוּ לְגוֹר בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרַסְלָב, שְׁנֹקְרָא עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְאִנִּי כּוֹתֵב אֶת זֶה לְךָ, כִּי לְאַחַרְוֵנָה נִכְנסוּ מִשְׁפָּחוֹת תְּדוּשׁוֹת, וְהֵן עֲרִין לֹא יוֹדְעוֹת שְׂאֲצֻלָּנוּ מִקְפִּידִים מְאֹד מְאֹד עַל צְנִיעוּת, כִּי עַל זֶה אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, וּבִפְרָט שְׂצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד שְׁלֵא יִרְאוּ שְׁעֲרוֹת רֹאשֵׁן בַּחוּץ, כִּי הִזְהַר הַקְּדוֹשׁ מְקַלֵּל אֶת הָאִשָּׁה שְׂרוּאִים אֶת הַשְּׁעֲרוֹת בַּחוּץ, וְזֶה לֹא חֲמָרָא, אֲלֵא חֵיוֹב גְּמוּר, וְאִסּוּר לְזַלְזֵל בְּדַבְּרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ שֶׁכָּךְ כְּתוּב (נִשָּׂא קכ"ה:): תּוֹנָבָא לִיתִי [קָלְלָה תְּבֵא] עַל הַהוּא בַר נָשׁ [עַל אָדָם] דְּשָׁבַק לְאַנְתְּתִיָּה [שְׁמַרְשָׁה לְאַשְׁתּוֹ] דְּתַתְּחִזִּי מִשְׁעָרָה דְּרִישָׁה לְבַר [שִׁיְהִיָּה הַשְּׁעֲרוֹת שֶׁל הָרֹאשׁ מְגֻלוֹת וְרוּאִים אֶת זֶה בַּחוּץ] וְדָא הוּא חַד מֵאִינוּן צְנִיעוּתָא דְּבֵיתָא [וְזֶה אַחַד מֵהִיסוּדוֹת

שֶׁל הַצְּנִיעוּת שֶׁל בֵּית יְהוּדִי] וְאַתָּתָא דְאַפִּיקַת מִשְׁעָרָא דְרִישָׁה לְבַר [וְאַשָּׁה
 שְׁמַגְלִית אֶת שַׁעְרוֹת רֵאשָׁה לַחֻוּץ] לְאַתְתַּקְנָא בֵּיה [לְיַפּוֹת אֶת עֲצָמָה בְּזֶה]
 גְּרִים מִסְכְּנוֹתָא לְבֵיתָא [גּוֹרֵם עֲנִיּוֹת לְבֵיתָא] וְגְרִים לְבִנְהָא דְלֹא יִתְחַשְׁבוּן בְּדָרָא
 [וּגּוֹרֵמַת שְׁהִילְדִים לֹא יִהְיוּ מְצַלְחִים, וְלֹא יִהְיוּ חֲשׁוּבִים בְּדוֹר] וְגְרִים מְלָה
 אַחְרָא דְשְׂרִיא בְּבֵיתָא [וּגּוֹרֵם שְׁהַסְטְרָא אַחְרָא וְהַחִיצוּנִים יִשְׁרוּ בְּבֵיתָא, שֶׁהֵם
 מְבִיאִים מְרִיבוֹת] מָאן גְּרִים דָּא [מִי גּוֹרֵמַת כָּל הַצְּרוֹת הָאֵלוֹ] הֵהוּא שַׁעְרָא
 דְאַתְחַזִּי מְרִישָׁה לְבַר. [הַשַּׁעְרוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה שְׂרוּאִים אֶת זֶה בַּחוּץ] וּמָה בְּבֵיתָא
 הַאי [וְאִם כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֵלוֹ מְדַבְּרוֹת כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת מְגַלֶּת בַּשַּׁעְרוֹת בְּבֵיתָא]
 כָּל שַׁכְּן בְּשׁוּקָא [עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כְּשִׁוְצָאָת בַּחוּץ בְּגִלּוּי שַׁעַר, הִיא גּוֹרֵמַת
 לְעֲצָמָה וְלַבְעָלָה וְלִהְיִלְדִים צְרוֹת מְשֻׁנוֹת] וְכָל שַׁכְּן חֲצִיפוֹתָא אַחְרָא [עַל אַחַת
 כַּמָּה וְכַמָּה כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת בַּחֲצִיפוֹת אַחְרָת, הֵינּוּ שְׁמִסְתּוֹכְבַת עַל הָרְחוּב
 בְּבַגְדִים צְמוּדִים וְשְׁקוּפִים וְכו', כְּדִי לְגָרוֹת גְּבָרִים, הֲרִי זֶה גּוֹרֵמַת שְׁהַחִיצוּנִים
 יִתְאַחֲזוּ בָּהּ], וְלֶכֶן אֲנִי מְאֵד מְאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְפִּידִי עַל דְּבָרִים אֵלוֹ
 מְאֵד מְאֵד, וּבִזְכוּת הַצְּנִיעוּת שְׁלָךְ, נִזְכָּה שֶׁהַשְׂכִּינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ קַהֲלָתְנוּ, וְזֶה
 הַיְפִי וְהַיְחִידוּיּוֹת שֶׁל קַהֲלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה שְׁנָשִׁים שְׁחֹזְרוֹת בְּתִשׁוּבָה הוֹלְכוֹת
 בַּצְּנִיעוּת, וְכֵן אֲנִי מְאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֵלוֹ הַמְּשַׁפְּחוֹת הַחֲדָשׁוֹת שְׁנִכְנְסוּ
 וְעַכְשָׁו חֲזְרוּ בְּתִשׁוּבָה וְכו', שְׁלֹא יַעֲשֻׁנוּ סִיגְרִיּוֹת שְׁזֶה פְּרִיצוֹת גְּדוּלָה מְאֵד
 מְאֵד, וּמָה גַם שְׂרַבְנוּ ז"ל הַזֶּהִירְנוּ עַל זֶה מְאֵד לְהִמָּנַע מִלְעֲשׂוֹן, וְלֶכֶן אֲנִי מְאֵד
 מְאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲוֹרֵר נָשִׁים אַחֲרוֹת עַל דְּבַר זֶה.

אֲנִי שׁוֹב פְּעַם מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲוֹרֵר אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, לְשִׁמּוֹר
 מְאֵד מְאֵד מִלְּשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת, וְלֹא לְרַכֵּל עַל שׁוֹם אִשָּׁה אַחְרָת, כִּי זֶה עוֹוֹן
 חֲמוּר מְאֵד מְאֵד, שְׁאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת לְשׁוֹן הָרַע סִימָן ט"ו) מוֹצִיא שֵׁם
 רַע עַל חֲבֵרוֹ אִין לוֹ מַחִילָה עוֹלָמִית; וְלֶכֶן מָה אֶת צְרִיכָה אֶת זֶה? וְהוֹלֵךְ לִי
 בַּחַיִּים שִׁיְהִיָּה אַהֲבָה גְּדוּלָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּבַפְּרָטִי פְּרָטִיּוֹת בֵּין נְשׁוֹת
 אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּי טַבַּע שֶׁל אִשָּׁה שְׁמִכְרַחַת לְרַכֵּל עַל הַזּוּלָת וְכו', וְלֶכֶן
 אֲנִי מְאֵד מְאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁלֹא יְהִיָּה לָךְ שׁוֹם חֶלֶק בֵּין אֵלוֹ שְׁמִרְכָלוֹת, כִּי

מקבילים על זה ענש גדול מאד, כל עניינינו זה רק לעשות חסד עם הזולת, ורק בזכות זה נגאל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים כ"ה שבט התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך למסר את נפשך פשוטו כמשמעו, לבוא להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי על ידי זה תמשיך על עצמך השגחה שלמה, כמאמר ז"ל (ברכות ו): כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין כפיכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה, ואל יקל בעיניך דבר זה, וכך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד): מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות, אדם מקל את עצמו מה לי ללכת עכשו בבית הכנסת להתפלל ערבית? זה מאחר וכו', זה קר בחוץ? כמו שאמר החכם מכל אדם (משלי כ"ב י"ג) "אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות ארצח", ולכן תעשה מסירות נפש לבוא לבית הכנסת להתפלל את השלש תפלות, ובזכות זה תראה שהקדוש ברוך הוא ירחיב לך הן בפרנסה, הן בשלום בית, והן בהצלחה עם הילדים, אנשים לא יודעים מה זה לבוא לבית הכנסת להתפלל את השלש תפלות, הבית הכנסת זה היכלו של הקדוש ברוך

הוא, ומי שזוכה לבוא להתפלל את השלש תפלות בהיכל המלך, על ידי זה המלך חופף עליו ושומר אותו מכל רע, ויכולים לפעל בבית הכנסת כל מה שרק רוצים, ולכן אל תהיה בטלן, תשמר מאד מאד על דבר זה, אף שנראה לך כמו דבר פשוט וכו', אבל דע לך כי עולמות עליונים תלויים בזה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות פרק ה' הלכה א') כל מי שאינו נכנס בבית הכנסת בעולם הזה, אינו נכנס לבית הכנסת לעתיד לבוא; ולמה אתה צריך את זה שתשב בעולם הבא בחוץ מגדה עם מצרעים וכו', וכו', ואל תחשב יש לי עוד זמן לחשב מעולם הבא וכו' וכו', אל תאמר כך, כי ימינו כצל עובר, והזמן פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקוה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; וכל כך חבל יש לנו מצוה לבקר את היכל המלך שלש פעמים ביום, ומחמת עצלות וכו', והיצר הרע מסית אותנו לא להכנס לבית הכנסת וכו', יהיה הענש שלנו שלמעלה גם כן לא נוכל להכנס לבית הכנסת, ונשב בחוץ וכו', ולא יהיה לנו מקום איפה להטמן מרב בושה, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך אל תקח את זה בקלות, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כשפאים בכל יום לבית הכנסת, ואמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח) מי שיש לו בית הכנסת בעירו ואינו נכנס שם להתפלל, נקרא שכן רע; ולמה אתה צריך להקראות שכן רע? תמסר את נפשך לבוא שלש פעמים לבית הכנסת, שעכשו שאין לנו בית המקדש, הבית הכנסת הוא הבית המקדש, כמאמרם ז"ל (מגלה כ"ט). ואהי להם למקדש מעט, אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות; ואמרו חכמינו הקדושים (ילקוט בלק רמז תשע"א) מה נחלים הללו בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין וטובלין ועוליין טהורין, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות בני אדם נכנסין לתוכן כשהם מלאים עוונות, ויוצאים מלאים מצוות; ואנשי שלומנו היקרים בכל הדורות היו מוסרים את נפשם להתפלל בבית הכנסת הנקרא על שם רבנו ז"ל דיקא, ואחר כל תפלה ותפלה היו יוצאים ברקוד, ותהלה לאל יש לנו במה לרקוד שאנחנו זוכים לצית את חכמינו הקדושים, ולהכנס לבית הכנסת, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות תפלה סימן ב') המתפלל בבית הכנסת כאלו הביא מנחה

טְהוֹרָה; וְאָמַר (שם סימן ג') הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצוּי בְּבֵית הַכְּנֶסֶת; וְאָמַר (שם אות בנים סימן ג"ב) יִקְדִּים וַיִּחְשִׁיךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת, עַל יְדֵי זֶה יֵאָרִיךְ יְמֵי בְּנָיו; וְלִכְּנֹן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אֵל תְּהִיָּה בְּטֻלְךָ, וְחוּס וְחַמֵּל עָלַיךָ, רְאֵה כִּמָּה חֲכַמְיָנוּ הַקְּדוֹשִׁים מִפְּלִיגִים אֶת מַעֲלַת אֱלֹהֵי שְׂבָאִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, וּמִכָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה שָׂרָק פּוֹסְעִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת, נִבְרָא מִלְּאָךְ חֲדָשׁ, תִּתְאָר לְעֲצֻמְךָ כִּמָּה מִלְּאֲכִים נִבְרָאִים רַק מִהֲלִיכָה לְבֵית הַכְּנֶסֶת,

וְדַעַת לְנִבּוֹן שֶׁלִּפְנֵי כָּל תְּפִלָּה הֵן שְׁחֵרִית וְהֵן מִנְחָה וְהֵן עֲרֵבִית, תִּכְנִּיס כִּמָּה פְּרוּטוֹת לְצִדְקָה בְּקַפְתַּת הַצְּדָקָה שֶׁל הַבֵּית הַכְּנֶסֶת, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכַמְיָנוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא דְּרַף י') רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדֹּר מְצַלִּי אָמַר דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק י' מִהֲלָכוֹת מִתְּנֻנֹת עֲנִיִּים הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנֵי קֹדֶם כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כֵּךְ מִתְּפַלְּלִין שְׁנֵאִמַּר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עָרוּךְ (אַרְבַּח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לִתֵּן צְדָקָה קֹדֶם תְּפִלָּה: וְלִכְּנֹן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנֹזְהָר לִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְּנִיס כִּמָּה פְּרוּטוֹת לְצִדְקָה, שְׂאֹז נִכּוֹן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יִחְזֹר תְּפִלְתּוֹ רִיקָם, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי מְצוֹת צְדָקָה חַיִּב כָּל יְהוּדֵי לְתַת אֶפְלוֹ כִּשְׁהוּא עֲנִי גְּדוּל מְאֹד, וְכִמּוֹ שְׂצָרִיכִים לְשֹׁמֵר שֶׁבֶת וְלִהְיִיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, וְלֵאכֹל כָּשֶׁר, כֵּךְ אָדָם חַיִּב לְתַת צְדָקָה, אֲבָל כִּשְׂאִין לוֹ, הוּא לֹא פְּטוּר מִלְּתַת כִּמָּה פְּרוּטוֹת וְכוּ', וְרַב בְּנֵי אָדָם מְזַלְזָלִים בְּמְצוֹת צְדָקָה שְׂזָה הַמְּצוּהָ הַכִּי גְּדוּלָּה, מִפְּנֵי שְׁחוּשְׁבִים שְׂצָרִיכִים לְתַת אֵיזָה נְתִינָה גְּדוּלָּה, אֲבָל שׁוֹכְחִים שְׂבָאֵלוּ הַפְּרוּטוֹת קְטֻנוֹת שְׁנוֹתֵן כָּל יוֹם, בְּזָה הוּא קִים מְצוֹת צְדָקָה, וְרַק זֶה מַה שְׁיִלְוָה אוֹתוֹ אַחַר מִיתָתוֹ, כִּמּוֹ שְׁכַתּוּב (ישַׁעְיָה נ"ח) "וְהִלַּךְ לִפְנֵיךָ צְדָקָה כְּבוֹד הַרְוִי"ה יֵאֲסַפְךָ" וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכַמְיָנוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ג:) כָּל הַעוֹשֶׂה מְצוּהָ אַחַת בְּעוֹלָם הִזָּה מְקַדְּמָתוֹ וְהוֹלֶכֶת לִפְנֵיו לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֵאִמַּר "וְהִלַּךְ לִפְנֵיךָ צְדָקָה"; אֵיזָה נַחַת רוּחַ יְהִיָּה לְאָדָם כִּשְׁנֹשְׁמָתוֹ תִּצָּא מִגּוּפוֹ וְתַעֲלֶה לְמַעְלָה, וְאֵלוּ הַפְּרוּטוֹת שְׁנַתֵּן בְּכָל יוֹם יִלְכוּ לִפְנֵיו, וְעוֹד דַּרְשׁוּ עַל פְּסוּק זֶה (בְּכָא בְּתָרָא יא.) אֲבוֹתֵי גְּנָזוּ לְעוֹלָם הִזָּה וְאֲנִי גְּנָזְתִי לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֵאִמַּר "וְהִלַּךְ לִפְנֵיךָ צְדָקָה כְּבוֹד הַרְוִי"ה יֵאֲסַפְךָ" אִתָּה לֹא יִכּוֹל לְתָאֵר אֵיזָה שְׁמַחָה יְהִיָּה לָךְ שֵׁם בְּשָׁמַיִם עִם הַפְּרוּטוֹת הָאֵלוּ שְׁנַתֵּת כָּל יוֹם לְקַפְּתַת הַצְּדָקָה, וְלִהְפֹךְ לֹא יִכּוֹלִים לְתָאֵר אֶת הַצַּעַר שְׁיִהְיָה לְאָדָם אֵיךְ לֹא הִיִּיתִי חֲכָם

בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַל יְדֵי כַּמָּה פְּרוּטוֹת שֶׁהֵייתִי נוֹתֵן כָּל יוֹם לְצַדִּיקָה הִיא מְאִיר לִי כָּאֵן בְּעוֹלָם הַבָּא, אֲבָל אֲזִי כִּכְּר מְאַחֵר, כִּי 'הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם' כָּל זְמַן שֶׁאֲדַם חַי הוּא יְכוּל לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאַחֵר כִּף כִּכְר מְאַחֵר, וְכֵן זֶה הַלְכָה מִפְּרֻשֵׁת שֶׁאֶפְלוּ עָנִי שֶׁהוּא בְּעִצְמוֹ מִתְפָּרְנֵס מִהַצְדִּיקָה חֵיב לְתַת צְדָקָה כַּמוֹכָא (רמב"ם פְּרָק ד' מֵהַלְכוֹת מִתְנוֹת עֲנִיִּים הַלְכָה ה') וְאֶפְלוּ עָנִי מִתְפָּרְנֵס מִן הַצְדִּיקָה חֵיב לְתַת צְדָקָה לְאַחֵר; וְכֵן הוּא (שְׁלַחַן עֲרוּךְ יוֹרֵה דְעָה סִימָן רמח סְעִיף א') כָּל אָדָם חֵיב לְתַת צְדָקָה אֶפְלוּ עָנִי מִתְפָּרְנֵס מִן הַצְדִּיקָה חֵיב לְתַת מִמָּה שֶׁיִּתְּנוּ לוֹ.

וְאִף שֶׁאֲנִי כּוֹתֵב אֶת זֶה מִפְּעַם לְפְעַם, עִם כָּל זֹאת מִחֲמַת שֶׁאֲנִי רוֹאֶה שֶׁמִּתְרַשְׁלִים מְזֵה, הַהֲכָרַח לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד אוֹתָךְ עַל נִקְדָּה זוֹ, כִּי יָבוֹא הַיּוֹם שֶׁתִּתְחַרֵּט מְאֹד מְאֹד וְיִהְיֶה מְאַחֵר, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלִיתָךְ לְצִיַּת אוֹתִי בְּדַבָּר זֶה, וְלֹא תִתְחַרֵּט לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתג.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ה שֶׁכָּבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הָאֲבֵרֵךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... נִרוֹ יְאִיר תְּלִמִיד כּוֹלֵל לְהוֹרָאָה "תְּפָאֶרֶת בְּנֵימִין"

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁאֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ פְּשׁוּטוֹ כַּמְשֻׁמְעוֹ לְבוֹא בְּכָל יוֹם וּלְשֻׁמְעֵךְ אֶת הַשְּׁעוֹר בְּדֵף הַיּוֹמִי, כִּי אִי אֶפְשֵׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר אֶת גְּדֵל הַזְכוּת שֶׁל אָדָם שְׁגוֹרֵס בְּכָל יוֹם דֵּף גְּמָרָא, שְׁזֵה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע, וּמִמְשִׁיךְ עַל עִצְמוֹ הַד' מִלְּאֲכִי שְׁמִירָה, שֶׁהֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת ג'מ'ר'א' ג'ב'רִיאֵל מ'יכָּאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרִיאֵל, וְתִשְׁתַּדֵּל אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ לְגַרֵס אֶת הַדֵּף, כִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁפַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יִדַע מְאִי קָאָמַר, וְאִין מְלִים לְהַסְבִּיר לְךָ מָה זֶה שֶׁיְהוּדִי זֹכֵךְ לְדַפְדֵּף בְּכָל יוֹם דֵּף גְּמָרָא, אֶפְלוּ בְּאֲמִירָה בְּעֵלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אִיךְ שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ שִׁיכוֹת אֶל הַגְּמָרָא, וְכָל זְמַן שֶׁיְהוּדִי מְקַשֵּׁר לְהַגְמָרָא, הַס"מ וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוֹם דְּבָרָה, וְלִכֵּן

אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה עקשן גדול על דבר זה, ואז תראה שהקלפות והסטרא אחרא לא יהיה להם שליטה בה, הדרך היומי של היום שבת קכ"ה, ואם תרגיל את עצמך חק ולא יעבר לגרס דף גמרא, תראה איך שיאיר לך המזל, וימשך עליך אור גדול מלמעלה.

נא ונא למה לא תהיה שד"ר להפיץ קפות צדקה "קרן הצדיק", ותקבל על זה אחוזים, וזה יוסיף לך בפרנסה, ומה גם שתזכה את נשמות ישראל עם צדקה אמתית, וכך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ט.) גדול המעשה יותר מן העושה; ואין עוד זכות יותר גדולה מזו שמזכים את נשמות ישראל עם צדקה אמתית, כי לצערנו הרב מטעים את בני אדם וכו', ופה יכולים לראות איפה הכסף הולך וכו', כי תהלה לאל אנחנו רק בונים ומרחיבים את קהלתנו הקדושה וכו'.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך עבור שלום בית, ואל תקח את זה בקלות, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברהם היטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתעשורו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"רן חלק א' סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה, ולכן תכבדו ותיקרו את אשתך מאד מאד, ותזהר ותשמר לא לצער אותה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט) לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה רק בשמחה, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ואמרו בזהר (תצוה קפ"ד): תא חזי עלמא תתאה קיימא לקבלא תדיר, [בוא וראה העולם הזה עומדת לקבל תמיד] והוא אקרי אבן טבא, [והיא נקראת אבן טוב כמו אבן מושכת שנקרא מגנט] ועלמא עלאה לא יהיב ליה אלא כגונא דאיהו קיימא, [והעולם הבא לא נותן אלא כמו שמכניס את עצמו מלמטה] אי איהו קיימא בנהירו דאנפין מתתא, [אם נמצאים תמיד בפנים שמחים מלמטה] כדין הכי נהרין ליה מעילא, [כך מאירים לו מלמעלה אור וזיו וחיית ודבקות וכו'] ואי איהו קיימא בעציבו,

[אָבֵל אִם אָדָם עוֹמֵד בְּעֵצְבוֹת וּבְמַרְהָ שְׁחוֹרָה] יִהְיֶין לִיה דִּינָא בְּקַבְלִיה. [אָזִי מְמַשִּׁיף עַל עֵצְמוֹ דִּינִים] כְּגוֹנָא דָא (תהלים ק' ב') "עֲבָדוּ אֶת הַיְיָ בְּשִׂמְחָה", חֲדוּה דְבַר נֶשׁ מְשִׁיף לְגַבְיָה חֲדוּה אַחְרָא עֲלָא, [הַשְּׂמִיחָה שֶׁל אָדָם בְּזוֹה הָעוֹלָם, מְמַשְׁכֶּת עָלָיו שְׂמִיחָה מֵעוֹלָם הַבָּא] הִכִּי נְמִי הָאִי עֲלֵמָא תַתְּאָה, כְּגוֹנָא דְאִיִּהִי אַתְעֵרַת הִכִּי אֲמַשִּׁיף מְלַעֲיֵלָא, [כִּףּ הוּא הָעוֹלָם הַזֶּה, כִּפִּי שְׂאָדָם מִתְנַהֵג בְּזוֹה הָעוֹלָם, כִּףּ מְמַשִּׁיף עַל עֵצְמוֹ מֵעוֹלָם הַבָּא], וְלִכְן כְּשְׂאָדָם רַק בְּשִׂמְחָה וּמְכַרִּיחַ אֶת עֵצְמוֹ כֹּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיף עַל עֵצְמוֹ שְׂמִיחָה מֵעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְלִכְן אַל תִּהְיֶה בְטֹלָן, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדַע שְׂעוּבֵר עָלֶיךָ מַה שְׂעוּבֵר צְרוֹת וְיִסוּרִים מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, תִּשְׁתַּדַּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עִם כֹּל הַכַּחוֹת, וְאָז תִּרְאֶה שְׂכַל מְזֻלָּה יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, הַלּוּאִי שְׂתַכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בְּלִבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתד.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְטִים כ"ה שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחִּי
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

אַתְּ צְרִיכָה לְהִבִּין שְׂאִין דְּבַר כְּזוֹה, וְכֹל אֲשֶׁה יֵשׁ לָהּ אֶת הַזְּכִיּוֹת שְׁלָהּ, אִין דְּבַר כְּזוֹה שְׁהַבְעַל יִסְגֵר אֶת אֲשֶׁתוֹ וְלֹא יִתֵּן לָהּ לְהִתְחַבֵּר עִם חֲבֵרוֹת וְכוּ', וּמְכַל שְׂכֵן לֹא לְתַת לָהּ לְצֵאת מִהַבֵּית וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְדַבֵּר אֶתוֹ פְּתוּחַ, "בְּעֲלֵי הַיָּקָר זֶה לֹא יִכּוֹל לְהַמְשִׁיךְ כְּכֹה, לֹא הִתְחַתְּנִיתִי כְּדִי לְשַׁבֵּת בְּבֵית סֵהַר תַּחַת סוֹרֵג וּבְרִיחַ וְכוּ' וְכוּ', אִם אֶתָּה רוֹצֶה שְׂאֲנִי יִשְׂאֵר אֶתָּה, אֶתָּה מְכַרְחַח לְשָׁנוֹת אֶת כֹּל הַגִּישָׁה שְׁלֶךָ אֵלַי, אֲנִי אֲשַׁתְּךָ וְלֹא הַשְּׁפוּטָה שְׁלֶךָ וְכוּ'", וְכִףּ תְּסַבְּרִי לוֹ בְּאַרְיִכוֹת שְׂאִין דְּבַר כְּזוֹה שְׁבַעֵל יִכּוֹל לְסֵגֵר אֶת הָאֲשֶׁה וְלְהַכְתִּיב

לה עם מי מתר לה להתחבר ועם מי אסור לה להתחבר וכו', אם הוא ישתנה מה טוב ומה נעים, ואם לא את צריכה לקחת את עצמך לבדיקה פסיכולוגית וכו', מה זה צריך להיות שכל כך הרבה זמן סבלת ולא ערבת את ההורים שלך? הן אמת אני מבין שנפלת בקטנות הדעת והמחין עד שאת מפחדת כבר לדבר וכו', או להתקומם וכו', זה הבעיה הכי גדולה שלך וכו', את צריכה לקחת את עצמך בידך, ולומר לעצמך עד כאן, אני לא מוכנה לסבל יותר, זה נגד התורה ונגד האנושיות שהבעל יתנהג עמך בברוטליות כזו וכו'.

והנה מה שעבר כבר עבר, אבל מעכשו תתחזקי בכוחך עצמי ואל תפחדי משום איומים וכו', כי הרגע שיאים עליך תזהירי אותו שאת פונה אל המשטרה, אין דבר כזה שאשה תסבל מאדם אכזרי כזה, כי ההתנהגות הזו, זה לא נורמלי, אני דן אותך לכף זכות שלא פנית עד עכשו לשום גורם וכו', כי פשוט פחדת ממנו וכו', אבל תכף ומיד כשכתבת לי אזי אני מכרח לענות לך דעתי, אין דבר כזה שהבעל יכול לסגר את אשתו ולא לתת לה ליצאת מהבית וכו', אין דבר כזה שיכול להכתיב לך עם מי כן להתחבר ועם מי לא להתחבר וכו'.

זוג כשמתחתנים יחד צריכים לדעת לותר אחד להשני, לכבד אחד את השני, להבין אחד את השני, לעזר אחד להשני, לאהב אחד את השני וכו' וכו', כי כך הוא החיים "קח ותן", החיים זה דו סיטרי, "נותנים ומקבלים", וזה נקרא חיים נורמלים, שאחד עוזר אחד להשני, אבל לא ללכת בבדיקטורה.

אני מאוד מקנה להקדוש ברוך הוא שיהיה לך את האמץ לפתח את הפה ולהעמיד אותו על המקום, שישנה את הגישה שלו אליך, את אשתו ולא שפחתו וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ה שֶׁבֶט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מאד מאד שמח שתהלה לאל שאשתך נכנסה בהריון, יעזור הקדוש ברוך הוא שהכל יעבר בקלות, ותוליד בקלות מאד, רק תגיד לה שתהיה רגילה לומר שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, ורבונו ז"ל אמר (ספר המדות אות צדיק חלק ב' סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמר בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שהיא יודעת בעל פה כגון אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פינא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שהיא רק זוכרת ותהיה רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמר את התפלה הזאת, ותראה שתוליד בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי אמן כן יהי רצון. מה שחכמינו הקדושים הגדירו לא להרבות בשיחה עם האשה וכו', אדם צריך מאד לשמר שאף פעם לא לספר את הכשלונות שלו לאשתו, וכן זה שבזו והשפילו אותו וכו', כי זה רק יעורר אחר כך מחלקת ביניהם, כי תקל בכבודו וכו', עם אשה צריכים רק לדבר חיובית וכו', ולחזקה ולאמצה ולעודדה ולשמחה וכו', שזה בכלל קרוב לכבות, כדי להדק את הקשר והשלום בית ביניהם וכו'.

אָבֵל סָתֵם כָּכָה לֹא כִדְאֵי לְהַכְנִס בְּכּוֹחֵים, כִּי עַל פִּי רַב יוֹצֵא מִזֶּה מְרִיבוֹת וּמְחַלְקוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי דְבוּרִים יִתְרִים רַק מְבִיא צָרוֹת וְכוּ', אָבֵל עִם אִשָּׁה זָרָה אִשְׁתּוֹ חִבְרוּ בְּכָלֵל אֲסוּר לְדַבֵּר, כִּי זֶה מְבִיא אַחַר כָּךְ לְעִבְרוֹת רַבּוֹת וְשׂוֹמֵר נַפְשׁוֹ יִרְחַק מֵהֶם.

כְּשֶׁאָדָם מְרַבֵּה בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה בְּהִתְמַדָּה רַבָּה מְאֹד, וְכֵן עוֹסֵק בְּתַפְלָה, עַל יְדֵי זֶה כְּבוֹדוֹ עוֹלָה וְנִתְיָקֵר בְּעֵינֵי אִשְׁתּוֹ, וְהִיא מְאֹד מִתְפָּאֶרֶת עִמּוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שִׂיּוּדַע אֵיךְ לְבָלוֹת אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר בְּטוֹב וּבִבְנֵימִים, שָׂאֵז אֶל רַב טוֹב הַצֶּפּוֹן יִזְכֶּה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ה שִׁבְט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׂוֹאֵת חֵן עַל הַתְּפִלוֹת וְהַבְּרָכוֹת וְעַל הָאֲחֻלִּים, וְכֵל הַמְּבָרֵךְ מִתְפַּלֵּל מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (אֲבוֹת פָּרָק ב') יִפֶּה תִלְמוּד תּוֹרָה עִם דְּרָךְ אֶרֶץ, שִׁיְגִיעַת שְׁנִיָּהם מִשְׁכַּחַת עוֹן. וְכֵל תּוֹרָה שְׂאֵין עִמָּה מְלֹאכָה, סוֹפָה בְּטֵלָה וְגוֹרֶרֶת עוֹן; וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים שְׁבַעֲלֶךָ יִמְצָא לְעִצְמוֹ אִיזָה עֲבוּדָה, אוּ כִּינֵס בְּאִיזָה עֶסֶק וְכוּ', וְיִקְבַּע עֵתִים לְתוֹרָה, וְכֵךְ יִהְיֶה לוֹ הֵן פְּרִנְסָה וְהֵן תּוֹרָה, זֶה לֹא בּוֹשֵׁה לְצֵאת לְעֵבֶד וּלְפָרְנֵס אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת יְלָדֶיהָ, וְזֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוּלָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (כְּתוּבוֹת נ.) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ק"ו ג') "אֲשֶׁרִי שְׁמֵרִי מִשְׁפָּט עֲשֵׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת", וְכִי אֶפְשֶׁר לְעֲשׂוֹת צְדָקָה בְּכָל עֵת? דְּרָשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ

שְׁבִיבָנָה וְאִמְרֵי לֵה רַבִּי אֲלֵי־עֶזְרָה זֶה הִזָּן בְּנֵיו וּבְנוֹתָיו כְּשֶׁהָן קִטְנִים; הֲרֵי שֶׁלֶּךְ לְפָנֶיךָ שֶׁהֲצַדִּיקָה הָרֵאשׁוֹנָה צְרִיכִים לָתֵת לְהָאִשָּׁה וּלְהַיְלָדִים, וּלְכֵן שִׁמְצָא בְּעֵלְךָ עֲבוּדָה קְבוּעָה, וְכֵן יִקְבַּע עֵתִים לַתּוֹרָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מִשְׁנָה גְמָרָא מְדַרְשׁ, מְכַל לַמּוֹד שְׁעוֹר אֶחָד, וְעַל כָּלֵם לַמּוֹד שֶׁלֶחֶן עֲרוּךְ שְׂמָאד מְאֹד הַזֵּהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה, וְאָמַר (שיחות הר"ן סימן כ"ט) שֶׁכָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מְחִיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה בְּשֶׁלֶחֶן עֲרוּךְ, וְאִם יִתְנַהֵג כְּכֹה אֲזִי טוֹב לָכֵם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמְכַל שָׁכֵן בְּעוֹלָם הַבָּא, וְאֵת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְחַזֵּק אֶת בְּעֵלְךָ שְׁלֵא יִשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר, וְאֲדַרְבֵּה תְּעוּדֵי אוֹתוֹ לְקַבַּע עֵתִים בַּתּוֹרָה, וּתְכַבְּדֵי אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד, כִּי בְּעַל שְׂמִפְרִינֵס אֶת אִשְׁתּוֹ וּלְדִיו וְדוּאָג לְשִׁלּוּמָם, רְאוּי לְכַבְּדוֹ וּלְיִקְרוֹ מְאֹד מְאֹד, וְאִם בֵּית מִתְנַהֵג כְּכֹה, אֲזִי בֵּית כְּזֶה הוּא בֵּית חֲזָקָה וְהַשְׁכִּינָה שׁוֹרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, כִּי בְּמִקּוֹם שֵׁישׁ אֶהְבֶּה וְהַכְּנָה הַדְּדִית וּשְׁלוֹם בַּיִת, שֶׁם הַשְׁכִּינָה שׁוֹרָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְׁכִּינָה שׁוֹרָה, שֶׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ה שְׁבַט הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת רְוָק, אֲלֵא לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְחַתֵּן, כִּי זֶה הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן, כְּדִי לְהַכְּנִס בְּקִדְשָׁה צְרִיכִים קָדֵם לְהַתְחַתֵּן, כִּי כֶּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְכֻמוֹת ס"ב:) כָּל יְהוּדִי שֶׁאֵין לוֹ אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֵא שְׂמֻחָה, בְּלֵא בְּרָכָה, בְּלֵא טוֹבָה, בְּלֵא תּוֹרָה, בְּלֵא חוּמָה, בְּלֵא שְׁלוֹם וְכוּ' וְכוּ', כִּי אָדָם מְכָרַח לְהַתְחַתֵּן כְּדִי שִׁיְהִיָּה נְקִי מִעֲבָרוֹת וּמִהַרְהוּרִים רְעִים, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (גִּיטִין צ:) בֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְלֹא נִשָּׂא אִשָּׁה כָּל

יָמָיו בְּהַרְהוּרֵי עֲבָרָה, וְלִכְן כָּל זְמַן שְׂאִינָם מִתְחַתְּנִים בּוֹדָאֵי יְהִיו לוֹ הַרְהוּרִים רְעִים וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁלֵא תִהְיֶה בְּרָרָן, וְתוּכַל תִּכְרַךְ וּמִיד לְמִצְא בַת זוג וּלְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, כְּדִי לְהַנְצִל מִחֻטָּאִים וְעוֹנוֹת וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ שֶׁאַתָּה הוֹלֵךְ לְהִתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם בְּמִנְיָן דִּיקָא, שְׂאִין לְמַעְלָה מְזֵה כְּמֵאמְרָם וְ"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכַתִּיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תִפְלְתִי לָךְ הַרְיִ"ה עַת רְצוֹן" אֵימְתִי עַת רְצוֹן בְּשָׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלְלִין; וְאָמְרוּ חֻכְמֵינּוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ו'): כָּל הַרְגִיל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשָׂאֵל בּוֹ; הֵיינוּ בְּזֵה שְׂאָדָם רְגִיל לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרֻטִי פְּרֻטִית, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגֵּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּבָר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּכִיכּוֹל לְמָה הוּא לֹא בָּא? וּמְשָׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֵרִי שְׂמֵשֶׁתְּלָם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָה עָלֵינוּה.

חֻכְמֵינּוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (חֲלִין ל"ז): הֵנָּה נִפְשֵׁי לֹא מְטַמְּאָה, שְׁלֵא הַרְהוּרֵי בַּיּוֹם לְבֹא לְיַדֵּי טְמֵאָה בְּלִילָה; כִּי מֵה שְׂמֵהַרְהוּרִים בַּיּוֹם, זֶה מֵה שְׂחוּלְמִים בְּלִילָה, וְאָמַר רַבְּנּוּ וְ"ל (סֵפֶר הַמְדוּת אוֹת אֲמוּנָה סִימָן כ"ט) כְּשֶׁנוֹפֵל מֵאֲמוּנָתוֹ בָּא לְיַדֵּי קְרִי וְלְיַדֵּי הַרְהוּרֵי אֲשֶׁה וְלְיַדֵּי הַרְהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה, וְלִכְן עָלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יְתַבְרַךְ, וְתַמִּיד תִּצְרֵר בְּדַעְתְּךָ שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יְתַבְרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלָקוֹת גָּמוּר, וְעַל יְדֵי שְׂתַחֲשֵׁב מְזֵה כָּל הַיּוֹם תִּנְצֵל מִחֻלוֹמוֹת שֶׁל נֶאֱוָר.

תִּקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְטָה לְפִי סֵדֵר הָאָרִיז"ל וְקֹדֶם הַשְּׁנָה תִּלְמַד עֵינַי יַעֲקֹב אֲגִדּוֹת חַז"ל וְעַל יְדֵי זֶה תִּנְצֵל מֵהַרְהוּרִים רְעִים שְׂיָבוֹא עָלֶיךָ בְּחֻלוֹם הַלִּילָה.

מֵה אָמַר לָךְ אֵין דְּבַר שְׂמַצִּיל אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְכֹאוּבִים כְּמוֹ מִדַּת הַשְּׂמַחָה, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתַעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׂבִיכְלָתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמַחָה, כִּי הַס"מ עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּף חִזָּק לְהַפִּילוֹ

בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְירוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנִּיס בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כִּפִּי בְּחִינָתוֹ וְעִנְיָנו, וְלִכֵּן אֶתְּךָ מְכָרָח לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהִרְגַע שֶׁתְּהִיָּה בְּשִׁמְחָה, זֶה יִרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהָר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מִה שֶׁבִּנְי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסֶד יֵשׁוּב הַדַּעַת, וְלִמָּה אֵין יֵשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מִהַשְּׂמִיחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְאֵז תּוֹכָה לְגַדְלוֹת הַמַּחֲיִן וּיְכַבֵּר לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוּם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים כ"ה שָׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִתְבַּרְךָ.

הֵן אֶת יְכוּלָּה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁל בְּעַל תְּשׁוּבָה, שֶׁמֵּאֲד מֵאֲד חָשׁוּב בְּעִנְיָנו יִתְבַּרֵךְ כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ל"ד.) בְּמָקוֹם שֶׁבְּעֲלֵי תְשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֶׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְּרַב כְּהֵנָא) גְּדוּל כֹּחָה שֶׁל תְּשׁוּבָה שֶׁכִּיּוֹן שֶׁאָדָם מְהַרְהֵר בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֵא עַד מֵהַלֵּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רְקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לְפָנֵי כֹסֵא הַכְּבוֹד, וְהִס"מ מֵאֲד מֵאֲד מִפְּחָד מִבֵּן אָדָם שְׁחוּזָר בְּתְשׁוּבָה, כִּי כִּיּוֹן שֶׁאָדָם בָּא אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוֹ שֶׁהוּא עֹשֶׂה עַד עֲכָשׁוּ מִה שֶׁהוּא עֹשֶׂה, וּמִתּוֹדָה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מַה שֶׁעָשָׂה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כֹכֵר מְקַבֵּל, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּמִדְבָר רַבָּה פְּרָשָׁה כ' סִימָן י"ג) בְּלִעָם הָיָה רִשָּׁע עֹרֵם וְיָדַע שֶׁאֵין עוֹמֵד בְּפָנֵי הַפְּרַעְנוֹת אֲלֵא תְשׁוּבָה, שֶׁכָּל מִי שְׁחוּטָא וְאֹמֵר

חֲטָאתִי, אֵין רְשׁוֹת לְמִלְאָךְ לַגֵּעַ בּוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מְסִית אֶת כָּל אָדָם מֵה לָךְ לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה? וּמֵה לָךְ לְהִתְנַדּוֹת? כִּי הוּא יוֹדֵעַ שְׁמִי שְׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וּמִתְנַדֵּה לְהִקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין רְשׁוֹת לְמִלְאָךְ הַמּוֹת לַגֵּעַ בּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲוּמָא נַח) אֵין מִכָּה בְּעוֹלָם שְׂאֵין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע תִּשׁוּבָה, וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׁמַּח שְׂזִכִית לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וּבְיֹדָאֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְחַל לָךְ עַל כָּל הַעֲבָר שֶׁלָּךְ וְכוּ' וְכוּ'.

בְּעֵינַי מְצִיאת הַזְּווג אֲנִי תָמִיד אוֹמֵר וְחֹזֵר עַל עֲצָמֵי אֲשֶׁר חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (יְכֻמוֹת סג.) נַחֲת דְרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, צְרִיכִים לְרַדַּת מְדֻרְגָה וְאֵז מוֹצְאִים אֶת הַזְּווג, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בַּחֲזוֹר אוֹ בַחֲזוֹרָה הֵם גְּאוּתְנִים וְכוּ', וְלֹא מִתְאִים לָהֶם לְקַחַת אֶת זֹאת אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הֵכִי חֲכָם וְהֵכִי יָפֵה וְכוּ', יִקַּח אֶת זֶה? אוֹ אֲנִי הֵכִי חֲכָמָה וְהֵכִי יָפֵה וְהֵכִי מְשַׁפֵּלֵת וְכוּ', יִקַּח אֶת זֶה? וְהֵם מְסִתוּבָבִים וּמְחַפְּשִׁים אֶת הַזְּווג שְׁלָהֶם כְּפִי הַדְּמִיוֹן שְׁנִכְנַס בְּכָל אֶחָד וְאֶחָת כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מֵה הוּא, וְהֵם מְחִיבִים שְׂיִבֹאוּ לָהֶם זוג מְשֵׁהוּ שְׁעֲדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפְּשִׁים וְכוּ', וּמְסִתוּבָבִים וְיוֹצְאִים לְפִגְשׁוֹת פֶּן וְאוּלַי אֲמַצָּא אֶת בַּחֲזוֹר לְבָבִי שְׂיִבֹאוּ אֵלַי עַל סוּס לְבָן עִם שָׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה הַבַּחֲזוֹר אוֹ הַבַּחֲזוֹרָה מְחַפְּשִׁים עַד שְׂיִוָּלַד זוג כְּזֶה, וּבֵין כֶּף הֵם לֹא קוֹלְטִים שֶׁהַזְּמַן לֹא מְחַכָּה, כְּמֵאֲמַר הַחֲכָם "הַזְּהַר מִן הַזְּמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שְׁתוּפְסִים אֶת עֲצָמָם רוֹאִים שְׂאֲנַחְנוּ כְּבָר בְּגִיל שְׁלוֹשִׁים, מֵה עוֹשִׂים עֲכָשׁוּ? עַל זֶה בָּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (יְכֻמוֹת סג.) נַחֲת דְרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, תְּרַדּוּ מְדֻרְגָה וְאֵל תְּחִזִּיקוּ מֵעֲצָמְכֶם כָּל כֶּף בְּגִדּוֹל וְכוּ', וְאֵז תִּמְצָאוּ בְּקִלּוֹת זוג מֵה שְׂיִתְאִים לָכֶם.

תְּאֲמִינִי לִי שְׁלֹא חָסַר בַּחֲזוֹרִים רְוָקִים, אֶת צְרִיכָה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִזְמִין לָךְ אֶת בֶּן זוגְךָ, וְתִכְף וּמֵיד לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׁמִים וְתִרְאִי שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הֵכִי טוֹב.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם

אתתט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ה שְׁבֻט הַתְּשֻׁעָה"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רב מאנשי שלומנו מתלוננים שלא מקבלים את הפקסים יום יום שאני שולח, אני לא מבין אתה מקבל על זה משכרת, למה באמת הם לא מקבלים את הפקסים? אם אתה לא יכול, תכתב שאתה לא יכול וגמרנו, זה עולה לנו הון תועפות כל יום ויגיעה וטרחה וכו', ולכן או שאתה לא יכול, או שאתה לא רוצה וכו' וכו'.

אני מאד מאד מבקש אותך שתראי ללמד בכל יום את הדף היומי אפלו בגרסא, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שגורס בכל יום דף גמרא, שזה שומר את האדם מפל רע, וממשיך על עצמו הד' מלאכי שמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א' ג'בריא'ל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, ותשתדל אפלו במסירות נפש לגרס את הדף, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט). לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ואין מלים להסביר לך מה זה שיהודי זוכה לדפדף בכל יום דף גמרא, אפלו באמירה בעלמא, על כל פנים איך שהוא יש לו שיכות אל הגמרא, וכל זמן שיהודי מקשר להגמרא, הס"מ ונוקבא דיליה לא יכולים לעשות לו שום דבר, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה עקשן גדול על דבר זה, ואז תראה שהקלות והסטרא אחרא לא יהיה להם שליטה בה, הדף היומי של היום שבת קכ"ה, ואם תרגיל את עצמך חק ולא יעבר לגרס דף גמרא, תראה איך שיאיר לך המזל, וימשך עליך אור גדול מלמעלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ה שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע שֶׁהַמוֹדֵד בָּא וְכוּ' וְלִכְן תִּכְף וּמִיָּד כְּשֶׁרַק יוֹכְלוּ לְהִתְחִיל לְחַפֵּר תִּתְחִילוּ לְחַפֵּר, אֲבָל תִּשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד שֶׁיְהִיָּה מְגִדֵּר מִכָּל הַכוֹוֹנִים, שְׂיִלֵּד חֵס וְשְׁלוֹם לֹא יִפֹּל וְכוּ' וְלֹא יִזִּיק אֶת עֲצָמוֹ וְכוּ', כִּי הָרִי זֶה בְּמִתְחַם הַבַּיִת הַפְּנֹסֶת שְׂיִלְדִים מִשְׁחָקִים שָׁם, אֲקַנְהָ שְׁתַּבִּין.

הוֹלֵךְ לִי בְחַיִּים שְׁכָבֶר נִתְחִיל לְעַבְדָּה, כִּי הַזְמַן בּוֹעֵר, וְכֵן אֲנִי רוֹצֵה כְּבָר לְקַנּוֹת אֶת הַשֵּׁטַח מִגְּבִיל ל"הִיכָל הַקִּדְשׁ".

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֲפִלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי אִי אֲפֹשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁגוֹרֵס בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שֶׁזֶה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע, וּמִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַד' מִלְּאֲכִי שְׁמִירָה, שֶׁהֵם רֵאשֵׁי תִבּוֹת גִּמְ'ר'א' גִּבְרִיאֵל מִיִּכְאֵל רַפְּאֵל אִוְרִיאֵל, וְתִשְׁתַּדֵּל אֲפִלוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ לְגֵרֵס אֶת הַדָּף, כִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לְיִגְרִיס אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יִדַע מֵאִי קָאָמֵר, וְאִין מְלִים לְהַסְבִּיר לָךְ מַה זֶה שֶׁיְהוּדֵי זוֹכֵה לְדַפְדֵּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֲפִלוּ בְּאֲמִירָה בְּעֵלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אִיךְ שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ שִׁיכוֹת אֶל הַגְּמָרָא, וְכָל זְמַן שֶׁיְהוּדֵי מְקַשֵּׁר לְהַגְמָרָא, הַס"מ וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה לֹא יְכוּלִים לְעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָרָה, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּהִיָּה עֲקֻשָּׁן גְּדוֹל עַל דְּבָר זֶה, וְאִז תִּרְאֶה שֶׁתְּקַלְפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא לֹא יְהִיָּה לָהֶם שְׁלִיטָה בָּךְ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבֻט קכ"ה, וְאִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְגֵרֵס דָּף גְּמָרָא, תִּרְאֶה אִיךְ שֶׁיְאִיר לָךְ הַמְזוֹל, וְיִמְשֵׁךְ עֲלֶיךָ אוֹר גְּדוֹל מִלְּמַעְלָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְטִים כ"ה שֶׁבֶט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי רוֹצֵה לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת כָּל הַזְּמַן בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִחְסַר אֲכָל, כִּי כָּל הַחַיִּים שְׁלִי תְלוּיִים רַק בְּזֶה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

רְצִיתִי שֶׁתִּכְתַּב לִי דו"ח אֵיךְ הוֹלֵךְ הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל? וְאִם יֵשׁ לְךָ בְּעִיּוֹת מְאִיזָה אֲנָשִׁים.

אָנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרָסָא, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שֶׁגּוֹרֵס בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂזֵה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע, וּמְמַשֵּׁף עַל עֲצָמוֹ הַד' מְלֻאכֵי שְׁמִירָה, שֶׁהֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת ג'מ'ר'א' ג'ב'ריאל מ'יכָאֵל ר'פֵּאֵל א'וֹרִיאֵל, וְתִשְׁתַּדֵּל אֶפְלוּ בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ לְגַרְס אֶת הַדָּף, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֵא יִדַע מְאִי קָאָמַר, וְאִין מְלִים לְהַסְבִּיר לְךָ מַה זֶה שְׁיִהוּדִי זֹכֶה לְדַפְדֹּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֶפְלוּ בְּאֻמְרָה בְּעֵלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ שִׁיכוֹת אֵל הַגְּמָרָא, וְכָל זְמַן שְׁיִהוּדִי מְקַשֵּׁר לְהַגְמָרָא, הַס"מ וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבַר, וְלִכֵּן אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּהִיָּה עֲקֻשָׁן גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, וְאִזּוֹ תִּרְאֶה שֶׁהַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא לֹא יִהְיֶה לָהֶם שְׁלִיטָה בָּךְ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת קכ"ה, וְאִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְגַרְס דָּף גְּמָרָא, תִּרְאֶה אֵיךְ שְׁיֵאִיר לְךָ הַמְּזוּל, וְיִמְשֵׁךְ עֲלֶיךָ אוֹר גְּדוֹל מְלֻמְעָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתיב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים כ"ה שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

עדיף שתעשי את הבר מצוה ביום שני כ"ב אדר, אף שאני מגיע אז בעזרתו יתברך שמו, אבל אוכל להופיע, כי באותו יום שאני מגיע אני לא נוסע לשום מקום, ולכן הכי טוב שתעשי את זה אז, ותרוי רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציה.

תאמיני לי עד עכשו אני לא יכול לקרר את עצמי מה שעשה בנך ... גרו יאיה, שגרש את אשתו והשאיר אותה עם ארבע ילדים חמודים, זה כואב לי מאוד מאוד, ומכל זה אני רואה איך שצריכים לשמר לא להכניס בבית מחשב שמחבר לאינטרנט וכו', וכו', שיכולים לראות ולצפות בזה את כל הלכלוך והזבל שבעולם וכו'.

אין מלים בפי להודות לך על המסירות נפש שאת מוסרת את נפשך בשביל בית התבשיל - אהל אברהם, שכל החיים שלי תלויים בזה בלי שום גזמא כלל, יעזר הקדוש ברוך הוא שתעסקי בזה כל ימי חייך, כי זה מצוה מאוד גדולה להאכיל רעבים וצמאים, ובשמים מאוד מאוד מתחשבים בזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתיג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים כ"ה שבט התשע"ג

שלום וברכה אל היניק וחבים ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להמשיך להתמיד בלמוד תורה הקדושה בסדר נכון, וכשִׁיבוא הזמן הנכון תמצא את הזיווג שלך, רק אתה תלמד בהתמדה בכל יום מקרא משנה גמרא והלכה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתראה ללמד בכל יום את הדף היומי אפלו בגרסא, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שגורס בכל יום דף גמרא, שזה שומר את האדם מכל רע, וממשיך על עצמו הד' מלאכי שמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א' ג'בריאל מ'יכאל ר'פאל אוריאל, ותשתדל אפלו במסירות נפש לגרס את הדף, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט). לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ואין מלים להסביר לך מה זה שיהודי זוכה לדפדף בכל יום דף גמרא, אפלו באמירה בעלמא, על כל פנים איך שהוא יש לו שיכות אל הגמרא, וכל זמן שיהודי מקשר להגמרא, הס"מ ונוקבא דיליה לא יכולים לעשות לו שום דבר, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה עקשן גדול על דבר זה, ואז תראה שהקלפות והסטרוא אחרא לא יהיה להם שליטה בה, הדף היומי של היום שבת קכ"ה, ואם תרגיל את עצמך חק ולא יעבר לגרס דף גמרא, תראה איך שיאיר לך המזל, וימשך עליך אור גדול מלמעלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתיד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים כ"ה שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

בענין לבוא לכאן וכו', בשום פנים ואפן לא כדאי, כי זה עולה הון תועפות, ועדיף שתשלמו את החובות מאשר תבואו לכאן, כי אני ממילא

בָּא תִכְּף וּמִיַּד אַחַר פּוֹרִים וְחָבַל עַל הַהוֹצָאוֹת, וְאֵין מֵה לְרֵאוֹת פֶּה בְּאַרְצוֹת
הַבְּרִית, עֲדִיף לְהִשָּׁאֵר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

בְּעֵינַי פְּרִנְסָה וְכוּ', אִם מִכְּנִיסִים אֶת עֲצָמוֹ טוֹב טוֹב בְּעֵינַי הַשֵּׁד"רוֹת
שֶׁל הַקְּפוֹת, יְכוּלִים לְקַבֵּל מִזֶּה פְּרִנְסָה טוֹבָה מְאֹד מְאֹד, וְהִלּוּאֵי שִׁיְהִיָּה לָכֶם
כְּכֹר פְּרִנְסָה מְסֻדָּרָת.

שְׁנֵיכֶם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׁאֵת בִּיתֵר עוֹז, וְלִזְכֹּר טוֹב טוֹב מֵה עֶבֶר
עֲלֵיכֶם קֹדֶם שְׁזִכִיתֶם לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וְכוּ' וְכוּ', וּבְאִיזָה זָכַל וְלִכְלוּף וּבִין
הֵייתֶם וְכוּ' וְכוּ', וְעַכְשָׁו שְׁזִכִיתֶם לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק, אֶל אִיזָה בְּגָדִים יְפִים
רוֹחֲנִיִּים זְכִיתֶם וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן שְׂאֵל יַחֲלֵשׁ דַּעְתְּכֶם מִהַהוֹרִים, כִּי הַהוֹרִים
מְמִילָא לֹא מְבִינִים אֶת זֶה.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד תִּהְיוּ שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים וְתִאֲהָבוּ אֶחָד אֶת
הַשְּׁנִי, וְשִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה וְהַבְּנָה גְדוּלָּה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲתַתְּנוּ.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדֵּר מִשְׁפָּטִים כ"ה שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיְחִיו נְצַח

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת הַשְּׂמֵחָה שִׁישׁ לִי שְׁנַתֵּן לָכֶם הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מִתְּנָה בֵּין חֲמוּד כֹּזֵה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתִּזְכּוּ לְגַדְלוֹ בְּקִלּוֹת
מְאֹד.

... נרו יאיר אני מאד מאד מבקש אותך שתראה ללמד בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שגורס בכל יום דף גמרא, שזה שומר את האדם מכל רע, וממשיך על עצמו הד' מלאכי שמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א' ג'ב'ריאל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, ותשתדל אפלו במסירות נפש לגרס את הדרך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט). לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ואין מלים להסביר לה מה זה שיהודי זוכה לדפדף בכל יום דף גמרא, אפלו באמירה בעלמא, על כל פנים איך שהוא יש לו שיכות אל הגמרא, וכל זמן שיהודי מקשר להגמרא, הס"מ ונוקבא דיליה לא יכולים לעשות לו שום דבר, ולכן אני מאד מבקש אותך שתהיה עקשן גדול על דבר זה, ואז תראה שהקלפות והסטרטא אחרא לא יהיה להם שליטה בך, הדרך היומי של היום שבת קכ"ה, ואם תרגיל את עצמך חק ולא יעבר לגרס דף גמרא, תראה איך שיאיר לך המזל, וימשך עליך אור גדול מלמעלה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אתתטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים כ"ה שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מוֹדֵעַ לְהִבְעִיָּה שְׁכַתְּבָתְ לִי בְּאָרִיכוֹת, לְדַעַתִּי הַבַּת הַזֹּאת בְּכָלֵל לֹא שְׁפוּיָה בְּדַעַתָּה וְכוּ', וְעוֹשֶׂה כָּל מִינֵי שְׁטִיּוֹת מְאֻחֲזָרִי גַב הַהוֹרִים.

אֵל תִּפְחָדִי כָּלֵל מִהַקְּלָלוֹת שְׁלָה, כִּי כָּבֹד אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלִי כ"ו ב) "קָלַלְתָּ חֲנָם לֹא תָבֵא", וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת קָלְלָה סִימָן ו') סוּף שְׁקָלַלְתָּ חֲנָם יָשׁוּב עַל הַמְּקַלֵּל; וְלִכֵּן אֵל תִּדְאַגִּי כָּלֵל, הִיא בְּכָלֵל לֹא שְׁפוּיָה בְּדַעַתָּה.

הַעֲקָר שֶׁתִּתְחַזְּקִי עִם בְּעַלְךָ יַחַד, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְשִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה וְהַבְּנָה הַדְּרִית, וְהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרַכְּכֶם, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים כ"ה שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

אֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׁעוֹד פְּעַם הַתְּחִלָּתָ לְהַתְּפַרֵּעַ כְּמוֹ מְשֻׁעַ וּמְטוּרָךְ וְכוּ', וְכֵן אֲנִי רוֹאֶה אוֹתְךָ פַּה דֶּרֶךְ הַמַּעְגָּל סָגוּר שְׁאֵתָה מְסֻתּוֹבֵב בְּאֲמֻצָּה הַלִּילָה בְּלִי מַעַשׂ וְכוּ', אֲזִי אֲנִי מְכַרַח לְהַזְהִיר אוֹתְךָ, אִם אֵתָה לֹא תִשְׁנֶה אֶת הַגִּישָׁה שְׁלָךְ, אוֹ שְׁאֲנִי יַעֲיֵף אוֹתְךָ לְגַמְרִי, אוֹ שְׁאֲנִי יִכְנִיס אוֹתְךָ בַּמְזֻרַע וְשָׁמָּה תּוּכַל לְהִיוֹת רֹאשׁ לְכָל הַמְּטַפְּלִים וְכוּ', וְאֵל תִּחְשַׁב שְׁאֲנִי אוֹמֵר בְּדִיחָה, אֶלָּא אֲצַלִּי

אין מקום לבחורי יוצא דפן, אני מאד מקנה להקדוש ברנך הוא שתקח את עצמך בידך ותתחיל לגרס הרבה משניות, ומי יתן שתלמד כל יום סדר אחד שלם של משניות, וכך תוכל לסיים ששה סדרי משנה כל שבוע, ואם רוצים יכולים, במקום להסתובב בלי מעש ולהשתגע משעמום, אזי תגרס כל היום ברציפות משניות, וזה יציל אותך משגעון, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן א') שהיצר הרע משגע את האדם, ומשגע צריך רק מקל, והתורה הוא המקל, כי הוא בחינת ו', ואמרו אנשי שלומנו שזה סובב על ששה סדרי משנה, מי שנכנס בו שגיונות על ידי עברות שעשה, העצה שילמד הרבה משניות, וזה ירפא אותו, אני מאד מקנה שתצית אותי, כי אחרת אני מוציא אותך לגמרי מפה.

המאחל לך תשובה שלמה

אתתיה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים כ"ה שבט התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אנשי שלומנו מספרים לי שהשיבה נעשה תהו ובהו, בחורים לא עומדים בזמן, לא לומדים, ולכן אתה צריך להזהיר אותם, אם הם לא יקחו את עצמם בידיהם, אני סוגר את השיבה לגמרי, זה לא יכול להיות ככה הפקר.

תראה לדונח לי מה קורה שמה.

הקדוש ברנך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים כ"ה שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְאַחֲרוֹנָה מְפִיצוֹת הַנְּשִׁים תְּמוֹנוֹת אַחַת עַל הַשְּׁנִיָּה וְכוּ', אִיךְ שֶׁהָיוּ נִרְאוֹת
לְפָנַי שֶׁחֲזָרוּ בַתְּשׁוּבָה וְכוּ', לְדַעְתִּי זֶה גִּעַל נֶפֶשׁ לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, וְלִכְן אֲנִי
מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשִׂי כָּל מָה שֶׁבִּיכְלִתְךָ לַעֲצֹר אֶת הַתּוֹפְעָה הָרְעָה הַזֹּו
וְכוּ', כִּי לַעֲצֹרְנוּ הָרַב יְכוּלִים לְהִרְאוֹת עַל כָּל אִשָּׁה שֶׁחֲזָרָה בַתְּשׁוּבָה תְּמוֹנוֹת
לֹא כָּךְ נִעֲמִים לְפָנַי שֶׁחֲזָרוּ בַתְּשׁוּבָה, וְלִכְן עֲדִיף שֶׁכָּל אִשָּׁה תִּסְתַּכַּל בְּרָאִי
עַל הַפְּרָצוּף שֶׁלָּהּ לְפָנַי שֶׁתְּפִיץ תְּמוֹנוֹת עַל אַחֲרוֹת, אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ אִישִׁית
שֶׁתַּעֲזְרִי לִי לַעֲצֹר אֶת הַתּוֹפְעָה הַזֹּו, וְאֶהְיֶה לְךָ אֲסִיר תּוֹדָה.

הַתְּכִלִּית שֶׁל הַקְּהֵלָה שֶׁלָּנוּ, רַק לַעֲשׂוֹת חֶסֶד אַחַת עִם הַשְּׁנִיָּה, וְלֹא לַעֲוֹרֵר
מִחֻלְקַת וּמִדְּנִים אַחַת עַל הַשְּׁנִיָּה, שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד מְגַנֶּה בְּשָׂמִים, וְעַל זֶה יֵשׁ
לָנוּ כְּבֹר אֶת הַס"מ ימ"ש שֶׁהוּא מְכַפֵּישׁ אוֹתָנוּ יוֹמָם וְלַיְלָה בֵּין הַתּוֹשְׁבִים
וְכוּ'.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שֶׁתַּעֲשִׂי תַעֲמוּלָה בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁיִּתְחַבְּרוּ
עִם הַשְּׂכָנוֹת שֶׁלָּהֶן, כְּדִי לְהִרְאוֹת נוֹכְחוֹת וְכוּ' וְכוּ', לֹא לְבֹא לְפָנַי הַבְּחִירוֹת,
אֶקְנֶה שֶׁתְּבִינִי וְתַעֲזְרִי לִי בְּזֶה.

הַקְּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים כ"ה שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֶאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיָדַי אֲנִי רוֹצֵה שְׁתֵּהיָה גַם כֵּן מוֹ"צ בְּקִהְלָתְנוּ וּתְקַבֵּל תְּעוּדַת הוֹרָאָה. תִּאֲמִין לִי שֶׁהַיּוֹם לֹא צְרִיכִים הִרְבָּה לַעֲבֹד עַל מִדַּת הָעֲנוּוָה, צְרִיכִים רַק לְהִסְתַּכֵּל בְּרֵאֵי טוֹב טוֹב עַל הַפְּרָצוּף שְׁלוֹ, וְכֵן אֶחָד יִרְאֶה בְּדִיוֹק אֶת הָעֶבֶר שְׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', לְצַעֲרֵנוּ הִרְבַּ גְּדֻלּוֹת נִכְנָס רַק בְּאֶדָם שְׁלֹא רוֹצֵה לְהִסְתַּכֵּל בְּרֵאֵי וְכוּ', וְאֵז נִכְנָס בּוֹ יִשׁוֹת וְגֵאוֹת כְּאֵלוֹ אֲנִי אֲנִי וְכוּ' וְכוּ' וְכוּ', יִרְאֵה הִיא אוֹתִיּוֹת הָרֵאָ"י, מִי שֵׁישׁ לוֹ יִרְאֵת שָׁמַיִם וּמִפְּחָד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וּמִרְגִּישׁ תְּמִיד שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא, לְאֶדָם הַזֶּה לֹא נִכְנָס שׁוֹם גְּאוֹה וְגֵדֻלּוֹת וְיִשׁוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי כִּךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ה.) כָּל אֶדָם שֵׁישׁ בּוֹ גְּסוֹת הַרוּחַ אֶמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אִין אֲנִי וְהוּא יְכוֹלִין לְדוֹר בְּעוֹלָם.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁכֵן תִּלְךָ עַל הוֹרָאָה, אִין בְּזֶה שׁוֹם יִשׁוֹת וְגֵדֻלּוֹת, אֲדַרְבֶּה זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאֶמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת הוֹרָאָה סִימָן א') הַמּוֹרָה הוֹרָאָה שְׁנֹכְנַע לְגֵדוּלִים מִמֶּנּוּ, עַל יְדֵי זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמְרוֹ שְׁלֹא יִכָּשֵׁל בְּדַבְרֵי הוֹרָאָה.

אוֹדוֹת סִיפְרֵי "מִשְׁנַת הַמוֹעֲדִים" תְּשׁוּאֵת חֵן לָךְ עַל זֶה, וְאִם אֵתָּה יְכוֹל לְשַׁלַּח אֶת זֶה עִם אֵלוֹ שְׁבָאִים עַל פּוֹרִים לְכָאן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֵתְתַּכָּא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ה שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד וְכֵן לְחַזֵּק אֶת אֲחֵרִים, וְיַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד תִּהְיוּ שְׂמִיחִים וְעֵלְיִזִּים, וְתִשְׁאָרוּ בִּיבְנָאֵל, וּלְבַסּוּף יְהִיָּה לָכֶם בֵּית מְשָׁלְכֶם.

בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַרְבֵּה סִבְלָנוֹת אֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּמִי שְׂרוּצָה לְהַצְלִיחַ בַּחַיִּים, הוּא צָרִיךְ לְהִתְאָזֵר בַּמֶּדֶה הַיְקָרָה שֶׁל סִבְלָנוֹת.

ראו למסור את נפשכם על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לשוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה ואז תזכו לגדלות המחין וכבר לא יחסר לכם שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אתתכב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים כ"ה שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מבקש אותך שתתחזק להיות תמיד בשמחה, ותשמח את אשתך, כי (ראש השנה ו) אשה בעלה משמחה, ותכבד ותיקר אותה מאד מאד, כי כך אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם,

צער העבור והלדה והגדול, כְּאִשֶּׁר יָדוּעַ לְכָל עַצְמָם מְכַאֲבֵם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכִמְהָ אָפְנִים הַקְּשִׁים וּבְכַבְדִּים מְאֹד מְאֹד וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם, וּלְכַבְּדֵם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא מִצֵּעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנַשְׂיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּהֲיוּ עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבֻמוֹת טג.) 'דִּינּוּ שְׁמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמַצֵּלֵת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלָכֵן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקְרָא אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יִסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהַבַּעַל מְכַרְח לַעֲזֹר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לִהְיוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן לַעֲזֹר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמוֹבְנִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁגוֹרֵס בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׁזֶה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רָע, וּמְמַשִּׁיךְ עַל עַצְמוֹ הַד' מְלֵאכֵי שְׁמִירָה, שֶׁהֵם רְאִשֵׁי תְבוּת גִּמְ'רִיא' גִּבְרִיאֵל מִ'יכָאֵל ר'פֶּאֶל אִוְרִיאֵל, וְתִשְׁתַּדֵּל אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ לְגִרְסַת אֶת הַדָּף, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט.) לַעֲוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁפַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מְאִי קָאָמַר, וְאִין מְלִים לְהַסְבִּיר לָךְ מַה זֶה שְׁיִהוּדִי זֹכֶה לְדַפְדֹּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֶפְלוּ בְּאִמְרָה בְּעִלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ שְׂיִכוּת אֶל הַגְּמָרָא, וְכָל זְמַן שְׁיִהוּדִי מְקַשֵּׁר לְהַגְּמָרָא, הַס"מ וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבַר, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּהֲיֶה עֲקֻשׁ גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, וְאִז תִּרְאֶה שֶׁהַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא לֹא יִהְיֶה לָהֶם שְׁלִיטָה בָּךְ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת קכ"ה, וְאִם תִּרְגִּיל אֶת עַצְמְךָ חַק וְלֹא יַעֲבֹר לְגִרְסַת דָּף גְּמָרָא, תִּרְאֶה אֵיךְ שְׂיִאִיר לָךְ הַמְזֹל, וְיִמְשֵׁךְ עָלֶיךָ אוֹר גְּדוֹל מְלִמְעָלָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאָמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית מְנַחֶה עֲרִבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי בְּפְרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שֶׁמַּחְנֶה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלֹשׁ פְּרָסְאוֹת, הֵינּוּ שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם נִזְהָר בְּהַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאֵר יִהוּדִי מְאָמִין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְּף וּמִיד כְּשִׁיתְּחִיל לְהַתְּרֵשׁל אֶפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּבֵר יוֹצֵא מִמַּחְנֶה יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלִתְךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וּלְפָנָי כָּל תְּפִלָּה תַכְנִיס פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפַּת הַצַּדִּיקָה,

כי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא דִּף י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעָנִי וְהָדָר מִצְּלִי אָמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ", אֲשֶׁר־י הַמְּקַיֵּם אֵת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּרָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים כ"ה שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׁהִילָד עֵבֶר טְרָאוּמָה גְדוּלָה וְכוּ', וְלִכֵּן תִּלְכוּ אִתּוֹ רַק בְּדֶרֶךְ אֲהֶבָה לֹא עִם יָד קָשָׁה, וְרַק זֶה הַפְּתָרוֹן לְהַצִּיל אוֹתוֹ מֵהַכֵּל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֵת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בַּגְּרָסָא, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֵת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׂגוּרָס בְּכָל יוֹם דִּף גְּמֵרָא, שְׁזֵה שׁוֹמֵר אֵת הָאָדָם מִכָּל רַע, וּמִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ הַד' מִלְּאֲכִי שְׁמִירָה, שְׁהֵם רְאִישֵׁי תְבוֹת ג'מ'ר'א/ ג'בְּרִיאֵל מ'יכָאֵל ר'פֵּאֵל א'וֹרִיאֵל, וְתִשְׁתַּדֵּל אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ לְגַרְס אֵת הַדָּף, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס וְאִינִישׁ וְאִי עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִי עַל גַּב דְּלֵא יְדַע מֵאֵי קָאָמָה, וְאִין מַלִּים לְהַסְבִּיר לְךָ מַה זֶה שְׂיִהוּדִי זֹכָה לְדַפְדֶּף בְּכָל יוֹם דִּף גְּמֵרָא, אֶפְלוּ בְּאִמְרָה בְּעֵלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אִיךָ שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ שְׂיִכּוֹת אֵל הַגְּמֵרָא, וְכָל זְמַן שְׂיִהוּדִי מְקַשֵּׁר לְהַגְּמֵרָא, הַס"מ וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבַר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּהְיֶה עֲקֻשָׁן גְּדוּל עַל דְּבַר זֶה, וְאִז תִּרְאֶה שֶׁהַקְּלוּפּוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא לֹא יִהְיֶה לָהֶם שְׁלִיטָה בָּךְ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁכַת כ"ה, וְאִם תִּרְגִּיל אֵת עֲצָמְךָ חַק וְלֹא יַעֲבֹר לְגַרְס דִּף גְּמֵרָא, תִּרְאֶה אִיךָ שְׂיֵאִיר לְךָ הַמְּזוּל, וְיִמְשֵׁךְ עֲלֶיךָ אוֹר גְּדוּל מִלְּמַעְלָה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשטות גמורה, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתכד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים כ"ה שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין קניית השטח, כדאי לך לברר קדם כל עם עורך דין, כי הרבה מאנשי שלומנו נפלו בפח כשקנו שטחים עם ראש בקיר בלי להתיעץ עם עורך דין אם מתר לבנות שמה וכו', וכמה מתר לבנות שמה וכו', ולכן לפני שאת עושה את הצעד הזה, תבררי אצל עורך דין.

בודאי מגיע לכם הכי טוב, רק את ובצלך תהיו תמיד שמחים ועליונים, ותכבדו ותניקרו אחד את השני, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פ"ק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא

שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתכה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים כ"ה שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה ואל תפחד מלהיות עם בעלך, הכל יסתדר על צד הכי טוב, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

רק תהי בשמחה כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביותר שאת ביתר עז להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרה שחורה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריחי את עצמך להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה מתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראי לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ה שֶׁבֶט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכֶלְתְּךָ לְכַבֵּד אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כָּךְ אָמַר רַבְּנּוּ ו'ל' (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שְׁצַרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הָאֵל הַנְּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיַּלְדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבּוֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאִשֶּׁר יְדוּעַ לְכָל עֵצִם מְכֹאֲבִים וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכִמְהָ אֶפְנִים הַקָּשִׁים וְכִבְדִּים מְאֹד מְאֹד וְכו', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם, וְלְכַבְּדֵם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא מִצִּיעָא ט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דַתְתַּעֲתְרוּ', [וְהַכְּבֹדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתִּהְיוּ עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יבמות סג.) 'דִּינֵנו שְׁמַגְדִּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלָכֵן צַרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וּבְזֶה שְׁתִּכְבֵּד וְתִיקֵר אֶת אִשְׁתְּךָ. יִתְרַחֵב לְךָ דַּעֲתְךָ, וְיִהְיֶה לְךָ פְּרָנְסָה טוֹבָה, מִי יִתֵּן שְׁתַּקַּח לְעֵצְמְךָ אִיזָה עֲבוּדָה קְבוּעָה, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְדָאָג.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁגוֹרִים בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂזָה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע, וּמְמַשִּׁיף עַל עֵצְמוֹ הַד' מִלְּאֲכִי שְׁמִירָה, שְׁהֵם רְאִישֵׁי תְבוּת ג'מ'ר'א' ג'בְּרִיאֵל מ'יכָאֵל ר'פֶּאֵל א'וֹרִיאֵל, וְתִשְׁתַּדֵּל אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ לְגֵרֵם אֶת הַדָּף, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט.) 'לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאָף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גֵּב דְּלֹא יִדַע מֵאִי קָאָמַר, וְאִין מְלִים לְהַסְבִּיר לְךָ מָה זֶה שְׁיִהוּדִי זֹכֶה לְדַפְדֵּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֶפְלוּ בְּאִמְרָה בְּעֵלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אִיךָ שְׁהוּא יֵשׁ לוֹ שְׁיִכּוֹת אֵל הַגְּמָרָא, וְכָל זְמַן שְׁיִהוּדִי מְקַשֵּׁר לְהַגְמָרָא, הַס"מ וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבַר, וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּהְיֶה עֲקֻשָּׁן גְּדוּל עַל דְּבַר זֶה, וְאִזּוּ תַרְאֶה שְׁהַקְלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא לֹא יִהְיֶה לָהֶם שְׁלִיטָה בְּךָ,

הדף היומי של היום שבת קכ"ה, ואם תרגיל את עצמך חק ולא יעבר לגרס דף גמרא, תראה איך שיאיר לך המזל, וימשך עליך אור גדול מלמעלה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתכו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים כ"ה שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אתם לא צריכים לפחד, הכל יסתדר על צד הכי טוב, ותהיו הכי מאשרים בחייכם, רק תקימו מה שאני דברתי אתכם, לא צריכים לחשש משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואני מאד רוצה שתשמחו אחד את השני, ותזכרו טוב טוב מה שדברתי אתכם, ולקיים בפרטי פרטיות את כל ההנהגה שאמרתי לכם, ואז טוב לכם כל הימים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם שְׂיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁפִּילוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתכה.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְטִים כ"ה שְׁבַט הַתּוֹשֵׁב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיַחְיִיו נִצָּח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

לְדַעֲתִי בְּמָקוֹם לְרַחֵם עָלַיָּהּ, אַתֶּם צְרִיכִים לְרַחֵם עַל הָאִחַ שְׁלֹכֶם ...
נִירוּ יְאִיר, שֶׁהוּא נִמְצָא בְּמִצּוּקָה גְדוֹלָה זֶה שָׁנָה וַחֲצִי אַחֵר הַחֲתָנָה, וְעַדִּין לֹא
הִתְחִילָה לְחַיּוֹת אִתּוֹ וְכוּ' וְכוּ', הִיא לֹא שְׁפוּיָה בְּדַעְתָּהּ וְכוּ', וְלִכֵּן בְּמָקוֹם
לְרַחֵם עַל אִמְלָל, אַתֶּם מְרַחֲמִים עַל אֲכֻזָּרִית שֶׁמְסַכְּנָה הִיא לֹא שְׁפוּיָה בְּדַעְתָּהּ,
וְלִכֵּן יִפְּהַ שְׁעָה אַחַת קִדְּם לְהַפְטֵר מִמֶּנָּה.

רַק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׁנִיכֶם בְּיַחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עֲצַמְכֶם
רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגוֹשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחַנִי, וְכִשְׂאֲדָם
שְׂמִיחַ מִתְרַחֵב דַּעֲתוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַרְגַע
שְׂחֻזָּק בְּאֱמוּנָה שְׂאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי
זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה
הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שְׂכַתוֹב (וַיִּקְרָא
כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרָשׁ
רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ',
אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאֲדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדוֹ
נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל
רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אתתכט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים כ"ה שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח אם תחזר לעזר לי בבית התבשיל, ואתה תהיה אחראי, תדאג שיהיה אכל טוב לארוחת בקר בפרט למנין של הנץ, כי כל החיים שלי תלויים רק בזה שאני נותן לאכל לרעבים ולצמאים.

אני מאד מאד מבקש אותך שתראה ללמד בכל יום את הדף היומי אפלו בגרסא, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שגורס בכל יום דף גמרא, שזה שומר את האדם מכל רע, וממשיך על עצמו הד' מלאכי שמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א' ג'בריאל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, ותשתדל אפלו במסירות נפש לגרס את הדף, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט). לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ואין מלים להסביר לך מה זה שיהודי זוכה לדפדף בכל יום דף גמרא, אפלו באמירה בעלמא, על כל פנים איך שהוא יש לו שיכות אל הגמרא, וכל זמן שיהודי מקשר להגמרא, הס"מ ונוקבא דיליה לא יכולים לעשות לו שום דבר, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה עקשן גדול על דבר זה, ואז תראה שהקלות והסטרא אחרא לא יהיה להם שליטה בה, הדף היומי של היום שבת ככ"ה, ואם תרגיל את עצמך חק ולא יעבר לגרס דף גמרא, תראה איך שיאיר לך המזל, וימשך עליך אור גדול מלמעלה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל

אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית מְנַחֵה עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְנֵנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שְׂמַחְנָה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלֹשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כֹל זְמַן שְׂאָדָם נִזְהָר בְּהַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאָר יְהוּדֵי מְאָמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְףּ וּמִיד כְּשִׁיתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כֹל מַה שְּׁבִיכְלִתָּךְ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וּלְפָנָי כֹּל תְּפִלָּה תִּכְנִיֵּס פְּרוּטָה לְצַדֻּקָה בְּקַפַּת הַצְּדָקָה, כִּי כֶף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בבא בתרא דף י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהָדָר מְצִלִי אָמַר דְּכָתִיב (תהלים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֻּק אֶחְזָה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְּקַיֵּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְאִז טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים כ"ה שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שִׁישׁ לִי צַעַר גָּדוֹל מֵהַבֵּן שְׁלֶךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, הוּא נִרְאָה קָטָן נְמוּךְ תָּמִים וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל הוּא רְקוּב לְגַמְרִי, וּמִסְתַּפֵּל בְּסִרְטִים הִכֵּי מְגַנִּים, וּמַה גַּם שֶׁהוּא חוּטֵא וּמַחְטִיא אֶת הַרְבִּיִּים, וּכְבָר קָלָקַל לִי כְּמָה בַּחוּרִים, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תְּשִׁים אוֹתוֹ עַל הַמְּקוֹם, כִּי אַחֲרַת אֲנִי יִתְּלֶה מוֹדְעָה עִם הַתְּמוּנָה שְׁלוֹ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שִׁיִּזְהָרוּ מִמֶּנּוּ, רְאֵה שֶׁהִזְהַרְתָּ, אֲנִי לֹא יְכוּל לְתַת שְׂיִלָּד אַחַד יִכְשִׁיל בַּחוּרִים עִם הַלְּכוּף וְהַזְּבֵל הִכֵּי מְגַנָּה שְׂרָק יֵשׁ, כֹּל מִינֵי סִרְטִים מְגַנִּים וְכוּ' וְכוּ', רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן.

אני מאד מקווה שתעשה את רצוני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתלא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים כ"ה שבט התשע"ג

שלום וברכה אל היניק ... נרו יאיר

שמעתי שהתחלת עוד פעם להפיץ סרטים מגנים זבל ולכלוך, דע לך שאין עוד ענש יותר קשה מזה שמכשיל את אחרים, כי כל הקללות שבתוכה תבוא עליי, ולכן תראה לחזור בתשובה לפני שתקבל את הענש מן השמים.

ואם אתה לא תפסיק עם הלכלוך והזבל להכשיל את אחרים, אני יתלה את התמונה שלך בבית הכנסת, ואני יכתב לאנשי שלומנו ולכל הילדים שישמרו ממך, ולא יעמדו בד' אמותיה, ראה כי הזהרת כי אתה מכשיל את אחרים.

המאחל לך תשובה שלמה

אתתלב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים כ"ה שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

קשרתי כבר היום את בנך ... נרו יאיר עם הבחורה ... תחי, אני מאד מקווה שיהיה ביניהם שפה משתפת, והכל יסתדר על צד הכי טוב.

לך עם התלמידים ביד קלה, לא להלחיץ אותם, כי אי אפשר להצליח עם תלמידים, אלא עם אהבה וסבלנות גדולה מאד מאד.

העקר לספר להתלמידים הרבה ספורי צדיקים, כי כף אִמֵר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמ"ח) דע שספורי מעשיות מצדיקים, הוא דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי סְפוּרֵים מְצַדִּיקִים נִתְעוֹרֵר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּחֶשֶׁק נִמְרָץ מְאֹד, כִּי הִרְשִׁימוּ שְׁעֵשָׂה אוֹתוֹ הַצַּדִּיק שֶׁמְסַפְרִין מִמֶּנּוּ, עַל יְדֵי עֲבוּדָתוֹ אֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, זֹאת הִרְשִׁימוּ נִתְעוֹרְרַת בְּעַת שֶׁמְסַפְרִין מֵהַצַּדִּיק, וְהִיא מְעוֹרְרַת לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל, וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְהִיּוֹת רָגִיל וְלִסְפֹּר סְפוּרִים לְהִתְלַמֵּידִים, שְׂזָה מוֹשֵׁךְ אֵת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהֵרֵב הַקְּדוֹשׁ מִצֶּאנּוּ זי"ע בַּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים" שָׂאֵל פֶּעַם אֵת הַמְּלַמְּדִים שֶׁל בְּנָיו הָאֵם הֵם לוֹמְדִים אִתָּם מוֹסֵר? וְהִשִּׁיבוּ כֵן! וְכִשְׂשָׂאֵל אוֹתָם אֵיזָה סְפָרֵי מוֹסֵר? עָנּוּ וְאָמְרוּ "חֻבַּת הַלְּבָבוֹת". עָנָה וְאָמַר לָהֶם לֹא לָזֶה הִתְכַּוְּנִיתִי, אֶלָּא תִסְפְּרוּ לָהֶם סְפוּרֵי צַדִּיקִים מֵהֶרֶב רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעֵנְסֵק זי"ע וּמֵהֶרֶב רַבִּי זוֹשָׁא מְאָנִיפְאֵלִי זי"ע. רואים מִזֶּה אֵת גְּדֻלַּת הַכַּחַשׁ שֶׁל סְפוּרֵי צַדִּיקִים, שְׁמוֹשֵׁךְ אֵת הַלֵּב שֶׁל הַיְלָדִים לְחַקוֹת אוֹתָם.

בְּעֵינֵי הַמְּקַלְטִים וְכו', אֲנִי מְטַפֵּל בְּזֶה, וּבְעֵינֵי הַיְלָד שֶׁמְפִיץ תּוֹעֵבוֹת וְכו', גַּם בְּזֶה אֲנִי מְטַפֵּל בְּמֵלֵא הַחֲמָרָא, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתלג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים כ"ה שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תְּפַחְדֵי הַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְּקִלוֹת, וְתֵהִי רְגִילָה לּוֹמֵר שְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים שֶׁמְאֹד מְסֻגָּל לְלִדְהָ קֵלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צַדִּיק חֵלֶק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים יְכוּלִין לְהִבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלִכֵּן טוֹב שְׁתֵּאמְרֵי בְּכָל פֶּעַם אֵת כָּל הַשְּׁמוֹת

שֶׁל הַצְדִּיקִים שְׁאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֶּׁה אֶהְרֹן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, רַבִּי יִצְחָק לוֹרִיא אֲשַׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מִבְּרִסְלָב, רַבִּי נִתָּן מִבְּרִסְלָב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְדִּיקִים שְׁאֵת רַק זֹכְרֹת תְּהִי רְגִילָה לֹאמֹר אֵת זֶה מִדֵּי פַעַם, וְאַחַר כֵּן תֹּאמְרִי אֵת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתֹרְאִי שְׁתּוֹלִידִי בְּקִלּוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אָבִי שְׁבַשְׁמִים שְׁבֻזְכוֹת הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְדִּיקִים שֶׁהַזְּכָרְתִּי לְפָנֶיךָ בְּזִכּוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרָתָם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֶיךָ, שְׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקִלּוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוּשָׁיו וּבְאִיבְרָיו, וְאַזְכֶּה לַעֲבֹר אֵת הַהַרְיוֹן בְּקִלּוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵיץ הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שְׁיַעֲשׂוּ אֵת רְצוֹנֶךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלַחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ה שְׁבַט הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצְח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֵת מִכְתָּבְכֶם.

אֵלֶיךָ זֶה לֹא שֵׁם, רַק אֵלֶיךָ זֶה שֵׁם מְצֻלָּח, אֵל תִּקְחוּ אֵת הַשְּׁלֵשׁ שְׁמוֹת שֶׁהַזְּכָרְתָם, כִּי הֵם לֹא מְצֻלָּחִים לְהַבִּין שְׁלֹכֶם.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶם שֶׁרַק תִּתְחַזְּקוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מְצוּה גְדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְלִהְתְּגַבֵּר לְהִרְחִיק הָעַצְבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי

כָּל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מִמַּחַמַּת קְלָקוּל הַשְּׂמֵחָה, וְלִכְּנֵי צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תַּמִּיד בְּשִׂמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמַּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמַּתְנַת לְאָדָם; וְלִכְּנֵי יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּמִּיד יִהְיֶה הַשְּׂמֵחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מְזֵה, וְעַל יְדֵי שְׂמֵחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וִיכּוּלִים אַחֵר כֶּף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּישֵׁיטוֹת גְּמוּר, כִּי מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפָנִי שְׂנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמִיד שְׂמֵכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ה שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׂחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (סְנֵהֲרִין יט): כָּל הַמְּלַמֵּד בֶּן חִבְרוֹ תוֹרָה מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאִלוֹ יִלְדוּ, וְלִכְּנֵי כָּל מִי שֶׁקּוֹרָא אֶת הַסְּפָרִים הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנְּשִׁים הֵן הַבָּנִים וְהֵן הַבָּנוֹת, וְלוֹמְדִים מְזֵה, נִמְצָא שֶׁהֵם הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת שְׁלִי, וּמֵה גַם שְׂמוּבָא בְּסֹפֵר הַנְּפֵלָא (מְגִלָּה עֲמֻקוֹת נִשְׂא) שְׁזֵה סֹפֵר קַבְּלָה עֲמֻק, וְזֵה לְשׁוֹנוֹ שֵׁם: "אִם לֹא תִדְעִי לֵךְ" (שִׁיר הַשִּׁירִים א' ח') לֵךְ דִּיקָא, שְׂצָרִיף אַתָּה לְדַעַת וּלְחַדֵּשׁ מַעֲצָמָה, וְאִם לֹא תִדְעִי לֵךְ, אֲזִי "צְאִי לֵךְ בְּעַקְבֵי הַצְּאוֹן", לִירֵד בְּזֵה הָעוֹלָם "עַל מִשְׁכָּנוֹת הָרָעִים", לְחַדֵּשׁ בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ דְּכָר

מֵעֲצָמָה, וְטַעַם שְׁמַגְלִגְלִים הַנֶּפֶשׁ לְזֶה הָעוֹלָם, לְפִי שְׁכַל חֲדוּשׁ שְׁמַחֲדֵשׁ בְּזֶה הָעוֹלָם, הוּא כְּאֵלוֹ הוֹלִיד נִשְׁמָה וְהוֹרִידָה לְמִטָּה, וּמִזֶּה הַטַּעַם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (זֶהר וְיִשָּׁב קפ"ז): צְדִיקִים בְּמִיתָתָם מוֹלִידִים בְּנִים, וְזֶה הוּא טַעַם שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין צ"ט). כָּל הַלּוֹמֵד תּוֹרָה וּמִשְׁכַּחָהּ, כְּאִשָּׁה הַיּוֹלֶדֶת וְקוֹבֵרָת, וְזֶה נִרְמַז בַּפְּסוּק שְׁאָמַר (דְּבָרִים ד' מ"ד) "וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לְפָנָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", רְצָה לֹאמַר שֶׁעֲנִין חֲדוּשֵׁי הַתּוֹרָה הוּא כְּעֲנִין לֵדַת בְּנִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְכִמוֹ שְׁנֶאֱמַר בַּפְּסוּק (ישעיה נ"ו ד') "לְסָרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ וְגו', וּמְחֻזְקִים בְּבְרִיתִי", בְּרִית זוֹ הַתּוֹרָה, שֵׁם עוֹלָם אֶתֶן, מִחֲדוּשֵׁי הַתּוֹרָה שְׁמַחֲדֵשִׁים, הֵם הֵם בְּנִים וּבְנוֹת שְׁלֵהֶם, וְלִכֵּן מְסִים וְאָמַר "טוֹב מִבָּנִים וּמִבְּנוֹת", וּמִזֶּה הַטַּעַם (הוֹשֵׁעַ ד' ו') "וְתִשְׁכַּח תּוֹרַת אֱלֹקֶיךָ אֲשֶׁכַּח בְּנֶיךָ גַם אֲנִי", לְפִי שְׁחֲדוּשֵׁי הַתּוֹרָה הֵם בְּנִים, רוּחָשִׁים כְּמוֹ הַבָּנִים וְכוּ', וְעַלֵּיהֶם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבֻמוֹת ס"ה) אֵין בֶּן דָּוִד בֶּא עַד שֵׁיכְלוּ כָּל הַנְּשָׁמוֹת שְׁבִגוּף, הֵם הֵם נְשָׁמוֹת הַרוּחָנִיּוֹת מִחֲדוּשֵׁי הַתּוֹרָה שְׁקֻצָן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמַעַמַד הַר סִינַי וְכוּ', שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִרְאָה לְמֹשֶׁה כָּל דוֹר וְדוֹר, וְכָל מֵה שֶׁתְּלַמִּיד וְתִיק עָתִיד לְחַדֵּשׁ וְכוּ'.

וְכֵן כָּתַב בְּרֵאשִׁית חֲכָמָה (שַׁעַר הַקְּדוּשָׁה פָּרָק ד') וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כֶּף צָרִיף שְׁבַכְל יוֹם יִלְמַד חֲדוּשׁ שְׁלֵא יִדַע אוֹתוֹ מִקְדַּמַּת דְּנָא, וּבְזֶה נִמְצָאוּ הַיָּמִים מְאִירִים וּמִתְתַקְנִים פְּרוּשׁ אוֹר הַתּוֹרָה, וְאָמַר "וְלֹא תִתְנַשֵּׁי מִנִּיָּה" (זֶהר הַקְּדוּמָה י"ב): כִּי הַלּוֹמֵד וְשׁוֹכַח הוּא כְּמוֹ הַמוֹלִיד וְקוֹבֵר, וְכֵשֶׁם שֶׁבְּנֵי הַגִּשְׁמִיִּים אֵין אָדָם רוּצָה לְקַבֵּר אוֹתָם אֶלָּא שֶׁיַּעֲמֵד הַיְיָתָם בְּעוֹלָם, כֶּף צָרִיף בְּעֲנִין הַתּוֹרָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים שְׁמִיתַת הַבָּנִים הוּא בְּעוֹן בְּטוֹל תּוֹרָה, שְׁנֶאֱמַר (הוֹשֵׁעַ ח' י"ד) "וְתִשְׁכַּח תּוֹרַת אֱלֹקֶיךָ אֲשֶׁכַּח בְּנֶיךָ גַם אֲנִי", וְלִכֵּן צָרִיף שִׁישְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד חֲדוּשׁ דְּהֵינּוּ פְרִיָּה וּרְבִיָּה, וְלִהְיֵת תְּלָמֵד לְחֹזֵר עַל כָּל מֵה שִׁיְהִיָּה לוֹ שְׁלֵא יִשְׁכַּח מִמֶּנּוּ, אֲבָל הַלּוֹמֵד וְשׁוֹכַח אֵין נוֹתֵנִים לוֹ חֲדוּשׁ, כְּדִי שְׁלֵא יִקְבֵר כְּדָרָף שְׁקֵבֵר אֶת הַקּוֹרֵם; עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. הֵרִי שְׁלֵף לְפָנֶיךָ שְׁחֲדוּשֵׁי תּוֹרָה שְׁאָדָם זוֹכֵה לְחַדֵּשׁ, זֶה הַבָּנִים שְׁלוֹ, וּבַפְּרָט כְּשֶׁמַּחֲדֵשִׁים חֲדוּשִׁים כְּאֵלוֹ לְחֻזֵק וְלַעוֹדֵד וּלְשִׁמַּח אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְקַרְבָם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, לְהַגְבִּיָּה אֶת מַחֵם וְדַעְתָּם וּלְהַדְבִּיקָם בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֵין עוֹד חֲדוּשִׁים יִקְרִים יוֹתֵר מִזֶּה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתלו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים כ"ה שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון את צריכה לערב גוף חיצוני, או את ההורים שלך, או עזרת סוציאלית, אסור לך להתיאש ולהשבר, ומכל שכן לחשב מחשבות להתאבד חס ושלום.

נשמה יורדת לזה העולם רק לתכלית אחד, להפיר את הקדוש ברוך הוא ולהתענג בזיו שכנית עזו יתברך, וזה נעשה על ידי קיום מצוות התורה, שאין עוד חיים יותר יפים מזה ששומר שבת, ונח בשבת, ואוכל רק מאכלים כשרים, ומתנהג על פי דרך התורה הקדושה ומצוותיה, שאז הוא מקשר להקדוש ברוך הוא, והוא הכי מאשר, וגם הנשואין שמתחתנים הבעל והאשה צריך להיות על פי התורה לשמר טהרת המשפחה, ואזי כל חדש זה נשואין חדשים, והזוג צריכים לכבד אחד את השני ולאהב אחד את השני ולהבין אחד את השני, וזה חיי התורה, אבל תכף ומיד כשאחד רוצה להשתלט על הזולת, ומכל שכן שמנוול את הפה שלו, שזה אלימות מולולית, והוא יורד לחיים של הזולת, כגון הבעל נגד האשה וכו', או להפך האשה נגד הבעל וכו', זה כבר נגד התורה, ולכן עליך לדעת פי חיי תורה זה האשר הכי יפה, ואי אפשר להסביר את זה לאלו שעדין רחוקים מקיום תורה ומצוות, ומה שמוצאים גם אצלם לפעמים גרושין וכו', או אלימות וכו', זה פשוט שמבחוץ מתחזים להיות חרדים וכו', אבל מבפנים הם רקובים מאד וכו',

וּלְצַעֲרָנוּ הָרַב הֵם לֹא מְקַיְמִים אֶת הַתּוֹרָה שֶׁעָלֶיהָ נֹאמַר (משלי ג' י"ז) "דַּרְכֶיהָ דַּרְכֵי נֵעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם".

נחזור להמצב שֶׁבַּה נִקְלַעַתָּ וְכוּ', וְכוּ', אֲסוּר לָךְ פְּרָגַע לְהִמְשִׁיךְ כֶּכָּה שֶׁבַעֲלֶיךָ יִשְׁפִּיל אוֹתְךָ וַיִּתְעַלֵּל בְּךָ בְּאֵלִימוֹת מְלוּלִית וְכוּ', וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְדַבֵּר אִתּוֹ פְּתוּחַ "בְּעֵלֵי הַיָּקָר אִם אַתָּה לֹא תִשְׁתַּנֵּה, אֲנִי עוֹזֶבֶת אוֹתְךָ" וְכוּ' וְכוּ', אֵל תִּפְחָדִי וְאֵל תִּפְנְסִי בְּלַחֲץ, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נַחוּץ שֶׁתִּדְעֵי שֶׁאִם כֶּכָּר הַגִּיעַ לְמַצָּב כְּזֶה שֶׁאֵת אוֹמְרַת שֶׁאֵת חוֹשֶׁבֶת לְהִתְאַבֵּד, זֶה מְדַלֵּק נוֹרָה אֲדַמָּה שֶׁאֵת בְּמַצָּב מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְלִכְן אֵת מְכַרְחָה לְעָרֵב פֶּה גּוֹף שְׁלִישִׁי, אוֹ הַהוֹרִים, אוֹ עֲזֵרַת סוֹצִיָּאלִית, וְאֵל תִּסְתַּפְּלֵי עַל הַתּוֹצְאוֹת הַשְּׁלִילִיּוֹת שֶׁיִּכּוֹל לְצַאֵת מִזֶּה וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְדַאֵג עֲכָשׁוּ לְהַבְרִיאוֹת שְׁלֹךְ, חֲבַל שְׁחִפִית עַד עַכְשָׁו.

לְצַעֲרָנוּ הָרַב יֵשׁ גְּבָרִים שֶׁפְּשוּט חוֹלֵי נַפֶּשׁ, וַיְכּוּלִים לְהִסְתִּיר אֶת זֶה מִבֵּת זּוּגִם וְכוּ', וְעַל יְדֵי מַחְמָאוֹת וּמְלִים טוֹבוֹת וְכוּ', יְכוּלִים לְכַסּוֹת אֶת זֶה, אֲבָל הֵם בְּפָנִים פְּשוּט חוֹלִים בְּנַפְשָׁם וְכוּ', וְלָמָּה הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְשִׁמְעַע יוֹם יוֹם שְׁעָה שְׁעָה הַשְּׁפֹלוֹת מִהַבְּעַל? וַיִּקְרָא אוֹתָהּ כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל גְּנָאֵי וְכוּ', שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְחַזֵּר עַל זֶה עַל הַכֶּתֶב וְכוּ', אִשָּׁה צְרִיכָה לְקַחַת אֶת עֲצָמָה בְּיָדֶיהָ וְלֹא לְהִיּוֹת הַסְּמֶרְטוּט שֶׁל בְּעֵלָה וְכוּ'.

הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְלַמֶּדֶת אוֹתָנוּ רַק אֶהְבָּה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", וְאֶחָד לֹא יִתְבַּיֵּשׁ מִהֲשֵׁנִי, וְאֶחָד יַעֲזֹר לְהֲשֵׁנִי, אֲבָל הָרְגַע שֶׁמִּתְחִיל לְהִיּוֹת אֵלִימוֹת בְּבֵית הֵן מִצַּד הַבְּעַל נֶגְדַּ הָאִשָּׁה, וְהֵן מִצַּד הָאִשָּׁה נֶגְדַּ הַבְּעַל, מְכַרְחִים תִּכְף וּמִיָּד לְעָרֵב גּוֹף שְׁלִישִׁי, וְאִם הוּא יְכוּל לְעַשׂוֹת בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם בֵּית, מֵה טוֹב וּמֵה נֹעִים, כִּי בְּאֵמַת אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרַנִּים אֶחָד לְהֲשֵׁנִי, וְלִתֵּת תְּשׁוּמַת לֵב אֶחָד לְהֲשֵׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אֶהְבָּה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, אֲבָל הָרְגַע שְׁרוּצִים אֶחָד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלוֹת, דְּעוּ לָכֵם שְׁזֶה הִס"מ שֶׁבָּא לְשַׁבֵּר אֶת הַבֵּית, הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבִדּוֹ פְּלַג גּוֹפָא, חֲצִי גּוֹף, נִמְצָא כְּשֶׁאֲדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוֹף שְׁלָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הִינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלָם, מֵה שְׂאִין

כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוֹצֵה לְהִשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָּת, זֶה הֵס"מ, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהִרְגַע שֶׁהִבְעֵל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שֶׁאֶחָד יוֹתֵר מֵהַשְּׁנִי עִם עֶשֶׂר אַחֲזוֹ, וְהֵיחָא פְּחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֶשֶׂר אַחֲזוֹ, זֶה כְּכֹר נִקְרָא ס"מ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלִכְּן כָּל מִי שֶׁרוֹצֵה שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוּף אֶחָד, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (קֹהֶלֶת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוּ הָאֶחָד שִׁיפּוֹל וְאִין שְׁנֵי לְהִקְיָמוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחָס לָהֶם וְלֹאֶחָד אִיךָ יָחַס", וְלִכְּן אִם רוֹצִים שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, צָרִיךְ לִהְיוֹת מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מֵהִבְעֵל וְהֵן מֵהָאִשָּׁה, לְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִזּוֹ הֵם חֲצִי חֲצִי שֶׁתְּפִים שְׁלָמִים, וְתַמִּיד יַחֲזִי בִּיחַד בְּאֵהָבָה וּבִהְבֻנָּה הַדְּדִית, וְיִצְלִיחוּ בַחַיִּי נְשׂוֹאֵיהֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאֹחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתלוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר מְשֻׁפְּטִים כ"ה שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִף אֶחָד לֹא מְכַרֵּיחַ אוֹתְךָ לְהִתְחַתֵּן, וְאִם אִתָּה מְרַגֵּישׁ פְּחָדִים מִלְּהִתְחַתֵּן וְכוּ', אֲזִי אֵל תִּתְחַתֵּן, אִתָּה מְכַרְחַח לְעַבֵּד עַל בְּשׁוּחַן עֲצָמִי, וְלִהְיוֹת עֲצָמָי, שְׁזָה יִסוֹד בְּהִחְיִים וְכוּ', צָרִיכִים לְעַבֵּד עַל עֲצָמוֹ וְעַל הַמְּדוּת שְׁלוֹ, וְלֹא לְהַגִּיד שְׁאֲנִי יוֹדַע שֶׁהַכֹּל מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, נוֹתְנִים לְאָדָם בְּחִירָה, וְאִם יֵשׁ לוֹ שְׂכָל הוּא בּוֹחֵר בְּטוֹב, וְאִם אִין לוֹ שְׂכָל הוּא בּוֹחֵר בְּרָע, לִהְיוֹת מְעַרְבֵי בֵּין הַבְּרִיּוֹת זֶה הַדְּרָךְ הַבְּרִיא וְהַטוֹב, וְלִהְיוֹת מְבַדֵּד וְלֹא לְהִתְעַרֵּב עִם הַבְּרִיּוֹת, זֶה הַדְּרָךְ הַחוֹלְנִי וְהָרַע, וְאִתָּה מְכַרְחַח לְלַכֵּת לְקַבֵּל טַפּוֹל נַפְשִׁי, לְפָנַי שְׁזָה יִהְיֶה יוֹתֵר גְּרוֹעַ וְכוּ', וְהַיּוֹם יְכוּלִים לְרַפְּאוֹת אֶת זֶה בְּקַלּוֹת אִם רָק רוֹצִים, אֲבָל מִי שֶׁלֹּא

רוצה להתרפאות, רחמנות גדולה עלינו, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ט"ו) מי שאינו שומע ומצית לדברי חכמים אמתיים הוא יכול להשתגע. פי עקר שגועון של כל המשגעים הוא רק מחמת שהוא אינו מצית ושומע לדברי הבעלי שכל. כי המשגע אם היה שומע וצית לדברי אחרים שהם הבעלי שכל בודאי לא היה משגע כלל, כי אף על פי שלפי רוח שטות ושגועון שלו נדמה לו בברור גמור שהוא צריך לילך קרוע ולהתגלגל באשפה וכיוצא בזה מדרכי השטות ושגועון, אף על פי כן מאחר שהגדול ממנו אומר לו שאינו צריך לעשות כן אם היה מבטל דעתו נגד דעת הגדול ממנו בחכמה בודאי היה מתבטל כל השגועון שלו. נמצא שעקר השגועון הוא רק מחמת שהוא אינו רוצה לשמע ולצית לדברי חכמים והבין הדבר היטב.

רב המקרים בחסר בטחון עצמי, בא מפני שאין להם אמונה בעצמם, והם חושבים שהם לא שוים כלל וכו', ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ט"א) כמו שאדם צריך להאמין בהקדוש ברוך הוא שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והכל זה ממנו יתברך, כמו כן אדם צריך להאמין בעצמו שהוא גם כן חשוב בעיניו יתברך, והקדוש ברוך הוא אוהב אותו, והוא יכול להתגבר על כל המכשולות שיש לכל אחד ואחד בחיים, הוא רק צריך לקחת את עצמו בידיה ולא להסתכל על אחרים, אלא יהיה גאה במעשיו, וכך יצא מהחסר בטחון עצמי וכו'.

אל תחשב שזה עבודה קלה, כי למרבה הצער בטחון עצמי נמוך ודמוי עצמי שלילי עלולים לפגע בכל תחום בחיים וכו', באפן כללי דמוי עצמי ירוד ובטחון עצמי נמוך מקשים על האדם לפתח מערכות יחסים בריאות וכו', וגם בתחום החברתי וכו', וגם בתחום הקריירה וכו', ללא דמוי עצמי חיובי מתקשים לשמח ולהנות מהחיים וכו', ומרגישים תקועים בחייהם וכו' וכו', והעצה הכי טובה להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, ואף שבהתחלה ידמה לו שאף אחד לא שומע אותו, ואף אחד לא צריך אותו וכו' וכו', כל זה בא מחמת שנפל מהבטחון עצמי שלו וכו', אבל אם אדם עקשן ומדבר הרבה אל הקדוש ברוך הוא, שזה נקרא בדברי רבנו ז"ל התבודדות, על ידי זה בונה את הבטחון עצמי שלו, ולא מפחד

מֵאֵף בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְלֹא עוֹשֶׂה חֲשׁוֹבֵן עִם אֵף אֶחָד, וְכֵן בּוֹנֵה אֶת הָאִישִׁיּוֹת שְׁלוֹ לֹא לְפַחַד מֵהִזּוֹלָת וְכוּ', שְׁזֵה נוֹבֵעַ מִבְּטַחֲחוֹן נְמוּךְ בְּעֶצְמוֹ וְכוּ', וְקִשָּׁה לֹו לְהִתְעַרֵּב עִם בְּנֵי אָדָם, וְהוּא רוֹצֵה רַק לְחִיּוֹת בְּבִדְיוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוֹקַח אֶת עֶצְמוֹ בִּידְיוֹ, וּמְדַבֵּר הֶרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא בּוֹנֵה אֶת הָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן בּוֹנֵה אֶת הָאִישִׁיּוֹת שְׁלוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתלח.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ה שְׁבַט הַתּוֹשֵׁעַ"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרוֹ יֶאֱיֵר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

עֲדִיף כְּשֹׂאֲמָרִים אֶת הָעֲשָׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תִּקְוֵן הַכְּלָלִי" לֹא לְהַפְסִיק בִּינֵיהֶם, כִּי הָעֲשָׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים הָאֵלּוּ הֵם תִּקְוֵן גָּמוֹר לְפָגֶם הַבְּרִית וְלִכְּל הַחֲטָאִים שְׁבַעֲוֹלָם, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ט) שְׁזוֹרֵק תִּקְוֵנִים לְכָל הַמְּקוֹמוֹת הַצָּרִים, וְרַבְּנּוֹ ז"ל גִּלָּה לָנוּ שֶׁהֶרְבֵּה צְדִיקִים רָצוּ לְעַסֵּק בְּזֵה וְכוּ', אֲבָל לֹא נִתְּנּוּ לָהֶם וְכוּ', וְלוֹ זָכָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְזֹרֵק אֶת הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל שֶׁל עֶצְמָנוּ, וְלוֹמֵר בְּכָל יוֹם אֶת הָעֲשָׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁהֵם הַתִּקְוֵן הַכְּלָלִי, תִּקְוֵן לְכָל הַחֲטָאִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְעֲדִיף לֹא לְהַפְסִיק בִּינֵיהֶם כָּלֵל, וְאִם עוֹמְדִים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שְׂאֲוֹמָרִים קְדִישׁ אוֹ קִדְשָׁה וְכוּ', עֲדִיף לְצַאֵת אֶז מֵהַבֵּית הַכְּנֶסֶת, כְּדִי שְׁלֹא יִצְטָרֵךְ לְהַפְסִיק בְּאֲמָצַע וְכוּ', וְכוּ', כִּי בְּעֲשָׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים הָאֵלּוּ יֵשׁ שְׁמוֹת וְיַחֲוִידִים וְסוּדוֹת גְּנוּזִים וְכוּ', וְלִכֵּן עָלִינוּ לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, וְלוֹמֵר בְּכָל יוֹם אֶת הָעֲשָׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים הָאֵלּוּ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, יַעֲזֹר שְׁנִזְכָּה

לחזור בתשובה שלמה, ויכפר לנו הקדוש ברוך הוא את כל העבר המלכך
שלנו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתלט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים כ"ה שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה לא רק עדות מסימות, אלא כף מקבל מדור דור שלא עוברים על
התינוק, כי יש בזה גם סכנה רוחנית וכו', ואסור ללעג משום מנהג ישראל,
ובפרט זה מקבל מאד מאד, ולכן עלינו לשמר על זה מאד מאד, ויש עוד
דברים ומנהגים כאלו וכו', אבל יש להם על מה לסמוך, כי דבר שמקבל
אצל כלל ישראל מדור דור, אסור ללעג על זה, ולמיחש בעינינו, הינו צריכים
לשמר על זה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתמ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים כ"ה שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם את מקרבת לדת, את צריכה לדעת שצריכים מאד מאד לשמר לא לקיים שום יחסים לפני החתונה, וצריכים לשמר מאד מאד על דבר זה, פי עיון נדה זה חמור מאד מאד, ולכן לרוקה אסור לה לקיים יחסים עם גבר לפני הנשואין.

מאד מאד קשה להחזיר בכן אדם כזה שהוא תמיד ככלב חוזר על קיאו וכו', כשהולכים לצאת עם בן או בת זוג, הדבר הראשון שצריכים לבדק אם אחד מהם לא כעסן וכו', לא משפיל וכו', לא מזלזל וכו', מתנהג בדרך ארץ ובעדינות וכו', והרגע שרואים שאחד כועס או מתעצבן וכו', ומכל שכן בספור שלף שהוא מקלל אותך או משפיל אותך, וכל זה עוד לפני החתונה וכו', תהי בטוחה שאחר החתונה יהיה אלימות בבית שתקבלי מכות רצח וכו' וכו' ולכן צריכים מאד לשמר מגבר כזה שעדין לא התחתנו, כבר יש מריבות ווכוחים וקללות ואלימות מלווית, ואחר כך בא להתפיס ואומר זה הפעם האחרונה וכו' וכו', ואחר כך חוזר על עצמו וכו', אני מכרח להגיד לך שזה לא ישתנה, ולכן תוציאי את הלקחים, וראי מה לפניך, אל תלכי עם עינים סגורות עם הראש בקיר וכו' וכו', תביני בעצמך מה קורה פה וכו', זה לא ישתנה, זה רק יחריף יותר ויותר, ולכן הבחירה בידך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתמא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים כ"ה שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד לא לקחת על עצמנו שום תעניות וסגופים, רק את התעניות שכתוב בשלחן ערוך, הינו הד' צומות שתקנו חכמינו

הַקְדוּשִׁים וְתִשְׁעָה בְּאָב וְיוֹם הַכַּפּוּרִים, אֲבָל מִלְכּוּד זֹאת בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לֹא לָקַח עַל עֲצָמֵנוּ שׁוּם תַּעֲנִיּוֹת, וְלִכֵּן אֶצְלָנוּ הַמְּנַהֵג בִּימֵי הַשׁוֹכְבִּי"ם לְהַרְבוֹת בְּאֵמִירַת תְּהִלִּים וּבְתַפְלוּת וּבִקְשׁוֹת, שְׁזֶה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְכֵן מִקְפִּידִים בְּיֹתֵר לְשַׁמֵּר לֹא לְעִנּוֹת לְמַחְרָפוֹ וְלִמְבוּזוֹ שׁוּם דְּבַר, כִּי זֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ו') עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה יִשְׁמַע בְּזִיוּנוֹ יָדָם וְיִשְׁתַּק, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁלֹא תִגִּיב וְלֹא תַעֲנֶנּוּ וְלֹא לְעִשׂוֹת שׁוּם דְּבַר, רַק לְשַׁתֵּק, וְאֵמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תַּפְּלָה סִימָן ע"ז) כְּשֶׁתִּשְׁמַע חֲרַפְתָּךְ וְתִשְׁתַּק תִּזְכֶּה שִׁיעֲנָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בִקְשָׁתְךָ; וְאֵמֵר (שֵׁם אוֹת מְרִיבָה סִימָן פ"ו) מִי שֶׁשׁוּמַע חֲרַפְתּוֹ וְשׁוֹתֵק, עַל יְדֵי זֶה נִתְבַּטַּל מִמֶּנּוּ רַבּוֹת רְעוֹת שְׁהִיָּה רְאוּיִין לְבוֹא עֲלָיו; וְאֵמֵר (שֵׁם סִימָן כ"ט) מִי שֶׁשׁוּמַע חֲרַפְתּוֹ וְשׁוֹתֵק נִקְרָא חֲסִיד, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אֶת נַפְשׁוֹ; וְאֵמֵר (שֵׁם אוֹת הַמַּתְקַת דִּין סִימָן פ"ד) עַל יְדֵי שְׁתִּיקָה נִמְתַּק הַדִּין. וְאֵמֵר (שֵׁם אוֹת אֲמוּנָה סִימָן ט"ז) כְּשֶׁמִּחְרַפִּין אוֹתָךְ וְאֵתָהּ שׁוֹתֵק תִּזְכֶּה לְהַבִּין תְּרוּץ עַל קְשׁוּיֹתֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְרוּחַ בִּינָה; וְתִאֲמִין שְׁלֹא לְעִנּוֹת לְמַחְרָפוֹ וְלִמְבוּזוֹ, וְלַעֲצֹר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְעִנּוֹת לוֹ, זֶה יֹתֵר קָשָׁה מִכָּל הַסּוּגוּפִים וְהַתַּעֲנִיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוּמַע תַּפְלוּת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתַּפְּלָל בְּעִדָּךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְּנֶה תִשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֶתְתַּמְב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ה שֶׁבֶט הַתִּשְׁעִ"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין, אֶת בַּחוּרָה צְעִירָה מְלֵא מֶרֶץ וְכוּ', סֵף הַכָּל בְּגִיל עֲשָׂרִים וְכוּ', לְמָה אֶת צְרִיכָה לְפַל בְּפַח עִם בַּחוּר מְבֹגֵר מִמֶּךָ בְּחֻמֶּשׁ עֲשָׂרָה שָׁנָה? וְלְמָה אֶת צְרִיכָה לְפַל בְּפַח עִם בַּחוּר בְּעַל מוֹם? תַּתְּאָזְרִי בְּסִבְלָנוֹת

ותראי שפן זוגך יבוא אליך, ותהי הכי מאשרת, רק תצייתי את אבא ואמא, שהם רוצים רק הטוב ממך, ודעי לך אשר מצות כבוד אב ואם, הם מהמצוות הכי גדולות וחשובות, עד שאמרו חכמינו הקדושים (תנא רבי אליהו רבה פרשה כ"ו) כל העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) תמורה שבחמורות כבוד את אביך ואת אמך; ואמרו (קדושין ל:) שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבדוני; וראים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא יזמין לך את הבחור שלך, ואל תפנסו בלחץ, רק תתאזרי במדת הסבלנות, ותהי הכי מאשרת בחייה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתמג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים כ"ה שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד מהרגע שעושים ארוסין, שכבר יתכנונו על חתנה, הוא לא רצה שיעשו הפסק גדול בין הארוסין להחתנה, ומכל שפן וכל שפן שבחור ובחורה שלא יסתובבו כל כך הרבה זמן בלי ארוסין ובלי נשואין, כי הס"מ יעשה כל מיני פעולות שבעולם להפריד בין הזוג, ובפרט כשיש משיכה אחד להשני, צריכים לדעת שזה בן זוגי, או זאת בת זוגי, ותכף ומיד לקבץ זמן על חתנה, ויתחתנו ויחיו חיים באשר, וזה הדרך האמתית של יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא וכו', ומתנהג על פי התורה וכו', אבל מה עשו אלו שהלכו ועזבו את הקדוש ברוך הוא ואת התורה וכו', שהם מסתובבים ככה כמה שנים וכו', וחיים ביחד באסור וכו', ולבסוף נכנס

עֵינַי רָעָה בֵּינֵיהֶם וְכוּ', וּנְפָרְדִים וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה, שֶׁתִּכְתֵּף וּמִיד כְּשֵׁישׁ מְשִׁיכָה בֵּין הַבְּחֹר וְהַבְּחֹרָה וּמְפִירִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וְכוּ', שֶׁכִּבֵּר יַעֲשׂוּ אַרוּסִין וַיְדַבְּרוּ עַל נִשְׁוֹאִין, וַיִּקְבְּעוּ זְמַן הַכִּי קָצֵר לְנִשְׁוֹאִין, וְלֹא לְחִכּוֹת עַד שִׁיְהִיָּה כֶּסֶף וְכוּ', עַד שִׁיְהִיָּה חֲכָמָה וְכוּ', כִּי כִּבֵּר אָמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (קֹהֶלֶת א' י"ח) "כִּי בָרַב חֲכָמָה רַב כְּעַס וְיוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מִכְּאוֹב", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קֹהֶלֶת רַבָּה פָּרָשָׁה א' סִימָן ל"ו) "בָּרַב חֲכָמָה רַב כְּעַס" כָּל זְמַן שֶׁאָדָם מְרַבֵּה בְּחֲכָמָה מְרַבֵּה בְּכַעַס, וְכָל זְמַן שֶׁהוּא מְרַבֵּה בְּדַעַת מְרַבֵּה בְּיִסּוּרִין אָמַר שְׁלֹמֹה עַל יָדֵי שֶׁהִרְבִּיתִי בְּחֲכָמָה הִרְבִּיתִי בְּכַעַס, וְעַל יָדֵי שֶׁהִרְבִּיתִי בְּדַעַת הִרְבִּיתִי בְּיִסּוּרִין; הִרִי שֶׁלֶךְ לְפָנָיִךְ אִם אָדָם חוֹשֵׁב הוּא חֲכָם וְכִי דַעַת, וּמוֹשֵׁף אֶת הַזְּמַן וְכוּ', עַל יָדֵי זֶה לְבַסּוֹף מִתְּפּוֹצֵץ הַכֹּל וְכוּ', וְנַעֲשֶׂה בֵּינֵיהֶם רִיב וְכַעַס וּנְפָרְדִים, וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי הַבְּחֹר אוֹ הַבְּחֹרָה שְׁמוּצָאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וַיֵּשׁ בֵּינֵיהֶם מְשִׁיכָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, שֶׁכִּבֵּר יָרְאוּ לְסַגֵּר אֶת הַכֹּל, וְהַכֹּלל הַזֶּה טוֹב לְכָל אֶחָד וְאַחַת, אֲשָׁרֵי מִי שִׁיִּצִּית וַיִּקְיַם אֶת כָּל זֶה, וְאִזּוּ יִהְיֶה לָהֶם חַיִּים מְאֻשְׂרִים מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּה בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְטִים כ"ה שְׁבַט הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דוֹד הַמְּלֶךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים קמ"ה) "צַדִּיק הָיוּ"ה בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו", אֲנַחְנוּ לֹא מְבִינִים אֶת דְּרָכֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְכַתִּיב (דְּבָרִים ל"ב) "הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ כִּי כָּל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֲמוּנָה וְאִין עוֹל צַדִּיק וַיֵּשֶׁר הוּא", וְלִכֵּן אֲסוּר לְהִרְהֵר אַחַר הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כִּי מָה

אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מָה עָשִׂינוּ בַּגְּלוּל הַקּוֹדֵם וְכוּ', וּמָה אֲנַחְנוּ מִתְפַּטְּרִים עַל יְדֵי הַצָּרָה הַזֹּאת וְכוּ'.

הַעֲקָר מִה שְׁאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְזַכֵּר מִה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ה.) כֹּל שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָפֵץ בּוֹ מְדַכָּאוֹ בִּיסוּרֵינּוּ, וְאִם קִבְּלָם יִרְאֶה זֶרַע יֵאָרִיךְ יָמִים, צְרִיכִים לִסְבֹּל וְלִשְׁתַּקֵּי וְכוּ', וְלִסְבֹּל וְלִשְׁתַּקֵּי וְכוּ', כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ס"ב.) קִבְּלָה דִּיסוּרָא שְׁתִּיקוּתָא, עֲצָה לְקַבֵּל אֶת הַיִּסּוּרִים רַק לִשְׁתַּקֵּי, וְלֹא לְהִתְלוֹנֵן חֵס וְשְׁלוֹם עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי מָה אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים וּמְבִינִים וְכוּ', לְמָה זֶה בָּא עָלֵינוּ צָרָה כְּזוֹ, צְרִיכִים רַק לְזַכֵּר מִה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא כִּי תַצֵּא) צְרִיךְ הָאָדָם לְהִחְזִיק טוֹבָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזִמְנֵי שֶׁהַיִּסּוּרֵינּוּ בָּאִין עָלָיו, לְמָה, מִפְּנֵי שֶׁהַיִּסּוּרֵינּוּ מוֹשִׁיכִין אֶת הָאָדָם לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כְּשֶׁאָדָם שׁבוּר לְגַמְרֵי, אִזּוֹ הוּא פּוֹנֵה רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) אֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁנִּגְעוּ בּוֹ יִסּוּרֵינּוּ וְכִבֵּשׁ רַחֲמֵי וְלֹא קָרָא תִּגְרוּ; הַיִּסּוּרִים הָאֵלֶּה אֵי אֲפָשֶׁר לְהִסְבִּיר לְשׁוֹם בֶּן אָדָם שֶׁלֹּא עֵבֶר אֶת זֶה וְכוּ', עַד פְּדֵי כֶּךָ שְׁאָמַר הַחֲזוֹן אִישׁ זִי"ע, מִי שֵׁישׁ לוֹ בְּבִיתוֹ בֶּן אוֹ בַת עִם מַחְלַת נֶפֶשׁ וְכוּ', אוֹ תִסְמַנְתָּ דְאִוֵּן וְכוּ', רְאוּי לְקוֹם לְפָנָיו כְּמוֹ שְׁקָמִים לְפָנָי אִישׁ מְבַגֵּר אוֹ לְתַלְמִיד חֲכָם, כִּי הַצֵּעַר וְהַיִּסּוּרִים וְהַמְרִירוֹת שֶׁעוֹבְרִים הַהוֹרִים עִם יְלָדִים כְּאֵלֶּה, זֶה בְּלִתִּי אֲפָשֶׁרִי לְהִסְבִּיר בְּשֶׁכֶל אֲנוּשֵׁי, זֶה הַצֵּעַר הַכִּי גְדוֹל שָׂרָק יְכוֹל לְהִיּוֹת, שֶׁלֹּא יְכוֹלִים לְרַפְּאוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אִתָּהּ וְאִשְׁתָּךְ מְכַרְחִים לְהִתְחַזֵּק בְּהִתְחַזְּקוֹת עֲצוּמָה, וְאִף שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף יֵשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שְׁאָדָם לֹא יוֹדֵעַ עַל מָה זֶה בָּא לוֹ, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (מְכִילְתָא יִתְרוֹ) הַיִּסּוּרֵינּוּ מְרַצִּים יוֹתֵר מִן הַקְּרֻבָּנוֹת, שֶׁהַקְּרֻבָּנוֹת בְּמִמּוֹן וְהַיִּסּוּרֵינּוּ בְּגוֹן; וְאָמְרוּ (סְפָרִי וְאַתְחַנּוּן) יְהֵא אָדָם שְׂמֵחַ בִּיסוּרֵינּוּ יוֹתֵר מִן הַטוֹבָה, שְׁאֵלוֹ אָדָם בְּטוֹבָה אֵין נִמְחַל לוֹ עוֹוֹן שְׁבִידוֹ, וּבִיִּסּוּרֵינּוּ נִמְחַל לוֹ; בְּדָאֵי מִי שֵׁישׁ לוֹ חוֹלָה כְּזֶה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, אֶת פָּנָי הַגִּיהֵנָם הוּא כְּבָר לֹא יִרְאֶה, כִּי יֵשׁ לוֹ אֶת הַגִּיהֵנָם בְּזֶה הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְּן, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (וִלְקוּט אִיּוֹב רַמְזוֹ תַתְק"ח) אִיּוֹב אֵלּוּלָא לֹא קָרָא תִּגְרוּ כְּשֶׁבָאוּ עָלָיו יִסּוּרֵינּוּ, כְּשֶׁשׁ שְׁאוּמְרִים עִכְשָׁו אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, כֶּךָ הָיוּ אוֹמְרִים אֱלֹהֵי אִיּוֹב וְכוּ', אֲבָל אִיּוֹב לֹא יָכַל לַעֲצֹר אֶת עֲצָמוֹ, וְהַצָּרָה מְרַב יִסּוּרָיו לְדַבֵּר כְּלָפֵי מַעֲלָה וְכוּ' וְכוּ', רוֹאִים מְזֶה שְׁגָם עַל אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב עֲבָרוּ יִסּוּרִים מְרִים וְקָשִׁים מְאֹד,

וְעַקֵּר מֵעֲלֵתָם שְׁלֵא קָרְאוּ תִגְרַר כְּלִפֵּי מַעֲלָה, אֲלֵא סָבְלוּ אֶת יִסּוּרֵיהֶם בְּדַמְמָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ד סִימָן ה') אֵינן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִיַּחַד שְׁמוֹ עַל בְּרִיָּה כִּשְׁהוּא חַי אֲלֵא עַל בְּעֲלֵי יִסּוּרָיו.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ חֲזוּק וְאַמִּץ מְאֹד, וְאַף שְׁזָה מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, כִּי מִי שֶׁנִּפְלַח בְּפֶחַח כְּזֶה וְעוֹבֵר עָלָיו מִשְׁבָּרִים כְּאֵלוֹ, שְׁזָה יוֹתֵר גְּרוּעַ מִכָּל הַצְּרוּת שֶׁבְּעוֹלָם, עָלָיו לְהִתְחַזֵּק בְּיִתֵּר שְׂאת בְּיִתֵּר עֵז, וְאַף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזָה קָל לוֹמֵר מֵאֲשֶׁר לְקִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כָּל מִי שֶׁעוֹבֵר עָלָיו צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכֹאֲבוּם בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, עָלָיו לְהִרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל הַנְּסִים וְעַל הַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְרַחֵב לְבוֹ לְבַקֵּשׁ הַלְּאָה שִׁיְהִיָּה לוֹ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, כִּי זֶה גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל שִׁיְכוּל לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וְאִינוּ קוֹרֵא תִּגְרַר עָלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמִתְחַזֵּק עִם כָּל הַכַּחוֹת, וּמִי שְׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֵאמֵר לְצְרוּתֵיכֶם דִּי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲתַתְּמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ה שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צְרִיךְ שֶׁתִּדְעַ שֶׁהַחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה שֶׁל הוֹצָאָת זֶרַע לְבִטְלָה, מְטַמֵּם אֶת הַמֶּחַ וּמַעְקֵם אֶת הַלֵּב, וּמְכַנֵּס בְּאֲדָם קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עָלָיו יִתְבָּרֵךְ וְכוּ' כִּי כָּל הַמְּחֻשְׁבוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת שֶׁנִּכְנָס בְּאֲדָם, זֶה רַק עַל יְדֵי שֶׁנִּכְשְׁלִים בַּחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה, מְלַבֵּד זֹאת מִה שְׁאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נִדָּה י"ג). אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן כָּל הַמוֹצִיא שְׁכַבְתָּ זֶרַע לְבִטְלָה חִיָּב מִיתָה; וְאָמְרוּ (שֵׁם) רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי אָמִי אָמְרִי כְּאֵלוֹ שׁוֹפֵךְ דָּמִים שֶׁנִּאָּמַר (יִשְׁעִיָּה נ"ד ה') "הַנְּחַמִּים בְּאֵלִים תַּחַת כָּל עֵץ רַעְנָן שֶׁחֲטִי הַיְלָדִים בְּנַחֲלִים תַּחַת סַעְפֵי הַסְּלָעִים" אֵל

תקרי שוחטי אלא סוחטי; כי מכל טפה וטפה יכולים להולד ולד, וכשסוחט את זרעו לבטלה הוא שוחט את ילדיו, והעיון הזה מטמטם את המוח והדעת, ומכניס את האדם בחלישות הדעת וביאוש גדול כאלו הקדוש ברוך הוא שונא אותו, ולא צריך אותו וכו' וכו'.

ובאמת למה כל כך חמור החטא הזה? כי מכל טפת זרע יכול להולד ולד, כשאדם מוציא את זרעו לבטלה, על ידי זה הוא הורג את הולד וכו', ואם אחד הורג בן אדם, הרי הוא רוצח, ואם הורג שתי בני אדם, הוא רוצח שברוצחים וכו', וכן ככל שאדם הורג יותר אנשים, הוא ארכי רוצח, ומכל שכן כשאדם הורג את בנו או את בתו, זה רוצח משגע וכו', והנה מוכא בספרים שאם יסתכלו בטפת זרע, יראו שמתנענע ולד שלם, ראש גופה ידיים ורגלים וכו', ולכן כשאדם מוציא זרע לבטלה, הרי הוא הורג ולד, ומכל שכן כשמוציא זרעו לבטלה כמה וכמה פעמים, הרי הוא רוצח וכו', ולכן החמירו על זה חכמינו הקדושים יותר מהכל, מלבד שהחטא הזה מכניס באדם שיהיה תמיד ממרמר ומדכא, ולכן שלח לנו הקדוש ברוך הוא את רבנו ז"ל לדור הזה, כדי להציל את כל אלו הנשמות הנפולות והפגומות, ולהוציא אותם מהשאול תחתית ומתחתיו, ולכן עצתך שתחזר בתשובה שלמה, ותתקרב אל רבנו ז"ל על ידי למוד ספריו הקדושים, שאין למעלה מזה, כי רבנו ז"ל מכניס באדם תקנה לחיות וכו', ונותן עצות איך לצאת מזה, הנה טוב מאד שתשיג את הספר הנפלא "קדשת ישראל" המדבר מהחטא הזה, ועצות איך לצאת מזה, וכן ספר "אוצר הקדשה" שגם כן מלא עצות איך לצאת מהחטא המגנה הזה, כי מי שנפל בחטא הזה, קשה לו מאד מאד לצאת מזה, כי זה מטמטם לו את כל השכל והדעת, עד שנעשה אמלל לגמרי, ולכן תעשה כל מה שביקלתך לקבל על עצמך קבלה חזקה שזהו זה, אתה לא חוטא יותר בחטא המגנה הזה שאתה הורס את הבריאות שלך וכו' וכו', כי מוכא (שלחן ערוך אבן העזר סימן כ"ג) אסור להוציא שכבת זרע לבטלה ועון זה חמור מכל עברות שבתורה וכו', אלו שמנאפים ביד ומוציאים שכבת זרע, לא די להם שאסור גדול הוא, אלא שהעושה זה בנדוי הוא יושב, ועליהם נאמר (ישעיה א' ט"ו) "ידיכם דמים מלאו" וכאלו הרג הנפש; ולכן אתה צריך לקחת את עצמך בידך, ולהפסיק עם הזבל והזהמא הזו שהורס לך את החיים שלך.

תעשה כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה עצומה, כי החטא המגנה הזה מביא את האדם לידי עצבות ועצלות ומרירות ודכאון פנימי, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קס"ט) שמי שתמיד שמח, הקדוש ברוך הוא בעצמו שומר אותו שלא יבוא לידי פגם הכרית, כי אתה צריך לדעת מי שנכשל בחטא המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה, הוא תמיד עצוב ומבהל ומבלבל ומר לו החיים וכו', ורק רוצה למות וכו', זה מושך אותו תמיד לישן, כי הוא מיאש מהחיים שלו, וככל שהוא יותר עצוב, כך הוא נופל יותר ויותר בהחטא המגנה הזה, עד שנכנס בתוך עצמו ולא רוצה לדבר עם הזולת וכו', והוא תמיד עצבני וכעסן גדול מאד וכו', ולכן תעבד הרבה על נקדת השמחה, שזה התקון לחטא הזה, ורבנו ז"ל גלה לנו את ה"תקון הכללי", שהוא תקון לכל העברות שבעולם, ולכן תרגיל את עצמך לומר בכל יום את ה"תקון הכללי", שהם העשרה מזמורי תהלים המפרסמים, ומי יתן שתזכה לנסע אצל ציון רבנו ז"ל בעיר אומן, על כל פנים אפלו פעם אחת בחייה, ושם תקונך הנצחי.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתזכה למצא את בת זוגך, ותנצל מהחטא הזה, ותתחיל דף חדש בחייה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתמו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים כ"ה שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

עקר הצלחת האדם בזה העולם, כשהוא תמיד שמח, וכמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, אבל אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שזה העבודה הכי קשה לאדם להגיע אל שמחה, ולכן צריכים להכריח את עצמו בכל הכחות

להיות בשמחה תמיד, ולשמח את אשתו, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו) אשה בעלה משמחה; וכששניהם יהיו בשמחה אזי ההצלחה תאיר להם את הפנים, וזכור תזכר שאצלו יתברך שרוי רק שמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז) "עז וחדוה במקומו", ולכן בזה אדם יכול להבחן אם הוא נמצא כבר בהקדשה, או להפך, אם הוא תמיד שש ושמח ומחיה את עצמו עם כל נקדה ונקדה טובה שיש לו מנקודת יהדותו, אזי סימן שהוא נמצא בצד הקדשה, ובאמת יש בכל בר ישראל נקודות טובות כמאמרם ז"ל (ברכות ג"ה) על הפסוק (שיר השירים ד) "כפלח הרמון רקתך" מאי רקתך, אפלו ריקנין שבך מלאים מצוות כרמון ולכן אני מיעץ לך, אם אתה רוצה להצליח בחייך תשתדל תמיד מאד מאד להיות רק בשמחה, ואפלו שיגיע לך מצבים בלתי נעימים עם כל זאת תהיה בשמחה, כי השמחה תמידית שיש לאדם היא המנצחת ומעלת ומגביה את האדם עד רום המעלות, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות עצבות סימן כ) מי שאין לו עצבות והוא תמיד בשמחה בודאי יתנשא.

ועל כן אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, כי הס"מ עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדפאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד פפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מוכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ה שָׁבֵט הַתְּשַׁע"ג

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַמְאָמֵר הַזֶּה מוֹפִיעַ בַּמְדָּרֵשׁ (שְׁמוֹת רַבָּה כ"ו ב') "וַיָּבֵא עֲמֶלֶק", מֵה כְּתִיב שֵׁם (שְׁמוֹת י"ז) "הַיֵּשׁ הַיְיִ"ה בְּקִרְבָּנוּ אִם אֵינְךָ" וַיָּבֵא עֲמֶלֶק, וְכִי מֵה עֲנִין זֶה אֶצֶל זֶה, מְשָׁל לְתִינוּק שְׁהִיָּה רוֹכֵב עַל כְּתֵפוֹ שֶׁל אָבִיו, וְרָאָה חִבְרוֹ שֶׁל אָבִיו, אָמַר לוֹ רְאִיתָ אֶת אָבִי? אָמַר לוֹ אָבִיו אֲתָה רוֹכֵב עַל כְּתֵפִי וְאֲתָה שׂוֹאֵל עָלַי, הַרִינִי מְשִׁלִּיכְךָ וַיָּבֵא הַשּׁוֹנֵא וַיִּשְׁלַט בָּךְ, כִּף אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל אֲנִי נִשְׂאָתִי אֲתָכֶם עַל עֲנְנֵי כְבוֹד, וְאֲתָם אוֹמְרִים הַיֵּשׁ הַיְיִ"ה בְּקִרְבָּנוּ, לְפִיכָךְ יָבֵא הַשּׁוֹנֵא וַיִּשְׁלַט בְּכֶם הוּי וַיָּבֵא עֲמֶלֶק, עֵינַי שָׁם. זֶה לְמוֹד עֲמַק עֲמַק מִי מִצְאָנוּ, שֶׁמְלַמֵּד אוֹתָנוּ אֵיךְ אָדָם צָרִיךְ לְהִכִּיר בְּטוֹב כָּל יוֹם כָּל שְׁעָה כָּל רֵגַע, עַל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים הַגְּמוּרִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה עִמּוֹ, וְאָדָם צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ כָּל כְּלוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכִפִּי שְׂאָדָם מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגִמְרֵי אֵל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כֵּן יִמְשֵׁךְ עָלָיו הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרֻטִי פְרֻטִית, וַיִּשְׁפַּע עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהִצְלָחָה, אֲבָל תִּכְפֹּר וּמִיָּד שְׂאָדָם שׂוֹכַח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אִזּוּ מוֹשֵׁךְ עַל עֲצָמוֹ הַסְּתֵרָה בְּתוֹךְ הַסְּתֵרָה וְכוּ', וּמִתְחִיל לְעִבֹר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבָה, כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמִכְאוּבִים וְכוּ', וְאַחַר כֵּף יֵשׁ לוֹ טְעָנוֹת כְּבִיכּוֹל נִגְדוּ יִתְבָּרֵךְ, וּכְמוֹ שְׂאָמֵר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (מְשַׁלֵּי י"ט ג') "אוֹלֵת אָדָם תְּסַלֵּף דְרָכּוֹ וְעַל הַיְיִ"ה יִזְעַף לְבוֹ", כְּאוֹמֵר אֲתָה יְכוֹל לְהַסְתֵּדֵר בְּלַעֲדֵי וְכוּ', בֵּא נִרְאָה אֵיךְ שֶׁתִּתְמוּדֵד עִם הַכֶּלֶב וְכוּ', הֵינּוּ שְׁזָה מְשָׁל לְאָדָם כְּמוֹ אָבִא שְׁמוּסֵר אֶת כָּל כְּלוּ בְשִׁבִיל בְּנוֹ, וְנוֹתֵן לוֹ מִכָּל טוֹב, וְהֵבֵן מִתְנַכֵּר לְאָבִיו וְכוּ', אֲזִי הָאָבִא מוֹרִיד אוֹתוֹ מֵעַל כְּתֵפֵיו וְאוֹמֵר לוֹ בֵּא נִרְאָה אֵיךְ שֶׁתִּתְמוּדֵד עִם הַכֶּלֶב שְׂבֵא לְנִשְׁךְ אוֹתָךְ.

פֶּה לֹא מְדַבְּרִים מִהַתְעַלְלוֹת עִם הַיְלָדִים, אֲלֵא זֶה מוֹסֵר הַשֶּׁכֶל, כְּמוֹ כְּשֶׁהֵבֵן מְזוֹלֵל בְּאָבִיו שְׁמוּסֵר אֶת כָּל כְּלוּ בְשִׁבִיל בְּנוֹ, וּלְכִסּוֹף בּוֹעֵט בּוֹ, וְאֵינּוּ מִכִּיר טוֹבָה, אֲזִי הָאָבִא מוֹרִיד אוֹתוֹ מִהַכְּתָפִים וְאוֹמֵר לוֹ בֵּא נִרְאָה אֵיךְ שֶׁתִּתְמוּדֵד לְבַד בְּלֵי הָאָבִא, וְכַמוֹכֵן שְׂבֵא הַכֶּלֶב וְנוֹשֵׁךְ אוֹתוֹ וְכוּ', כְּבִיכּוֹל

כמו כן הקדוש ברוך הוא, רק משפיע לנו טוב בכל יום בכל שעה ובכל רגע, ואם אנחנו נותנים לו תודה, אזי הוא מוסיף וממשיך להשפיע לנו טובה על גבי טובה וכו', והרגע שאנחנו מכחישים בהשגחתו הפרטית, אזי הוא אומר בואו נראה איך שתסדרו לכה, ומעלים ומסתיר את עצמו מעיני הבריות, ואז מתחיל לעבר על בני אדם מה שעובר וכו' וכו'.

הכלל שאדם צריך למסר את כל כּלוּ רק אליו יתברך, ולבטל את עצמו לגמרי באין סוף ברוך הוא, ואז יורד ממנו כל העלמות וההסתרות, ומתגלה אליו מלך הכבוד בעצמו.

וואגב אם כבר מדברים מהתעללות בילדים שקורה היום וכו', זה בא פשוט מאנשים חסרי דעת וכו', כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (ספר המדות אות בנים סימן ק"ז) הבנים שוטים, כשאביהם כעסן; כי כשהאבא כעסן והבן שואל אותו משהו וכו', והאבא צורח וצועק עליו כמטרף וכו', אזי הבן נשאר שוטה וכו', אבא צריך להוריד את עצמו אל ילדיו, ולספר להם ספורי צדיקים, וכן להתעניין בכל מה שעובר עליהם, שזה מעקר החנוּף, וככל שאדם מוריד את עצמו לילדיו, ומתעניין בענייניהם הפרטיים, ואף שזה נראה שטותי וכו', עם כל זאת לוקחים את דברי הילד במלא הרצינות וכו', אזי הילד מרגיש שיש לו כתר על מי להשים את ראשו וכו', וזה בונה לו את הבטחון עצמי, וכך גדל בריא בנפשו ובשכלו, וזה יסוד היסודות של החנוּף, ואמר מוהרנ"ת ז"ל "אצלי חנוּף ילדי, עבודה יותר גדולה מקימת חצות שלי", והפלה אם רוצים שילדים יגדלו מצלחים, מכרחים להשקיע בהם, אבל רק בדרכי נעם ובאהבה, וידוע שרבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לא להפנות את הילדים וכו', ולצערנו הרב היום יש אנשים מטרפים וכו', חסרי דעת וכו', שבמקום למסר את עצמם עבור ילדיהם וכו', הם מתעללים בהם מלולית ופיזית וכו', ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות בנים סימן צ"ו) מי שאין לו רחמנות על בניו, בידוע שאין לו חלק בשכל דקדשה; וזה מוסר השכל איך שצריכים למסר את כל כּלוּ בשביל ילדיו, לא כמו שנוהג היום שלא מתעניינים בהילדים וכו', ולכן הם גדלים ילדי פרא וכו', לוקחי סמים וכו', מסתבכים עם החק וכו', ואחר כך יש לההורים טענות על ילדיהם וכו', בשעה שאת האצבע האשמה הם

צָרִיכִים לְכוֹן עַל עֲצָמָם וְכוּ', אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְחַנּוּךְ אֶת יְלָדָיו עַל פִּי דַרְךְ הַתּוֹרָה וְהִירָאָה, וְאִזּוֹ יִזְכֶּה לְרוֹת רַב נַחַת דַּקְדְּשָׁה מֵהֶם].

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ה שְׁבַט הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲתָה יוֹדֵעַ שְׁבָגִיל כְּזֶה כָּבֵר מְאֹד מְאֹד קִשָּׁה לְהִבְיֵא יְלָדִים, עִם כָּל זֹאת עַל יְדֵי טְפוּלִים שֵׁישׁ הַיּוֹם, יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ, וְכַמוֹכֵן שְׁצָרִיכִים הַרְבֵּה תְּפִלוֹת לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי מֵה שֶׁתְּפַלֶּה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְרַבְּנּוֹ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ז') אָמוּנָה תְּפַלֶּה וְנִסִּים תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּתְחַזֵּק בְּאָמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהַכֹּל תְּלוּי רַק בִּידּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן תִּתְפַּלֵּל כָּל יוֹם עַל זֶה, וְאִזּוֹ תִרְאֶה נִסִּים נְגִלִים שֵׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ה שְׁבַט הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲתָ צָרִיכָה לְהִיּוֹת שְׁמִחָה וְעַלִּיזָה עַל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה

עמך הקדוש ברוך הוא, שזכית לחזור בתשובה, שזה מאד מאד חשוב בשמים, כמאמרם ז"ל (פרכות ל"ה) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד; וכן זכית לבעל צדיק ושתי בנות מקסימות, וזה צריך לשמח אותך מאד מאד, ולשכח את העבר לגמרי.

תאמיני לי שכל אחד ואחד יכול לספר ספורים רבים ממה שעבר עליי בחייו וכו', ועקר השלמות הוא רק להסתכל קדימה, ולהשתדל מאד מאד לשמח על ההווה ועל העתיד, וזה הצלחת האדם, שאף פעם לא מסתכל אחרנית.

אני לא נכנס עכשו בפרטים למה את צריכה לעבד? כי תהלה לאל יש לך שתי בנות קטנות, והשלישי בדרך, שזה בעצמו לוקח רב היום לטפל בהם וכו', עם כל זאת אסור לך להשבר משום דבר, למה את לא מוצאת עבודה, עם שלש ילדים קטנים כבר הגיע הזמן שהאשה תשאר בבית ותהיה עקרת הבית, בשלב זה הבעל צריך להיות עקר המפרנס, שרבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על דבר זה, ואמר (חיי מוהר"ן סימן תק"א) שחפץ מאד שיהיה לנו פרנסה, אף על פי שבטחון גם כן טוב מאד, אף על פי כן טוב מאד כשזוכין שיש לו מעמד פרנסה, כי במקום עבודת הבטחון במקום זה יעשה עבודה אחרת, כלומר כי אם לא יהיה לו מעמד פרנסה ויהיה לו בלבול הדעת מהפרנסה, ויצטרך בכל פעם לחזק עצמו במדת הבטחון, במקום זה יעסק בעבודה אחרת והתחזקות אחר בשאר עניני עבודת השם; ואמרו חכמינו הקדושים (אבות פרק ב') יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משכחת עון. וכל תורה שאין עמה מלאכה, סופה בטלה וגוררת עון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ה שֶׁבֶט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁזוֹכָה לְבוֹא בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, אֲשֶׁר
בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (חַיֵּי מוֹהַר"ן סִימָן ת"ה) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוּל, וְהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׁאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירוּשָׁה מְאֹבֹת, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי זֹאת
בְּמִתְנָה, שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵיֵא אַתֶּם כָּלְכֶם, בּוֹדָאֵי תְלוּיִין
בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֵא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי; וְאָמַר
רַבְּנוּ ז"ל לְעֵנִין רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ (חַיֵּי מוֹהַר"ן סִימָן ת"ו) שְׁיִכּוֹלִין אֲז אַנְשִׁים לְקַבֵּל
תְּקוּנִים מֵה שֶׁבְּכָל הַשָּׁנָה לֹא הָיָה בְּאֶפְשָׁר שְׁיִהְיָה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אֶפֶן, אִף
עַל פִּי כֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִין אֶפְלוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אִף עַל פִּי שֶׁבְּכָל הַשָּׁנָה
אֶפְלוּ הוּא בְּעֵצְמוּ ז"ל לֹא הָיָה יְכוּל לְתַקְּנֵם, אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכוּלִים
לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְקוּנִים מֵה שֶׁבְּכָל
הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינּוּ יְכוּל לְעַשׂוֹת.

בְּעֵנִין אֲמִירַת "תְּקוּן הַכְּלָלִי" עַל יַד הַצִּיּוֹן הַקְּדוּשׁ, לֹא אֲכַפֵּת אִיפֵּה
שָׂרָק עוֹמְדִים סְמוּךְ וְנִרְאָה לְהַצִּיּוֹן הַקְּדוּשׁ, זֶה גַּם כֵּן נִקְרָא שֶׁהוּא נִמְצָא
אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ כְּשֶׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים שְׁבָאִים רַבָּבוֹת רַבָּבוֹת יְהוּדִים
כֵּן יִרְבוּ, בּוֹדָאֵי לֹא כָּל אַחַד יְכוּל לְעַמֵּד עַל יַד הַצִּיּוֹן מִמֶּשׁ, צְרִיכִים לְדַעַת
שְׁרוּחוֹ שֶׁל הַצְּדִיק חוֹפֵף שָׁם, כְּמוֹכָא בַּזְהַר (אַחֲרֵי ע"א): תְּנִינֵן צְדִיקָא אִף עַל
גַּב דְּאַתְפֹּטֵר מֵהָאֵי עֲלָמָא, לֹא אֲסַתְּלַק וְלֹא אֲתַאבִּיד מִכְּלֵהוּ עֲלָמִין, דְּהָא
בְּכֵלְהוּ עֲלָמִין אֲשֶׁתְּפַח תִּיר מַחֲיִיו, דְּבַחֲיִיוֹ אֲשֶׁתְּכַח בְּהָאֵי עֲלָמָא בְּלַחֲדוּדִי,
וּלְכַתֵּר אֲשֶׁתְּפַח בְּתֵלַת עֲלָמִין וְזָמִין לְגַבִּיָּהוּ, דְּכַתִּיב (שִׁיר הַשִּׁירִים א' ג') "עֲלָמוֹת
אֶהְבּוּךָ" אֵל תְּקָרִי עֲלָמוֹת אֲלֵא עוֹלָמוֹת, זְכָאָה חוֹלְקָהוּן; הֵינּוּ כִּי בַחֲיִים חִיוֹתוֹ
הוּא מְלַבֵּשׁ בְּגוּף גִּשְׁמִי, וּבְגוּף גִּשְׁמִי צְרִיךְ לְהִיּוֹת בְּמִקּוּם אַחַד, כִּי אִם הוּא פֵּה
הוּא לֹא שְׂמָה וְכו', אֲבָל כְּשֶׁמּוֹרִיד אֶת גּוּפוֹ הַגִּשְׁמִי, אֲזִי נִמְצָא בְּכָל מִקּוּם
יּוֹתֵר מִבַּחֲיִיו, כִּי נִפְשׁוּ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ מִתְּחַבְּרִים יַחַד, וְהוּא נִמְצָא בְּשִׁלְשׁ

עולמות יותר מבחינו, ולכן צריכים לבוא אל ציון רבנו ז"ל בראש השנה, ולהסתופף בהקבוץ הקדוש שלנו, ואיפה שרק עומדים יכולים להגיד את ה"תקון הכללי", וכן ודוי דברים לפני הצדיק וכו' וכו'.

[בעניני וכו', תאמין לי שרבות בשנים ישבתי ברחוק מקום וכו', ולא דחקתי את עצמי כלל, אלא במקומי ישבתי שם ואמרתי את ה"תקון הכללי" וכו' וכו', רק בשנים האחרונות עושים ממני עסק ודוחפים אנשים כדי שאגיע סמוך לציון רבנו ז"ל וכו', אבל אין זה לפי רוחי, כי אני לא רוצה לדחוק את אף אחד וכו', ומהאי טעמא בל"ג בעמר במירון אני עומד בחוץ נגד המערה, כי רק פעם אחת נכנסתי, והגבאים והשמשים הפילו אנשים על ימין ועל שמאל כדי שאוכל להגיע אל מצבת הקבר וכו', ומאז החלטתי שאין זה מצוה לדחף אנשים וכו', הרי שלך לפניך איפה שרק נמצאים סמוך ונראה אל ציון הצדיק, זה נקרא שהוא אצל קבר הצדיק].

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתנא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים כ"ה שבט התשע"ג

שלוש וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

נטילת ידים שחרית מקפידים לטל להילדים אפלו הכי קטנטנים, כי זה מעביר הרוח רעה, וזה דבר גדול מאד להרגיל את הילדים מגיל הכי צעיר. ידוע שאמו של רבנו ז"ל פייגא ע"ה בעת עבודה עם רבנו ז"ל, סרָגָה לו כפה, ותכף ומיד כשיצא לאויר העולם בעת הולדה עם כל הכאבים וכו', דאגה תכף ומיד שישלו לו את ידיו, וכן להלביש לו את הכפה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֶתְנַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ה שֶׁבֶט הַתּוֹשֵׁב"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חֵן עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאֲתָם מִתְפַּלְלִים עֲבוּר רְפוּאַתִּי.

לְדַעֲתִי כָּל הַבְּעֵיָה בְּבֵית שְׁלֹכֶם שֶׁחִסַּר הַשְּׂמֻחָה, הַבֵּית זֶה דוּד שֶׁל מִתַּח
וְכוּ', צְרִיכִים לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל מֵדַת הַסְּבָלָנוֹת, שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר טוֹבָה מְזוֹ,
וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קנ"ה) שְׁלֹזְכוֹת לְמֵדַת אַרְיִכוֹת אֲפִים
שֶׁהִיא סְבָלָנוֹת, זֶה זּוֹכִים עַל יְדֵי תִקְוָה הָאֲמוּנָה, כִּי כְּשֶׁאֲדָם מִחֲדִיר בְּעֶצְמוֹ
אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, אֲזִי אֵין עוֹד דָּבָר
שֶׁמְרַגֵּיעַ אֶת הָאָדָם יוֹתֵר מִהָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזוֹכֶה לְרְפוּאַה, כְּמוֹ
שְׂאֲמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ה') שֶׁיֵּשׁ סוֹבְלֵי חֲלָאִים שֶׁעַקֵּר הַסְּבָל
שְׁלֵהֶם מֵהַ שְׁסוֹבְלִים, זֶה מִחֲמַת חֶסְרוֹן אֲמוּנָה, וּבִפְרָט אֵלוֹ שְׁסוֹבְלִים עַל
מִתַּח עֲצָבִים וְכוּ', זֶה רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן אֲמוּנָה, כִּי הַמֵּאֲמִין הָאֲמִתִּי שְׂמֵאֲמִין
שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וְאֵין בְּלִעְדוֹ נִמְצָא, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל
עוֹלָם, וְהַכֵּל מְשַׁגַּח בְּהַשְׁגָּחַ פְּרֻטִית, הוּא יְכוֹל לְעַבֵּר עַל הַכֵּל.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ תְּתַאֲזְרֵי בְּמֵדַת הַסְּבָלָנוֹת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר
יְפָה מְזוֹ, וְאֲפִלוֹ שְׂזִיחַ בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכָרִי מֵהַ שְׂאֲמַר הַתְּנַא הַקְדוּשׁ
(אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפָנַי צַעֲרָא אֲגֵרָא, וְדַעֲנִי לְךָ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצְרַת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס
וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הִיא מִצְּלַת אֶת חַיֵּי הַנְּשׂוּאִין שְׁלָה וְכוּ', כִּי הַכֵּל תְּלוּי כְּפִי
מֵדַת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהִכָּנֵס בְּכַעַס וְקִנְיָה וְכוּ' וְכוּ', וְהִיא צְרִיכָה לְרֵאוֹת שְׁלֹא
תִּהְיֶה לָּהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בְּעֵלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֶלֶק מִבְּעֵלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב

(בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית, ועל ידי זה יצליחו בחיי נשואיהם, ובפרט את צריכה לדון את בעלה לכף זכות שהוא עובד קשה מאד, רק בשביל להביא פרנסה בבית, ולכן ראוי לכבדו וליקרו מאד.

אם את תקני לעצמך את מדת הסבלנות שזוכים על ידי תקף האמונה בו יתברך, על ידי זה לא תצטרכי להתפרץ על הילדים וכו', לא לצעק ולצרח עליהם וכו', רק להכניס בבית אורה של שמחה, שזה מביא אורה של רגיעה בבית.

בענין טפול רפואי שנקרא ביו אנרגיה אני מוכרח להגיד לך שהמקור לזה הוא מגוי כופר בהשגחה פרטית וכו', תלמידו של פרויד וכו', וזה סך הכל בחינת פסיכותרפיה גופנית וכו', ויש בזה הרבה דמיונות וכו', וכשנכנסים בזה נדמה שמתרפאים וכו', אבל הכל הבל הבלים, עדיף להכניס את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, ולהרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם, שזה נקרא התבודדות, וכל מה שצריכים הוא רק לבקש ממנו יתברך, וזה פותח את כל השרירים של הגוף וכו', והחסימות של עצבי הגוף וכו', ואז לא צריכים שום חכמות חיצוניות, פי על ידי תקף אמונה בו יתברך, ובפרט שמרגילים את עצמו לדבר אליו יתברך, משתחרר עצבי האדם וכו', וזוהי לאמונה ברורה ומזככת בו יתברך, שזה מכניס שמחה באדם, והשמחה הוא רפואה להכל, בין בגשמי ובין ברוחני, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה.

הקדוש ברוך הוא ימשיך ברכה והצלחה בבייתכם, ותזכי לגדל את הילדים באורה של שמחה ורגיעה, ותרוי רב נחת דקדשה מהם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ה שֶׁבֶט הַתּוֹשֵׁעִים

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל זְכוּתְךָ שְׁאַתָּה נּוֹסֵעַ כְּבָר עֲשָׂרָה שָׁנִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (חיי מוהר"ן סימן ת"ג) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהִיָּה פְּלֵא אֲצִלִּי מֵאַחַר שֶׁהַמְקַרְבִּים שְׁלִי מֵאֲמִינִים לִי וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלַי שִׁיְהִיו כְּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדָר, כִּי כָּל עֲנִיָּן שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוֹז שְׁכָל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרְבֵּי אֵלָיו יִהְיֶה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלוֹ לֹא יַחֲסֹר אִישׁ וּמִי שֶׁזּוֹכָה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לוֹ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (נְחֻמִּיהָ ח') "אֲכָלוּ מִשְׁמָנִים וּשְׁתוּ מִמֵּתֻקִּים... כִּי חֲדוֹת הַיּוֹי"ה הִיא מְעֻזָּם" וְזֶה נֹאמֵר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה; וְאָמַר (חיי מוהר"ן סימן ת"ה) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹדֵעַ שְׁאֵין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֻבּוֹתִי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נִתֵּן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵינֵי אֲתָם כְּלָכֶם, בּוֹדָאֵי תְלוּיִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֵא אֲפֹלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּיֵי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי; וּבְזֶה רְאוּי לְךָ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד.

אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת כִּי הֵיעוֹד שֶׁל בֵּר יִשְׂרָאֵל בְּזֶה הָעוֹלָם, הוּא רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִהְכִירוֹ יִתְבָּרֵךְ מִכָּל פֶּרֶט מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, כְּמוֹכָא (זֶהוּ בֵּא מ"ב) תְּכִלִּית הַבְּרִיאָה הֵיְתָה בְּגִינַת דִּישְׁתַּמוּדְעִין לִיָּה, לְהַכִּיר אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ מִכָּל פְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, וְזֶה מְכַנֵּס שְׂמִחָה בְּאָדָם, כִּי אֵין עוֹד שְׂמִחָה כְּמוֹ הַפֶּרֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, שִׁיּוֹדְעִים שִׁישׁ מְצִיאוֹת בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים הַמְּחִיָּה וּמִהֲנֶה וּמְקִיִּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדָבָר גְּדוֹל דְּבָר קִטָּן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּכְשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַּח, אָזִי הוּא בֵּא אֶל תְּכִלִּיתוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁגְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוהר"ן חֵלֶק א' סִימָן כ"ד) שֶׁשְּׂאֵלוֹ הַסְּבִי דְבִי אֲתוּנָא אֵיפֹה הָאֲמַצְעַע שֶׁל הָעוֹלָם? וְהָרָאָה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה עִם אֲצַבְעוֹ פֹּה, שְּׂאֵלוֹ אוֹתוֹ מִי אוֹמֵר שְׁכַף הוּא? אָמַר לָהֶם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה, תְּבִיאֵוּ

חֲבָלִים וְתַמְדָּדוֹ וְתִרְאָה שְׁאֵנִי צוֹדֵק, וּמַגְלָה רַבְּנוּ ז"ל שֵׁישׁ בְּזֶה סוּד נִפְלָא מְאֹד, כְּשֶׁמִּתְחִיל הַבְּלִבּוּלִים עִם הָאָדָם אֵיפֹה הַמְּקוֹם שֶׁלּוֹ לְהִיּוֹת וְלָגוֹר? אֲזִי הַעֲצָה לְהִגִּיד לוֹ פֹּה, אֵיפֹה שְׁאֵנִי נִמְצָא שָׁם אֲמַצֵּעַ הָעוֹלָם, וְעַם כָּל זֹאת כְּשֶׁהִקְלַפּוֹת וְהַמְשַׁחִיתִים שֶׁבָּרָא מַחֲמַת עֲוֹנוֹתָיו מְבַלְבְּלִים אוֹתוֹ וְשׂוֹאֲלִים מִי אוֹמֵר שְׂאֵתָה צְרִיף לָגוֹר פֹּה, אוֹלֵי אֵתָה צְרִיף לָגוֹר בְּמַקּוֹם אַחֵר? וְאַחֵר כֶּף כְּשִׁילָף לְמַקּוֹם אַחֵר וְכוּ', גַּם שָׁמָּה יִגִּידוּ לוֹ מִי אוֹמֵר שְׂאֵתָה צְרִיף לָגוֹר פֹּה, אוֹלֵי אֵתָה צְרִיף לָגוֹר בְּמַקּוֹם אַחֵר? כִּי כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא בְּפָגַם הַבְּרִית אֲזִי הוּא בּוֹרֵא קְלַפּוֹת וְהַמְשַׁחִיתִים, וְהֵם מְבַלְבְּלִים אֶת דַּעְתּוֹ וּמַעֲקֵמִים אֶת לְבוֹ וְכוּ', בְּקִשְׁיוֹת וּסְפִקוֹת, וְלֹא מוֹצֵא אֶת הַמְּקוֹם שֶׁלּוֹ וְכוּ', וְהוּא תְּמִיד מְלֵא סְפִקוֹת וְכוּ', וְלְבוֹ מְלֵא עֲקֻמוּמִיּוֹת וְכוּ', מֵה רּוֹצִים מִמֶּנִּי מְלַמְעֵלָה וְכוּ', מֵה תִּפְקִידֵי בְּזֶה הָעוֹלָם וְכוּ', אֲבָל אִם אָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְכַנֵּס בְּדַעְתּוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה אֵיפֹה שָׂרַק תְּשִׁים אוֹתוֹ הוּא יִהְיֶה רַק שְׂמַח, כִּי אֵין עוֹד שְׂמַחָה כְּשֶׁמַּחַת הָאֱמוּנָה בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ.

וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שֶׁבִּכְלָתָךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הִסַּמְ עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּף חִזֵּק לְהַפִּילוֹ בַּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנֵּס בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בַּחֲיִנְתּוֹ וְעֵנִינוּ, וְלָכֵן אֵתָה מְכַרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שְׂתַהֲיֶה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"י) מֵה שֶׁבְּנֵי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחֲמַת חֶסְרוֹן יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מֵהַשְּׂמַחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאֵז תּוֹכָה לְגַדְלוֹת הַמַּחֲיִן וּכְבֹּר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דְּבָר.

בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְהִיּוֹת יְהוּדֵי פְּשוּט, קָם בְּבִקְרֵךְ רֵץ לְבֵית הַכְּנֶסֶת וּמֵתַעֲטֵף בְּצִיצִית וּבַתְּפִלִּין, וּמֵתַפְּלֵל שְׁחֲרִית מְלָה בְּמְלָה מֵתוֹךְ הַסְּדוּר, וּמְכוּוֹן פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, וְכֵן אַחֵר הַצְּהָרִים הוּא מְקַפִּיד מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל מְנוּחָה, וְכֵן בְּתַחֲלַת הָעֶרֶב הוּא מְקַפִּיד לְהַתְּפַלֵּל עֲרַבִית, וְהוּא שֵׁשׁ וְשִׁמְחַ שְׂזוּכָה לְחֶלֶק אֶת הַיּוֹם לְשֵׁשׁ חֻלָּקִים, וּבֵינֵן כֶּף הוּא קוֹבֵעַ עֵתִים לְתוֹרָה, קֶצֶת מְקַרָּא, קֶצֶת מְשֻׁנָּה, קֶצֶת גְּמָרָא, קֶצֶת הֶלְכָה וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן עוֹסֵק בְּפִרְנֻסָתוֹ, וּמְבָרֵךְ אֶת

הַבְּרִכּוֹת וְכוּ', וְהוּא רַק בְּשִׁמְחָה, אֲזִי מָה הוּא צָרִיךְ יוֹתֵר מִזֶּה? וְלָמָּה צָרִיכִים לְהִתְבַּלְּבַל בְּכַבּוּלִים וְכוּ'?

הָאָדָם שְׂמֵרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא הֵכִי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּים, כִּי אִיפֹה שָׂרַק לֹא יִלֶּךְ הוּא יִמְצֵא אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וַיְדַבֵּר אִתּוֹ, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רוֹצֶה רַבְּנוּ ז"ל לְהֵבִיא אוֹתָנוּ, וְלִכֵּן הִרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, בְּלִי שׁוּם חֻקְמוֹת וְהִשְׁפָּלוֹת עֲצָמִית וְכוּ', וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן קנ"ד) שֶׁעָקַר מַה שֶּׁהִגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִיַן פְּרָאֶסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהָיָה מְדַבֵּר הֶרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הֶרְבֵּה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הֶרְבֵּה בִּפְשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר אִם הֵייתִי יוֹדֵעַ שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מַה שְּׂאֲנִי עֲתָה, דְּהִינּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הֵייתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מַה שֶּׁעֲשִׂיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוֹמַר שֶׁהָיָה מוֹדְרוֹ כֹּל כֶּף בַּעֲבוּדָתוֹ עַד שֶׁמָּה שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה כְּלָה הָיָה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהָיָה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחַר מַעֲלַת הָעֲבוּדָה שֶׁל פְּרָאֶסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאֶמֶת, וְאָמַר אִי אִי פְּרָאֶסְטִיק. גַּם אָמַר שְׂדִבֵּר עִם כְּמָה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שְׂלֵא הִגִּיעוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִיַן פְּרָאֶסְטִיק, שֶׁעֲסָקוּ בַּעֲבוּדָתָם עֲבוּדַת הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בִּפְשִׁיטוֹת גָּמוּר בְּהִתְבּוֹדָדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ.

לְדַעֲתִי אִם תִּכְנִּס אֶת כָּל הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָךְ, אֲזִי תִהְיֶה הֵכִי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּיךָ, כִּי תִהְלֶה לְאֵל יֵשׁ לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל נִקְדוֹת טוֹבוֹת, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ב) שֶׁאִם מְחַפְּשִׁים וּמְבַקְּשִׁים אֶת הַטוֹב בְּעֲצָמָם, מוֹצֵאִים הֶרְבֵּה טוֹב, וּכְבָר אָמְרוּ חֻקְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת נ"ז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְלַח הָרַמּוֹן רִקְתָּךְ" מֵאִי רִקְתָּךְ. אֲפִלוּ רִיקְנִין שְׂבָךְ מְלֵאִים מְצוּוֹת כְּרַמּוֹן; וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרִכּוֹת פָּרָק ט' הִלְכָה ה') תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מְאִיר אֵינִי לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שְׂאִינוּ עוֹשֶׂה מְאָה מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרָא אֶת שְׁמַע וּמְבָרַךְ לְפָנֶיהָ וְלֹאֲחֵרֶיהָ וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרַךְ לְפָנֶיהָ וְלֹאֲחֵרֶיהָ וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׂמוֹנָה עֶשְׂרֵה וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׂאָר מְצוּוֹת וּמְבָרַךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הָיָה רַבִּי מְאִיר אֹמֵר אֵינִי לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שְׂאִין הַמְצוּוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפִלִּין בְּרֹאשׁוֹ וְתְפִלִּין בְּזֵרוּעוֹ וּמְזוּזָה בְּפֶתָחוֹ מִלָּה בְּבִשְׂרוֹ אַרְבַּע יְצִיצוֹת

בטליתו מקיפין אותו. הוא שְׂדוּד אָמַר (תהלים קי"ט) "שָׁבַע בְּיוֹם הַלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָךָ". וְכֵן הוּא אֹמֵר (תהלים ל"ד) "חֲנֹה מְלֶאכֶּה הַיּוֹי"ה סָבִיב לִירָאִי וַיִּחְלָצֶם"; וְלִכֵּן אֲנִי לֹא יוֹדַע לָמָּה אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל כֶּף מְבֹהֵל וּמְבֹלְבֵל, וְלֹא מוֹצֵא אֶת עֲצָמְךָ וְכוּ' וְכוּ', אַתָּה צָרִיךְ לְשֹׁמֵחַ עַל נַעַם חֲלֻקְךָ עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם חֲלֻקְךָ וְגוֹרְלֶךָ, וְאַתָּה זוֹכֵה כִּבְר לְמַעֲלָה מֵעֶשֶׂר שָׁנִים לְנִסְעֵ אֲצֶל צִיּוֹן רַבּוּנוּ ז"ל, שְׂאִינ עוֹד שִׁמְחָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מְזוּ, וְלִכֵּן לְדַעַתִּי אַתָּה צָרִיךְ הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם עַל מַדַּת הַשִּׁמְחָה, וְתַהֲיֶה רְגִיל בְּתַפְלָה זוּ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים

רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם זַכְּנִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְאַזְכֶּה לְהַרְגִּישׁ אֶת הַשִּׁמְחָה בְּרַמ"ח אֵיבָרֵי וְשִׁס"ה גִּידֵי, עַד שֶׁהַשִּׁמְחָה תִּגִּיעַ לְרַגְלֵי, שְׂאַזְכֶּה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מְרַב שִׁמְחָה עַל גְּדֻלַּת הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁנִּבְרָאתִי מְזֹרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי יְכוּל לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתֶיךָ, אֲנִי רַחֵם עָלַי וְהִרְחַק מִמֶּנִּי אֶת הָעַצְבוֹת וְהָעֲצָלוֹת, וְזַכְּנִי לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אַחֵרִים מִשִּׁמְחָה, וְאַזְכֶּה לְשֹׁמֵחַ אֶת אַחֵרִים, וְעַל יָדֵי זֶה גַם אֲנִי אֲזַכֶּה לְשֹׁמֵחַ, וּבְזָכוֹת הַשִּׁמְחָה אֲזַכֶּה לְהַכְלִיל בְּךָ לְגַמְרִי, עַד שֶׁלֹּא אֶרְאֶה לְפָנַי עֵינֵי רַק אֶת אֲמַתַּת מִצִּיאוֹתָיו יְתִבְרָךְ, אֵיךְ שְׂאַתָּה מַחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְזַכְּנִי לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכְּכַת שְׂאַזְכֶּה לְדַעַת בְּיַדִּיעָה בְּרוּרָה שְׂאַתָּה נִמְצָא וְאֵינ בְּלֻעָדֶיךָ נִמְצָא, וְעַל יָדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְאַזְכֶּה לְהַכְלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן סְלָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאַנִּי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתנוד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ו שְׁבֵט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּחַדִּיר בְּעֶצְמָךְ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַמְאָמִין הָאֲמִתִּי הַחַיִּים שֶׁלוֹ חַיִּים אַחֲרֵים לְגַמְרִי, כִּי כָל מֵה שֶׁקוֹרָה אֹתוֹ, הוּא יוֹדֵעַ לְבִרְחָ אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁאִין עוֹד תַּעֲנוּג יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזוֹ, וְעַל זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מָאד מָאד לְשַׁמַּח שְׂזוּכֵינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁגִּלָּה לָנוּ אֵת הָעֲנָנִין שֶׁל שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, כִּי מֵה הֵיִינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל?

נָא וְנָא אֵל תִּטְעֶה אֵת עֶצְמָךְ, כִּי בְּפִרוּשׁ גִּלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סימן נ"א) אֵת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שֶׁלֹּא יִטְעֶה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעֶה מָאד מָאד, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם יְכוּלִים לְהַטְעוֹת אֵת עֶצְמוֹ מָאד מָאד, כִּי יֵשׁ כָּל מִינֵי בְּעֵלֵי דְמִיוֹנוֹת וְכוּ', שֶׁקוֹרְאִים אֵת עֶצְמָם בְּעֵלֵי מְקַבְּלִים וְכוּ', מְפָרְסְמִים שֶׁל שֶׁקֶר וְכוּ', שֶׁהֵם מוֹלִיכִים אֵת הָאֲנָשִׁים שׁוֹלָל, וּמְאֹמָה אֵין בִּידָם, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סימן ו') הֵיִצֵּר הָרַע דּוֹמָה כְּמוֹ מִי שֶׁהוֹלֵךְ וְרִץ בֵּין בְּנֵי אָדָם, וְיָדוּ סְגוּרָה וְאֵין אָדָם יוֹדֵעַ מֵה בְּתוֹכָהּ. וְהוּא מְרַמֵּה בְּנֵי אָדָם וְשׁוֹאֵל לְכָל אֶחָד, מֵה אָנִי אוֹחֲזוּ? וְלְכָל אֶחָד נִדְמָה כְּאִלוֹ הוּא אוֹחֲזוּ מֵה שֶׁהוּא מֵתְאַוֶּה. וְעַל כֵּן הַכָּל רְצִים אַחֲרָיו כִּי כָּל אֶחָד סוֹבֵר שֵׁיִשׁ בִּידוֹ מֵה שֶׁהוּא חִפֵּץ וְכוּ'. וְאַחַר כֵּךְ הוּא פּוֹתַח אֵת יָדוֹ וְאֵין בָּהּ כְּלוּם וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן מִמֶּשׁ הֵיִצֵּר הָרַע שֶׁהוּא מְרַמֵּה כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהַכָּל רְצִים אַחֲרָיו, וּמְרַמֵּה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, עַד שֶׁנִּדְמָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאִלוֹ יֵשׁ בִּידוֹ מֵה שֶׁהוּא חִפֵּץ, כָּל אֶחָד כְּפִי שְׁטוּתוֹ וְתַאֲוָתוֹ, וְאַחַר כֵּךְ בְּסוּף הוּא פּוֹתַח אֵת יָדוֹ וְאֵין בָּהּ כְּלוּם, כִּי אֵין מִי שֶׁיִּמְלֵא תַאֲוָתוֹ אֲצִלוֹ; וְכֵן הוּא אֲצֵל רַבָּנִים וְכוּ', אָדָם רִץ אַחַר מִי שֶׁהוּא יָמִים וְשָׁנִים וְכוּ', וְהוּא מְכוֹר אֵלָיו לְגַמְרִי וְכוּ', וְנִדְמָה לוֹ שֶׁיִּשְׁוּעָתוֹ תְּלוּי בְּרַב זֶה וְכוּ', וְהוּא עוֹבֵד עָלָיו וּמוֹרִיק לוֹ אֵת הַפִּסִּים וְכוּ', אוּ מֵהִפְנֵט אֹתוֹ לְגַמְרִי, וּמוֹצִיא לוֹ אֵת הַשֶּׁכֶל מֵהַדַּעַת וְכוּ', וְלִבְסוּף הֵהוּא פּוֹתַח אֵת הַיָּד וְרוֹאֶה שֶׁהַכָּל כְּלוּם וְכוּ', וְסִתֵּם בְּלִיתִי אֵת הַיָּמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת וְהַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים הַכִּי טוֹבוֹת שְׁלִי בִימֵי חַיִּי, וּמְאֹמָה אֵין בִּידֵי וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל זֶה כְּבָר מְאַחֵר וְכוּ', לְכֵן כְּשֶׁאָדָם מִתְקַרֵּב אֶל אֵיזֶה רַב יִהְיֶה מִי שֶׁיְהִיָּה, אִם לֹא מְקַבֵּל אֲצִלוֹ תִּכְף

ומיד התחזקות באמונה פשוטה בו יתברך, ואינו מחזקו ומעודדו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ומכל שכן וכל שכן שאינו מעורר אותו ללמד בכל יום מקרא משנה גמרא, שזה עקר העשירות של האדם וכו', צריכים לדעת שהוא מקרב אל מפרסם של שקר, ואשרי מי שבורח ממנו כבר לפני שיעבר לו הימים והשבועות והחדשים והשנים בהבל ובריק, ולעולם לא יחזר לו הימים הטובים שלו.

ולכן אני מאד מבקש אותך רק חזק ואמץ באמונה פשוטה בו יתברך, ותציר בדעתך איך שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, וצריך שתדע שבידיעה זו יכנס בך שמחה עצומה, כי אין עוד שמחה כשמחת האמונה, וכשיתברך לך בבור גמור שאין בלעדו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, אז בקלות תוכל לדבר אל הקדוש ברוך הוא אפלו כמה דבורים, וזה מאד מאד יקר בעיניו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתנה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים כ"ו שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי

נא ונא תשתדלי לפרש את שיחתך אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ואל יקל בעיניך דבור אחד, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כל דבור שמדברים עמו יתברך, ואם בני אדם היו יודעים מעלת כל דבור למעלה בשמים, היו מתמידים בזה כל יום ויום ובכל שעה ושעה וכו', כי כל דבור

שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ מְזוּעָזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, שָׁזָה אֵי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר בְּפֹה, וּמְכַל שֶׁכֵּן בְּכַתְּבִי, וְאֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְזִכּוֹת לִילָדִים טוֹבִים, אֲלֵא כְּשִׁמְמֵלְאִים אֶת הַתְּהַלִּים עִם דְּמַעוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּכְכֹל שֶׁהֵאֱמָא מִתְּפַלֵּלָת עַל הַיְלָדִים שְׁלָה שְׁלָה לְתַרְבוּת רַעָה, הַתְּפַלּוֹת שְׁלָה מִתְּקַבֵּלָת בְּשָׂמִים, וְלִכֵּן אֵל תְּהַסְסִי לְרַגַע מְלֵה־תְּפַלֵּל כָּל יוֹם וְיוֹם עַל עֲצֻמְךָ וְעַל בְּעַלְךָ וּבִפְרֹט עַל הַיְלָדִים, כִּי כֹךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנִּי דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה פָּרָק י"ח) מְעַשֶׂה בְּכֹהֵן אֶחָד שֶׁהָיָה יָרָא שְׂמִים בְּסִתְרָ וְכָל מְעַשְׂיו הַטוֹבִים שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה הָיָה עוֹשֶׂה בְּסִתְרָ, וְהָיָה לוֹ עֲשָׂרָה בָּנִים מֵאִשָּׁה אַחַת, שֶׁשָּׂה זְכָרִים וְאַרְבַּע נְקֻבוֹת, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם הָיָה מִתְּפַלֵּל וּמְשַׁתְּטַח וּמְבַקֵּשׁ רַחֲמִים וּמְלַחֵךְ בְּלִשׁוֹנוֹ עֲפֹרָה, כְּדֵי שְׁלֵא יָבוֹא אֶחָד מֵהֶן לְיַדִּי עֲבָרָה וְלִיַּדִּי דְבַר מְכַעֵר. וְאָמְרוּ לֹא יִצְתָה אוֹתָהּ שָׁנָה וְלֹא שְׁנִית וְלֹא שְׁלִישִׁית עַד שֶׁבָא עֲזָרָא וְהַעֲלָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יָדוֹ אֶת יִשְׂרָאֵל מִבְּבָל, וְאוֹתוֹ הִכְהֵן עִמָּהֶם, וְלֹא נִכְנַס הַכְּהֵן הַהוּא לְעוֹלָמוֹ עַד שֶׁרָאָה כְּהֻנִּים גְּדוֹלִים וּפְרָחִי כְּהֻנָּה מִבְּנָיו וּמִבְּנֵי בָנָיו עַד חֲמִשִּׁים שָׁנָה, וְאַחַר כֵּךְ נִכְנַס אוֹתוֹ הַכְּהֵן לְבֵית עוֹלָמוֹ, עָלָיו הִכְתוּב אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ז) "בְּטַח בְּהוֹיָה וְעֲשֶׂה טוֹב" וּגו'. "וְהַתְּעַנְג עַל הוֹיָה" וְיִתֵּן לָךְ מִשְׁאֵלָת לְבָבְךָ" וְגו'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּעֲזָרֵי לִי בְּכָל מִיַּנִּי עֲזֹר שְׂאֵת רַק יְכוּלָה לְעֲזֹר לִי, כְּדֵי שְׁאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהְלֵ אַבְרָהָם מוֹתִיקִין שֶׁהָיָה שְׁתִּיָּה חֲמָה וּמְזוֹנוֹת וְכוּ', וּבְאֲמַצַּע הַיּוֹם מְרַק חֵם, וְלַעֲת עָרַב סַעֲדָה דְּשָׁנָה וְכוּ', כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֲסֵד, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יְלִקוּט הוֹשַׁע רַמְז' תַּקכ"ב) אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָבִיב עָלַי חֲסֵד שְׂאֵתָם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שְׁזָבַח שְׁלָמָה לְפָנַי אֲלֶיךָ עוֹלוֹת, וּבִפְרֹט חֲסֵד כְּזֶה שְׁנוֹתָנִים לְאָכַל וְלִשְׁתּוֹת לְרַעֲבִים וְלִצְמָאִים וְכוּ', הַצְּדָקָה הַזֹּאת עוֹלָה כָּל הַצְּדָקוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּבָא בְּתָרָא ט) אֵין בּוֹדְקִין לְמִזּוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבַר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אֲבָל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רַעַב וְצָמָא, שְׁמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתְךָ, כִּי מִי שֶׁבְּאֲמַת רַעַב אוֹ צָמָא הוּא יֹאכַל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שְׁלֵא רַעַב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכַל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלְּתַת לְאָכַל לְרַעֲבִים וְצָמָאִים, וְלִכֵּן תְּעַשִׂי כָּל מָה שֶׁבִּיכְלָתְךָ לְעֲזֹר לִי שְׁאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ו שְׁבֹט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל כְּשֶׁהָיָה בְּגָלִיל, הָיָה בְּהֵמוֹן קַבְּרֵי צְדִיקִים שֶׁלֹּא הִזְכִּיר
בְּיוֹמֵן הַנְּסִיעוֹת שְׁלוֹ, וְלִכְּן אֵין רְאִיָּה שֶׁלֹּא הָיָה אֲצֵל קַבְּרֵי הַרְמָב"ם ז"ל,
יְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל מֵאֵד הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַרְמָב"ם, וְאָמַר עִם סֵפֶר הַיָּד הוּא
הַצְּלִיחַ מֵאֵד, וְכֵן אָמַר כְּשִׁיבּוֹא מְשִׁיחַ יִפְסְקוּ כְּמוֹ הַרְמָב"ם, רַק עַל סֵפֶר
"מוֹרָה נְבוּכִים" הוּא הַזְּהִיר אוֹתָנוּ לֹא לַעֲיֵן בּוֹ, וְזֶה לֹא רַבְנוּ ז"ל, אֲלֵא
הֵמוֹן צְדִיקִים הַזְּהִירוּ עַל זֶה, כִּי הַקְּשִׁיּוֹת שֶׁשׂוֹאֵל הֵם תְּזַקּוּת מֵאֵד, וְזֶה כָּל
אֶחָד מִבֵּינָם, וְהַתְּרוּצִים הֵם עֲמֻקּוֹת מֵאֵד שְׂאֵף אֶחָד לֹא מִבֵּינָם, נִמְצָא שְׁנֵשְׂאָרִים
בְּקְשִׁיּוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלֹא כְּדֹאֵי לְהַכְנִיס בְּדַעַתּוֹ אֶפְלוּ שְׂמִיץ שֶׁל הַרְהוּר נִגְד
הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִכְּן אֵל תִּבְּנָה בְּנִינִים כְּאֵלוֹ הָיָה פֶה כּוֹנֵה שֶׁלֹּא כָּתַב שֶׁהָיָה
אֲצֵל הַצִּיּוֹן שְׁלוֹ, אֲדַרְבָּה הַרְמָב"ם קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, וְחַס מִלְּהִזְכִּיר מִלְּחַלֵּק עָלָיו,
הַכֹּל הֵבֵל וְדַמְיוֹן גְּדוֹל מֵאֵד, וּמִי יִתֵּן שֶׁכָּל אֶחָד יִקְבַּע לְעַצְמוֹ שַׁעוֹר בְּרַמְב"ם
בְּכָל יוֹם, וְיִתְחַדֵּשׁ לוֹ הַרְבֵּה חֲדוּשִׁים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתנוז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים כ"ו שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשרי מי שמחזיר אמונה בנערי ישראל, אשר אין למעלה מזה, כי אצלו יתברך מאד מאד יקר כל נפש מישראל, שהוא יהלום בכתר המלך, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו'), ולכן צריכים מאד מאד לשמר על כל ילד לקרב אותו אל הקדוש ברוך הוא, ולהחזיר בו אמונה פשוטה בו יתברך, ואסור להתיאש מאף אחד.

עקר ההצלחה בחנוך ילדים, זה רק בדרך אהבה וספורי צדיקים, שזה עולה על הכל, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמ"ח) דע שספורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד, כי על ידי ספורים מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך בחשק נמרץ מאד, כי הרשימו שעשה אותו הצדיק שמספרין ממנו, על ידי עבודתו את השם יתברך, זאת הרשימו נתעוררת בעת שמספרין מהצדיק, והיא מעוררת להשם יתברך בהתעוררות גדול, ולכן מה טוב ומה נעים להיות רגיל ולספר ספורים להתלמידים, שזה מושך את הלב אליו יתברך, והרב הקדוש מצאנו זי"ע בעל "דברי חיים" שאל פעם את המלמדים של בניו האם הם לומדים אתם מוסר? והשיבו כן! וכששאל אותם איזה ספרי מוסר? ענו ואמרו "חובת הלבבות". ענה ואמר להם לא לזה התכוונתי, אלא תספרו להם ספורי צדיקים מהרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע ומהרבי רבי זושא מאניפאלי זי"ע. רואים מזה את גדל הכח של ספורי צדיקים, שמושך את הלב של הילדים לחקות אותם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתנח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים כ"ו שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להסביר לבעלך שכל ההצלחה בפרנסה ובכל הענינים, תלוי כפי שמתפללים את השלש תפלות במנין, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו:): כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין כפיכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה, ולכן מה טוב ומה נעים באם בעלך ילך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, אז לא יחסר לו דבר שבמנין שזה פרנסה.

כך מובא מספרי קדמונים, התפלה במנין יש לה כח לשנות הטבע, וכן להנצל מן הסכנה, וכן הכח התפלה במנין לבטל את כל אשר נגזר כבר עליו, ולכן אשרי מי שאינו בטלן, אלא מוסר את נפשו להתפלל במנין דיקא.

אני מאד מבקש אותך שתתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, וזכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפנים צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', על ידי זה היא מצלת את חיי הנשואין שלה וכו', כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס ככעס וקנאה וכו', והיא צריכה לראות שלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית, ועל ידי זה יצליחו בחיי נשואיהם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ו שְׁבֹט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירו יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַסֵּדֶר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְנוּ ז"ל מוֹבָא בְּדַבְּרֵינוּ (שיחות הר"ן סימן ע"ו) זֶה
סֵדֶר נִפְלָא מְאֹד מְאֹד, שְׂרוּצָה שְׂיִפְתַּח לוֹ הַמַּח וְיִזְכֶּה לְהִבִּין אַחַר כֵּךְ אֶת
כָּל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, שְׁקֵדָם יִקַּח מִשְׁנִיּוֹת וְיִגְרַס פְּרָקִים אַחַר פְּרָקִים,
מִסְכָּתוֹת אַחַר מִסְכָּתוֹת, עַד שְׂיִסִּים שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים,
וְזֶה יִכְנִיס בּוֹ חֶשֶׁק לְלִמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִמֶּנּוּ, וְכֵךְ
יִפְתַּח לוֹ הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל, וְכֵן הוּא בְּגִמְרָא, שְׁקֵדָם יַעֲשֶׂה לְעִצְמוֹ שְׁעוֹר בְּגִרְסָא
בְּש"ס כְּסִדְרָן, וְאֶפְלוּ שְׁלֵא מִבִּין, אֲבָל לְבִסּוּף יִפְתַּח לוֹ הַמַּח, וּבִאֲמַת זֶה עֲצָה
מִחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים שְׂאֲמָרוּ (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב
דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֵא יֵדַע מַאי קְאָמַר; וְסִפְרֵי הַגְּאוּן הַמִּפְּלֵא רַבֵּי יוֹסֵף עֲנִיָּל
זי"ע שְׁחִבֵּר הַמוֹן סְפָרִים, כְּשֶׁשְׂאֲלוּ אוֹתוֹ אֵיךְ זָכָה כָּל כֵּךְ לְהַתְּעִלוֹת בְּתוֹרָה,
עַד שְׂזָכָה לְחַדֵּשׁ בְּכָל מַקְצוּעוֹת הַתּוֹרָה? עֲנָה וְאָמַר כְּשֶׁהִתְחַלַּתִּי לְלַמֵּד
לְמַדְתִּי אַרְבָּעִים פְּעָמִים ש"ס בְּמִהִירוֹת גְּמְרָא בְּלֵי רַש"י וְתוֹסְפוֹת, וּפְרַשְׁתִּי
אֶת הַגְּמְרָא לְפִי דַּעַתִּי, אֶפְלוּ לֹא כְּרַש"י וְכו', וְאַחַר כֵּךְ כְּשֶׁנִּכְנַס לִי תְּשׁוּקָה
עֲצוּמָה לְלַמֵּד, אֲזוֹ נִכְנַסְתִּי בְּמֵלֵא הַמַּרְץ לְלַמֵּד עִם רַש"י וְתוֹסְפוֹת וּמְפָרְשִׁים,
וְכֵךְ הִתְחַלַּתִּי לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים רַבִּים, הָרִי שְׁלָךְ לְפָנַי שְׁקֵדָם צְרִיכִים הִרְבֵּה
לְגַרֵס עַד שְׂיִכְנַס בּוֹ חֲמִידוֹ דְּאוּרֵיתָא, חֶשֶׁק לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

בּוֹדְאֵי מַה טוֹב וּמָה נָעִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרַש"י עִם הַתְּרַגּוּם בְּדְרָךְ
הַבְּנָה, וְכֵן פָּרַק מִשְׁנִיּוֹת עִם הָרַב בְּרִטְנּוֹרָא עִם הַבְּנָה, וְדָף גְּמְרָא בְּסִדְרַת דָּף

היומי על כל פנים עם רש"י בהבנה, ומלבד זאת שילמד הרבה בגרסא, שעל ידי זה יקנה לעצמו בקיאות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתס.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים כ"ו שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

במוצאי שבת עדין נמשך קדשת השבת, ולכן במוצאי שבת הולכים גם כן עם בגדי שבת, כי עדין אור השבת מאירה אז, ויש שמקפידים ללכת במוצאי שבת עם בגדי שבת, רק עד אחר מלוה מלכה, וכל אחד ינהג כפי מנהג אבותיו, ואסור להתבלבל מבלבולי חנם וכו'.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותשמח אחרים, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל שמח, ויותר חשוב כשמשמח את אחרים, ולכן תעשה כל מה שביכלתך תמיד לשמח את אחרים, וכך יהיה לך גם כן שמחה, ואצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו", אשרי מי שמשמח בעצמו, ואשרי ואשרי מי שמשמח אחרים, ושכרו הרבה מאד בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֹדֵר מְשֻׁפְּטִים כ"ו שְׁבֹט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה מְלַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּית אֶצֶל זוּג, כִּי כִּף אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲקָצִין פֶּרֶק ג') לֹא מֵצֵא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלִי מַחְזִיק בְּרֻכָּה
לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא הַשְּׁלוֹם. שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים כ"ט) "הַיְוִי"ה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיְוִי"ה יְבָרֵךְ
אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם".

עִם כָּל זֹאת אֶצֶל כָּל זוּג יֵשׁ סִפּוּר אַחַר וְכוּ', וְאִי אֶפְשֶׁר לְדוֹן מֵאֲחַד
לְהַשְׁנִי וְכוּ', תְּמִיד צְרִיכִים לְשִׁמְעַ אֶת שְׁתֵּי הַצְּדָדִים וְזֶה פְּשׁוּט.

יֵשׁ אִשָּׁה קָשָׁה מְאֹד שֶׁהִיא מוֹרְדֵת עַל בְּעָלָהּ, וְלֹא רוֹצֶה לְחַיּוֹת אֶתוֹ
וְכוּ', הָרִי דִינָה בִּידָה, הִיא צְרִיכָה לְהַבִּין שֶׁהִיא תְּשַׁלֵּם אֶת הַמַּחִיר עֲבוּר זֶה.
וְכֵן יֵשׁ גְּבֵר שֶׁהוּא קָשָׁה מְאֹד, וְהוּא מִתְנַהֵג לְאִשְׁתּוֹ בְּאֲכֻזָּרִיּוֹת וּבְאִלְמוּת,
אִלְמוּת פִּיזִית, וּבְאִלְמוּת מְלוּלִית, וְהוּא מְשַׁפִּיל אוֹתָהּ בְּכָל פַּעַם וְכוּ', הָרִי
דִינּוֹ בִּידוֹ, הוּא צְרִיךְ לְהַבִּין שֶׁהוּא יְשַׁלֵּם אֶת הַמַּחִיר עֲבוּר זֶה.

וְלָכֵן כְּשׁוֹרְצִים לְעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּית, צְרִיכִים לְשִׁמְעַ אֶת שְׁתֵּי הַצְּדָדִים, לֹא
שׂוֹף לְדוֹן אֶת צַד אֶחָד לְפָנָי שֶׁשְׁמַעוּ אֶת צַד הַשְּׁנִי.

כְּשׁוֹמְעִים אֶת שְׁתֵּי הַצְּדָדִים, אִזּוֹ מִתְגַּלֶּה תְּמוּנָה אַחֲרַת לְגַמְרִי.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁשִׁמּוֹ שְׁלוֹם, יְשִׁים שְׁלוֹם בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים כ"ו שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּהִלָּה לְאֵל סִפְרֵי רִבְנוּ ז"ל מוֹפְצִים בְּכָל חֻלְקֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאַשְׁרֵי מִי שֵׁישׁ לוֹ חֵלֶק בְּהַפְצַת אור רִבְנוּ ז"ל, שֶׁרַק הוּא מְפִיחַ רוּחַ חַיִּים בְּנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמְחַזְּקֵם וּמַעֲוֹדְדֵם וּמְשַׁמְחֵם, וּמְקַרְבֵם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּעֵתִים הֵלְלוּ עוֹבֵר עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל צְרוּת וְיִסּוּרִים מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים וְכוּ', וְכָל אֶחָד מִחִפְשׂ אַחַר הַתְּחִזְקוֹת, וְזֶה מוֹצְאִים רַק בְּסִפְרֵי רִבְנוּ ז"ל, וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁעוֹסֵק לְהַפְיֵץ אֶת סִפְרֵי רִבְנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

מִי שֶׁמֵּתַחִיל עֲכָשׁוּ לְלַמֵּד סִפְרֵי רִבְנוּ ז"ל, טוֹב מְאֹד שֶׁיִּלְמַד הַרְבֵּה בְּשִׂיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים שֶׁל רִבְנוּ ז"ל, שֶׁנִּכְתְּבוּ וְנִדְפְּסוּ עַל יְדֵי מוֹהֲרַנְיָת ז"ל בְּעֶצְמוֹ, וְהֵם "שִׂיחוֹת הַר"ן" ו"חַיֵּי מוֹהֲר"ן", כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רִבְנוּ ז"ל (חַיֵּי מוֹהֲר"ן סִימָן שֵׁנ"ח) שֶׁבְּכָל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שֶׁהִיָּה מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר עִמָּנוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת עַל יָדָה אִישׁ כָּשֶׁר, וְאַפְלוּ צְדִיק גָּמוּר כָּל יְמֵי חַיָּיו כְּמוֹ שְׁאַנִּי רוֹצֶה (אֲזוּי וְיֵא אִיךָ מִיָּין אִיִּין גּוֹטְעֵר יְהוּד) אִם יִרְצֶה לִילֵךְ עִמָּה לְקַיֵּם כְּפִי שִׂיחָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְגַם אֶפְלוּ עֲכָשׁוּ כְּשֶׁלּוֹמְדִין דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים יֵשׁ לָהֶם גַּם כֵּן כַּח גְּדוֹל לְעוֹרֵר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְזִכּוֹת לְדַרְכֵי הַשֵּׁם בְּאַמְת, לְמִי שֵׁישִׁים לְבוֹ הֵיטֵב לְדַבְּרָיו וְלִשְׂיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים הַנֶּאֱמָרִים בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, כִּי כָּל שִׂיחָה שְׁלוֹ הִיא הַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד וְדַרְךָ יִשְׂרָה וְנִכּוֹנָה מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מְדַרְגָּתוֹ יִהְיֶה בְּאִיזָה מְדַרְגָּה שִׁיְהִיָּה. אֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא בְּמְדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה מְאֹד יְכַל לְקַבֵּל דֶּרֶךְ יִשְׂרָה וְעִצּוֹת נִפְלָאוֹת מִכָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שְׁלוֹ. וְכֵן לְהַפֵּךְ מִי שֶׁהוּא בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה הַתְּחַתּוֹנָה חֵס וְשְׁלוֹם בְּאִיזָה מְקוֹם שֶׁרַק לֹא יִהְיֶה, יְכַל לְקַבֵּל דֶּרֶךְ יִשְׂרָה וְעִצּוֹת נִכּוֹנוֹת מִכָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שְׁלוֹ לְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִנֵּי שַׁחַת, וְלָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַמְת אִם יֵשִׁים לְבוֹ לְדַבְּרָיו הֵיטֵב, וְיִקַּים אוֹתָם בְּאַמְת וּבְתַמִּימוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, אֲשַׁרֵּי מִי שִׁיאַחַז בְּהֵם].

כְּשֶׁאֲדָם מֵתַחִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַת הָאֵם שְׁלוֹ שְׁזָה

נקרא התבודדות, זה סימן שהוא כבר שומע את קול של הצדיק, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ס') שיש בני אדם שישנים את ימיהם, ואפלו שמתפללים ולומדים וכו' וכו', הפל בחינת שנה, כי אם אדם לא מחדיר בעצמו את אמתת מציאותו יתברך, ולא מרגיש שהוא יתברך נמצא ואין בלעדו נמצא, זה נקרא שהמחין שלו ישנים, וכששומעים את קול הצדיק המעורר מהשנה, אז מתחילים לדבר אל הקדוש ברוך הוא, שזה מה שכתוב (תהלים י"ט ד') "אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם", אם אדם לא שומע את קול הצדיק, אזי אין לו דבורים להקדוש ברוך הוא, וכן אמרו חכמינו הקדושים (תרומות פרק א') חרש אינו שומע ואינו מדבר, בשביל שלא שומעים את קול הצדיק, אזי לא מדברים אל הקדוש ברוך הוא, ולכן סימן שהוא כבר נכנס בתוך חסידות ברסלב, אם הוא מתחיל לדבר אל הקדוש ברוך הוא, בשפת האם שלו, שזה יסוד מוסד אצל רבנו ז"ל, וזה המפתח לחסידות ברסלב, להיות רגיל לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, כאשר מדבר איש אל רעהו, וזה ממשיך על האדם אמונה פשוטה בו יתברך, וזה מציל אותו מכל הצרות והיסורים והמרירות שרק עובר עליו.

אשריך ואשרי חלקך שאתה נוסע אצל ציון רבנו ז"ל בעיר אומן, כי אין למעלה מזה, כי כך מוכא (שיחות הר"ן סימן קנ"ו) כשהיה רבנו ז"ל באומן, שמע בביתו קול של הצועקים על הבית עלמין על קברי אבותם שדרכם לצעק ולהתפלל שם בקול מר כנהוג, ופעם אחת שמע אשה אחת שהיתה צועקת שם על קבר אביה: אבי, אבי, בקול מר מאד וכו' וכו', ובתו אדל תחיה, היתה עומדת אצלו אז, ענה ואמר לה רבנו ז"ל, האשה הזאת צועקת בכונה היטב אבי אבי, אבל אביה אינו בכאן כלל וכו', ואמר אז שטוב כשפאים על קברי אבות לומר להמתים השוכנים סביב סביב לקבר אביהם ואמם וכיוצא שפאים אליו, לבקש מהם שיודיעו לו שפא בנם או בתם אליו. כי בודאי לא כל המתים נסתלקים ממקום קבורתם למקום שנטרדים, כי הרבה שרויים על קברם. על כן טוב להודיעם כדי שהם יודיעו לאביהם וכו', ואמר אז: אבל אצל הצדיק אין צריכים לחשש על זה שמא אינו שם. כי מיתת הצדיק הוא רק כמו מי שיוצא מחדר לחדר אחר. והמשיל אז לבתו על עצמו: כמו שאני עתה בחדר זה ואחר כך אני יוצא מחדר זה ונכנס לחדר השני וסוגר הדלת

אחרי. אם את תבואי אצל הדלת ותצעקי אבי אבי וכו', לא אשמע דברוך? [פדברים האלה נשמע מפיו הקדוש כמה פעמים שרמז לכל אחד ואחד כמה גדול המעלה של מי שיזכה לבוא על קברו הקדוש והנורא. כי בודאי ישמע דבריו ויעזר ויושיע לו בכל מה דאפשר], אשריך ואשרי חלקך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתסג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים כ"ו שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כשאדם נכנס בבית הכנסת, ראוי לו שיבוא עם כובע וחליפה, כי מה כשפא לבקר מלך בשר ודם וכו', או נשיא וכו', או ראש ממשלה וכו', הוא מתלבש עם כובע וחליפה יפה מפני הכבוד, על אחת כמה וכמה באין ערך כלל אם אדם היה יודע שבזה שנכנס לבית הכנסת שהוא היכל המלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, והוא הולך להתפלל את התפלות הקבועות, כגון שחרית או מנחה או ערבית, ועל ידי התפלות שלו נעשה יחוד גדול בכל העולמות, וריבי רבבות מלאכים מסתכלים עליו, בודאי היה מקפיד מאד להכנס לבית הכנסת עם כובע וחליפה, ולא היה נכנס סתם בלי כובע בלי חליפה, קרוע ובלוע וכו', או עם בגדי עבודה וכו', שבזה הוא מבזה כביכול את מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.

במשך היום אם קשה לו ללכת עם חליפה וכובע עליונה, הרשות בידו, אבל בתפלה היה ראוי מאד ללכת עם כובע עליונה וחליפה יפה, וזה יביא לו ברכה, כי בזה הוא מראה שיש לו דרך ארץ כביכול להקדוש ברוך הוא, והוא מתחשב עמו יתברך, אזי (משלי כ"ז י"ט) "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם", ופרש רש"י כמים הללו הפנים שאתה מראה לתוכן הן מראות לך

וכו', ובאתרותא דלתתא, אתער לעילא, כמו שאדם מתנהג כביכול עמו יתברך, כן הוא יתברך מתנהג עמו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתסד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים כ"ו שבט התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אשריך ואשרי חלקך שאתה גורם הרבה משניות, שאין למעלה מזה, ואשרי מי שזוכה לגרס בכל יום ח"י פרקים משניות, שבוזה הוא הורג את היצר הרע שלו, ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומוכא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנם, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להכניס שם, ולכן אשרי מי שיגרס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה, משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, שכל המתמיד במשניות, נמשך עליו פרנסה בשפע, וכן אמרו (ויקרא רבה פרשה ז' סימן ג') אין כל הגליות הללו מתכנסות אלא בזכות משניות; ולכן כל מי שגורס משניות, יש לו חלק בהתקרבות הגאולה, ולכן אשרי מי שזוכה לגרס הרבה משניות כסדרן דיקא.

עליך לדעת כי כך מובא בתקוני זהר (הקדמה) כל מאן דזכה להלכה חד ירית עלמא חד, כל שכן מאן דזכה למסכתא חד; ולכן אשרי האדם שזוכה לסים מסכתא אחד אפלו בגרסא, שעל ידי זה הוא יקבל שכר עולם ורוחני, שאי אפשר לתאר ולשער כלל את גדל המעלה הזו, מה זה עולם ברוחני וכו', כמו שאנחנו רואים פה בגשמיות כל כדור העולם הזה, יש בו

שָׁמַשׁ וּלְבָנָה, וּבִילְיוֹנֵי בְלִיּוֹנִים כּוֹכָבִים וְכוּ', וְעָרִים וּגְבָעוֹת יָמִים וּנְהָרוֹת, וְכָל חַיּוֹת הַשָּׁדָה לְאֵין סֹפֶר, וְקָרוֹב לְשִׁבְעַת טְרִילִיּוֹן אָנָשִׁים בְּעוֹלָם וְכוּ', כִּף הוּא בְרוּחַנִּיּוֹת, כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְסִיִּם מִסְכָּתָא אַחַד אָפְלוּ בְּגַרְסָא, הוּא יִקְבַּל עוֹלָם שְׁלָם, וְהַכֵּל בְּרוּחָנִי וְכוּ', שָׁמַשׁ וּלְבָנָה וְכוֹכָבִים רוּחָנִיִּים לְאֵין סֹפֶר וְכוּ', חַיּוֹת וְאוֹפְנֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּחַנִּיּוֹת לְאֵין סֹפֶר, מְלָאכֵי מַעְלָה לְאֵין סֹפֶר, אִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְסִיִּם מִסְכָּתָא, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזוֹה מְאֹד מְאֹד, וְהָיוּ נִכְנָסִים בְּבֵית הַמְדָרֶשׁ וְלֹא זָזִים מִשָּׁם עַל שְׂזוּכִים לְסִיִּם מִסְכָּתָא, וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל מַעְלַת סִיּוֹם מִסְכָּתָא, וְלֹא בַחֲנָם שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת ק"ח:): אָמַר אַבְיִי תִּיתִי לִי דְכִי חֲזוּנָא צוֹרְבָא מִרְבָּנָן דְשְׁלִים מִסְכָּתִיָּה עֵבִידְנָא יוֹמָא טְבָא לְרַבָּנָן; וְלִכְּן אַל תְּהִיָּה בְטָלָן, תִּרְאֶה לְסִיִּם מִסְכָּתָא אַחַר מִסְכָּתָא, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְלַמַּד אֶת הַמִּסְכָּתוֹת שְׁעָדִין לֹא לְמַדָּת וְלֹא סִימָתָא, וְאַחַר כֵּף תַּעֲשֶׂה לְעִצְמָךְ שְׁעוֹר כְּסָדְרָן בִּש"ס, כִּי מְקַבֵּל מִרְבָּנוּ ז"ל מִי שְׂזוּכָה לְסִיִּם אֶת הַש"ס, נִמְשָׁךְ עָלָיו צֶלֶם אֱלֹקִים, וְלִכְּן אֲשַׁרִּי מִי שְׂזוּכָה לְסִיִּם אֶת הַש"ס כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים בְּמִשְׁךְ יָמֵי חַיָּיו, מוּבָא בְּסֹפֶר "רַחֲמֵי הָאָב" (אוֹת לְמוֹד) וְאֲנִי הַכֹּרֶתִי סְנַדְלָר אַחַד שְׁלֹא הָיָה לוֹ יָד בְּלְמוֹד וְהָיָה גּוֹמֵר בְּכָל שָׁנָה סֹדֶר הַש"ס בְּאֲמִירָה בְּעֵלְמָא וְהָיָה צֶלֶם אֱלֹקִים עַל פָּנָיו כְּאַחַד הַגְּדוֹלִים.

הַרְגַּלְתִּי אֶת הַתְּלַמִּידִים שְׁיִגְרְסוּ אֶת הַש"ס פְּעָמִים, כְּדִי לְקַנּוֹת לְעִצְמָם בְּקִיאוֹת בְּכָל הַש"ס, וְאַחַר שְׁסִימוּ כִּבְר פְּעָמִים אֶת הַש"ס בְּדֶרֶךְ גְּרָסָא, שְׁיִקְחוּ מִסְכָּתָא וְיַחְזְרוּ עַל זֶה מְאֹה פְּעָמִים וְאַחַד, וְאַחַר כֵּף יִקְחוּ עוֹד מִסְכָּתָא, וְעוֹד מִסְכָּתָא וְכוּ', וּבְאִפְנֵי כְּזֶה עַל יְדֵי רַבּוּי חֲזָרָה נַחֲקָא בּוֹכְרוֹן אֶת הַמִּסְכָּתָא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף שְׁיִהְיֶה לִּי הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים כ"ו שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (ירושלמי שַׁבַּת פָּרָק ו' הֵלָכָה ט') מְשֻׁנָּה מְקוּם מְשֻׁנָּה מְזֹל; וְאָמְרוּ (בְּבֵא מְצִיעָא ע"ה): דְּבִישׁ לִיָּה בְּהָא מְתָא וְלֹא אֲזִיל לְמְתָא אַחֲרִיתָא; הֵינּוּ כְּשֶׁהוֹלֵךְ לְאָדָם קָשָׁה בְּמִקּוּם אַחָד, הֲכִי טוֹב שִׁישְׁנָה אֶת הַמְּקוּם וְיֵלֵךְ לְמִקּוּם אַחֵר, וְשֵׁם יֵאִיר לוֹ הַמְּזֹל.

נָא וְנָא תִשְׁמַר שַׁבַּת בְּכָל הַדְּקֻדּוּקִים, וְאִזּוּ הַשַּׁבַּת יִשְׁמַר עָלֶיךָ, וְהַשַּׁבַּת מְעֻשָּׂרַת גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"א סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (מְשָׁלִי י') "בְּרַכַּת הַיּוֹי"ָּה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עִמָּה" בְּרַכַּת הַיּוֹי"ָּה הִיא תַעֲשִׂיר זֹו הַשַּׁבַּת, שְׁנֵאֲמַר (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיִּבְרָךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי".

תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹךְ, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא מְצִיעָא נט.) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּכַבּוּד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֹא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ, שְׁנֵאֲמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וְלֹא־בָרָם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוֹ רַבָּא לְבָנֵי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׂיִיכוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ, (תְּכַבְּדוּ וְיִתְקַרוּ אֶת גְּשׁוּתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְעֲשְׂרוּ) וְאָמַר רַבִּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) שְׁעַקֵּר הַעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁנֶה לָךְ אֶת הַמְּזֹל לְטוֹבָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים כ"ו שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן שֶׁאַתָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת הוּא לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בֵּיתֵר עַז רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאַתָּה צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כָל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שֶׁעוֹבְרִים עַל כָּל אָדָם זֶה רַק מַחֲמַת חֶסְרוֹן הַשִּׁמְחָה, כִּי מַחֲמַת רַבּוּי עֲוֹנוֹתַי וּבִפְרָט עַל יְדֵי פְגָמֵי הַבְּרִית שֶׁפָּגַם וְכו', נוֹפֵל עָלָיו עֲצָלוּת וּכְבֻדוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, וְנִמְשָׁךְ תְּמִיד אַחֵר הַעֲצָבוֹת, שְׂזֵה מְאֵמֵל אוֹתוֹ לְגַמְרִי, כִּי הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּפָאוֹן הוֹרְסֵת אֶת הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם, וְכֵן הַמְזוֹל שֶׁלוֹ נֶאֱבֵד מִמֶּנּוּ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בֵּיתֵר עַז לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְאִם תִּשְׁאַל בְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׂמְחָה? אֲזִי גֵלָה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') שֶׁעַל יְדֵי מְרָה שְׁחוּרָה אֵי אֶפְשָׁר לְהִנְהִיג אֶת הַמַּח כְּרָצוֹנוֹ, וְעַל כֵּן קָשָׁה לוֹ לֵישֵׁב דַּעְתּוֹ. רַק עַל יְדֵי הַשִּׁמְחָה יוֹכֵל לְהִנְהִיג הַמַּח כְּרָצוֹנוֹ, וְיֻכַל לֵישֵׁב דַּעְתּוֹ, כִּי שִׁמְחָה הוּא עוֹלָם הַחַרוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה נ"ה) "כִּי בְּשִׁמְחָה תִּצְאוּ", שֶׁעַל יְדֵי שִׁמְחָה נִעֲשִׂין בֵּן חוֹרִין וְיוֹצֵאִין מִן הַגְּלוּת. וְעַל כֵּן כְּשֶׁמִּקְשָׁר שִׁמְחָה אֶל הַמַּח, אֲזִי מַחוּ וְדַעְתּוֹ בֵּן חוֹרִין מִמֶּשׁ, וְאֵינוּ בְּבַחֲבִינַת גְּלוּת, וְאֲזִי יוֹכֵל לְהִנְהִיג אֶת מַחוּ כְּרָצוֹנוֹ וְלֵישֵׁב דַּעְתּוֹ, מֵאַחֵר שֶׁמַּחוּ בְּחַרוֹת וְאֵינוּ בְּגְלוּת. כִּי עַל יְדֵי גְלוּת אֵין הַדַּעַת מֵישֵׁב כָּלֵל וְכו', וְלָכוּא לְשִׁמְחָה הוּא עַל יְדֵי מָה שֶׁמוּצָא בְּעֲצָמוֹ אֵיזֵה נִקְדָּה טוֹבָה, כִּי אֵיךְ שָׂרָק יִהְיֶה, יֵשׁ אֲצֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל נִקְדוֹת טוֹבוֹת מְנַקְדֵת יְהוּדוֹתוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת נ"ז:) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֶפְלוּ רִיקְנִין שֶׁבְּךָ מְלֵאִים מִצְּוֹת כְּרִמּוֹן, וְעַל כָּל פְּנִים יֵשׁ לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְשִׂמְחָה בְּמָה שֶׁזֶּכֶה לְהִיּוֹת מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל, וְשֵׁלָא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, כִּי הַשִּׁמְחָה הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַשִּׁמְחוֹת, וְעַל יְדֵי שִׁמְחָה מִתְרַחֵב מַחוּ וְדַעְתּוֹ וְכִבְרֵי יֵשׁ לוֹ יֵשׁוּב הַדַּעַת אַחֲרֵת לְגַמְרִי, וְתִכְףּ וּמִיד כְּשֶׁתִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, כָּל הַחַיִּים שֶׁלָּךְ יִשְׁתַּנוּ לְגַמְרִי, וְתִמִּיד יִהְיֶה לָּךְ חִיּוֹן עַל הַפְּנִים, וְתִרְאֶה אֵיךְ שְׂגָם הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּךְ תִּתְקַבְּלָנָה לְרַחֲמִים וְלְרָצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל,

וְכַךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (ספר המדות אות שמחה סימן נ"ד) מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּשִׂמְחָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַבֵּד אוֹתוֹ וּפּוֹקֵד אֶת לוֹחֲצָיו; וְאָמַר (שם סימן ע') עַל יְדֵי שִׂמְחָה תָּבוֹא תְּפִלָּתְךָ בְּהִיכַל מֶלֶךְ; וְאָמַר (שם סימן פ"א) תְּפִלָּה שֶׁהִיא בְּשִׂמְחָה הִיא עֲרֵבָה וּמִתְקָה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ; וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְיךָ וְלִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְלִהְתְּפַלֵּל בְּשִׂמְחָה, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שם סימן כ"ח) עַל יְדֵי הַתְּפִלָּה יִכַּל לְשַׁנּוֹת אֶת הַמַּזָּל; וְתִזְכֶּה לְמַצֵּא אֶת בֵּית זוּגָךְ לְפִי שְׂרֵשׁ נִשְׁמָתְךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲתַתְּסֵז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ו שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תְּשׁוּאָת חֵן עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאַתָּה מִתְּפַלֵּל לְרַפּוּאָתִי, וְכָל הַמִּתְפַּלֵּל עַל חֲבֵירוֹ וְהוּא צָרִיךְ לְאוֹתוֹ דְּבָר, הוּא נִעְנֶה תְּחִלָּה, וּבְיָדָאִי יִשְׁלַח הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכַעֲלֶךָ.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים שֶׁתַּעֲשׂוּ הַפְּרִיָּה וְאֵל תִּדְאָגוּ, הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי

טוֹב.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ לֹא לְעַרֵב אֶת הַהוֹרִים בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין שְׁלָכֶם, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר טוֹב וּבְרִיא לְזוּג כְּשֶׁמִּתְחַתְּנִים, כְּמוֹ לֹא לְעַרֵב אֶת הַהוֹרִים בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין שְׁלָהֶם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", זֶה הִכִּי בְּרִיא שְׁלֵא צָרִיכִים אֶת הָעֶזְרָה שֶׁל הַהוֹרִים, וְכֵן לֹא מְחִיבִים לָהֶם כְּלוֹם וְכוּ' וְכוּ', אֲפִי שְׁעַל פִּי רַב לְזוּג טְרִי זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי בְּתַחֲלַת הַנְּשׂוּאִין צָרִיכִים אֶת הָעֶזְרָה שֶׁל

ההורים וכו', עם כל זאת צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להסתדר לבד.

בזכות האמונה בו יתברך שתחדירי בעצמך אשר אין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובזכות השמחה והאהבה שתשמחי ותאהבי את בעלך, תפקדו בזרע של קימא, ויהיה לבעלך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ואין לכם לדאג כלל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתסח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים כ"ו שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי

לנכון קבלתי את מכתבך.

גלוי שער באשה זה מאד מאד חמור, עד כדי כך שמגיע על זה גט, כמאמרם ז"ל (כתבות ע"ב). דת יהודית יוצאה וראשה פרוע; הינו שאשה נשואה שהיא יוצאת על הרחוב בלי כסוי ראש, מגיע לה גט, ולא צריכים לשלם לה את הכתובה, ובזהר הקדוש מחמיר מאד מאד שלא יראו את השערות של האשה בחוץ, ואמרו (נשא כ"ה): תונבא לייתי [קללה תבא] על ההוא בר נש [על אדם] דשבק לאנתתיה [שמרשה לאשתו] דתתחזי משערה דרישה לבר [שהיה השערות של הראש מגלות ורואים את זה בחוץ] ודא הוא חד מאינון צניעותא דביתא [וזה אחד מהיסודות של הצניעות של בית יהודי] ואתתא דאפיקת משערא דרישה לבר [ואשה שמגלית את שערות ראשה לחוץ] לאתתקנא ביה [ליפוט את עצמה בזה] גרים מסכנותא לביתא [גורם צניות לבית] וגרים לבנהא דלא יתחשבון בדרא [וגורמת שהילדים לא יהיו מצלחים, ולא יהיו חשובים בדור] וגרים מלה אחרא דשריא בביתא [וגורם

שֶׁהִסְטָרָא אַחֲרָא וְהַחִיצוּנִים יִשְׂרוּ בְּבֵית, שֶׁהֵם מְבִיאִים מְרִיבוֹת] מֵאֵן גְּרִים דָּא [מִי גּוֹרְמַת כָּל הַצָּרוֹת הָאֵלוֹן] הֵהוּא שַׁעְרָא דְאִתְחַזִּי מְרִישָׁה לְבַר. [הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה שְׂרוּאִים אֵת זֶה בַּחוּץ] וּמָה בְּבֵיתָא הָאִי [וְאִם כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֵלוֹ מְדַבְּרוֹת כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת מְגַלֶּת בְּשַׁעְרוֹת בְּבֵית] כָּל שֶׁכֵּן בְּשׂוּקָא [עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כְּשִׁיזְצֵאת בַּחוּץ בְּגִלּוּי שַׁעַר, הִיא גּוֹרְמַת לְעַצְמָהּ וּלְבַעֲלָהּ וּלְהִילָדִים צָרוֹת מְשֻׁנוֹת] וְכַל שֶׁכֵּן חֲצִיפוֹתָא אַחֲרָא [עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת בַּחֲצִיפוֹת אַחֲרֶיהָ, הֵינּוּ שֶׁמְסַתּוֹבֶכֶת עַל הַרְחוּב בְּכַגְּדִים צְמוּדִים וְשִׁקּוּפִים וְכוּ' כְּדִי לְגָרוֹת גְּבָרִים, הֲרִי זֶה גּוֹרְמַת שֶׁהַחִיצוּנִים יִתְאַחֲזוּ בָּהּ].

וּבְעוֹלָם הַחֲרָדִי אֶצֶל הָאֲשֻׁכְנָזִים מְקַפִּידִים מְאֹד מְאֹד שֶׁהָאִשָּׁה עוֹשֶׂה לְגַמְרֵי תְּגַלְחַת, וְכִּי הִיא לֹא צְרִיכָה לְחַשֵּׁשׁ שִׁירָאוּ אֵת שַׁעְרוֹת רֵאשָׁה, וְהִיא הוֹלֶכֶת אוֹ עִם מְטַפַּחַת אוֹ עִם פְּאָה, הָעֶקֶר שָׂאִין לָהּ שַׁעְרוֹת, תְּהִלָּה לְאֵל רַבָּבוֹת וְרַבָּבוֹת נְשִׁים חֲרָדִיוֹת הוֹלֶכוֹת בְּתַגְלַחַת וְלֹא מִתְבַּיְשׁוֹת כָּלֵל, אֲדַרְבָּה זֶה לְהֵן גְּאוּן וְלִתְפָּאֶרֶת, כִּי אֵין עוֹד מְדָה יוֹתֵר יָפָה כְּמוֹ הַצְּנִיעוּת לְאִשָּׁה, וּמָה יֵשׁ לָנוּ לְהִתְבַּיֵּשׁ עִם הַצְּנִיעוּת? וּמִמֵּי יֵשׁ לָנוּ לְהִתְבַּיֵּשׁ עִם הַצְּנִיעוּת?

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שָׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ו שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ.

כְּשֶׁנוֹפְלִים הַתְּפִלִּין עַל הָרַצְפָּה בְּלִי הַנְּרָתִיק, נוֹהֲגִים לְצוּם בְּאוֹתוֹ יוֹם, אֲבָל יַעַן שָׂאִין לָנוּ כַּח לְצוּם, אֲזִי פוֹדִים אֵת הַצוּם עִם צְדָקָה, וְנוֹתְנִים ח"י שְׁקָלִים, אוֹ ח"י דוֹלָה, כָּל אֶחָד כְּפִי מְדִינָתוֹ בְּסִכּוּם שֶׁל ח"י, שִׁיְהִיָּה לוֹ חַיִּים

טובים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (מנחות מ"ד) כל המניח תפלין מאריך ימים; ואם נפל למישהו את התפלין, זה מורה על ההפך, ולכן ראוי לפדות את התענית עם סכום של ח"י שקלים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתע.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים כ"ו שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי

לנכון קבלתי את מכתבך.

יש מנהג כזה לטבל בחדש התשיעי להריון וכו', אבל זה רק מנהג ולא הלכה.

ובענין שמפחידים שיש חידקים בהמקנה וכו', זה שקר וכזב, כי היום יש פילטר וכלור בכל מקנה, והמים סטריליים וכו', מינים וכופרים ומשחתים וכו', מוציאים לעז על מי המקנה שיש בזה חידקים וכו', אשר זה בכלל לא נכון, כי היום רב רבם של המקנאות המים הם סטריליים וכו', עם כל זאת עליך לדעת שזה רק מנהג ללכת בחדש התשיעי להריון, ולא הכרח כולו וכו'.

אל תפחדי את תולידך בקלות, רק תהי רגילה לומר שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות צדיק חלק ב' סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה כגון אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב,

רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת תהי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולדי בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי אמן בן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתעא.

בעזרת השם יהברך, יום רביעי לסדר משפטים כ"ו שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

שקיפות ערפית זה בדיקת אולטר א סאונד, ואין מה לחשש לעשות

את זה.

העקר כשאשה נכנסה בהריון, אז הן הבעל והן האשה צריכים לבקש את הקדוש ברוך הוא יום יום במשך כל ימי ההריון, שהכל יהיה תקין, והעבר יצא בריא ושלם עם כל האיברים והחושים שלו וכו', וצריכים להרבות בתפלה ובנתינת צדקה, ואסור להקל בדברים האלו, כי לצערנו הרב שומעים כל כך הרבה מקרים מזעזעים וכו', ולכן אשרי הבעל והאשה

שְׁמֹרְבִים בַּתְּפִלָּה וּבְצִדְקָה בְּמִשְׁפָּךְ כָּל עַת הַהֲרִיזוֹן שֶׁהוֹלֵד יֵצֵא בְּרִיא וְשָׁלֵם בְּלִי שׁוֹם מוֹמִים כָּלֵל, וְאֲסוּר לְהִקְלֵ בְּזֶה, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הִבְעֵל וְהֵאֲשִׁה שְׁמִבְקָשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם שִׁיחֹס וְיִרְחַם שֶׁהוֹלֵד יִתְפַּתַּח עִם כָּל הַחוֹשִׁים וְכוּ', וְיֵצֵא בְּרִיא וְשָׁלֵם בְּשִׁכְלוֹ וּבִנְפָשׁוֹ וְכוּ', וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְהִתְפַּלֵּל בְּמִשְׁפָּךְ כָּל יְמֵי הַהֲרִיזוֹן, לֹא לְקַחַת אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, וְרַק עַל יְדֵי תְּפִלָּה בִּימֵי הַהֲרִיזוֹן, יְכוּלִים לְפַעֵל אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַכֵּל, וְלִכֵּן אֵל תְּפַחְדֵי, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁבִזְכוֹת הַתְּפִלוֹת שֶׁתְּתַפְּלִי לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, יֵצֵא הוֹלֵד בְּרִיא וְשָׁלֵם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ו שְׁבָט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְבֵנוּ ז"ל נִתֵּן לָנוּ עֶצֶה לְהִנְצֵל מִפְּגַם הַבְּרִית, הוּא עַל יְדֵי שְׂמִחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֵק א' סִימָן קס"ט) עַל יְדֵי שְׂמִחָה יִשְׁמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹתְךָ מִפְּגַם הַבְּרִית כִּי הַשְּׂמִחָה שׁוֹרְפֶת אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת, וּכְכֵל שְׂאֵדָם יוֹתֵר שְׂמִחָה, עַל יְדֵי זֶה מִתְרַחֵב לוֹ דַּעְתּוֹ וְזוֹכֵה לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית, כִּי פִגְם הַבְּרִית בָּא מִחַמַּת עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׂחוּרָה מְרִירוֹת וְדִכְאוֹן שְׂתוּפָס אוֹתוֹ, וְלֹא יְכוּל לְצַאת מִזֶּה, וְלִכֵּן עֶצֶה לְהִנְצֵל מִפְּגַם הַבְּרִית, זֶה רַק לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל מֵדַת הַשְּׂמִחָה,

רְבֵנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן י"ט) נִכְסַפְתִּי מְאֹד לְהִמְשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם אֶל עֲשִׂיָּה שִׁיְהִיָּה חַיּוֹב אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְלַמַּד כֶּךָ וְכָךְ בְּכָל יוֹם וְלֹא יַעֲבֹר וְכִיּוּצָא. וְאָמַר: שְׂאֵפְלוּ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הַרְחוּקִים מִן הַקְּדוּשָׁה מְאֹד שְׁנִלְכְּדוּ בְּמִצְוֵה רָעָה עַד שֶׁרָגִילִין בְּעֵבְרוֹת חַס וְשָׁלוֹם רַחֲמָנָא לִיְצִלְן רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן,

אף על פי כן הכח של התורה גדול כל כך עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כף וכף יהיה אף שיהיה בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה כי כח התורה גדול מאד וכו' וכו'; ומקבל מאנשי שלומנו אשר מה שמוכא בדברי רבנו ז"ל כף וכף, זה סובב על למוד משניות, שיהיה קבוע לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, וזה יקרר את תבערת לבבו שבווער בתאות נאוף רחמנא לישזבן.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתעג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים כ"ו שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

שם ענת זה שם קדום ועתיק שהיו קוראים נשים חזקות בשם הזה וכו', עם כל זאת עליך לדעת כי מאד מאד צריכים לשמר בשמות שנותנים לאדם, כי השמות יש להם משמעות גדולה בחיי האדם, לא כמו שנוהגים היום לתת כל שם מודרני וכו' וכו', כי כפי השם כך נמשך נשמת ומזל הילדים, לכן מה טוב ומה נעים לתת שם אחר צדיק או אחד משמות האבות והאמהות הקדושים, או הנביאים והנביאות וכו', שם תנ"כי, כמוכא מהצדיק הקדוש הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע (נעם אלימלך - במדבר) שהשם יתברך ברוך הוא גזר בבריאת העולם שיהא כף וכף שמות ראוּבֵן וְכָךְ וְכָךְ שמות שמעון ועתה כשנתגלגל איזה אדם בעולם ונותנין לו שם בשם צדיק אחד שיהיה כבר בעולם זה גורם לאיש הלזה שיהיה גם כן צדיק מחמת שנתעורר האור של הצדיק שהוא בעולם העליון.

כְּשֶׁמְשַׁנִּים שֵׁם שֶׁל גֵּבֶר נְשׂוּי אוֹ אִשָּׁה נְשׂוּאָה, צְרִיכִים לְהַחֲלִיף אֶת זֶה גַם כֵּן בְּכַתְּבָהּ, וְצְרִיכִים לְבַדֵּק עִם רַב מְמַחֵה וִירָא שְׁמַיִם גָּדוֹל מְאֹד, כִּי הַשְּׂמוֹת קְשׁוּרִים לְהִנָּפֵשׁ, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (בְּרֵאשִׁית ב') "וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נִפְשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ" כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנִּפְשׁ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה שְׂיִהְיֶה לָּהּ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלַח.
הַמְּאַחַל לָּהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְשַׁפְּטִים כ"ו שְׁבֹט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

קְבִלְתִּי הַיּוֹם מִכְּתָב מִגִּב׳ ... תַּחֲוִי, שְׂאֵת הוֹלֶכֶת לְצַרְף שְׁנֵי כְּתוּבֵי יְחַד בְּגֵן גִּילָאִי 4-5, וְכֵן יִהְיֶה לַחֲץ אֲדִיר בְּכַתְּבָהּ שְׂיִהְיֶה שֵׁם אֲרַבְעִים וְשָׁלֹשׁ יְלָדִים, וְלִכֵּן רְצִיתִי שְׂתַכְתְּבִי לִי מַה זֶה? וְהֵאֵם זֶה נִכּוֹן?.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שְׁלֹא תַעֲשִׂי שׁוּם צַעַד חֲרִיג בְּלִי לְהוֹדִיעַ לִי.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרַכְנֵנוּ.

הַמְּאַחַל לָּהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְשַׁפְּטִים כ"ו שְׁבֹט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְּתָבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבִתְךָ וְאֵל תִּכְנְסִי בְּלֶחֶץ, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל הַרְוֵפָאִים אוֹהֲבִים לְהַפְחִיד יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר הוּא בְּאֵמֶת.

חֲזִקִי וְאִמְצִי מְאֹד וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים שֶׁתִּדְבְּרִי עִם הָאֲבִירָה ... נֵרוֹ יֵאִיר בְּעֵינַי עֲבוּדָה כִּי אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ בְּמָה אֶת מִתְמַחִית וְכוּ'.

רַק תִּתְחַזְּקִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה לְשִׂמְחָה אֶת בְּעֵלְךָ, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גָּדוֹל וּפְשׁוּט כְּמוֹ הַשִּׂמְחָה בְּבֵית, וְהַבְּעֵל וְהָאִשָּׁה אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִם וּמְבִינִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִם וְעוֹזְרִים אֶחָד לְהַשְּׁנַיִם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתעו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִיעִי לְסֹדֵר מְשֻׁפְּטִים כ"ו שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ

בְּדִיוִק עֲכָשׁוּ כְּתִבְתִּי לְנִשּׁוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֶת הַחֲמִרָה שֶׁל מַחְשָׁב (מִכְשָׁף) שֶׁמְחַבֵּרֵת לְאִינְטֵרְנֵט, שֶׁהַמּוֹן בְּתִים נִהְרָסוּ עַל יְדֵי זֶה, הֵן הַבְּעֵל הַתְּכַתֵּב בְּפִי־סִבּוּק עִם נְשִׁים, וְהֵן נְשִׁים הַתְּכַתְּבוּ עִם גְּבִרִים וְכוּ', וּלְבִסּוּף גָּרְמוּ לְהַתְגַּרֵּשׁ וְכוּ', וְנִשְׁבַּר הַבֵּית לְגַמְרִי, וְלִכֵּן טוֹב מְאֹד שֶׁבְּעֵלְךָ לָקַח לְךָ אֶת הַזָּבֵל וְהַלְכִיךָ הַזֶּה וְכוּ'.

בְּעֵינַי הַתְּמוּנָה וְכוּ', אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁאֶת מַחְיֶכֶת לְבַקֵּשׁ מִמֶּנָּה סְלִיחָה, כִּי הִיא נִפְגַּעָה מְאֹד מְאֹד וּבְצֹדֵק, כִּי אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁכָל חוֹזֵרֵת בְּתִשׁוּבָה לֹא הִיְתָה רוּצָה שִׁיְרְאוּ תְמוּנוֹת מֵהַעֲבֹר שְׁלָהּ וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּבְקָשִׁי מִמֶּנָּה סְלִיחָה, כִּי כֵּךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יּוֹמָא פּוּה:) עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר, עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם

לחברו אין יום הכפורים מכפר עד שִׁירְצָה אֶת חֲבֵרוֹ; וְזֶה לֹא כֹל כִּף פְּשׁוּט כְּמוֹ שְׁחוֹשְׁבִים, זֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר לְבִישׁ אֶת הַזּוּלוֹת, וְאִין עַל זֶה מְחִילָה עַד שְׁלֹא מִבְּקָשִׁים מְחִילָה מִמִּי שֶׁפָּגְעוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ו שְׁבֵט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי הַמוּם מִמָּה שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי, וּבִרְדָּאֵי אֲטַפֵּל בְּזֶה, כִּי אֶצְלִי דְבָר כְּזֶה מְאֹד חֲמוּר, כִּי כִּף אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יִוְמָא פּוּה:) עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר, עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחֲבֵרוֹ אִין יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר עַד שִׁירְצָה אֶת חֲבֵרוֹ; וְזֶה לֹא כֹל כִּף פְּשׁוּט כְּמוֹ שְׁחוֹשְׁבִים, זֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר לְבִישׁ אֶת הַזּוּלוֹת, וְאִין עַל זֶה מְחִילָה עַד שְׁלֹא מִבְּקָשִׁים מְחִילָה מִמִּי שֶׁפָּגְעוּ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בַּגְּרָסָא, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁגוּרִס בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׁזֶה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע, וּמִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַד' מִלְּאֲכִי שְׁמִירָה, שֶׁהֵם רֵאשֵׁי תְבוּת ג'מ'ר'א' ג'בְּרִיאֵל מ'יכָאֵל ר'פֶּאֵל אוּרִיאֵל, וְתִשְׁתַּדֵּל אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ לְגֵרֵס אֶת הַדָּף, כִּי כִּף אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זֶרָה י"ט.) לְעוֹלָם לְיִגְרִיס אִינִישׁ וְאָף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גֵּב דְּלֵא יִדַע מֵאִי קָאָמֵר, וְאִין מְלִים לְהַסְבִּיר לְךָ מַה זֶה שִׁיְהוּדִי זוּכָה לְדַפְדֵּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֶפְלוּ בְּאֲמִירָה בְּעִלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אִיךָ שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ שִׁיכּוֹת אֵל הַגְּמָרָא, וְכָל זְמַן שִׁיְהוּדִי מְקַשֵּׁר לְהַגְמָרָא, הַס"מ וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּהִיָּה עֲקֶשֶׁן גְּדוּל

על דבר זה, ואז תראה שהקלפות והסטרא אחרא לא יהיה להם שליטה בה, הדרך היומית של היום שבת קכ"ו, ואם תרגיל את עצמך חק ולא יעבר לגרס דף גמרא, תראה איך שיאיר לך המזל, וימשך עליך אור גדול מלמעלה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתעה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים כ"ו שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי טוב לעשות את החתנה אחר חג השבועות, שעד אז הבן שלך ... גרו יאיר יאסף כסף, ויקנו לו פה בגדים וכו' וכו', וכך יוריד ממך את העל הכבד של הוצאות נשואין.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שֶׁתְּעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל לְמוֹד דָּף הַיּוֹמִי, כִּי כָּל זְמַן שֶׁאֲדָם חָזַק עַל לְמוֹד גְּמָרָא, יִהְיֶה בְּטוֹחַ שִׁישָׁאָר יְהוּדֵי יִרְא שְׁמַיִם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתעט.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר מְשֻׁפָּטִים כ"ו שְׁבֹט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתְּךָ, שְׂזֵה הַמִּתְנַהֵּה הַכִּי יָפֵה שֶׁנָּתַן לְךָ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהִבִּיאָה לְךָ יְלָדִים חֲמוּדִים, וְדַע לְךָ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִיר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רס"ד) לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הָלֹא הַנָּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלֻדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבוֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֵצִים מִכְּאוֹבָם וְצַעֲרָם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אָפְנָיִם הַקָּשִׁים וְכַבְדִּים מְאֹד מְאֹד וְכו', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם, וּלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ', [תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתְּהִיוּ עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבֻמוֹת ג.) 'דֵּינּוּ שֶׁמְגַדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהַבַּעַל מְכַרְחַח לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקֻרָב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עֲלֵיו הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמוֹבְנִים.

מְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַ שְׁיֵשׁ לְךָ חֲבֵרוֹתָא לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף הַיּוֹמִי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתפ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים כ"ו שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם אתה רוצה לשמע בקולי ותצליח להבא, תהיה שב ואל תעשה, ואל תעשה עכשו שום מהומות נגדה וכו', אף שאתה נמצא עכשו בגלות בדירה שכורה וכו', תקבל את הכל באהבה, ואף שאני יודע שזה פואב מאד וכו', עם כל זאת תהיה חכם ולא צודק, ואז סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שעל כל פנים מעכשו תצית אותי וכו', ומכל שכן שלא תסית את הילדים חס ושלום נגד האמא שלהם, וככה לאט לאט הכל ידכה וישקט וכו'.

אני מאד מאד מבקש אותך שתראה ללמד בכל יום את הדין היומי אפלו בגרסא, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שגורס בכל יום דף גמרא, שזה שומר את האדם מכל רע, וממשיך על עצמו הד' מלאכי שמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א' ג'בריא'ל מ'יכאל ר'פאל אוריא'ל, ותשתדל אפלו במסירות נפש לגרס את הדין, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט). לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ואין מלים להסביר לך מה זה שיהודי זוכה לדפדף בכל יום דף גמרא, אפלו באמירה בעלמא, על כל פנים איך שהוא יש לו שיכות אל הגמרא, וכל זמן שיהודי מקשר להגמרא, הס"מ ונוקבא דיליה לא יכולים לעשות לו שום דבר, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה עקשן גדול על דבר זה, ואז תראה שהקלפות והסטרטא אחרא לא יהיה להם שליטה בך,

הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֵּת קכ"ו, וְאִם תִּרְגְּלִי אֶת עֲצֻמָּךְ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְגִרְסֵי דָף גְּמָרָא, תִּרְאֶה אִיךָ שִׁיאִיר לְךָ הַמְּזוֹל, וְיִמְשֶׁךְ עֲלֶיךָ אֹר גְּדוֹל מִלְּמַעְלָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים כ"ו שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַעֲקָר תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד לְהַכְנִיס אֹיְרָה שֶׁל שְׂמִחָה בְּבֵית, שְׂזָה יִשְׁפִיעַ עֲלֶיךָ וְגַם עַל הַיְלָדִים.

בְּעֵינַי הַדִּירָה וְכו', לְדַעֲתִי אַתֶּם יְכוּלִים לְהַרְחִיב אֶת זֶה, כִּי לְלַכֵּת לְבָנוֹת זֶה סְפוּר אֶרֶךְ, וְהַרְבֵּה הוֹצָאוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְפֻלְגָת, וְתִהְיֶה תְּמִיד שְׂמִחָה וְעִלְיוֹנָה, וְתִקְנִי לְעֲצֻמָּךְ אֶת הַמְּדָה הַיְקָרָה שֶׁל סְבָלְנוֹת, שְׂזָה הַמְּדָה הַכִּי יָפָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתפב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים כ"ו שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

הקדוש ברוך הוא יעזר לכם שתוכלו להרחיב את הדירה שלכם, והעקר שיהיה בבית שלכם תמיד אוירה של שמחה, שזה מביא את כל ההצלחה, ולכן ראו למסור את נפשכם על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצור היום מצור למחר לפי שאין השמחה ממנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה ואז תזכו לגדלות המחין וכבר לא יחסר לכם שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אתתפג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים כ"ו שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מאד מאד אני מבקש אתכם שתראו להתחזק יחד, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אתכם כי גדול אדוננו ורב להושיע.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזיחנו רבנו ז"ל על זה ביותו, ואמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלואות הבאים על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצער היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, והרגע שתהיו בשמחה, יתרחב לכם דעתכם ותראו שזה לא סוף העולם, ובפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח.

נא ונא אני מאד מאד מבקש מכם שתתאזרו במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לכם מאד מאד קשה, זכרו מה שאמר התנא הקדוש (אבות פ"ק ה') לפום צערא אגרא, ודעו לכם כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל כולו

אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשָׁלָא יִהְיֶה לוֹ אֶפְלוֹ מִשְׁהוֹ תְּרַעַמַת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ', וְכֵן הָאִשָּׁה
שָׁלָא יִהְיֶה לָּהּ מִשְׁהוֹ תְּרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ,
וְהַבַּעַל הוּא חֵלֶק מֵאִשְׁתּוֹ, וְהַיְלָדִים הֵם חֵלֶק מִשְׁנֵיהֶם, וְלִכֵּן לְמָה צְרִיכִים
לְהִתְעַצֵּבֵן וְלָרִיב בְּבֵיתָ?

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִי לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲתַתְּפֵד.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ו שְׁבַט הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵת יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת הַפֶּסֶק לְשָׁנָתִים וְכוּ' וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִחְזִיר
לְךָ אֶת כָּל הַכַּחוֹת, וְתִהְיֶה שְׁמִיחָה וְעֵלְיָזָה, וְתִגְדְּלִי אֶת הַיְלָדִים שְׁלֶךְ בְּקַלּוֹת,
וְתִרְוִי רַב נַחַת וְדַקְדָּשָׁה מֵהֶם.

אֹדוֹת אַחֲוֵתְךָ וְכוּ', זֶה לֹא מִמְּלִץ שֶׁהַבַּעַל יִגּוֹר בְּתֵל אַבִּיב, וְהִיא תִגּוֹר
פֹּה וְכוּ', כִּי הַיּוֹם הַכֹּל הִפְקָה, וּמִי יוֹדֵעַ שָׁלָא יִתְחַבֵּר אֶל אֵיזָה אִשָּׁה אַחֲרָת,
וְחַס וְשָׁלוֹם יָבוֹאוּ אַחַר כֶּף לִיְדֵי גְרוּשִׁין וְכוּ', וְזֶה יִהְיֶה יוֹתֵר גְּרוּעַ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחַם עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֹדֵר מְשֻׁפְּטִים כ"ו שְׁבֹט הַתְּשֻׁעָה ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַבְּחֹר הַזֶּה הוּא בְּחֹר נִפְלֵא מְאֹד מְאֹד, וְהֵם יִחִיו בְּיַחַד חַיִּים טוֹבִים וְנֹעִימִים, וְלֹא יִחְסֹר לָהֶם שׁוֹם דְּבָר, וְאֶת צְרִיכָה מְאֹד לְשִׁמּוֹחַ עַל הַמַּתְנָה שְׂאֵת מִקְבָּלָת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֹדֵר מְשֻׁפְּטִים כ"ו שְׁבֹט הַתְּשֻׁעָה ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי עוֹד פְּעַם מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ וּמְזַהֵר אוֹתָךְ שֶׁתִּרְסְנִי אֶת הַבֵּן שְׁלֹךְ ... גֵּרוּ אִיָּה, כִּי יֵשׁ לוֹ מִחֻשָּׁב וּמִסְתַּכֵּל בְּסִרְטִים מְאֹד מְגַנְיִם, וּמֵה גַם שְׁמוּכָר אֶת זֶה לְבַחְוֵרִים צְעִירִים, אִם זֶה לֹא יִפְסֹק, אֲנִי יִצְטָרֵךְ לְפָרְסֵם אוֹתוֹ בְּרַבִּים עִם הַתְּמוּנָה שְׁלוֹ, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִגַּשׁ אֵלָיו, אֲנִי לֹא יִתֵּן שֶׁהַקְּהֵלָה הַקְּדוֹשָׁה שְׁלִי שְׂאֲנִי בּוֹנָה כְּכֹר חֲצִי יוֹבֵל שָׁנָה בְּדַם לְבִי, שִׁיִּחָרַב עַל יְדֵי תִינּוֹק צְעִיר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ תִּרְאִי לְרַסֵּן אוֹתוֹ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִחֲזִיר אוֹתוֹ בְּתִשׁוּבָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתפוז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים כ"ו שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

תעשו כל מה שבנידכם להיות בשמחה, כי השמחה מרחכת את הדעת, ועל ידי זה תוכלו לבקש ממנו יתברך כל מה שאתם צריכים, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה סימן נ"ז) מי שמתפלל בשמחה הקדוש ברוך הוא מכבד אותו ופוקד את לוחציו; ואמר (שם סימן ע') על ידי שמחה תבוא תפלתך בהיכל מלך; ואמר (שם סימן פ"א) תפלה שהיא בשמחה היא ערבה ומתקה להשם יתברך; ולכן תראה לקחת את עצמך בידיך ולהיות רק בשמחה, ולהתפלל בשמחה, ואמר רבנו ז"ל (שם סימן כ"ח) על ידי התפלה יכול לשנות את המזל.

רק תשמרו על השלום בית שלכם, שזה יסוד היסודות, כי בבית שיש שמה "שלום בית" שם השכינה שורה, ובמקום שהשכינה שורה שם הברכה מצויה, ולכן אתם מרחים לעשות כל מיני פעלות שבעולם שיהיה ביניכם שלום ואהבה וזה יביא עליכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ותשתדלו שאף פעם לא יהיה ביניכם וכוותחים ואי הבנות, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות מריבה סימן ס"ו) במקום מריבה שם השטן, ולכן צריכים מאד מאד לשמר על השלום בית, כדי שהברכה תהיה מצויה בתוך ביתכם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אתתפה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים כ"ו שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

שמעתי שלקחת את המקלט על יד ... גרו יאיר, אני מאד מבקש אותך ומזהיר אותך שאל תתן בשום פנים ואפן שהנער הנושר שלנו יכנסו שמה וכו', כי הם עושים המון שטיות וכו', ואתה תהיה אחראי על זה וכו', ומה אתה צריך את זה?

אני מאד מאד מבקש אותך שתראה ללמד בכל יום את הדף היומי אפלו בגרסא, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שגורס בכל יום דף גמרא, שזה שומר את האדם מכל רע, וממשיך על עצמו הד' מלאכי שמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א' ג'בר'יא'ל מ'יכ'אל ר'פ'אל א'ור'יא'ל, ותשתדל אפלו במסירות נפש לגרס את הדף, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט). לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ואין מלים להסביר לך מה זה שיהודי זוכה לדפדף בכל יום דף גמרא, אפלו באמירה בעלמא, על כל פנים איך שהוא יש לו שיכות אל הגמרא, וכל זמן שיהודי מקשר להגמרא, הס"מ ונוקבא דיליה לא יכולים לעשות לו שום דבר, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה עקשן גדול על דבר זה, ואז תראה שהקלפות והסטרא אחרא לא יהיה להם שליטה בה, הדף היומי של היום שבת קכ"ו, ואם תרגיל את עצמך חק ולא יעבר לגרס דף גמרא, תראה איך שיאיר לך המזל, וימשך עליך אור גדול מלמעלה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה,

כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא בַתְּרֵא דָף י') רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהֵדָר מְצָלִי אָמַר דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְּקַיֵּם אֵת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּרָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ו שְׁבֹט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

בְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר עוֹשֶׂה חֵיל, וְרַק בּוֹגֵר מִיוֹם לְיוֹם, וְתַרְוָה מִמֶּנּוּ רַב נַחַת

דְּקַדְשָׁה, כִּי הוּא מְתַמִּיד מְאֹד בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

בְּעֵינַי הַתְּרוּפוֹת לְהִבֵּן הַשָּׁנִי וְכו', אֲסוּר לְקַחַת שׁוֹם תְּרוּפָה בְּלִי רוּפָא

וְכו'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֵת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְחַאֵר וּלְשַׁעַר אֵת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׂגוּרִים בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂזָה שׁוֹמֵר אֵת הָאָדָם מִכָּל רַע, וּמִמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ הַד' מִלְּאֲכִי שְׂמִירָה, שֶׁהֵם רְאֵשֵׁי תְבוֹת גִּמְרֵי' א' גִּבְרִיאֵל מ'יכָאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרִיאֵל, וְתִשְׁתַּדֵּל אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ לְגֵרֵם אֵת הַדָּף, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁפַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֵא יִדַע מֵאִי קָאָמַר, וְאִין מְלִים לְהַסְבִּיר לְךָ מַה זֶה שְׂיִהְיֵדִי זוּכָה לְדַפְדֹּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֶפְלוּ בְּאִמִּירָה בְּעִלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אִיךָ שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ שִׁיכוֹת אֵל הַגְּמָרָא, וְכָל זְמַן שְׂיִהְיֵדִי מְקַשֵּׁר לְהַגְמָרָא, הַס"מ וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוֹם דְּבַר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּהְיֶה עַקְשָׁן גְּדוֹל

על דבר זה, ואז תראה שהקלפות והסטרא אחרא לא יהיה להם שליטה בה, הדרך היומית של היום שבת קכ"ו, ואם תרגיל את עצמך חק ולא יעבר לגרס דף גמרא, תראה איך שיאיר לך המזל, וימשך עליך אור גדול מלמעלה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתצ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים כ"ו שבט התשע"ג
 שלום וברכה אל ... שיחיו נצח
 לנכון קבלתי את מכתבכם.

כבר כתבתי לכם שבשנים פנים ואפן אסור לכם לבוא לכאן, כי זה עולה הון תועפות, ועדיף שתקחו את הכסף ותשלמו את החובות שלכם.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזיירנו רבנו ז"ל על זה ביותה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד,

ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסור את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אתתצא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים כ"ו שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא ירחיב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד, ולא יחסר לך שום דבר.

זכור גם זכור מה שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה סימן נ"ז) מי שמתפלל בשמחה הקדוש ברוך הוא מכבד אותו ופוקד את לוחציו; ואמר (שם סימן ע') על ידי שמחה תבוא תפלתך בהיכל מלך; ואמר (שם סימן פ"א) תפלה שהיא בשמחה היא ערבה ומתקה להשם יתברך; ולכן תראה לקחת את עצמך

בְּיָדֶיךָ וְלִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְלִהְתַּפְּלֵל בְּשִׂמְחָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שם סימן כ"ח) על יְדֵי הַתַּפְּלָה יִכַּל לְשַׁנּוֹת אֶת הַמְּזֵל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בַּגֶּרְסָא, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁל אָדָם שְׂגוֹרֵס בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שֶׁזֶה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רָע, וּמְמַשִּׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ הַד' מִלְּאֲכִי שְׂמִירָה, שֶׁהֵם רְאֵשֵׁי תְבוֹת גִּמְר'א' גְּבֻרֵי אֵל מ'יכָאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרֵי אֵל, וְתִשְׁתַּדֵּל אֶפְלוּ בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ לְגֵרֵס אֶת הַדָּף, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאֵף עַל גֵּב דְּמִשְׁפַּח וְאֵף עַל גֵּב דְּלֵא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, וְאֵינן מְלִים לְהַסְבִּיר לָךְ מַה זֶה שִׁיְהוּדִי זוֹכֵה לְדַפְדֹּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֶפְלוּ בְּאִמְרָה בְּעִלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ שִׁיכוֹת אֶל הַגְּמָרָא, וְכָל זְמַן שִׁיְהוּדִי מְקַשֵּׁר לְהַגְמָרָא, הַס"מ וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה לֹא יִכּוֹלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבַר, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּהְיֶה עֹקֶשׁן גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, וְאִז תִּרְאֶה שֶׁהַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא לֹא יִהְיֶה לָהֶם שְׁלִיטָה בָּךְ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת קכ"ו, וְאִם תִּגְדֵּל אֶת עֲצֻמְךָ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְגֵרֵס דָּף גְּמָרָא, תִּרְאֶה אֵיךְ שִׁיאִיר לָךְ הַמְּזֵל, וְיִמְשַׁךְ עֲלֶיךָ אוֹר גְּדוֹל מִלְּמַעְלָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאָמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתַּפְּלֵל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תַּפְלוֹת שְׁחֲרִית מְנַחֵה עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוֹ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שֶׁמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלֵשׁ פְּרָסְאוֹת, הֵינּוּ שְׁלֵשׁ תַּפְלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שֶׁאָדָם נִזְהָר בְּהַשְּׁלֵשׁ תַּפְלוֹת, הוּא יִשְׂאֵר יְהוּדִי מְאָמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְף וּמְיָד כְּשִׁיתְחִיל לְהַתְרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתַּפְּלָה אַחַת, הוּא כִּכָּר יוֹצֵא מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלִתְךָ לְהַתַּפְּלֵל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תַּפְלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וּלְפָנֶיךָ כָּל תַּפְּלָה תִּכְנִיס פְּרוּטָה לְצַדֻּקָה בְּקַפַּת הַצְּדָקָה, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא דָּף י'). רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהַדָּר מְצִלִי אָמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרִי הַמְּקִים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתצב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים כ"ו שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה מאד מאד לשמח עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בך, ותמיד תסתכלי רק על הטוב שלך, ואז תצליחי בחייהך.

אני מאד מבקש אותך תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', על ידי זה היא מצלת את חיי הנשואין שלה וכו', כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס וקנאה וכו', והיא צריכה לראות שלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית, ועל ידי זה יצליחו בחיי נשואיהם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר מְשֻׁפְּטִים כ"ו שְׁבֻט הַתְּשֻׁעָה ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תֵּאֱמִינִי לִי שֶׁקַּבְּלָתָּ חֶתֶן נִפְלֵא מְאֹד, וְהוּא יִדְאָג לְךָ שֶׁלֹּא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דְּבָר, וְתִתְחַתְּנוּ וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֹשְׁרִים בְּחַיֵּיכֶם.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד לֹוֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלַק לְשִׁבְעַת חֻלְקִים כְּמוֹ יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וּמַעֲלַת אֲמִירַת תְּהִלִּים, זֶה אֵינּוּ לְתֹאֵר וְאֵינּוּ לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה מִמְשִׁיךְ לְאָדָם כָּל מִינֵי יְשׁוּעוֹת שְׁבַעוּלָם, וְאֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁזוּכָה לֹוֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", שְׁזֵה לֹוֹקֵחַ סֵךְ הַכֹּל בֵּין עֲשָׂרִים דְּקוֹת לְחֻצֵי שְׁעָה, וְכֵךְ תִּזְכֶּי לְסִיִּם אֶת כָּל סִפְרֵי הַתְּהִלִּים בְּכָל שָׁבוּעַ, וּבִזְכוּת זֶה תִּרְאֶי נִסִּים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר מְשֻׁפְּטִים כ"ו שְׁבֻט הַתְּשֻׁעָה ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בַּגֶּרְסָא, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁגוֹרֵס בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׁזֵה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רָע, וּמִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַד' מִלְּאֲכִי שְׁמִירָה, שֶׁהֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת גְּמ'ר'א' גְּבִרִיאֵל מ'יכָאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרִיאֵל, וְתִשְׁתַּדַּל אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נִפְשׁ לְגֵרָס אֶת הַדָּף, כִּי כֵךְ אֲמָרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים

(עבודה זרה י"ט). לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ואין מלים להסביר לה מה זה שיהודי זוכה לדפדף בכל יום דף גמרא, אפלו באמירה בעלמא, על כל פנים איך שהוא יש לו שיכות אל הגמרא, וכל זמן שיהודי מקשר להגמרא, הס"מ ונוקבא דיליה לא יכולים לעשות לו שום דבר, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה עקשן גדול על דבר זה, ואז תראה שהקלפות והסטרא אחרא לא יהיה להם שליטה בה, הדף היומי של היום שבת קכ"ו, ואם תגיל את עצמך חק ולא יעבר לגרס דף גמרא, תראה איך שיאיר לה המזל, וימשך עליך אור גדול מלמעלה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבד יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשטות גמורה, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

אתתצה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים כ"ו שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (ספר המדות אות חתון סימן י') מִי שֶׁשׁוֹמֵר אֶת עֲצֻמוֹ מִלְּלוֹן וְגַם לְדוֹר שְׁנֵי זוּגוֹת בְּבֵית אֶחָד, עַל יְדֵי זֶה זוֹכֵה לְחַתְּנוֹת כְּהַנִּים וּבְנֵי אָדָם חֲשׂוּבִים גְּדוֹלִים; וְכֵן אָמַר (שם אות הַמִּתְקַת דִּין סִימָן צ"ח) לֹא טוֹב לְשֵׁנֵי בְּנֵי אָדָם שֶׁשְׂמוֹתֵיהֶם שְׂוִים, שִׁידוּרוֹ בְּדִירָה אַחַת; כֹּל זֶה פְּנֹת רַבְּנוּ ז"ל לְשֵׁנֵי זוּגוֹת לֹא יִגְוְרוּ בְּבֵית אֶחָד, אֲבָל זֶה לֹא אוֹמֵר אִם אָדָם מְאַרְחָ אֶת מִישֶׁהוּ, אוֹ שְׂהוֹלְכִים לְהִתְאַרְח אֲצֵל הַהוֹרִים שֶׁאֲסוּר לָהֶם לָגוֹר יַחַד, הֲרִי זֶה רַק זְמַנִּי, וּבִפְרָט זֶה לֹא שִׁיךְ אֲצֵל הוֹרִים, אֲדַרְבָּה זֶה שְׂמַחָה מְאֹד גְּדוֹלָה לְהַהוֹרִים שֶׁהִילָדִים בָּאִים לְהִתְאַכְסֵן אֲלֵיהֶם.

וְמָה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל כִּנֵּן, זֶה לְלַכֵּת לְהַשְׁפִּיר בִּיחַד שְׁתֵּי זוּגוֹת דִּירָה וְזֶה פְּשׁוּט.

בְּאֵמַת מוּבָא בְּצוּאָת רַבִּי יְהוּדָה הַחֲסִיד (סימן ל"ד) שֶׁלֶּשָׁה בְּעַלֵּי בְּתִים לֹא יְדוּרוּ בְּבֵית אֶחָד, כִּי אֶחָד מֵהֶם יִהְיֶה עֲנִי אוֹ יְמוֹת, וּמִכָּל שְׂכֵן ד' אוֹ ה', וּפְרָשׁוּ הַמְּפָרְשִׁים בְּדוּקָא בְּדִירָה אַחַת מִשׁוּם עֵין הָרַע, וְכֵן מִשׁוּם חֶסֶר צְנִיעוּת וְכו', וְכָךְ מוּבָא בְּסֵפֶר "ש"ךְ עַל הַתּוֹרָה" (פְּרֻשַׁת שְׂמוֹת) שֶׁלֹּא יְדוּרוּ שְׁנַיִם בְּבֵית אֶחָד מִשׁוּם דִּחְצִיפוּת הוּא, אִם יֵדַע יוֹם טְבִילַת אִשְׁתְּ חִבְרוֹ, שֶׁלֹּא יְבוֹא לְהַרְהֵר בָּהּ; עֵין שָׁם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲתַתְּצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ז שֶׁבֶט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּצָּא מֵהַקְּטָנוּת הַמַּחֲזִין שְׁנוּפֵל עֲלֶיךָ בְּכָל פְּעַם, שְׂזֶה מְבִיא אוֹתְךָ לְיַדֵּי צְמֻצוּמִים וְכו', עַד שֶׁאֲתָה בָּא לַעֲשׂוֹת בְּכָל פְּעַם בְּקֶרֶת עַל אִשְׁתְּךָ וְכו', וְכֵן אֲתָה נוֹפֵל בְּדַעְתְּךָ וְכו', וְנִמְאָס לְךָ הַחַיִּים, כֹּל

זֶה בָּא מִפְּנֵי שְׂאֵתָה לֹא יוֹנֵק מֵהַצְדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא חֲדוּשׁ שְׁבַחֲדוּשִׁים, שֶׁמְגַלֶּה לָנוּ גְלוּיִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְאֹד, שֶׁעֲדִין לֹא נִתְגַּלוּ בְּעוֹלָם, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵיו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן רע"ט), וְלִכֵּן הִדְבַּר הָרִאשׁוֹן שְׂאֵתָה צְרִיף לַעֲשׂוֹת הוּא לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵתָה צְרִיף לְמַסֵּר אֶת נַפְשֶׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כָּל הַצְרוּת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שֶׁעוֹבְרִים עַל כָּל אָדָם זֶה רַק מִחֲמַת חֲסְרוֹן הַשִּׂמְחָה, כִּי מִחֲמַת רַבּוּי עֲווֹנוֹתָיו וּבִפְרָט עַל יְדֵי פְגָמֵי הַבְּרִית שֶׁפָּגַם וְכוּ', נוֹפֵל עָלָיו עֲצָלוּת וּכְבֻדוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, וְנִמְשָׁךְ תָּמִיד אַחֵר הַעֲצָבוֹת, שֶׁזֶה מְאֵלֵל אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, כִּי הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן הוֹרְסֵת אֶת הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם, וְכָל הַמְזוּל שֶׁלוֹ נֶאֱבַד מִמֶּנּוּ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז וְלְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאִם תִּשְׁאֵל בְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׂמְחָה? אַזִּי תִזְכֹּר מַה שֶׁגִּלֶּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') שֶׁעַל יְדֵי מְרָה שְׁחוּרָה אִי אֶפְשָׁר לְהִנְהִיג אֶת הַמַּח כְּרָצוֹנוֹ, וְעַל כֵּן קָשָׁה לוֹ לֵישֵׁב דַּעְתּוֹ. רַק עַל יְדֵי הַשִּׂמְחָה יוּכַל לְהִנְהִיג הַמַּח כְּרָצוֹנוֹ, וְיוּכַל לֵישֵׁב דַּעְתּוֹ, כִּי שִׂמְחָה הוּא עוֹלָם הַחֲרוּת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (ישעיה נ"ה) "כִּי בְּשִׂמְחָה תִצְאוּ", שֶׁעַל יְדֵי שִׂמְחָה נַעֲשִׂין בֵּין חוֹרֵין וְיוֹצְאִין מִן הַגְּלוּת. וְעַל כֵּן כְּשֶׁמְקַשֵּׁר שִׂמְחָה אֶל הַמַּח, אַזִּי מַחוּ וְדַעְתּוֹ בֵּין חוֹרֵין מִמֶּשׁ, וְאִינוּ בְּבַחֲבֵינָת גְּלוּת, וְאִזִּי יוּכַל לְהִנְהִיג אֶת מַחוּ כְּרָצוֹנוֹ וְלֵישֵׁב דַּעְתּוֹ, מֵאַחֵר שֶׁמַּחוּ בַּחֲרוּת וְאִינוּ בַּגְּלוּת. כִּי עַל יְדֵי גְלוּת אֵין הַדַּעַת מֵישֵׁב כְּלָל וְכוּ', וְלְבוֹא לְשִׂמְחָה הוּא עַל יְדֵי מַה שֶׁמוּצֵא בְּעַצְמוֹ אֵיזֶה נִקְדָּה טוֹבָה, כִּי אֵיךְ שֶׁרַק יִהְיֶה, יֵשׁ אֶצֶל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל נִקְדוֹת טוֹבוֹת מְנַקְדֵת יְהוּדוֹתָ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרַכּוֹת נ"ז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְלַח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֶפְלוּ רִיקְנִין שֶׁבְּךָ מְלֵאִים מִצְּוֹת כְּרָמוֹן, וְעַל כָּל פְּנִים יֵשׁ לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל לְשִׂמְחָה בְּמָה שְׂזָכָה לְהִיּוֹת מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, וְשָׂא עֲשִׂי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, כִּי הַשִּׂמְחָה הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַשִּׂמְחוֹת, וְעַל יְדֵי שִׂמְחָה מִתְרַחֵב מַחוּ וְדַעְתּוֹ וְכִבְּרֵי יֵשׁ לוֹ יֵשׁוּב הַדַּעַת אַחֲרֵת לְגַמְרֵי, וְתִכְףּ וּמִיד כְּשֶׁתִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, כָּל הַחַיִּים שֶׁלָּךְ יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרֵי, וְתָמִיד יִהְיֶה לָּךְ חֵינוּךְ עַל הַפְּנִים, וְתִרְאֶה אֵיךְ שֶׁגַּם הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּךְ תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וְלִרְצוֹן לְפָנֵי אֲדוֹן כָּל, וְכֵךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שִׂמְחָה סִימָן נ"ז) מִי שֶׁמְתַפְּלֵל בְּשִׂמְחָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַבֵּד אוֹתוֹ וּפּוֹקֵד אֶת לוֹחֲצֵיו; וְאָמַר (שֵׁם סִימָן ע') עַל יְדֵי שִׂמְחָה תְּבוֹא תְּפִלָּתְךָ בְּהִיכַל מֶלֶךְ; וְאָמַר (שֵׁם סִימָן

פ"א) תפלה שהיא בשמחה היא ערכה ומתקה להשם יתברך; ולכן תראה לקחת את עצמך בידך ולהיות רק בשמחה, ולהתפלל בשמחה, ואמר רבנו ז"ל (שם סימן כ"ח) על ידי התפלה יכל לשנות את המזל; ואל תחשב שלהגיע לשמחה זה קל, צריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא שיהיה תמיד בשמחה, ולכן תהיה רגיל בתפלה זו כל יום ויום, ואפלו כמה פעמים ביום, כדי שתעורר להיות באמת בשמחה.

רבנו של עולם זכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה ברמ"ח איברי ושס"ה גידי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקוד בכל יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכל לקיים את מצוותיך, אנא רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזכני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להכליל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותו יתברך, איך שאתה מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה בלה, וזכני לאמונה ברוחה ומזככת שאזכה לדעת בידיעה ברוחה שאתה נמצא ואין בלעדיך נמצא, ועל ידי זה תמחל לי על כל עוונותי, ואזכה להכליל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

נא ונא ראה לשמר על השלום בית שלך, שכל ההצלחה שלך תלוי רק בזה, כפי שאדם מכבד ומיקר את אשתו, כן ההצלחה מאירה לו בתוך הבית, וידוע אשר רבנו ז"ל הזהירנו מאד (שיחות הר"ן סימן רס"ד) לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקדם, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא טו.) 'אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעוררו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות ג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מרחח לעזר לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו, עליו הדבר הראשון לעזר לאשתו בכל המוכנים.

תִּאֲמִין לִי אִף שְׁאֲנִי מְעוֹרֵר אוֹתְךָ יוֹם אַחַר יוֹם שְׁעָה אַחַר שְׁעָה לְלַמּוֹד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֵין לִי מִזֶּה שׁוֹם כְּוֹנֵה, אֶלֶּא לְזִכּוֹת אוֹתְךָ לְחַיִּים נְצַחִים, כִּי מִי יָבוֹא הַיּוֹם שְׁזֶה יִהְיֶה הָאִשֶּׁר הֵכִי גְדוֹל שְׁלֹךְ, וְלֹא תוּכַל לְהוֹדוֹת לִי, כִּי מִי שְׁנֹמֵצָא כְּבָר לְמַעַלָּה, רוֹאֶה מָה יָקָר וְחָשׁוּב וְכוּ', כָּאֵן לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים וְכוּ', וְלִכְּנֹן אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן, תִּקְבַּע לְעֶצְמְךָ קְבִיעוֹת לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתִּרְגוּם מִפְּרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, וּפְרָק מִשְׁנִיּוֹת, וְדָף הַיּוֹמִי גְמָרָא, וְכֻדַּאי שְׁתַּעֲיִן בְּסִפֵּר "רַחֲמֵי הָאֵב" שְׁכוֹתֵב שָׁם (אוֹת לַמּוֹד) עוֹד זֹאת אוֹמֵר לִי לְבִי עֵצָה טוֹבָה לְמִי שְׁלֹא זָכָה וְלֹא הִשְׁיָגָה יָדוֹ בַּתּוֹרָה אוֹ מִי שְׁטְרוּד מְאֹד בְּעֶסְקוֹ וּדְאָגוֹת וְאֵין דַּעְתּוֹ צְלוּלָה לְלַמֵּד בְּעֵינָיו, שְׁיִלְמַד בְּכָל יוֹם דָּף גְמָרָא וּפְרָק מִשְׁנִיּוֹת בְּאֲמִירָה בְּעֵלְמָא כְּלוֹמַד הַזֶּהֱר אִף שְׁאֵינוֹ מִבֵּין מָה קָאָמַר, כִּי הִלְשׁוֹן מְסַגֵּל לְנַפְשׁ וּבְלִבִּי סִפְק שְׁיִשְׁאָר עַל כָּל פְּנִים קִצֵּת בְּלִבּוֹ, וְאֲנִי הַכְּרַתִּי סַנְדְּלָר אֶחָד שְׁלֹא הִיָּה לוֹ יָד בְּלַמּוֹד וְהִיָּה גּוֹמֵר בְּכָל שְׁנָה סֵדֵר הַש"ס בְּאֲמִירָה בְּעֵלְמָא, וְהִיָּה צֹלֵם אֱלֻקִּים עַל פְּנָיו כְּאֶחָד הַגְּדוֹלִים; עֵינֵן שָׁם דְּבָרָיו הַנּוֹפְלָאִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלַּתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲתַתְּצוּ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר מְשֻׁפְּטִים כ"ז שְׁבֻט הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּחֲזִיקִי בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלַיָּה, וְאֵל תִּהְיֶה שְׁבוּרָה וְכוּ' וְכוּ', וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדַע שְׁעוֹבֵר עָלַיָּךְ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוֹת הַמַּחֲזִין מִהֶעֱמָס הָרַב שִׁישׁ לְךָ בְּבֵית וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת דַּעִי לְךָ שְׁעַקֵּר שְׁלֹמוֹת בַּת יִשְׂרָאֵל, שְׁיִכּוּלָה לְהִיּוֹת חֲזָקָה, כִּי הָאִשָּׁה נִקְרָאת עֲקָרַת הַבַּיִת, הִיא עֲקֵר הַבַּיִת, וְאִם יִסוֹד הַבַּיִת חֲזָקָה, אֲזַי גַּם כָּל הַבַּיִת חֲזָק, אֲבָל אִם חָס וְשְׁלוֹם שְׁיִסוֹד הַבַּיִת רַעוּעָה, אֲזַי כָּל הַבַּיִת בְּסִכָּנָה, וְהָאִשָּׁה הִיא יִסוֹד הַבַּיִת, וְלִכְּנֹן אֶת צְרִיכָה לְעִשׂוֹת כָּל מָה שְׁבִיכְלֵתְךָ רַק לְשִׂמְחָה וְלִהְתַּחֲזֵק בְּכָל הַכּחוֹת, כִּי בְּךָ תִּלּוּי כָּל

הבית, ואמרו חכמינו הקדושים (גדה מ"ה:): הקדוש ברוך הוא נתן בינה יתרה באשה יותר מבאיש, ולכן תהי את החכמה, את תראי להשתלט על הבית, לחזק ולעודד את בעלך שהוא צריך חזוק וכו', אל תחפי שהוא יחזק אותך, את תחזקי אותו וכו', מילא תקבלי חזרה כמו שאמר החכם מכל אדם (משלי כ"ז י"ט) "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם", ופרש רש"י כמים הללו הפנים שאתה מראה לתוכן הן מראות לך. כן לב האדם לאדם חברו לפי מה שאדם יודע שחברו אוהבו כן הוא מראה לו פנים; העקר תשתדלי לקבל את פני בעלך בשמחה, ואז תראי איזה בעל אחר יהיה לך, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך, עם כל זאת תהי חזקה באמונה פשוטה בו יתברך, כי אין עוד בטחון עצמי כמו מי שחזקה באמונה בו יתברך, שהוא נמצא ובלעדו אין נמצא, וכשאת תהי האשה החזקה בבית, ממילא הילדים יהיו רגועים, ולא יהיה לך כל כך קשה אתם, כי בבית שיש אורה של רגיעה, שם הילדים גדלים מצלחים מאד מאד.

אף שכבר כתבתי לך וכו', עם כל זאת אכתב את זה עוד פעם ועוד פעם וכו', צריכים מאד מאד לשמר מהפלי משחית הנקרא מחשב (מכשף) שמחבר אל אינטרנט, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מ"ה.) אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאווה כעצימת העינים" ואמר "אין לך אבר באברי האדם שיגרום לו מכשול כמו העינים". ואני מרחח להגיד לך שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב (מכשף) שמחבר אל אינטרנט בבית, ואף שזה נדמה כאלו הגזמה וכו', אבל הרבה בעלים נפלו בפח בשביל הכלי הארוה הזו וכו', ונשבר ביתם, והתחילו להתכתב עם נשים וכו', ולבסוף התגרשו ורחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב (מכשף) שמחבר אל אינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול ורחמנא לישזבן, ולכן תהי חכמה ואל תתני שיהיה בבית שלך כלי משחית הזה, כי זה נסיון מאד מאד גדול לבעלך, שיום אחד לא יברח וכו', אל כל הרוחות וכו', וזה קורה בבתים הכי טובים, ואסור להגיד לי זה לא יקרה, אני מרחח להגיד לך זה נסיון מאד מאד גדול וקשה להגברים לעמד בזה, ולכן האשה צריכה להיות חזקה ולהוציא את הזבל והלכלוך הזה מהבית, כי מי

שֵׁישׁ לוֹ בְּבֵית הַכְּלִי מִשְׁחִית הַזֶּה, הוּא מְגַרֵשׁ אֶת הַשְּׂכִינָה מִתּוֹךְ הַבַּיִת, וְאִזּוֹת הַשְּׂדִים וְהַרְוּחוֹת נִמְצָאִים שָׁם וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא בְּחֻנָּם שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת קֶלֶפֶה חֶלֶק ב' סִימָן א') יֵשׁ שְׂדִים שֶׁמְצוּיִים בְּבַתִּים, שֶׁהֵם מְקַלְקְלִין הַשְּׁלוֹם בַּבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה כְּעֵס וְקִטְטוֹת בְּבֵית. וְעַקֵּר הַבַּיִת הוּא הָאִשָּׁה כִּי (יוֹמָא ב.) בֵּיתוֹ זֶה אִשְׁתּוֹ, וְעַל כֵּן עַל פִּי רַב עַקֵּר הַקִּטְטוֹת מִמֶּנָּה. וְלִפְעָמִים נֶאֱחָזִים בְּשֶׁאֵר בְּנֵי הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשִׂים הַקִּטְטוֹת וְהַמְרִיבוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה בָּאִים יִסּוּרִים עַל בְּנֵי הַבַּיִת. וְזֶה מְפָרֵשׁ בְּפֶסוּק (אִיּוֹב כ"א) "בְּתִיָּהֶם שְׁלוֹם מִפְּחָד", וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֵין רִש"י שם) מִפְּחָד אֱלוֹ שְׂדִים, וְזֶהוּ "שְׁלוֹם מִפְּחָד" כִּי הַשְּׁלוֹם הַפָּךְ הַפְּחָד, שֶׁהֵם הַשְּׂדִים הַמְּקַלְקְלִים הַשְּׁלוֹם, וְזֶהוּ "וְלֹא שָׁבַט אֱלוֹהִים" וְכוּ', הֵינּוּ הַיִּסּוּרִים הָאֵלּוּ שֶׁאָדָם סוֹבֵל בְּבֵיתוֹ; וְצָרִיכִים לְזָכֵר מַה שֶּׁכָּתוּב (דְּבָרִים כ"ג) "כִּי הִנֵּי"ה אֱלֹקֶיךָ מִתְּהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מִחֲנֹנֶךָ לְהַצִּילֲךָ וְלִתֵּת אִיבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהִיָּה מִחֲנֹנֶיךָ קְדוֹשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבָר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ", וְלִכֵּן תְּהִי חֻזְקָה בְּזֶה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לְךָ אֶת הַכַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ לְהִיּוֹת אִשָּׁה חֻזְקָה בְּאֻמוֹנָה שֶׁאֵת תְּשַׁתְּלִטִי בְּבֵית וְלֹא תִתְּנִי שְׂאֵף אַחַד יִשְׁבֵּר אוֹתְךָ, תְּהִי אִשָּׁה חֻזְקָה, וְאֵת זֶה תִּזְכִּי עַל יְדֵי שֶׁתְּרַגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְּבָרֵךְ, שֶׁזֶה יִבְנֶה אֶת הָאִישִׁיּוֹת שְׁלֹךְ, וְתִצְאִי מֵהַקִּטְטוֹת הַמְּחִין שֶׁבָּה אֶת נִמְצָאֵת וְכוּ', וְתִאֲמִינִי לִי אִם אֵת תְּהִי חֻזְקָה וְלֹא תִשְׁכַּרְי מִשׁוּם דְּבָר, אֲזִי גַם בְּעַלְךָ יִכְבֵּד אוֹתְךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּה בְּעֶדְךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתצה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְּבָרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים כ"ז שָׁבַט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל חֲרִיצוֹת עֲבוּדְתְךָ שֶׁאֵתָה הַתְּחִלָּתָ לְעַבֵּד חֻזְרָה בְּהַקְּהֵלָה, וְאֵתָה עוֹזֵר לִי מְאֹד מְאֹד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַמְּקוֹם יִקְבַּל צוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי לְרוּחַת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְעַרֵּיךָ אֶת

עבודתך, והקדוש ברוך הוא יעזר לך שעל ידי זה יהיה לך פרנסה בשפע, ולא תצטרך לנסע נע ונד וכו', אלא כאן יהיה פרנסתך, ולבסוף יהיה לך בית משלך בלי שום חובות, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי המבנים האלו שבניתי זה עם דם ועם דמעות, בלי שום גזמא כלל, וכמו שעשה לי הקדוש ברוך הוא פה נס, יעשה הקדוש ברוך הוא גם אתך נסים ונפלאות, רק חזק ואמן מאד מאד.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתצט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר משפטים כ"ז שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אין מלים בפי להודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר נפשך לבנות וליפות את המקנה של נשים, שקבלה לגמרי צורה אחרת, וזה קדוש שם שמים מאד מאד, כי סוף כל סוף באות נשים שעדיין רחוקות מקיום מצוות

מעשיות, אבל הן נזהרות מאד מאד בטהרת המשפחה, והקבלת פנים והיפי שהיא מקבלת כבר בהכניסה, זה כבר משנה את דעתה, ולכן כמה שאני לא שבת אותך זה לא מספיק, כי הולך לי בחיים לעשות מהמקוה נשים פנינה לרוחת נשות ישראל, שזה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, ובזכות זה תרוה רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציה, ואני מאד מקוה שגם בפנים נוכל עוד לשפץ ולהשים דברים יפים, כדי למשוך מה שיותר נשים שיקימו מצות טהרת המשפחה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתק.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים כ"ו שבט התשע"ג
שלום וברכה אל ... נרו יאיר

אני מאד מאד שמח שאתה עובד אצלנו, ואתה עוזר להשפוצים, רק חזק ואמץ מאד, ותבוא לעבד כל יום, ואני מבטיח לך שאני יחתן אותך

בְּסִימֵן טוֹב וּבִמְזֹל טוֹב, וְתִשְׁמַר מְאֹד לֹא לְהוֹרִיד מִמֶּךָ אֶת הַצֵּלָם אֱלֹקִים שְׁזָה הַפְּאוֹת וְהַזְקֵן.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְּפִלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שֶׁחֲרִית מִנְחָה עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי בִּפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ו'ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימֵן ח')

שֶׁמִּחְנֵה יִשְׂרָאֵל הוּא שֵׁלֶשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ שֵׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שֶׁאָדָם נֹזֵהר בְּהַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאֵר יְהוּדֵי מְאֻמִּין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְףּ וּמִיד כְּשִׁיתְּחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִמִּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ לְהַתְּפִלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִים פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפַּת הַצַּדִּיקָה, כִּי כָף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא דָף י') רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהִדָּר מְצָלִי אָמַר דְּכֵתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אַחֲזָה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרִי הַמְּקַיֵּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצֵּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתקא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים כ"ו שְׁבָט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

כְּמָה שְׂאֲנִי לֹא יִפְאַר וְיִשְׁבַּח אוֹתָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֲתָה מוֹסֵר אֶת נֶפֶשְׁךָ לְעֶזֶר לִי לְשַׁפֵּץ אֶת הַמְּקוֹנָה מִבְּחוּץ (אֲנִי מְקוֹנָה שְׂגֻמְרַת שֵׁם), וְעַכְשָׁו אֲתָה צוֹבֵעַ וּמִשְׁפֵּץ אֶת הָאוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲתָה פְּשוּט מְחִיָּה אוֹתִי, וּבְזֻכוֹת זֶה יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה לְךָ שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, וְתֵאָהֵב אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי הִיא הַמִּתְּנָה הַכִּי יִקְרָה שְׁנַתֵּן לְךָ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן קִבְּלֵת יְלָדִים חֲמוּדִים, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתּוֹכְלוּ לְגַדְלָם בְּקַלּוֹת, וְתִרְוּוּ רַב נַחַת דִּקְדוּשָׁה מֵהֶם.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשטות גמורה, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתקב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר משפטים כ"ז שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רציתי מאד שתכתב לי את השמות של הבחורים של "בית מנחם" שצריכים להיות ב"דמשק אליעזר", והם לא באים, כך אני יכתב מכתב להורים שלהם, שאני מוריד את האחריות מידינו, לא שביבאו אחר כך עם טענות שלא עשינו מספיק בשביל הילדים שלהם.

אתה צריך לשבת ביחד עם ... נרו יאיר, ולהכתיב לכם קו איך להוליך את הישיבה, כי למעשה אני לא רוצה שיהיה הפקרות, אחרת אני מוכן לסגר את הישיבה, אני לא צריך שיצא שם רע עלי, יעזר הקדוש ברוך הוא שנצלח בגדול לחנך את הבחורים ביראת שמים.

אודות הבן שלה, הוא לומד טוב, אָבֵל הוא טפוס סגור וכו', יֵעֹזר
הקדוש ברוך הוא שלבסוף הכל יתהפך לטובה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתקג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר משפטים כ"ז שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מאד מאד כואב ומצער לי הספור שכתבתם לי, ואני תכף ומיד כותב
להם מכתב מאד חריף, יֵעֹזר הקדוש ברוך הוא שנוכל לשרש את הנגע צרעת
הזו מקהלתנו.

אני מאד מאד מבקש אתכם שתכתבו לי בשבוע הבא האם ההטרדות
הפסקו?

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזיחנו רבנו ז"ל על זה
ביותר, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד,
ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים
על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את
נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני)
לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא
כל מי שמצער היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יֵעֹזר
הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה,
ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא,
ולספור לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמור, כי מה

שְׁאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׂנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אָבָל תַּכְף וּמִיד שְׁמִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתקד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְטִים כ"ז שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂנוּזָכָה לְשִׂמְחָה בְּשִׂמְחַתְךָ, וְתִהְיֶה לְאֵל שְׁנֵי הַבָּנִים שְׁלֶךְ הַתַּחֲתָנוּ בְּשִׂדּוּכִים טוֹבִים, וְגַם עֲכָשׁוּ הַבֵּן הַזֶּה יִתְחַתֵּן עִם שְׂדוּךְ מְאֹד מְאֹד טוֹב, וְתִרְוֶוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַשְּׁלִשָּׁה בָּנִים שְׁלֶךְ שְׁלִמְדוֹ אֲצִלִּי, תִּהְיֶה לְאֵל הֵם בְּחוּרִים טוֹבִים מְאֹד מְאֹד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַרְוֶה מֵהֵם רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה, וְתִרְאֶה שְׂיִקְפִידוּ לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי כְּמוֹ שְׁלִמְדוֹ אֲצִלִּי, שְׁלֵא חָסְרוּ יוֹם אֶחָד מִלְּלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי.

רְצִיתִי שְׂמְאֹד מְאֹד תִּקְפִיד עַל כָּל יְלֵד בְּכָל הַתְּלִמּוֹד תּוֹרָה, מִגִּיל גֵּן עַד שְׂיִבְיָה גְדוּלָּה, שְׁלֵא יִלְכוּ עִם הַפְּאוֹת תַּחַת הָאֲזֵן, אֲלֵא יִלְכוּ אֶת זֶה קְדִימָה, כִּי אַחֲרַת צְרִיכִים לְשַׁלַּח תְּלִמִּיד כְּזֶה הַבֵּיתָה, אֲצִלְנוּ הַתְּקַנּוֹן שְׂיִלְד לֹא צְרִיךְ לְהַתְּבַיֵּשׁ מֵהַפְּאוֹת שְׁלוֹ, אֲנִי לֹא יִתֵּן שְׂבִשְׂבִיל הוֹרָה אֶחָד שֶׁהוּא תְּפוּחַ רְקוּב, שְׂרֵק הוּא הוֹלֵךְ מִכָּל קַהֲלָתָנוּ עִם הַפְּאוֹת תַּחַת הָאֲזֵן, שְׂיַעֲשֶׂה לָנוּ טְרוּר

בְּהַתְּלַמּוּד תּוֹרָה, וְאֲנִי מְאֹד חֹזֵק עַל זֶה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְפִּיד עַל זֶה בְּיוֹתֵר.

תִּכְתֵּב לִי רְשִׁימָה שֶׁל הַבְּחוּרִים שֶׁעָזְבוּ מִ"בֵּית מְנַחֵם" וְהִלְכוּ אֶל "דְּמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", כִּי מִפֶּה הֵם יֵצְאוּ, וְשָׁמָּה הֵם לֹא נִכְנְסוּ וְכוּ', אוֹ לֹא בָּאִים בְּכֻלָּל וְכוּ', וְאֲנִי רוֹצֵה לִכְתֹּב לְהַהוֹרִים שֶׁלָּהֶם, כְּדֵי שֶׁלֹּא יָבוֹאוּ אַחֵר כֶּךָ בְּטַעֲנוֹת אֵלַי שֶׁלֹּא עָשִׂיתִי מְסַפִּיק בְּשִׁבִיל יְלֵדֵיהֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגַּח תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתקה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפָּטִים כ"ז שְׁבַט הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי לֹא אֶמְרָתִי לָכֶם בְּדִיוֹק אִיפֹה לְקִנּוּת בֵּית, תִּקְנּוּ אִיפֹה שְׁטוֹב לָכֶם וְקַל לָכֶם, וְנִרְאָה לָכֶם וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי אֶף פַּעַם לֹא מִתְעַרֵּב בְּדַבְּרִים כָּאֵלוֹ.

עִם יְלָדִים צְרִיכִים הַרְבֵּה הַרְבֵּה סְבֻלָּנוֹת, כִּי אַחֲרַת זֶה לֹא הוּלָךְ, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגַּח תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַח לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתקו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים כ"ז שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שְׂמַח, וְכֵן הוּא הַדְּבָר שֶׁהַחַיִּים עָפִים, הִנֵּה לְמַדָּת בִּישִׁיבָה וְהִנֵּה כְּבֹר הַתַּחֲתָנֶת, וַיֵּשׁ לָךְ שְׁתֵּי יְלָדִים וְכוּ', יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר אֶצְלֶךָ.

אֲף שֶׁעֲזַבְתָּ אֶת הַכּוֹלָל וְאֶתְּהַלַּכְתָּ כְּבֹר לְעַבֵּד בְּהַחֲנוּת, עִם כָּל זֹאת תִּהְיֶה חֲזָק מְאֹד בְּדָף הַיּוֹמִי, שְׁלֹא יִחַסֵּר לָךְ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לְמוֹד דָּף הַיּוֹמִי, כִּי כָּל זְמַן שְׂאוּחֲזִים בְּדָף גְּמָרָא, יִהְיֶה בְּטוֹחַ שִׁיְהִיָּה לוֹ יְרֵאת שָׁמַיִם.

דְּבַרְתִּי עִם ... גְּרוּ יְאִיר שְׁגַם הַשָּׁנָה נִמְכָּר שְׁלֹשׁ מִצּוֹת שְׂמוֹרוֹת לְלִיל הַסֵּדֶר.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִפְּעַם לְפְעַם מַה שֶׁקּוֹרָה בְּהַחֲנוּת, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִנִי, כִּי עָשִׂיתִי אֶת הַחֲנוּת הַזֶּה רַק לְמַעַן זְכוּי הַרְבִּים.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתקז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים כ"ז שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שְׂמַח, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֵּה שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר בִּינַיְכֶם עַל צֵד הַכִּי טוֹב, רְאֵה לְהִיּוֹת וְתָרֵן לְאַשְׁתָּךְ, וְאִם הִיא רוֹצֶה פְּאֵה תִתֵּן

לָהּ לְלַכֵּת עִם פְּאֵה, כִּי אָפְלוּ בֵּין חֲכָמֵי הַסְּפָרְדִּים יֵשׁ הַמּוֹן מִתִּירִים לְלַכֵּת עִם פְּאֵה נְכָרִית, כְּמוֹ רַבִּי שְׁלוֹם מְשֹׁאשׁ זצ"ל שֶׁכָּתַב בְּשׁו"ת שְׁמֵשׁ וּמִגֵּן (חֶלֶק ב') אֲבֹן הַעֲזָר סִימָן ט"ז) רַבְּנֵי וּדְיָנֵי הַסְּפָרְדִּים וְאֲבוֹת בְּתֵי הַדִּין בְּאַרְץ וּבְחוּץ לְאַרְץ, כָּלֶם נְשִׂיהֶם יוֹצְאוֹת בְּפֵאֵה נְכָרִית, וְרַק מְעַט מְזַעֵיר מִהֶאֱבָרְכִים הַסְּפָרְדִּים שֶׁל הַיּוֹם, אוֹ מִחֲמַת עֲנִיִּים אוֹ מִחֲמַת תְּמִימוֹתָם, קִימוּ "וַיֵּאמֶר לְאוֹסְרִים ה' עִמָּכֶם" וּנְמַנְעוּ מִזֶּה, וּמִבְּטָחֲנִי שְׁעוֹד זְמַן גַּם הֵם יִפְקָחוּ עֵינֵיהֶם וְדַעְתָּם וַיִּחְזְרוּ לְלִבְשׁ פְּאֵה נְכָרִית; עֵינֵי שָׁם, וְלִכְן לְדַעְתִּי אֵל תַּעֲשֶׂה עֶסֶק מִזֶּה וְכו'.

אִם קָשָׁה לָךְ לְשַׁבֵּת בְּכוֹלֵל, תִּרְאֶה עַל כָּל פְּנִים לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאוֹ תִצֵּא לְעֵבֶד, אוֹ תִצֵּא לְהַפְיֵץ וְכו', אֲבָל אֵל תִּשָּׁב מִשְׁעֵמוֹם, כִּי כֹף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (כְּתוּבוֹת נ"ט). הַבְּטָלָה מִבִּיאָה לִידֵי שְׁעֵמוֹם (שְׁגֵעוֹן) וְלִידֵי זְמָה, וְלִכְן אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת תָּמִיד עֶסוּק עִם מְשֵׁהוּ, לֹא לְהִסְתּוֹבֵב לֹא לְעֲשׂוֹת שׁוֹם דָּבָר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית מִנְחָה עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שֶׁמִּחְנֵה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלֹשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׁאָדָם נִזְהָר בְּהַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׁאַר יְהוּדֵי מְאֲמִין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְףּ וּמִיָּד כְּשִׁיתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל אָפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִמִּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכְן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלִתָּךְ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס פְּרוּטָה לְצַדָּקָה בְּקַפְתַּ הַצַּדָּקָה, כִּי כֹף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא דָף י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדֵּר מְצֻלֵי אָמֹר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךְ", אֲשֶׁרֵי הַמְּקַיֵּם אֶת זֶה בְּתִמְיָמוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתקה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר משפטים כ"ז שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

אני מאד מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שאת מוסרת את כל בלך אל בעלה, וזה התקון הכי גדול שרק יכול להיות וכו', ונהקדוש ברוך הוא ימחל לך על הכל, רק מעכשו תראי לשמר מאד מאד שלא יהיה לך שום עסק עם שום גבר, לא לדבר אתו ולא לקרץ עין אליו, כי הכל הקדוש ברוך הוא יכל לקבל, חוץ מהזמה וכו', ואין על זה תרוץ שמתגבר עלי יצרי וכו', כי הבחירה חפשית, אם רוצים עושים, ואם לא רוצים לא עושים, ולכן את מוכרח לחזור בתשובה שלמה, כי אחרת אני מוכרח להגיד לך שחכמינו הקדושים אמרו (בראשית רבה פרשה כ"ו סימן ה') על הכל הקדוש ברוך הוא מאריך אפו חוץ מן הזנות; ואמרו (במדבר רבה פרשה ט' סימן ז') אמר הקדוש ברוך הוא על הכל אני כובש, ועל הזמה אני כועס; ואמרו (תנחומא בראשית) על הכל הקדוש ברוך הוא מותר, חוץ מן הזמה והזנות; אני מאד מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שמהיום והלאה אין לך רק את בעלה, והכל יסתדר על צד הכי טוב.

תשמעי בקולי ותראי איך שהקדוש ברוך הוא יעזר לכם להפקד בזרע של קימא, ותהי אמא חזקה ובריאה, והנשואין שלכם יצליחו בגדול, את צריכה לדעת שבעלה אף פעם לא היה לו אבא וכו', ולכן את צריכה לתת לו את החם והאהבה, וכמוכן גם הוא לא מונע ממך את החם והאהבה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליחו דרככם תמיד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתקט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר משפטים כ"ז שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

ראיתי עכשו תמונות איך שהתחלת לחפר וכו', זה חלקי מכל עמלי, יעזר הקדוש ברוך הוא שאזכה לראות את הבנין בתפארתו, ויש לי עוד רצון חזק לבנות עוד הרבה דירות להשכרה לרוחת אנשי שלומנו.

אני מאד מאד מבקש אותך שתשמר שהחרבה של השכן לא יפל בעת החפירה וכו', כי אתה רואה במו עיניך שזה חרבה, ואם זה יפל, הם יכולים לתבע אותנו על מי יודע כמה וכו', בשעה שזה סך הכל חרבה וכו', אקנה שתבין בעצמך, כדי שלא נכנס בבעיות כי הם שכנים מאד רעים וכו', והבעל היה מוסר אותי במשך כל השנים, עד שמת במיתה מגנה וכו', ועכשו כל השטח שלו עם הבית שלו יחזר אלי, ולא יועיל לאף אחד כלום, השטח הזה זה כבר שלי מדינא דבר מצרא וכו', אבל עד אז צריכים לשמר שלא יהיה להם פתחון פה שהזקנו להם וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתקי.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר משפטים כ"ח שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

דע לך שהשבת הזו היא שבת מברכים את החדש אדר, ואמרו חכמינו הקדושים (תענית כ"ט.) משוננס אדר מרבים בשמחה, כי החדש הזה מסגל להכין את עצמנו להגאלה, כי בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל, ואמרו צדיקים כמו שחדש אלול הוא חדש של תשובה מיראה, הכנה לחדש תשרי

שָׁאוּ יוֹם הַדִּין, כְּמוֹ כֵּן חֲדָשׁ אֲדָר הוּא חֲדָשׁ שֶׁל תְּשׁוּבָה מֵאֲהָבָה, הַכְּנָה לְחֲדָשׁ נִיסוּ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת הַחֲדָשׁ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

וְכֵן הַשְּׁבֵת הוּא שְׁבֵת שְׁקָלִים, שְׁקוֹרָאִים אֶת הַפְּרָשָׁה שֶׁל שְׁקָלִים, שֶׁהִיוּ מְנַדְּבִים עִם יִשְׂרָאֵל בְּזִמְנֵי שְׁבֵית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם, שְׁכָל אֶחָד הָיָה צָרִיף לְהֵבִיא חֲצִי שְׁקָל, וּמוֹבָא הַטַּעַם שֶׁצְרִיכִים רַק לְהֵבִיא חֲצִי שְׁקָל, שְׁכָל בַּר יִשְׂרָאֵל צָרִיף לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמוֹ שֶׁהוּא חֲצִי, וְהוּא צָרִיף גַּם אֶת הַשְּׁנִי שֶׁהוּא גַּם בֶּן חֲצִי, הֵינּוּ זֶה שְׁלֵמוֹת אֲהָבַת יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא מְרַגֵּישׁ שֶׁהוּא רַק חֲצִי, וְהוּא צָרִיף אֶת הַזּוּלָּת שֶׁהוּא גַּם בֶּן חֲצִי, וּבִיחֵד נַעֲשֶׂה שְׁקָל שְׁלָם, וּבְזֶה מְכַנְיָעִים אֶת הַמֶּן עֲמֶלֶק, שֶׁהֵשֵׁר שְׁלוֹ זֶה הַס"מ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְגִלָּה י"ג): אָמַר רִישׁ לְקִישׁ גְּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁעֲתִיד הַמֶּן לְשַׁקֵּל שְׁקָלִים עַל יִשְׂרָאֵל, לְפִיכֶךָ הַקְּדוּשִׁים שְׁקִלְהֵם לְשַׁקְּלֵנוּ, הֵינּוּ דִתְנֵן בְּאֶחָד בְּאֶדָר מִשְׁמִיעִין עַל הַשְּׁקָלִים, וְהַעֲנִין הוּא כִּי כָּל יְהוּדֵי צָרִיף לְדַעַת שֶׁהוּא רַק חֲצִי, וְהוּא מְכָרַח לְהַתְחַבֵּר עִם עוֹד יְהוּדִי, וְכָךְ הוּא יְהִיָּה יְהוּדִי שְׁלָם, מֵה שְׂאִין בֶּן הַס"מ שָׂרוֹ שֶׁל עֵשׂוֹ, שֶׁמֶשֶׁם נוֹבַע הַמֶּן עֲמֶלֶק, כָּל כַּחוֹ הוּא לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אָמַר הַמֶּן (אֶסְתֵּר ג' ח') "לִשְׁנוּ עִם אֶחָד מִפְּזָר וּמִפְּרָד בֵּין הָעַמִּים", כִּי כָּל כַּחֵם שֶׁל הַסְּטָרָא אַחְרָא וְהַקְּלָפוֹת, הוּא לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי הֵם בְּאִים מִסְטָרָא דְפְּרוּדָא, שְׁזָה שְׁמוֹ ס"מ, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכו', וְהַרְגַע שְׂאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא יוֹתֵר מֵהַשְּׁנִי עִם עֵשָׂר אַחוֹז, וְהוּא פְּחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֵשָׂר אַחוֹז, זֶה כְּבָר נִקְרָא ס"מ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְאֵת זֶה אֲנַחְנוּ עוֹקְרִים עֲכָשׁוֹ עִם הַמְחַצֵּית הַשְּׁקָל, וּבְאֶמֶת מֵאִיפָּה בָּא שִׁיחֵיהָ לְאָדָם יִשׁוֹת וְגֵאוֹת שִׁיחֵשֵׁב שֶׁהוּא יוֹתֵר מֵהַזּוּלָּת? זֶה בָּא לוֹ מֵעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן פְּנִימִי, שְׁכָל מִי שֶׁשׁוֹנֵא אֶת עֲצָמוֹ, וְהוּא אִישׁ מְמַרְמֵר וְכו', אֲזִי הוּא תְּמִיד חוֹשֵׁב שֶׁהוּא יוֹתֵר מֵהַזּוּלָּת וְכו', אֲבָל כְּשִׁיחֵיהָ זוֹכָה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְנִכְלָל בּוֹ יְתִבְרָךְ, אֲזִי אֵין לוֹ כְּבָר מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל גְּאוֹה וְגִדְלוֹת וְיִשׁוֹת וְכו', כְּאֵלוֹ הוּא יוֹתֵר מֵהַזּוּלָּת, וְלִכֵּן דִּיקָא בְּשִׁבְתָּ זוֹ עָלֵינוּ לְהַתְעוֹרֵר יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִמְסַר אֶת נַפְשֵׁנוּ עַל אַחֲדוֹת וְאֲהָבָה, וְלִשְׁמֵר מְאֹד מְאֹד שְׁלֵא יְהִיָּה בֵּינֵינוּ שׁוֹם פְּרוּדִים וְכו', שְׁזָה בָּא מֵהַס"מ וְכו', וְאֲנִי חֲזַק בְּדַעַתִּי אִם תִּשְׁמַע אֶחָד מְדַבֵּר עָלַי, אֲתָה יְכַל לְהוֹצִיא סֵפֶר תּוֹרָה וְלְהַשְׁבַּע שֶׁהָאָדָם הַזֶּה הוּא נוֹאֵף וְכו', כִּי מֵה לִי וְלְאַחֲרִים? וְאִם אֶחָד מְדַבֵּר

עָלִי סִימֵן שֶׁהוּא נֹאֶפֶה, וְאֵף שֶׁמִּבְחוּץ לֹא רוֹאִים עָלָיו כְּלוּם, אֲבָל הוּא מְגַלֶּה אֶת קְלוֹנוֹ בְּרַבִּים, וְאֵת זֶה יְכוּלִים לְפָרְסֵם בְּשָׁמַי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה בֵּינֵינוּ תְּמִיד אֲהַבָּה אַחֻוּה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזַק, כִּי כָל עֲנִינֵנוּ זֶה רַק לְגִלוֹת אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂזָה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת, לְהִתְחַבֵּר אַחַד עִם הַשָּׁנִי, וְרַק עַל יְדֵי זֶה מוֹרִידִים אֶת הַשְּׂכִינָה בֵּינֵינוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

אתתקיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ח שִׁבְטֵי הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתֵּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בֵּיתֵךְ עַז בְּשַׁבַּת זוֹ, שְׂזָה שַׁבַּת מְבָרְכִים חֲדָשׁ אֲדָר, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּעֲנִית כ"ט). מִשְׁנַכְנֵס אֲדָר מְרַבִּים בְּשִׁמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחִים וְעֵלְיִזִּים כָּל הַחֲדָשׁ הַזֶּה, וְלִהְיוֹן אֶת עֲצָמֵנוּ לְחֲדָשׁ הַגְּאֻלָּה שֶׁהוּא חֲדָשׁ נִיסָן, וְכֵן הוּא שַׁבַּת שְׁקָלִים שֶׁמְעוֹרְרִים אוֹתָנוּ עַל אַחֲדוּת וְאַהֲבָה בֵּין אַחַד לְהַשָּׁנִי, וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צָוָנוּ לְתַת מַחְצִית הַשְּׁקָל, (שְׁמוֹת ל' ט"ו) "הָעֶשֶׂיר לֹא יִרְבֶּה וְהַדֵּל לֹא יִמְעִיט מִמַּחְצִית הַשְּׁקָל" וְגו', לְעוֹרֵר שְׁכָל אַחַד וְאַחַד הוּא רַק חֲצִי, וְהוּא צָרִיךְ אֶת הַזּוּלָּת, שְׂזָה שְׁלֵמוֹת אֲהַבַּת יִשְׂרָאֵל, שְׁנֵשׁוֹת יִשְׂרָאֵל יִתְאַחֲדוּ יַחַד, וְכָל אַחַת תְּמִיד תִּזְכֹּר שֶׁהִיא רַק חֲצִי, וְהִיא צְרִיכָה אֶת הַחֲבֵרָה שְׁלֵה, וְכֵן מִתְאַחֲדִים נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יַחַד.

וּבֵיתֵךְ צְרִיכִים לְדַעַת אֶת זֶה כָּל זֹג, כִּי אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִיּוֹת וְתִרְנִים אַחַד לְהַשָּׁנִי, וְלְתַת תְּשׁוּמַת לֵב אַחַד לְהַשָּׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אֲהַבָּה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, אֲבָל הֶרְגַע שְׂרוּצִים אַחַד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָּת, דְּעֵי לָךְ שְׂזָה הַס"מ שְׂבָא לְשַׁבֵּר אֶת הַבֵּית, הַזֶּה הַקְּדוֹשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבַדּוֹ פְּלַג גּוֹפָא, חֲצִי גּוֹף, נִמְצָא כְּשֶׁאֲדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוֹף שְׁלָם, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (בְּרַאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבֵּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אַחַד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלָם, מַה שְּׂאִין כֵּן כְּשֶׁאֲחַד רוּצָה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָּת, זֶה

הס"מ, הינו ששים על ארבעים, אני יותר ממך וכו', והרגע שהבעל או האשה חושבים שאחד יותר מהשני עם עשר אחוז, והוא פחות ממני עם עשר אחוז, זה כבר נקרא ס"מ ששים על ארבעים, ולכן כל מי שרוצה שלום בית אמת, צריך לדעת שהאיש והאשה הם גוף אחד, וכמו שאמר החכם מכל האדם (קהלת ד') "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים וחס להם ולאחד איך יחס", ולכן אם רוצים שלום בית אמת, צריך להיות משני הצדדים, הן מהבעל והן מהאשה, לותר אחד להשני, ואז הם חצי חצי שתפים שלמים, ותמיד יחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ויצליחו בחיי נשואיהם, ועל זה מרמז שנותנים רק מחצית השקל, כי כל אחד צריך רק לחשב שהוא רק חצי, וצריך גם את הזולת, וכך הם נשלמים יחד, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה אהבת ישראל בין אחת להשניה וכו', ומכל שכן בבית שיהיה אהבה בין הבעל והאשה.

המאחל לך שבת שלום

אתתקיב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר משפטים כ"ח שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

היות שנכנס חדש אדר, רציתי מאד שתשוב עוד במוצאי שבת עם השלש דינים, ולהוציא מטעם "בית הוראה" אסור חמור שנשים יסתובבו בין הגברים בכל מיני מארע שרק הולך לקרות בין אנשי שלומנו, כגון שוק פורים, או שאר דברים כאלו וכו', כי אני שומע מאנשי שלומנו שבכל שנה יש ערבוביא נשים וגברים וכו' וכו', שזה אביזרייהו דגלוי עריות, שיש פוסקים כשם שעל גלוי עריות הדין הוא "יהרג ואל יעבר", כך אף על אביזרייהו דגלוי עריות הדין הוא "יהרג ואל יעבר", ואפלו על אביזרייהו שאין בהם אלא אסור לאו בלבד, כגון נגיעה של חבה, הסתכלות, הרחה בבשמים שעליה, יחוד, קרבה יתרה ועוד וכו', בכלל אביזרייהו דגלוי עריות,

וּצְרִיכִים לְעֲמֹד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד חֲזָק, הֵם לֹא יוֹדְעִים אֶת הַחֲמֵר הָעוֹוֹן הַזֶּה, כִּי הֵם רְגִילִים אֶת זֶה מֵהַשָּׁנִים הַקּוֹדְמִים וְכוּ', וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְעֲמֹד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד וּלְקַיֵּם (דְּבָרִים כ"ג) "כִּי הָיִ"ה אֱלֹקֶיךָ מִתְּהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ לְהַצִּילֶךָ וְלִתֵּת אִיבֶיךָ לְפָנָיִךָ וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קְדוֹשׁ וְלֹא יֵרָאֶה בְּךָ עֲרוֹת דָּבָר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ".

אַקְנֵה שְׁתַּבִּין אֶת חֲמֵר וּנְחִיצוֹת הַדָּבָר, שְׁתַּכַּף וּמִיד תּוֹצִיאוּ אֲסוּר עַל הַתְּקַבּוּצוֹת עֲרֹבוּבִיא וְכוּ', שׁוֹק פּוֹרִים יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לְבַד בְּלִי נְשִׁים וְכַדּוּמָה.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

אתתקיג.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ח שְׁבַט הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ אֲנִי לֹא מְעַנֶּיךָ לְהַכְנִס בְּשׁוּם וְכוּחִים וְכוּ', לִי אֵין אֱלֹא דְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הוּא חַיּוּתִי וְחַיּוּת נַפְשִׁי, וְזֶה מָה שֶׁהוּא אוֹמֵר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ל"ב) צָרִיךְ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה, וְלִבְלִי לְהַכְנִס בְּחֻקֵּי רִוּוֹת כָּלָל, וְלִבְלִי לַעֲזוֹב כָּלָל בְּסִפְרִים שֶׁל מַחְקָרִים, רַק לְהֶאֱמִין בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַמוּנָה לְבַד, בְּלִי שׁוּם חֻקֵּי רִוּוֹת כָּלָל, וְאֵף עַל פִּי שְׁנֵדָמָה לָנוּ שֶׁהַמוֹן עִם הֵם רְחוּקִים מִחֻקֵּי רִוּוֹת וְאֵינִם מַחְקָרִים כָּלָל, אֵף עַל פִּי כֵן בְּאַמַּת כָּלָל הֵם מְעַרְבִים בְּחֻקֵּי רִוּוֹת. כִּי כָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ חֻקֵּי רִוּוֹת, וְאֶפְלוּ קִטְנִים בְּאֵים עַל מַחְשַׁבְתָּם חֻקֵּי רִוּוֹת וּבִלְבוּלִים, אֲבָל בְּאַמַּת צָרִיךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהִזָּהֵר מְאֹד לְהִרְחִיק מִחֻקֵּי רִוּוֹת מִלְּבוֹ, וְלִהְיוֹת מְלֻבּוּ לְגַמְרִי, לְבְּלִי לְהִיוֹת חַס וְשְׁלוֹם שׁוּם חֻקֵּי רִוּוֹת כָּלָל, רַק לְהֶאֱמִין בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּבְהַצְדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּים, בְּאַמוּנָה לְבַד בְּלִי שׁוּם חֻקֵּי רִוּוֹת כָּלָל, כִּי כְּבָר זְכִינוּ לְקַבֵּל תּוֹרַתְנוּ הַקְדוּשָׁה עַל יְדֵי מִשְׁה רַבְּנוּ עֲלֵינוּ הַשְׁלוֹם, וּכְבָר הָיָה לָנוּ צְדִיקִים רַבִּים גְּדוּלִים וְנוֹרְאִים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וְרַאוּי

לְנוּ לְסִמְךָ עֲלֵיהֶם בְּלִי שׁוּם חֲקִירוֹת, וְלִילֶךְ בְּעֻקְבוֹתֵם, לְהֶאֱמִין בְּהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ בְּפִשְׁטוּת, וְלִקְיָם תּוֹרָתוֹ וּמִצְוֹתָיו כְּאֲשֶׁר מָסְרוּ לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים.

וּכְשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ בְּתַמִּימוֹת בְּאֱמוּנָה לְבַד בְּלִי שׁוּם חֲקִירוֹת, יִכַּל לְזַכּוֹת שֶׁיַּעֲזוֹר לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁיָּבֹא לְבַחֲיַנַּת רִצּוֹן שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מִחֻכְמָה, כִּי בְּאֲמַת חֻכְמָה דִּקְדוּשָׁה הוּא לְמַעַלָּה מֵאֱמוּנָה, אֲכַל אִף עַל פִּי כֵן אֲנוּ צְרִיכִים לְבְּלִי לִילֶךְ בְּחֻכְמוֹת וּחֲקִירוֹת כָּלֵל, רַק בְּאֱמוּנָה לְבַד, כִּי אֱמוּנָה הוּא דְבַר חִזְק מְאֹד, וְאִזִּי כְּשֶׁהוֹלֵךְ בְּאֱמוּנָה לְבַד בְּלִי חֲקִירוֹת וּחֻכְמוֹת, אִזִּי זוֹכֵה לְבֹא לְבַחֲיַנַּת רִצּוֹן שֶׁהוּא לְמַעַלָּה אֶפְלוּ מִחֻכְמָה, דִּהְיִנוּ שֶׁיִּזְכֶּה שִׁיְהִיָּה לוֹ רִצּוֹן מְפֻלֵּג חִזְק מְאֹד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּהִשְׁתַּקְקוֹת נִמְרָץ מְאֹד, עַד שֶׁלֹּא יָדַע מַה לַּעֲשׂוֹת כָּלֵל מִגְּדֵל הַהִשְׁתַּקְקוֹת, וַיַּצַּעַק אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְכוּ', וְכוּ', אִךְ יֵשׁ חֲקָרָן שֶׁהוּא בְּתוֹךְ לֵב בְּנֵי אָדָם, דִּהְיִנוּ הַבַּעַל דְּבַר שֶׁהוּא מְכַנְּס חֲקִירוֹת בְּלֵב הָאָדָם, וְצְרִיכִין לְהַכְנִיעוֹ וּלְגַרְשׁוֹ, הִינּוּ לְגַרְשׁ מִלְּבוֹ כָּל הַחֲקִירוֹת, וּלְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה לְבַד.

וְדַע כִּי יֵשׁ עֲבֵרוֹת שֶׁהֵם מְכַנְּסִים כְּפִירוֹת בְּאָדָם. וַיֵּשׁ שְׂבָאִים עֲלֵיהֶם מִחֻשְׁבוֹת עַל הָאֱמוּנָה מִחֻמַּת שְׁלֵא נוֹלְדוּ בְּקִדְשָׁה כְּרֵאוּי, וַיֵּשׁ שֶׁהוֹסִיפוּ עַל זֶה מַעֲשֵׂיהֶם הָרַעִים שֶׁעָשׂוּ בְּעֲצָמָם, כִּי יֵשׁ עֲבֵרוֹת שֶׁהֵם מְזִיקִים וּפּוֹגְמִים אֶת הָאֱמוּנָה, וְלִזֶּה צְרִיכִין בּוֹשָׁה וְלֵב נִשְׁבֵּר, שְׁמִי שֵׁיֵשׁ לוֹ חֲקִירוֹת וּמִחֻשְׁבוֹת כְּאֵלוֹ חֵס וְשְׁלוֹם, רֵאוּי לוֹ לְהִתְבַּיֵּשׁ מְאֹד עַל אֲשֶׁר נוֹלַד בְּגִשְׁמִיּוֹת כְּזֶה, אוֹ שֶׁעָשָׂה מַעֲשִׂים כְּאֵלוֹ, שְׂבָא לִזֶּה שֶׁיָּבֹאוּ לוֹ מִחֻשְׁבוֹת כְּנֶגֶד אֱמוּנַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, וּכְתִיב (בְּמִדְבָר י"ד כ"א) "וּכְבוֹד הַיְי"ה מְלֵא אֶת כָּל הָאָרֶץ" כִּי (יִשְׁעִיָּה ו' ג') "מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ", וְעָלִיו בָּאִים מִחֻשְׁבוֹת חֵס וְשְׁלוֹם לְגַרְשׁוֹ וּלְעַקְרוֹ חֵס וְשְׁלוֹם מֵאֲלֵקִים חַיִּים, אֲשֶׁר הוּא חַי הַחַיִּים יִתְבָּרֵךְ וַיִּתְעַלֶּה שְׁמוֹ, וְאִין צְרִיךְ לְבֹאֵר גְּדֵל הַבוֹשָׁה שֶׁרֵאוּי שִׁיְהִיָּה לוֹ כְּשְׂבָאִים עָלָיו מִחֻשְׁבוֹת כְּאֵלוֹ חֵס וְשְׁלוֹם, וְעַל יָדֵי בּוֹשָׁה וְלֵב נִשְׁבֵּר עַל יָדֵי זֶה מְגַרֵּשׁ וּמְשַׁבֵּר הַחֲקִירוֹת וְהַמִּחֻשְׁבוֹת; וְזֶה תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, לְדַעַתִּי אַחַר דְּבוּרִים כְּאֵלוֹ, אִין מַה לְהוֹסִיף, בָּאִים גְּבָרִים נוֹאֲפִים כְּכֻלָּבִים וְכוּ', טְמֵאִים מְטֻמְאִים כּוֹפְרִים בְּעֵקֶר, מְחַלְלִים שַׁבָּת, וְאוֹכְלִים טְרֵפוֹת וּנְבִלּוֹת וְכֵל מִיַּיִן שֶׁקָּצִים וּרְמָשִׁים וְכוּ', אוֹכְלִים חֻמֵּץ בְּפִסְחָא, מְחַלְלִים אֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים וְכוּ' וְכוּ', שְׂאֵת בְּעֲצָמָךְ צְרִיכָה לְהַבִּין

שאַחר הקדמות כאַלוּ הַראַשׁ שְׁלֵהֶם מְלֵא צוֹאָה וְטַנּוּף מִמֶּשׁ, וְאִיךְ הֵם יְכוּלִים לְהִבִּין רִוְחַנִּיּוּת? אִיךְ הֵם יְכוּלִים לְהִבִּין הַלְכָה? וְלָמָּה שְׁלֵא יִחְלְקוּ עַל הַלְכָה? כִּי מֵאַחַר שֵׁישׁ לָהֶם עֶבֶר כָּל כֶּף מְטַנֵּף וְכוּ', וְלָכֵן אִיךְ אַתְּ יְכוּלָה לְקַבֵּל דַּעוֹת נִפְסָדוֹת בְּהַשְׁקָפוֹת פְּסוּלוֹת נִגְדַּת טְהַרְת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּמִקְוֵה וְכוּ', אִיךְ אַתְּ יְכוּלָה לְקַבֵּל אֶפְלוּ וְכוּחִים וְכוּ', בְּנוֹשֵׂא זֶה?

אֲנִי בְּטוֹחַ שְׂגֵם לָךְ אֵין עֶבֶר כָּל כֶּף מְבָרִיק וְכוּ', וּמִתּוֹךְ מִכְתָּבְךָ אֲנִי מִבִּין שְׂגֵם אַתְּ נֹאפֶת וְכוּ', וְחִלְלַת שְׁבֵת, וְאַכְלַת טְרַפּוֹת וְנִבְלוֹת וְכוּ', אֲזִי אִיךְ אַתְּ יְכוּלָה לְהִבִּין מַה זֶה טְהַרְת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּמִקְוֵה? וְאִיךְ אֲנִי יְכוּל לְהִסְבִּיר לָךְ דְּבַר כְּזֶה בְּשִׁעָה שֵׁישׁ לָךְ עֶבֶר בְּכֻלָּל לֹא כָּל כֶּף מְזַהֵר בְּלִשׁוֹן הַמַּעֲטָה.

חָבַל מְאֹד שֶׁפְּטַמוּ אֶת רֵאשִׁים שֶׁל נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עִם כָּל מִינֵי שְׁטִיּוֹת וְדַמְיוֹנוֹת וְחֻקִּירוֹת שֶׁל הַבַּל הַבָּלִים, שְׁזֶה נִקְרָא אֲצֵלֶם "הַשְּׁכָלוֹת", בְּשִׁעָה שֵׁאִין זֶה אֵלָּא "הַסְּכָלוֹת", פְּשוֹט שְׁטִיּוֹת וְהַבָּלִים, צְרִיכִים רַק לְרֵאוֹת מִי הֵם הַמְּטִיפִים וְהַמְּדַבְּרִים? אֲנָשִׁים בְּלִי שׁוֹם יָדַע מִהַמְּקוֹרוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֵלָּא לְקַחוּ אֶת חֻקְמַתָּם (שֶׁהֵם שְׁטוּתָם) מִסְּפָרֵי הַגּוֹיִים עוֹבְדֵי אֱלִילִים, וְלָכֵן אִיךְ יְכוּלִים אֶפְלוּ לְסַמֵּךְ עַל דְּבָרֵיהֶם? וּמִכָּל שֶׁכֵּן מַה צְרִיכִים לְהִכְנִס בְּכוּחוֹתֵים עַל דַּעְתָּם הַמַּעֲקֻמַּת שְׁמֵלֵא זְמַה וְזָבַל וְלְכַלּוֹף וְכוּ' וְכוּ'.

אֲנַחְנוּ עִם יִשְׂרָאֵל קַבְּלָנוּ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּהַר סִינַי, וְעִם יִשְׂרָאֵל מָסְרוּ אֶת נַפְשָׁם מֵאֲזַ עַד הַיּוֹם פְּשוֹטוּ כְּמִשְׁמַעוּ עַל כָּל פָּרֵט וּפָרֵט מְדִינֵי חֻקְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, וְאֵין לָנוּ שׁוֹם קְשִׁיּוֹת כְּלָל, אֲדַרְבֵּה הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הֵם חֵינּוּ וְאָרְךָ יְמֵינוּ, וְאֲנַחְנוּ הוֹלְכִים כְּפִי הַשְּׁלַחַן עֲרוּךְ שֶׁנִּתְקַבֵּל אֲצֵל כָּלֵל נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּדוֹרוֹת אַחְרוֹנִים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית תּוֹרָה שְׁבַעֵל פֶּה, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ט) שְׁכָל בַּר יִשְׂרָאֵל מְחִיב לְלַמֵּד כָּל יוֹם הַלְכָה, וְיִהוּדֵי נִקְרָא רַק מִי שֶׁהוֹלֵךְ כְּפִי הַלְכָה, וְאֵינוּ מְסַלֵּף אֶת הַהֲלָכָה כְּלָל, וְהִרְגַע שָׂרָק נוֹגְעִים בְּהִלְכָה וְכוּ', וּמְכַנִּיטִים אֶת שְׁכָל הַעֲצָמֵי שְׁלוֹ, כְּכֹר מְרָאָה לְדַעַת שְׂרִיחַ כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת נוֹדֵף מִמֶּנּוּ, וְזֶה אֲצֵלָנוּ פְּשוֹט בְּתַכְלִית הַפְּשִׁיטוֹת, וְאֵין לָנוּ מַה לְהִכְנִס אֶפְלוּ בְּכוּחוֹתֵים עִם נוֹאפִים כְּכֻלְבִּים.

אֲקַנְהָ שֶׁהַמְּכַתֵּב הַזֶּה יַעֲזֹר לָךְ וְלַעוֹד כְּמוֹתָהּ, שֶׁמְמַלְאִים לָהֵן אֶת הַרְאֵשׁ

עם זָכַל וְלִכְלוּךְ בַּחֲקִירוֹת שֶׁל הַבַּל הַנִּקְרָא אֲצֵלֶם פְּלוּרְלִיזִם וְכוּ', וּפְשָׁרָנִים וְכוּ', שֶׁכָּל זֶה נּוֹבַע מִשְׁכָּלִים עֲקָמִים וְכוּ', שֶׁטִּנְפוּ אֶת עֲצָמָם עִם כָּל מִינֵי זָכַל וְלִכְלוּךְ, וְקָבְלוּ כָּל מִינֵי דַעוֹת מִדַּעוֹת שׁוֹנוֹת, מִכָּל מִינֵי עוֹבְדֵי אֱלִילִים וְכוּ', וְרוֹצִים לְהַכְנִיס אֶת זֶה בִּיהֲדוּת, הֵיוּ לֹא תַהֲיָה, תַהֲלָה לְאֵל הַיְהוּדוֹת שֶׁלָּנוּ פַח שְׁמֵן טְהוֹר חֲתוּם בְּחוֹתָמוֹ שֶׁל כַּהֵן גְּדוֹל, שְׂאֵף פַּעַם לֹא נִגְעוּ בְּזֶה הַיּוֹנִים וּמִינֵיהֶם בְּמִשְׁךְ כָּל הַדּוֹרוֹת, וְזֶה הַיְהוּדוֹת הַטְּהוֹרָה לְהֵאמִין בּוֹ יַתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר, בְּלֵי שׁוּם חֻקְמוֹת וְחֻקִּירוֹת כָּלֵל, וְלִקְבַל אֶת כָּל דְּבָרֵי חֻקְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים בְּמִשְׁנָה וּבַגְּמָרָא כָּלֵל תּוֹרָה שְׁבַעֲל פַּה כְּפִי שְׁלַמְדֵי אוֹתָנוּ חֻקְמֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, עַד גְּלוֹי הַשְּׁלַחֵן עָרוּךְ שֶׁנִּתְקַבַּל אֲצֵל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים, וּמִי שֶׁרַק מִזִּזוּ הִלְכָה אַחַת וְכוּ', צְרִיכִים כְּבָר לַחֲקֹר עָלֵינוּ אִם לֹא נִכְנַס בּוֹ רוּחַ שֶׁל כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוּת, הַעוֹקְרֵת אֶת הָאָדָם מִשְׁרָשׁוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלַחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

אתתקיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ח שְׁבַט הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת וְלַהֲבִין שֶׁחֻקְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ (סְנֵהֲדִירִין כ"ט). כָּל הַמוֹסִיף גּוֹרַע; יֵשׁ שְׁחוֹשְׁבִים שְׁבֻזָּה שְׁיוֹסִיפוּ עַל מַה שְׂאֲמָרוּ לָהֶם וּבֻזָּה הֵם יְהִיוּ יוֹתֵר צְדִיקוֹת וְכוּ', וְכֵן אֲמָרוּ חֻקְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִיז' ג'ח): כָּל יֹתֵר פְּנִטוּל דָּמִי; כִּי חִיָּה שִׁישׁ לָהּ אֲבָר מִיַּתְרָתָּה, כְּאֵלוּ אֵין לָהּ אֶת הָאֲבָר בְּכָלֵל, כָּל זֶה שֶׁהַמְּצִיא לְאַחֲרוֹנָה אֶת עַנְיָן לְבוּשׁ רַעְלָה וְכוּ', הוּא אָדָם מְטָרֵף וְחוֹלָה נִפְשׁ מִפְּרָסָם וְכוּ', וּכְדֶרֶךְ קִטְנֵי דַעָה, כְּשֶׁרַק רוֹאִים וְשׁוֹמְעִים אֵיזָה אֶפְנָה חֲדָשָׁה,

כָּבֵד קוֹפְצִים עַל זֶה, וּבִפְרָט נָשִׁים, וּבְכֹאֲמַת הַכֹּל שְׁטוּת וְרַעוּת רוּחַ, וְזֶה מְרַבֵּה פְּרִיצוֹת וְנֶאֱוָף וְכוּ', וְאִין בְּלִבּוֹשׁ רַעְלָה שׁוּם צְנִיעוּת, אֲדַרְבֵּה כֹּל דְּבַר שְׁמוֹשׁף אֶת הָעֵינַן, זֶה הַפְּרִיצוֹת הַכִּי גְדוּלָה, כִּי אִשָּׁה צְרִיכָה לִהְיוֹת צְנוּעָה, וְעַקֵּר הַצְּנִיעוּת שְׁלֵא תִהְיֶה בּוֹלְטָת בְּעֵינֵי הַבְּרִיּוֹת וְכוּ', וְאֵלּוּ שְׁהוֹלְכוֹת רַעוּלוֹת וְכוּ', וּכְשֶׁעוֹבְרוֹת בְּרַחוּב, זֶה כָּבֵד מוֹשֵׁף אֶת הָעֵינַן שִׁיסְתַּכְלוּ עָלֶיהָ וְכוּ', וְאִיפֵה הַצְּנִיעוּת שִׁיוּצָא מִזֶּה? אֲדַרְבֵּה זֶה מִמְשִׁיף עֵינֵי גְבָרִים לִהְסַתְּכַל עָלֶיהָ, וּכְנֶרְאָה שְׁזֶה מַה שְׁרוּצוֹת הַנָּשִׁים הָאֵלוּ וְכוּ', וְהֵן פְּרוּצוֹת גְּדוּלוֹת, וְיָדוּעַ שְׁכַל הָעֵנִין שֶׁל רַעְלָה בָּאִים מְעַרְבִּיּוֹת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשִׁין מ"ט): עֲשֵׂרָה קָבִים זְנוּת יָרְדוּ לְעוֹלָם תִּשְׁעָה נִטְלָה עַרְבִּיא כו'; אֵף שְׁהוֹלְכוֹת וּמְלַבְּשׁוֹת עִם עֲשֵׂרָה סִמְרָטוּטִים עַל הָרֵאשׁ וְעַל הַגּוּף וְרַעוּלוֹת וְכוּ', עַד שְׁלֵא רוֹאִים רַק אֶת הַשְּׂתִי עֵינַים שְׁלֵהֵן, אֵף עַל פִּי כֵן הֵן מְלֵאוֹת נֶאֱוָף וְכוּ', וּכְמוֹ שְׁפָרַשׁ רַש"י בְּהַכָּאֵת הַבְּכוּרִים (שְׁמוֹת י"ב ל') מְצַרִּיּוֹת מְזוֹנוֹת תַּחַת בְּעַלְיָהֵן, וְיוֹלְדוֹת מְרוֹקִים פְּנוּיִים, וְהָיוּ לָהֵן בְּכוּרוֹת הַרְבֵּה וְכוּ', הָרִי שְׁלֵף לְפָנֶיהָ שְׁהֵן כְּלָן נוֹאֲפוֹת זְוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּמֵהֵן נִשׁוֹת יִשְׂרָאֵל צְרִיכוֹת לְלַמֵּד אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג? וְאֵיךְ לְהַתְּלַבֵּשׁ? הָרִי כֹּל הָעֵנִין שֶׁל נָשִׁים רַעוּלוֹת רַק לְמִשְׁף אֶת הָעֵינַן שֶׁל הַגְּבָרִים וְכוּ', וְלִכְּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְלַכֵּת בְּלִבּוֹשׁ רַעְלָה, שְׁזֶה לִבּוֹשׁ שֶׁל נֶאֱוָף, וְלֹא שֶׁל צְנִיעוּת כְּלָל, וְכָל אֵלוּ שְׁהוֹלְכוֹת כְּכֹה, הֵן מְכַסּוֹת אֶת טְנוּף מְעַשִּׂיהֵן וְכוּ', וּמֵרֵאִין כְּמוֹ הַחֲזִיר שְׁמֵרָאָה אֶת טְלָפִיו רֵאוּ כְּשֶׁר אָנִי וְכוּ', וְלִכְּן בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן אֲסוּר לְאִשָּׁה לְלַכֵּת בְּלִבּוֹשׁ שֶׁל רַעְלָה, שְׁזֶה דִּיקָא לִבּוֹשׁ פְּרִיצוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָנוּ מִכָּל מִינֵי מְשַׁעְעִים וּמְטַרְפִּים וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

אֲתַתְּקִטּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מְשֻׁפְּטִים כ"ח שְׁכַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הנה החכם אמר "העבר אין והעתיד עדין" מה שעבר כבר עבר, אתה צריך להשתנות מן הקצה אל הקצה, ולתת יחס אל אשתך, תשמר מאד מאד על דבור פיך, לא להשתמש באלומות מלולית וכו', שזה רציחה וכו', וגורם להאשה סלידה מבעלה וכו', ורבנו ז"ל הזהירונו על דבר זה מאד מאד, ואמר (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקדם, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא טו.) 'אוקירו לנשייכו כי היכי דתתערתו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (קבמות סג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מכרח לעזור לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו, עליו הדבר הראשון לעזור לאשתו בכל המוכנים.

וכן תחפש לה איזה עבודה, כדי שתוכל לפרנס את אשתך, שזה הצדקה הכי גדולה, כמאמר ז"ל (כתבות נ.) על הפסוק (תהלים ק"ו ג.) "אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל עת", וכי אפשר לעשות צדקה בכל עת? דרשו רבותינו שביבנה ואמרי לה רבי אליעזר זה הין ובניו וכו' וכו'; ואל תהיה עצלן, תקח כל עבודה שרק יתנו לה, אפילו לנקות חדר מדרגות וכו', אין תרוץ שלא מתאים לי עבודה זו וכו', או עבודה זו וכו', כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (פסחים ק"ג.) פשט נבילתא בשוקא, ושקיל אגרא, ולא תימא כהנא אגרא, וגברא רבא אגרא, וסניא בי מלתא; תוריד את העור של הנבלה בתוף השוק, ותקבל על זה שכרך ואל תאמר אני כהן, או אני אדם גדול, וזה לא מתאים לי, הינו אדם צריך לקחת כל מה שרק מציעים לו עבור פרנסה.

והנה מאחר שזכית להיות עכשו בפעם הראשונה אצל ציון רבנו ז"ל בעיר אומן, דע לה שאתה מכרח לשנות לגמרי את כל הנהגותיך איך שהתנהגת עד עכשו עם אשתך, כי רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד על שלום בית

לכבד וליקור את האשה, כי זה בכלל תקון הברית, ולכן אתה צריך מאד מאד מהיום והלאה לדעת שאשתך היא מלכה, ואז תהיה אתה מלך, ואם תחשב שאשתך שפחה, דע לך שאתה עבד גרוע וכו', וכו', על כל פנים איך שהוא תראה לשנות את כל הנהגתך בבית, ואז הכל יתהפך לטובה, ויחזור השלום בית לחגג אצלכם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

אתתקטז.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מְשֻׁפָּטִים כ"ח שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

מה אתה חושב זה חסיד ברסלב? בזה שתכנס ללמד בכלל ברסלב, זה לא עושה אותך חסיד ברסלב כלל, יכולים לגור איפה שרק רוצים וכו', יכולים ללמד איפה שרק לומדים וכו', ויכולים לעבד במה שרק עובדים וכו', ולהיות חסיד ברסלב, כי חסידות ברסלב לא קשור אל שום בן אדם וכו', ואל שום מקום וכו', רק להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס') שהצדיק מעורר מהשנה העמקה שאדם ישן בו, ותכף ומיד כשאדם מתעורר מהשנה, אז הוא מתחיל לדבר אליו יתברך בשפת האם שלו, והסביר רבנו ז"ל מה זה חסיד ברסלב (חיי מוהר"ן סימן שני"ט) איתא במדרש (בראשית רבה פרשה ל"ד סימן כ"א) על פסוק (יחזקאל ל"ו כ"ו) "וונתתי לכם לב בשור", אל תקרי בשור אלא בסור, שיהיה כל אחד בסור בחלק של חברו, לב בסור אותיות ברסלב, הינו שכל הצרות שעם ישראל סובלים מפני שיש לנו לב האבן, שאחד לא מבין את השני, ולא מענין להבין את השני, כמו שתי אבנים וכו', וזה מה שאומר הנביא (שם)

"וְהִסְרֵתִי אֶת לֵב הָאָבֶן מִבְּשָׂרְכֶם וְנִתְתִּי לָכֶם לֵב בְּשָׂר׃", שְׁזָה יִהְיֶה הַגָּאֵלָה שְׂאָדָם יִהְיֶה לוֹ לֵב שֶׁל בְּשָׂר, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא פּוּד) אֵהָבָה דְּוַחֲקַת אֶת הַבְּשָׂר, הֶרְגַע שְׂיִישׁ לְאָדָם לֵב בְּשָׂר, הוּא יִבְיֵן אֶת הַשְּׂנִי וַיֵּאֱהָב אֶת הַשְּׂנִי וַיַּעֲזֹר לְהַשְּׂנִי, וְזֶה כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל חֲסִידוֹת בְּרַסְלָב, שֶׁהֵם אוֹתִיּוֹת לֵב בְּסוֹר, כִּי אוֹת ש' מִתְחַלֶּפֶת בְּאוֹת ס', כִּי אָדָם צָרִיךְ לַעֲבֹד עַל מַדּוּתוֹ לַעֲקֹר מִמֶּנּוּ אֶת הַלֵּב הָאָבֶן שְׁזָה מִדַּת הָאֲכֻזְרִיּוֹת שְׂיִישׁ בּוֹ, מִדַּת הָאֲנוּכִיּוֹת שְׂיִישׁ בּוֹ, וְאֹז דִּיִּקָּא יִזְכֶּה לְלֵב בְּשָׂר, לְאֵהָב אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְלְהַרְגִישׁ בְּכָאֵב הַזּוֹלַת, וַיִּשְׁתַּדֵּל לַעֲזֹר, שְׁזָה כָּל חֲסִידוֹת בְּרַסְלָב, וְזֶה לֹא שִׁיךְ לְזֹרֵם אֶחָד וְכוּ', זֶה מִתְנַהֵל לְכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְלְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלִכְּן לֹא בְּחִנָּם שְׁלֹאֲחֻרוֹנָה מִתְפָּרְסֵם הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלֹא רַק נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נִמְשָׁכִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, מְכַל הַחוּגִים וּמְכַל הַחֲסִידוּת וּמְכַל הַשִּׁיטוֹת וְכוּ', אֵלָא אֶפְלוֹ אִמּוֹת הָעוֹלָם מִתְעַנְיָנִים בְּהַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אִיךְ שְׁמַחֲזֵק וּמַעוֹדֵד וּמְשַׁמַּח אֶת כָּל הַנִּשְׁמוֹת הַנְּפֹלוֹת, וּמַחֲזֵק אֶת כָּלֵם, וּמְדַרְיָךְ אֶת כָּלֵם בְּדַרְךְ הַנְּכוֹנָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיִתְמִיד בְּסַפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֹז יִתְהַפֵּךְ לְבוֹ לֵב הָאָבֶן, שְׁזָה הַיִּצָּר הָרַע הַסִּימָה שְׁעַנְיָנוּ רַק לַעֲשׂוֹת רַע לְהַזּוֹלַת וְכוּ', וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה לְבוֹ לֵב בְּשָׂר, שְׁזָה הַיִּצָּר טוֹב שְׁעַנְיָנוּ רַק לַעֲשׂוֹת טוֹב לְהַזּוֹלַת וְכוּ', וְהַעֲקֹר שְׂיִפְתַּח אֶת פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר אֵינִן לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְזֶה בּוֹנֶה אֶת הָאִמוּנָה שֶׁל הָאָדָם, כִּי כָּל שְׂאָדָם מְדַבֵּר יוֹתֵר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, יוֹתֵר נַחֲקָק בּוֹ אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

אֵתְתִּיקִיז.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ, יוֹם שְׂשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מְשֻׁפְּטִים כ"ח שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תשואת חן על הברכות והאחולים לרפואה, וכל המברך מתברך מפי אל עליון.

רבנו ז"ל אמר פעם אחת אמר לאחד מאנשי שלומנו (שיחות הר"ן סימן ר"כ) אגלה לך סוד, שיהיה אפיקורסות גדול בעולם, כי מלמעלה יבוא אפיקורסות בעולם בשביל הנסיון. ואני יודע שאנשים שלי גם בלא זה יתחזקו באמונה באמת, וישארו קימים באמונתם, אך אני מגלה לך זאת, כדי שיתחזקו יותר כשיראו שדברו מזה מקדם, והיה מתאנח מאד על זה ואמר: אוי, איך יוכלו לעמד אנשים מועטים נגד כל העולם? וכו'.

ואמר (שיחות הר"ן סימן ל"ה) שהולך אפיקורסות גדול על העולם. וכן ספר כמה פעמים שהולך ונמשך אפיקורסות גדול בעוונותינו הרבים בעולם. אשרי מי שיחזיק עצמו באמונה באלו העתים הללו, וזה עקר הנסיון הכי גדול שיהיה לעם ישראל בדורות האחרונים וכו'.

ואמר, אף על פי שאינו מועיל כלל מה שהוא מספר זאת, שיהיה אפיקורסות בעולם ושאריכין להתחזק עצמו באמונה, כי אף על פי שהוא אומר זאת אף על פי כן מתגברת האפיקורסות והבלבולים, כי הלא גם דניאל וכיוצא הודיעו מקדם, שקדם שיבוא משיח, יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים, כמו שכתוב (דניאל י"ב י') "והרשיעו רשעים... והמשפלים יבינו" וכו', ואם כן מאחר שהודיע מקדם שזה יהיה הנסיון קדם ביאת משיח שיתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים באמונה, ומי שיזכה לעמד בנסיון וישאר קיים באמונתו, אשרי לו, ויזכה לכל טוב המעתד לבוא לנו במהרה בימינו אשר נבאו עליהם כל נביאינו וחכמינו מקדם, ואם כן היה ראוי שכל אחד ישכיל ויחוס על עצמו לשאר קים חזק באמונתו, ולא יהיה לו עוד שום נסיון וצרוף כלל מאחר שכבר הודיעו זאת מקדם.

ובאמת אף על פי כן אף על פי שהודיעו זאת מקדם, אף על פי כן יהיה נסיון גדול. ורבים ירשיעו כמו שכתוב (דניאל י"ב י') "והרשיעו רשעים", אך אף על פי כן אני מודיע זאת מקדם בשביל אותן מעט הכשרים שיחזקו

עֲצָמָן בְּאֲמוֹנָתָן, וּבִדְאֵי יִהְיֶה לָהֶם מִלְחָמוֹת גְּדוֹלוֹת בְּדַעְתָּן, לְמַעַן יִהְיֶה לָהֶם לְמַשִּׁיב נֶפֶשׁ וְהַתְחַזְקוֹת וְהַתְּאֻמָּצוֹת יוֹתֵר כְּשִׁירָאוּ שְׂכָבָר דְּבָרוּ מִזֶּה מִקֶּדֶם.

אֲזִי אַתָּה רוֹאֵה שְׂזָה יִהְיֶה הַנְּסִיּוֹן הַכִּי גְדוֹל בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, שִׁיחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת י"ב:) עַל הַפְּסוּק (בַּמִּדְבָּר ט"ו ל"ט) "וְלֹא תִתְּנוּ אַחֲרַי לְבַכְכֶּם" - זֶהוּ מִיִּנּוֹת "וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם" - זֶהוּ נְאוּף; וְלִכֵּן הַמְּצִיא הַס"מ כְּלֵי מְשַׁחִית חֲדָשָׁה שֶׁנִּקְרָא אֵינְטֵרְנֵט שֶׁמְחַבֵּר לְמַחְשָׁב, שְׂזָה הַקְּלִפָּה הַעֲצוּמָה שְׂכּוֹבֶשֶׁת אֶת כָּל חֲלָקֵי טוֹבָה עֲכָשׁוּ, וּמִקְרַרְת אֶת הָאֲמוּנָה וְאֶת הַיִּרְאָת שָׁמַיִם מִבֶּר יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנִּיס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַכְּלֵי מְשַׁחִית הַנִּקְרָא אֵינְטֵרְנֵט, אֵיפֶּה, בְּלִקְבְּרֵי וְכוּ', שְׂבֻזָּה יְכוּלִים לְרַאוֹת כָּל מִינֵי שְׂקוּץ תְּעוּב עִירִים וְזֵהוּם וְכוּ', וּמְאֻמְלָלִים אֶת עֲצָמָם וְכוּ', וְאֶת הַיְלָדִים וְכוּ', וְלִכֵּן הֶעֱקָר כָּל מִי שִׁישׁ לוֹ דְּבַר זֶה צְרִיף שִׁיזְרַק אֶת זֶה מִהַבֵּית, כִּי מַחְשָׁב שֶׁמְחַבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט אוֹ אֵיפֶּה אוֹ בְּלִקְבְּרֵי, זֶה אָבִי אֲבוֹת הַטְּמָאָה, וּמִגֵּרָה אֶת הַיֶּצֵר הָרַע אֲצֵלוֹ, וְיְכוּלִים לְרַאוֹת שְׂמָה כָּל הָעִירוֹם וְזֵהוּם שֶׁבְּעוֹלָם רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין מ"ה.) אֵין יֶצֶר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלָא בְּמֵי שְׂעִינְיֵי רֵאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאֻוָּה כְּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵין לָךְ אֲבֵר בְּאַבְרֵי הָאָדָם שִׁיגְרַם לוֹ מְכָשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֵנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהִרְבֵּה בְּתַיִם נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחְשָׁב אֵינְטֵרְנֵט בְּבֵית, וְאֵף שְׂזָה נִדְמָה כְּאֵלוֹ הַגְּזָמָה וְכוּ', אֲבָל רַבִּים נִפְּלוּ בַּפֶּח בְּשִׁבִיל הַכְּלֵי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וּלְבַסוּף הַתְּגַרְשׁוֹ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן אָסוּר בְּהַחְלֵט שִׁיְהִיָּה בְּבֵית מַחְשָׁב אֵינְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֲלָקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוֹת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיִּרְאָת שָׁמַיִם עַד הַשְּׂאוֹל רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמָה גַם שְׂמַאֲבָדִים אֶת הַיְלָדִים, כִּי יֵלֵד שְׁלוֹקַח כְּלֵי מְשַׁחִית כְּזֶה בְּתוֹף יְדוֹ וְכוּ', הוּא כְּבָר נּוֹפֵל בְּשְׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתְחַתֵּי, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂרוּצָה לְהַצִּיל אֶת עֲצָמוֹ אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ, וְלִהְשָׂא יְהוּדֵי מְאֻמִּין בּוֹ יִתְבָּרַךְ וּלְקַיֵּם מְצוּוֹת מְעֻשְׂיוֹת, עָלָיו לְהִתְרַחֵק מִהַכְּלֵי מְשַׁחִית הָאֵלוֹ, שְׂזָה סְכַנַּת נַפְשׁוֹת מִמֶּשׁ עֲבוּר קִיּוּם דּוֹרוֹתֵינוּ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַבְעֵר אֶת הַחֲמֵץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁמַר עָלָיו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

אתתקיה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר משפטים כ"ח שבט התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להיות אמינה עם עצמך ועם בעלך, ומה שצודק צודק, סוף כל סוף את רוצה לגור ליד ההורים שלך, ובעלך מסכים לזה, עם כל זאת הוא רוצה לנסע לשבתות גם להורים שלו, אזי מה בכך? למה לא תביני אותו וכו', ואיפה הצדק שלך? צריכים להיות מציאותי, החיים הם דו סטרי, תן ותקבל, קבל ותתן, אין דבר כזה רק אני ואני ואני וכו'.

את צריכה לדעת אשר כל זוג צריכים לזכור טוב טוב אם הם רוצים לבנות בית נאמן בישראל, עליהם לכתחלה להיות ותרגנים, ולותר אחד להשני, ואז אף פעם לא יצטרכו ללכת אל שום בן אדם שעוסק בשלום בית וכו', כדי שהשלום ישרה בתוך ביתם, צריכים רק שכל ודעת איך להתנהג הבעל והאשה, והיות שעדין אין בית חרשת שמיצר שכל ודעת וכו', וכן אין חנות או קניון וכו', שמוכרים שמה שכל ודעת וכו', ועל כן צריכים לכוון בכל יום שלש פעמים ביום בעת שמתפללים את הברכה "אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה וכו', לבקש אז על דעת ושכל, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (נדרים מ"א) דעת קניית מה חסרת, דעת חסרת מה קניית, אם יש לאדם דעת יש לו הכל, ואם אין לו דעת אין לו כלום, ולכן כל זוג צריכים לבקש הרבה ממנו יתברך על דעת ושכל, אשר השכל היבש אומרת שצריכים להיות ותרגנים, ואז השלום שורה בבית.

את בכלל לא ריאלית גם לבעלך יש מה להגיד וכו', גם לבעלך יש

זכות ללכת לההורים שלו וכו', ולכן את צריכה להשלים עם המצב הזה, ואל תעוררי שום ריב בשביל זה, ובפרט שאת בעצמך כותבת שההורים שלו עזרו לכם לקנות את הבית, ולמה תהי כפוית טובה?

אני מאוד מקנה להקדוש ברוך הוא שיהיה לך ישוב דעת אמת, ותאהבו אחד את השני, ותותרו אחד להשני, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

המאחל לך שבת שלום

אתתקיט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרוימה א' דר"ח אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (תענית ד.) האי צורבא מרבנן דרתח, אורייתא הוא דקא מרתחא ליה, אם רואים תלמיד חכם שרותח, הינו שהוא בכעס, התורה היא שמרתיחתו, וצריכים לדון אותו לכף זכות, ולכן אתה צריך להתחזק ולהשאר ללמד אצל הרב הזה, כי בודאי תקבל ממנו הרבה תורה, וכך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ס"ג:) מאי דכתיב (משלי ל' ג') "כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ אף יוציא דם ומיץ אפים יוציא ריב", במי אתה מוצא חמאה של תורה, במי שמקיא חלב שניק משדי אמו עליה, ומיץ אף יוציא דם, כל תלמיד שכווע עליו רבו פעם ראשונה ושותק, זוכה להבחין בין דם טמא לדם טהור, ומיץ אפים יוציא ריב, כל תלמיד שכווע עליו רבו פעם ראשונה

וּשְׁנֵיהָ וְשׁוֹתָק, זֹכָה לְהִבְחִין בֵּין דִּינֵי מְמוֹנוֹת לְדִינֵי נַפְשׁוֹת; וְלִכְּנֵן אֵל תַּעֲשֶׂה שׁוֹם עֶסֶק מְזֵה, אֲדַרְבָּה מְרַבֵּךְ תִּלְמַד חֲכַמַּת הַחַיִּים אִיךְ שְׁצַרִּיכִים לְדַעַת לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ אֶל אֲנָשִׁים, כִּי בַּפְּרוֹשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּיֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ק') הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר בְּכָל דּוֹר וְדוֹר כְּלָם קְדוֹשִׁים וּבְתוֹכָם הַשֵּׁם, וּמִדּוּעַ אָנוּ רוֹאִין בְּחוֹשׁ הָרְאוּת, שֵׁישׁ בְּהֵם צַדִּיקִים אֲשֶׁר מְזַגֵּם וְטַבְעָם טוֹבָה מְאֹד, וְטוֹבִים הֵמָּה לְכָל. וַיֵּשׁ אֲשֶׁר הוּא צַדִּיק אֲמַת, וְאִין מְזַגּוֹ וְטַבְעוֹ נוֹחָה עִם הַמוֹן עִם, וְלִפְעָמִים נִרְאָה מְמַנּוּ כַּעַס וּקְפִידָה, צַרִּיכִים לְדַעַת שְׁזֵה יְדוּעַ שְׁכָל צַדִּיקַת הַצַּדִּיקִים הוּא לֹקַחַת מְאוֹר הַתּוֹרָה, כִּי הִיא הַמּוֹרָה דְרָךְ, וּמִמֶּנָּה לִקְחָה צַדִּיקָתוֹ. וְהִנֵּה הַצַּדִּיק אֲשֶׁר הַשֵּׁיג מְאוֹר גְּדוֹל מִמְּאוֹר הַתּוֹרָה, וּמַעֲשִׂיו גַּם כֵּן בְּשׁוּיִם לְפִי הַשְּׁגָתוֹ בַּתּוֹרָה, אֲזִי צַדִּיקָתוֹ וְתוֹרָתוֹ שְׁנִיָּהֵם מְתִשְׁבֵּים בְּשׁוֹבָה וְנַחַת, לְפִיכֶךָ דַּעַתוֹ נוֹחָה עִם הַבְּרִיּוֹת. וְהַצַּדִּיק אֲשֶׁר אֹר חֲכַמַּת הַתּוֹרָה שֶׁהַשֵּׁיג גְּדוֹלָה מְאֹד מִמַּעֲשִׂיו, אֲזִי הַתּוֹרָה מְרַתַּחַת בּוֹ הָאֵשׁ הַקְּדוֹשָׁה שֶׁל הַתּוֹרָה, וְאִי אֲפָשֶׁר שְׁתֵּהָא דַּעַתוֹ נוֹחָה עִם הַבְּרִיּוֹת, וּמַעֲרַבֵּת עִם הַמוֹן עִם, כְּמוֹ הַצַּדִּיק שֶׁמַּעֲשִׂיו שׁוּיִם לְפִי הַשְּׁגָתוֹ בַּתּוֹרָה, וְזֵה שְׁאֲמָרוֹ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּעֲנִית ד'): 'הֵאֵי צוֹרְבָא מְרַבְּנֵן דְּרַתַּח אוֹרִיתָא דְקָא מְרַתַּחָא בֵּהּ, לְפִי שְׁגָדְלָה תּוֹרָתוֹ מְאֹד; וְלִכְּנֵן חִזַּק וְאָמַץ מְאֹד וְתִרְאָה לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ הַרְבֵּה, וְתִרְאָה שְׁלִבְסוּף תַּצְלִיחַ דְרַבֵּךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

אתתקכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תְּרוּמָה א' דר"ח אָדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֶנְיֵן חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה וְכוּ', צַרִּיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמַר מֵה כּוֹתְבִים וְאִיךְ

כותבים וכו', כי בפרוש הזהירנו על זה רבי שמעון בן יוחאי, כמוכא (זהר הקדמה ד): בשעה שאדם מחדש חדושי תורה על פי הקדמות חזקים וכו', הוא בונה עולמות חדשים, שמים חדשה, וארץ חדשה, אשרי לו, אבל אם החדושי תורה אינם על פי הקדמות חזקים וכו', אזי לו ואזי לנפשו שגורם הרבה צרות בעולם וכו', עין שם, והענין הוא כי כשאדם לא למד מספיק תורה, והוא כותב כפי דעתו המערבבת, וגורם שבני אדם יפלו לשאול תחתית על ידי דבריו, ולכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ח) שסכנה גדולה להנהיג את העולם, וכן לחדש חדושי תורה, כי בחדושים דאורייתא שמחדשים, יכולים להיות נואף ורוצח בכל רגע וכו', עין שם, הינו כי זה שמקבל את דעתו המערבבת, הוא יכל לפל לנוקבא דתהומא רבה, כי כל זמן שאדם לא זכה לסיים את כל התורה כלה, על כל פנים פעם אחת, לא כדאי לו להדפיס את ספרו שחבר, כי יגרם שהרבה יכולים לפל ממנו גם כן, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"א) שצריכים ללמד פוסקים קדם החדוש ואחר החדוש, והפונה הפשוטה הוא כשאדם מחדש איזה חדוש בחדושי תורה, הוא צריך מאד מאד להזהר לא לצאת מהשלחן ערוף כהוא זה, כי זה תאוה גדולה מאד להמציא דברים חדשים נגד ההלכה.

וזה החסרון מה שקורה היום בעולם התורני שמוציאים חוכרות, וכן מדפיסים בעתוננים דברי תורה וספורי צדיקים וכו' וכו', אבל זה בהשקפות רעועות וכו', שאין להם שום יסוד בקדשה וכו', ואדרבה על ידי דעות נפסדות כאלו, עוקרים אנשים מהשקפה האמתית, הינו מהאמונה ברורה ומזככת בו יתברך, וכן גורמים להטות מדיני התורה הקדושה וכו', כי צריכים מאד מאד להזהר כל דבר שמדפיסים לרבים, צריכים לבחון כמה וכמה פעמים אם לא טועים ואם לא מטעים את אחרים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך חדש מברךך

אתתקכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמַה א' דר"ח אָדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁעוֹד לְפָנַי חֲמָשִׁים שָׁנָה יֵצְאוּ כָּל הַצְּדִיקִים וְהַרְבָּנִים הָאֲמֵתִיִּים נֶגֶד שְׁיֵהִיָּה בְּבֵית טְלוּיָזִיָּה, כִּי זֶה סֵתֶם בְּטוֹל זְמַן, וּמִכָּל שֶׁכֶּן שְׂרוּאִים שָׁמָּה עֲבוּדָה זָרָה גְלוּי עֲרִיּוֹת וּשְׁפִיכוֹת דְּמִים, הֵינּוּ מְרָאִים כָּל מִינֵי עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה לְמִינֵיהֶם וְכוּ', וְכֵן הִכַּל פְּתוּחַ בְּגִלוּי עֲרִיּוֹת, סְפוּרֵי וְהַצָּגוֹת וּמְשַׁחֲקֵי נְאוּף וְכוּ', וְכֵן כָּל מִינֵי מְשַׁחֲקִים שֶׁל שְׁפִיכוֹת דְּמִים מִמֶּשׁ, אִיךְ אֶחָד הוֹרֵג אֶת הַשְּׁנִי וְכוּ', וְלִצְעָרְנוּ הָרַב הַיְלָדִים נִלְפָּדִים בְּזָה, וּמִזֶּה יֵצְאוּ הַנְּעָר כִּמוֹ שְׂיֵצְאוּ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן הִזְהִירוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכְנִיס דְּבַר זֶה לְתוֹךְ הַבֵּית.

אֲבָל עֲכָשׁוּ יֵשׁ צָרָה צְרוּרָה יוֹתֵר חֲזָקָה מִזֶּה, וְהִיא קְלִפָּה עֲצוּמָה שְׂכוּכֶשֶׁת אֶת כָּל חֲלָקֵי טוֹבָה, וּמְקַרְרֵת אֶת הָאֲמוּנָה וְאֵת הִירָאָת שָׁמַיִם מִבְּרֵי יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנְּסֵם בְּאֵדָם הַמְּסֻתָּפֵל בְּזָה כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַכְּלִי מְשַׁחֲתֵת הַנִּקְרָא אִינְטֶרְנֵט, אִיפֵּד, בְּלִקְבְּרֵי וְכוּ', שְׁבִזָּה יְכוּלִים לְרִאוֹת כָּל מִינֵי שְׂקוּץ תַּעֲוֹב עִירִם וְזֵהוּם, וּמְאֲמֵלְלִים אֶת עֲצָמָם וְכוּ', וְאֵת הַיְלָדִים וְכוּ', וְלִכֵּן הֶעֱקֵר לֹא לְהַכְנִיס בְּבֵית לֹא טְלוּיָזִיָּה, וְלֹא הַכְּלִי מְשַׁחֲתֵת מְחֻשָּׁב שְׂמַחְבֵּר אֶל אִינְטֶרְנֵט וְכוּ' וְכוּ', כִּי כִּךָ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין מַה.) אֵינְ יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלָא בְּמֵי שְׁעִינֵינוּ רִוּאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵינְ חוּצֵץ בְּפָנָי הַתְּאוּהָ כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵינְ לָךְ אֲבָר בְּאַבְרֵי הָאָדָם שְׁיִגְרֵם לוֹ מְכַשׁוֹל כִּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֵינְ מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַרְבֵּה בְּתִים נִהְרָסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שְׁהִיָּה לָהֶם מְחֻשָּׁב אִינְטֶרְנֵט בְּבֵית, וְאֵף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֻמָּה וְכוּ', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּח בְּשִׁבִיל הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וּלְבִסוּף הַתְּגַרְשׁוּ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, כִּי הַתְּכַתְּבוּ בְּפִסְבוּק, וְלִכֵּן אֲסוּר בְּהַחְלֵט שְׁיֵהִיָּה בְּבֵית מְחֻשָּׁב שְׂמַחְבֵּר אֶל אִינְטֶרְנֵט, וְאִפְלוּ בְּטְלוּיָזִיָּה רִוּאִים אֶת כָּל מִינֵי שְׂקוּץ תַּעֲוֹב וְזֵהוּם וְכוּ', וְזֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֲלָקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמוֹרִידָה אֶת הִירָאָת שָׁמַיִם עַד הַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית

רַחֲמָנָא לִישׁוּבְךָ, וּמָה גַם שְׁמַאבְדִים אֶת הַיְלָדִים, כִּי יֵלֵד שְׁלוֹקָח כְּלִי מִשְׁחִית כְּזֶה בְּתוֹךְ יְדוֹ וְכוּ', הוּא כְּכֹר נּוֹפֵל בְּשֵׁאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְלִכֵּן אֲשַׁרִי מִי שְׁמַבְעֵר אֶת הַחֲמִיץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאִז הַשְּׂכִינָה תִשְׁמַר עָלָיו.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרָךְ

אתתקכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה א' דְר"ח אָדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אָדָם צָרִיךְ לְהִפְרִיר אֶת עֲצָמוֹ, וּכְפִי תְכוּנוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁלוֹ, כֵּן צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת הַסֵּדֶר הַיּוֹם שֶׁלוֹ, וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה נָעִים לְלַמֵּד מִכָּל לְמוֹד אֶפְלוֹ קֶצֶת, כְּגוֹן מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, הַלְכָה, סְפָרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים, וְסְפָרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל וְכוּ', וְאִם לּוֹמְדִים בְּכָל יוֹם קֶצֶת מִכָּל לְמוֹד בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, אִז לְבִסּוּף זוֹכִים לְסִים, כִּי בְּסֵדֶר דְרָךְ הַלְמוּד צָרִיכִים לְהִיּוֹת עַקְשָׁן גְּדוֹל מְאֹד, אֲבָל אָדָם צָרִיךְ לְהִפְרִיר אֶת מְקוֹמוֹ וְכוּ', כִּי צָרִיכִים לְשַׁמֵּר עַל הַבְּרִיאוֹת, כְּשֶׁהוֹלְכִים לִישׁוֹן מְקַדָּם, קָמִים מְקַדָּם, וּמִי שֵׁישׁ לוֹ רְצוֹן עוֹז לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, הוּא כְּכֹר יִמְצָא לַעֲצוֹם זְמַנִּים בְּתוֹךְ הַטְּרָדוֹת שֶׁלוֹ, אִיךְ לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּכְמוֹ שְׂאֲמַר רַבְּנּוֹ ז"ל לְאַחַד (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ד) שְׂאֲמַר לוֹ שְׂאִין לוֹ פְּנָאֵי לְלַמֵּד מִחֲמַת שְׁעוֹסֶק בְּמִשְׁאָ וּמִתָּן, אָמַר לוֹ רַבְּנּוֹ ז"ל שְׂאֵף עַל פִּי כֵּן רְאוּי לוֹ לְחַטֵּף אֵיזָה זְמַן לַעֲסֹק בְּתוֹרָה בְּכָל יוֹם, וְאָמַר רַבְּנּוֹ ז"ל שְׂזַהֵר מָה שְׂאֲמַרו חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבֵת ל"א) שְׂשׂוֹאֲלִין אֶת הָאָדָם קְבַעְתָּ עֵתִים לְתוֹרָה? קְבַע הוּא לְשׁוֹן גְּזֻלָּה, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (מִשְׁלֵי כ"ב) "וְקִבַּע אֶת קְבַעֵיהֶם נִפְשׁ"; הֵינּוּ שְׂשׂוֹאֲלִין אֶת הָאָדָם, אִם גְּזַל מִן הַזְּמַן שֶׁהוּא טְרוּד בְּעַסְקָיו, אִם

גִּזְלוֹתָ מֵהֵן עֵתִים לַתּוֹרָה, כִּי צָרִיךְ הָאָדָם לַחֲטֹף וְלַגְזוֹל עֵתִים לַתּוֹרָה מֵתוֹךְ הַטְרָדָא וְהַעֲסָק; עֵינַי שָׁם.

חֲזוֹק וְאַמִּץ מְאֹד לֵהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וְתִמְיֵד תֵּלֵךְ רַק בְּשִׂמְחָה וּבִפְנִים שׁוֹחֲקוֹת, וְתַחֲזוֹק בְּנֵי אָדָם בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִיָּה זֶה שְׂכָרָךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרָךְ

אתתקכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה א' דְּר"ח אָדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבָךְ.

מוֹבָא בְּסִפְר "אֲשֶׁל אַבְרָהָם" שֶׁתְּהִלִּים יְכוּלִים לְהַגִּיד בְּלִילָה, כִּי זֶה רַק תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, וְזֶה יְכוּלִים גַּם בְּלִילָה.

אָבֵל חֲמֵשׁ צָרִיכִים לְלַמֵּד רַק עִם פְּרוּשׁ רַש"י, כִּי הָאָרִיז"ל הַקְפִּיד לֹא לְלַמֵּד מִקְרָא בְּלִילָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרָךְ

אתתקכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה א' דר"ח אָדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אִם הוּא מוֹכֵן לְהִתְגַּיֵּר לְשֵׁם גְּרוּת אִמְתִּי וּלְקַבֵּל עַל עֲצֻמוֹ עַל תּוֹרָה וְקִיּוּם מְצוּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, אֲזִי הַגְּרוּת הֵם גְּרוּת אִמְתִּיּוֹת, אֲבָל צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם רַב יָרָא שְׂמַיִם, וְהוּא יְדַרִּיךְ אֶתְכֶם אֶת הַדְּרָךְ הַנִּכּוֹנָה אִיךָ לְלַקֵּחַ בְּזֶה.

תְּסַבְּרִי לְהַבִּית שְׁלֹךְ שָׂרָק זֶה הַפְּתָרוֹן הַיְחִידִי וְכוּ', וְאִם לֹא יִתְגַּיֵּר, לְבַסּוֹף הַכֹּל יִתְפָּרֵק וּמְרָה יִהְיֶה לָּהּ וְכוּ', וְלִכֵּן עֲדִיף שֶׁהוּא יִתְגַּיֵּר לְשֵׁם שְׂמַיִם וַיִּתְחַתֵּנוּ יַחַד, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֶדֶד הַכִּי טוֹב.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרַךְ

אתתקכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה א' דר"ח אָדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בּוֹדָאִי אִם אַתָּה יָכֹל לְקַרֵּב אֶת הַבֵּן שְׁלוֹ בְּכָל מִינֵי הַתְּקַרְבוּת, אִין לְמַעְלָה מְזֶה, כִּי כָּךְ מוּבָא (תְּנָא דְבִי אֵלֶיהּ זִוְטָא פְּרָק י"ז) אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זְכַאִי פַּעַם אַחַת הָיִיתִי מְהֵלֵךְ בְּדֶרֶךְ וּמְצֵאתִי אָדָם אַחַד שֶׁהוּא הָיָה מְלַקֵּט עֲצִים, וְדַבְּרָתִי עִמּוֹ וְלֹא הִחְזִיר לִי דְבַר, וְאַחַר כֵּךְ הָיָה בָּא אֵלַי, אָמַר לִי רַבִּי מֵת אָנִי וְלֹא חִי, וְאִמְרָתִי לוֹ אִם מֵת אַתָּה עֲצִים הִלְלוּ לְמָה לָּךְ? וְאָמַר לִי רַבִּי הֲאֵזֶן לִי מַה שְּׂאֵמַר לְךָ דְבַר אַחַד, כְּשֶׁהִיִּיתִי חִי אָנִי וְחִבְרִי הָיִינוּ עוֹסְקִין בְּעֵבְרָה בְּפִלְטְרִין שְׁלִי, וְכִשְׁבָּאֵנוּ לְכָאֵן גְּזֵרוּ עָלֵינוּ גְזֵר דִּין שֶׁל שְׂרָפָה, כְּשֶׁאֵנִי מְלַקֵּט

עצים שורפין את חברי, וכשהוא מלקט עצים אז שורפין אותי, ואמרת לי לו דינכם עד מתי? ואמר לי כשבאתי לכאן הנחתי את אשתי מעברת ויודע אני שזכר היא מעברת, לכן בבקשה ממך הרי זהיר בו משעה שיהיה נולד עד שיהיה בן חמש שנים הולך אותו לבית רבו למקרא, כי בשעה שהוא יאמר ברכו את השם המברך אז יהיו מעלין אותי מדינה של גיהנם; הרי שלך לפניך כשמזכים את הבן לחזר בתשובה, אז גם טובה גדולה להאבא שסובל מאד מאד.

ובענין למצא מישהו שיגיד עליו קדיש, אין למעלה מזה.

יעזר הקדוש ברוך הוא שנתעורר מעצמנו בתשובה שלמה לפני שזה יהיה מאחר, וכל זמן שאדם חי הוא יכול לתקן את הכל, ואי אפשר לתאר ולשער אל איזה מדרגות אדם יכל להגיע אם הוא לוקח את עצמו בידיו ומרבה בשיתחב בינו לבין קונו, ומבקש ממנו יתברך שיחוס וירחם עליו ויחזר בתשובה שלמה אמיתית, שאז כל העולמות פתוחים לפניו, אשרי מי שחוזר בתשובה עוד בחיים חיותו, ולא מחכה עד שיצא מזה העולם, ואז נעשה עמו מה שנעשה וכו' וכו', וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קי"ב) אם אתה מאמין שיכולים לקלקל תאמין שיכולים לתקן.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך חדש מברך

אתתקכו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה א' ד"ח אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשרי האדם שזוכה לטהר את מח מחשבתו מכל מיני דמיונות של

הַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה וְכוּ', וְרַק חוֹשֵׁב כָּל הַיּוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׁעַל יְדֵי זֶה מִטֵּהַר אֶת כָּל כָּלוּ, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֵלֵק א' סִימָן כ"א) בְּמָקוֹם שְׂאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁם כָּל הָאָדָם, וְלִכְּנֵן תִּכְנִינִי בְּדַעְתָּךְ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהִכַּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זֹו תְּמִיד תִּלְךָ, וְזֶה יִטֵּהַר אוֹתָךְ מֵהַכֵּל, כִּי כִּשְׁבֵר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצַּל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שׁוֹזוּכָה לְהַכְנִינִי בַּמַּח מַחְשַׁבְתּוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהִכַּל לְכָל הוּא אוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כַּתַּעֲנוּג הַזֶּה.

וְאֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוֹר בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת כָּלֵל, וְכִּף אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קנ"ד) שְׁעַקֵּר מֵהַ שְׁהֲגִיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהִיָּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁית הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בַּפְּשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הֲגִיעַ לְמֵהַ שְׁהֲגִיעַ, וְאָמַר אִם הִיִּיתִי יוֹדַע שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מֵהַ שְׂאֲנֵי עַתָּה, דִּהֲיִנּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הִיִּיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מֵהַ שְׁעֲשִׁיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוֹמַר שֶׁהִיָּה מוֹדְרוֹ כֵּל כִּף בְּעִבּוּדָתוֹ עַד שֶׁמָּה שֶׁהִיָּה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּשָׁנָה כְּלָה הִיָּה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהִיָּה מִתְּגַעְגַע מְאֹד אַחַר מַעֲלַת הָעִבּוּדָה שֶׁל פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאֶמֶת, וְאָמַר אִי אֵי פְּרָאסְטִיק. גַּם אָמַר שְׁדַבֵּר עִם כְּמֵהַ צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שֶׁלֹּא הֲגִיעוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאסְטִיק, שְׁעַסְקוּ בְּעִבּוּדְתָם עִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בַּפְּשִׁיטוֹת גָּמוֹר בְּהַתְּבוּדָדוֹת וְשִׁיתָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הֲגִיעוּ לְמֵהַ שְׁהֲגִיעוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנֵי מִבְּקַשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

אתתקכוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי תְרוּמָה א' דר"ח אָדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיָדָאֵי הַצַּעַר שֶׁלָּךְ צַעַר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד וְכוּ', וַיֵּשׁ טְפוּסֵי אֲנָשִׁים שְׂיִכּוּלִים לְרִדַת לַחֲיֵי יְלִדֵיהֶם וּלְצַעַר אוֹתָם, כִּי הֵם לֹא יוֹדְעִים אִיךְ לַחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עַז לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשּׁוֹם דְּבָר, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַכֵּה אוֹתָךְ עִם בַּחּוֹר שְׂאֵת מְגִדִירָה אוֹתוֹ בַּחּוֹר צְדִיק, וּמִשְׁפָּחָתוֹ זֶה מִשְׁפָּחָה מְקַסֶּימָה וְכוּ', אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצֻמָּה, וּלְבָנוֹת אֶת הַבְּטָחוֹן הַעֲצָמִי שֶׁלָּךְ, וְתִרְאֵי שְׁסוּף כָּל סוּף הַהוֹרִים יִסְפִּימוּ, אֵל תְּשִׁימֵי לֵב עַכְשָׁו אֶל כָּל הַבְּקוֹרוֹת שְׁעוֹשִׂים עָלֶיךָ, כִּי יֵשׁ טֹבַע שֶׁל אֲנָשִׁים שֶׁהֵם מִתְנַהֲגִים כִּךְ עִם יְלִדֵיהֶם וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תְּשִׁימֵי לֵב אֶל כָּל זֶה, תִּתְחַתְּנֵי לְשֵׁם שְׁמַיִם, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁסוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב שֶׁהַהוֹרִים יִשְׁלִימוּ אִתָּךְ, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

רַק חֲזָקִי וְאַמְצִי לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְכִךְ אָמַר הַחֶכֶם "בְּשִׂמְחָה וּבְצַחֲוֹק יִרְאֶה אֶצְלָם הַזְּמַן קָצֵר, וְלִדְוֹאָגִים וְלִמְצַטְעָרִים יִרְאֶה הַזְּמַן יוֹתֵר אָרֶךְ", וְלִכֵּן לְמָה לָּךְ לְהִיּוֹת שְׂבוּרָה וְלִדְאָג וְכוּ', תִּסְתַּכְּלֵי עַל הַחֶסֶד חֲנֻם שְׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לָּךְ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

אתתקכה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה א' דר"ח אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שכל זוג שהתחתנו והביאו ילדים לזה העולם, עליהם להיות ותרנים, ולותר אחד להשני, ואז אף פעם לא יצטרכו ללכת אל שום בן אדם שעוסק בשלום בית וכו', כדי שהשלום ישרה בתוך ביתם, צריכים רק שכל ודעת איך להתנהג הבעל והאשה, והיות שעדין אין בית חרשת שמייצר שכל ודעת וכו', וכך אין חנות או קניון וכו', שמוכרים שמה שכל ודעת וכו', ועל בן צריכים לכוון בכל יום שלש פעמים ביום בעת שמתפללים את הברכה "אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה" וכו', לבקש אז על דעת ושכל, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (נדרים מ"א.) דעת קניית מה חסרת, דעת חסרת מה קניית, אם יש לאדם דעת יש לו הכל, ואם אין לו דעת אין לו כלום, ולכן כל זוג צריכים לבקש הרבה ממנו יתברך על דעת ושכל, אשר השכל היבש אומרת שצריכים להיות ותרנים, ואז השלום שורה בבית.

רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות קלפה חלק ב' סימן א') יש שדים שמצויים בבתים, שהם מקלקלין השלום בית, ועל ידי זה כעס וקטטות בבית. ועקר הבית הוא האשה כי (יומא ב.) ביתו זו אשתו, ועל כן על פי רב עקר הקטטות ממנה. ולפעמים נאחזים בשאר בני הבית, ועל ידי זה נעשים הקטטות והמריבות, ועל ידי זה באים יסורים על בני הבית. וזה מפרש בפסוק (איוב כ"א) "בתיהם שלום מפחד", ודרשו חכמינו הקדושים (רש"י שם) מפחד אלו שדים, וזהו "שלום מפחד" כי השלום הפך הפחה, שהם השדים המקלקלים השלום, וזהו "ולא שבט אלוה" וכו', הינו היסורים, עיין שם.

ואני מכרח להגיד לך ולבעלך שהשדים האלו נבראים רק מהכעס והמחלקת וכו' וכו', כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות מריבה סימן ס"ו) במקום מריבה שם השטן; ולכן תשמרו מאד מכעס, כי כעס בבית מחריב את הבית. ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות כעס סימן ט"ו) כעס של אשה מחריב את הבית.

הקדוש ברוך הוא שָׁשְׂמוּ שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

רואים שְׁפָל מַחֲלֶקֶת בְּבֵית מִתְחִיל עִם דְּבַר קָטָן, הַבַּעַל הוּא קְנָאֵי עַל אִשְׁתּוֹ, וְהוּא עוֹשֶׂה עֲלֶיהָ בְּקֶרֶת וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן לְהַפְךָ הָאִשָּׁה קְנָאֵית עַל בַּעְלָהּ, וְהִיא עוֹשֶׂה עֲלָיו בְּקֶרֶת וְכוּ' וְכוּ', וּמֵאֵשׁ קָטָן מִתְחִיל לְהִיּוֹת אֵשׁ גָּדוֹל, עַד שֶׁהִמְרִיבוֹת גּוֹרְמוֹת גְּרוּשִׁין רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְהַכֵּל הַתְּחִיל מִשְׁטִיּוֹת, וְלָכֵן הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתְּשַׁלְּמוּ בֵּינֵיכֶם, וְתַעֲזֹבוּ כְּבָר אֶת הַוּכּוּחִים.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאַתֶּם וְכִיּוֹצֵא בְכֶם שִׁיקְרָאוּ אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה יִקְחוּ מוֹסֵר לְעַצְמָם, וְיִפְסִיקוּ לְרִיב, וְאֲזוּ הַשְּׂכִינָה תִהְיֶה בְּבֵיתֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

אתתקכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תְּרוּמָה א' דר"ח אָדָר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

הַדְּבַר הַרְאִשׁוֹן אֶת צְרִיכָה לְהַזְהֵר מְאֹד מְאֹד בְּכַבוּד אָב וְאִם, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנָא דְבִי אֵלֵיהּוּ רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקֶשׁ מֵהָאָדָם רַק שִׁיכְבֹּד אָב וְאִם; וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָּא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׁבַחֲמוּרוֹת כְּבִד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאָמְרוּ (קְדוּשִׁין ל:): שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְן שְׁאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעְלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְרַתִּי בֵּינֵיהֶם וְכַבְדוֹנִי; רואים מְזֶה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזֶה מְכַבְּדִים אֶת

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְזִכְרוֹת זֶה שֶׁתִּכְבְּדִי אֶת הַהוֹרִים שְׁלֶךְ, תִּזְכִּי לְמַצֵּא בֶן זוּג הַמֵּתָאִים לְךָ מִשְׂרֵשׁ נִשְׁמַתָּה.

תֵּאֱמִינִי לִי שְׁלֵא חָסַר בַּחוּרִים יִרְאִי הַשֵּׁם וּבַעֲלֵי מַדּוֹת טוֹבוֹת, וְאֲנִי תְּמִיד כּוֹתֵב הֵן לְרוּקִים וְהֵן לְרוּקוֹת, חֲכָמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (יְכָמוֹת סג.) נַחֲתִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, צְרִיכִים לְרֵדַת מְדֻרְגָה וְאִזּוּ מוֹצְאִים אֶת הַזּוּוּג, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בְּחוּר אוֹ בַּחוּרָה הֵם גְּאוּתָנִים וְכוּ', וְלֹא מֵתָאִים לָהֶם לְקַחַת אֶת זֹאת אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הֲכִי חֲכָם וְהֲכִי יִפֶּה וְכוּ', יִקַּח אֶת זֶה? אוֹ אֲנִי הֲכִי חֲכָמָה וְהֲכִי יִפֶּה וְהֲכִי מִשְׁכַּלֶּת וְכוּ', יִקַּח אֶת זֶה? וְהֵם מִסְתּוֹכְבִים וּמְחַפְּשִׁים אֶת הַזּוּג שְׁלֵהֶם כְּפִי הַדְּמִיוֹן שֶׁנִּכְנַס בְּכָל אֶחָד וְאֶחָת כְּאִלוּ מִי יוֹדֵעַ מַה הוּא, וְהֵם מְחַיְבִים שְׂיִבּוֹאוּ לָהֶם זוּג מִשְׁהוּ שְׁעֲדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יָדֵי זֶה מְחַפְּשִׁים וְכוּ', וּמִסְתּוֹכְבִים וְיוֹצְאִים לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוּלֵי אֲמַצָּא אֶת בַּחִיר לְכַבִּי שְׂיִבּוֹא אֵלַי עַל סוּס לִבְנֵי עִם שְׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבִשְׂבִיל זֶה הַבַּחוּר אוֹ הַבַּחוּרָה מְחַפִּים עַד שְׂיוֹלֵד זוּג כְּזֶה, וּבֵין כֶּף הֵם לֹא קוֹלְטִים שְׁהִזְמֵן לֹא מְחַכָּה, כְּמֵאֲמַר הַחֲכָם "הִזְהַר מִן הַזְּמֵן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שֶׁתּוֹפְסִים אֶת עֲצָמָם רוֹאִים שְׁאֵנְחָנוּ כְּבָר בְּגִיל שְׁלֵשִׁים, מָה עוֹשִׂים עֲכָשׁוּ? עַל זֶה בָּאִים חֲכָמִינוּ הַקְדוּשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (יְכָמוֹת סג.) נַחֲתִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, תִּרְדּוּ מְדֻרְגָה וְאֵל תַּחְזִיקוּ מִעֲצָמְכֶם כֹּל כֶּף בְּגִדּוֹל וְכוּ', וְאִזּוּ תִמְצָאוּ בְּקִלוֹת זוּג מַה שְׂיִתְאִים לָכֶם.

הַעֲקָר בְּשִׂדּוּכִים צְרִיכִים לְבַדֵּק בְּהַמְדוֹת שֶׁל הַבַּחוּר, אוֹ שֶׁל הַבַּחוּרָה, כִּי הַמְדוֹת הֵם עֲקָר הָאָדָם, וּבְלֵי מַדּוֹת אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ז') הוּא חֵיָה בְּדַמּוֹת אָדָם, יְכוּל לְהִיּוֹת לְמֶדֶן גְּדוֹל, אוֹ יְכוּל לְהִיּוֹת עוֹרֵף דִּין גְּדוֹל, אוֹ רוּפָא גְּדוֹל, אוֹ מְהַנְדֵּס גְּדוֹל וְכוּ', וְכוּ', אָבֵל אִם אֵין לוֹ מַדּוֹת, זֶה כְּלוּם, כִּי הַמְדוֹת הֵם עֲקָר הָאָדָם, וְרַבְנוּ ז"ל נִתֵּן לָנוּ אֶת הַסֵּפֶר הַמְדוֹת לְלַמֵּד אוֹתָנוּ אֵיךְ לְתַקֵּן אֶת הַמְדוֹת שְׁלָנוּ, כִּי בְלֵי מַדּוֹת אָדָם הוּא סֵתָם חֵיָה מְטַרְפֶּת וְכוּ', וְקָשָׁה לְהַפְּךָ אֶת הַמְדוֹת שְׁלוֹ, וְלִכֵּן הַעֲקָר בְּשִׂדּוּכִים תְּמִיד רַק לְבַדֵּק אֶת הַמְדוֹת, כִּי מִי שְׂיֵשׁ לוֹ מַדּוֹת טוֹבוֹת, אֲפֹלוּ שְׂיִהְיֶה בַּחוּר פְּשוֹט וְכוּ', בְּלֵי שׁוּם הַשְּׂפֵלָה וְכוּ', אָבֵל יֵשׁ לוֹ מַדּוֹת טוֹבוֹת, וְהוּא בַעַל דֶּרֶךְ אֲרִיץ וְכוּ', וְכוּ', זֶה שְׁוֶה יוֹתֵר מֵהַכֵּל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חדש מברך

אתתקל.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה א' דר"ח אדר התשע"ג שלום וברכה אל ... גרו יאיר לנכון קבלתי את מכתבך.

כתב המגן אברהם (ארח חיים סימן נ"א סעיף קטן א') ויאחז ב' ציציות שבטלית שהם כנגד פניו בשעת אמירת ברוך שאמר; ומוכא (שער הכונות דרוש א') תאחז בידך הימנית שני הציציות של הטלית, אותם שהם כנגד פניך ותכונן, כי ברוך שאמר הם בעולם היצירה, בבחינת הדבור, בערך חלק המעשה שהוא הציצית שגם הוא ביצירה וכו', עין שם.

והכונה בפשיטות כדי שנוכל להבין בשכלנו הקטן וכו', כי ציצית הם סוד הצמצום, בסוד (תהלים ק"ד ב') "עטה אור כשלמה", הינו כשאדם מתחיל להתפלל מברוך שאמר עד ושתבח, והוא אומר את כל המזמורים שביניהם, על ידי זה נמשך עליו אור גדול מאד מאד, כי המזמורים האלו הם שבחים גדולים שמשבחים את הקדוש ברוך הוא בהם, ומרב אור הוא יכול להסתגור וכו', ולכן לוקחים את הציצית לעינים, להזכיר לעצמו סוד הצמצום שאדם צריך לצמצם את עצמו, שלא יהיה רבוי אור שגורם אחר כך שבירת הכלים וכו'.

הכלל הוא שצריכים להקפיד מאד מאד על כל פרט ופרט שמוכא בשלחן ערוך, ויש בזה גם סודות ורזין דרזין כל הלכה והלכה, ואסור להקל בשום הלכה, ובשום מנהג ישראל, כי הכל יש בזה כונה עמקה, ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח.

המאחל לך חדש מברך

אתתקלא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה א' דר"ח אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

את השאלה הזו את צריכה לשאל את הרופא שלך, אם את יכולה להניק וכו' וכו'.

את צריכה להיות בשמחה עצומה שנכנסת להריון ותוריד בזה העולם עוד נשמה קדושה שתכיר את הקדוש ברוך הוא, ולכן ראוי לך להיות בשמחה עצומה, כמו שהזכירנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ותבקשי הרבה את הקדוש ברוך הוא שההריון יעבר בקלות, ותהי רגילה לומר שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, ורבנו ז"ל אמר (ספר

המדות אות צדיק חלק ב' סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה כגון אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת תהי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי אמן כן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך חדש מברוך

אתתקלב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה א' דראש חדש אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מה אמר לך עכשו אנחנו נכנסים בחדש אדר חדש השמחה, וראוי לנו לשמח מאד מאד שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, שהוא לא נח כרגע, ומעורר את אנשיו מהשנה העמקה שאנו ישנים בהם, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס') שיש בני אדם שישנים את ימיהם, והצדיק האמת מעורר אותם מהשנה, והעקר לפתח את הפה לדבר אל הקדוש ברוך הוא,

וְכָל כֶּךָ חֶבֶל שֶׁאֲנַחֲנוּ יְכוּלִים לְהַתְעַלּוֹת בְּעֲלֵיהָ גְדוּלָה, עֲלֵיהָ אַחַר עֲלֵיהָ
 וְכו' וְכו', אִם רַק הֵינּוּ מִתְאַחֲדִים יַחַד יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְכָךְ מוּכָא בְּזוּהַר (מִשְׁפָּטִים
 ז"ד): תָּא חֲזִי, בַר נֶשׁ כַּד אֲתִילִיד יְהִיבִין לֵיה נִפְשָׁא, מִסְטָרָא דְבַעֲיָרָא מִסְטָרָא
 דְדַכְיוּ, מִסְטָרָא דְאֵלִין דְאַתְקֵרוּן אוֹפְנֵי הַקִּדְשׁ, זְכָה יִתִיר יְהִיבִין לֵיה רוּחָא
 מִסְטָרָא דְחִיּוֹת הַקִּדְשׁ, זְכָה יִתִיר יְהִיבִין לֵיה נִשְׁמָתָא מִסְטָרָא דְכְרִסְיָא, וְתִלַּת
 אֵלִין אֵינּוּן, אָמָה עֶבֶד וְשִׁפְחָה דְבִרְתָּא דְמִלְכָּא. זְכָה יִתִיר יְהִיבִין לֵיה נִפְשָׁא
 בְּאַרְח אֲצִילוֹת, מִסְטָרָא דְבַת יַחֲיִדָּה, וְאַתְקֵרִיאַת אִיְהִי בַת מְלָךְ, זְכָה יִתִיר
 יְהִיבִין לֵיה רוּחָא דְאַצִּילוֹת מִסְטָרָא דְעִמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, וְאַקְרִי בֵּן לְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (דְּבָרִים י"ד א') "בְּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹקֵיכֶם", זְכָה
 יִתִיר יְהִיבִין לֵיה נִשְׁמָתָא מִסְטָרָא דְאַבָּא וְאַמָּא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (בְּרֵאשִׁית ב'
 ד') "וַיִּפַּח בְּאַפִּיו נִשְׁמַת חַיִּים", מֵאֵי חַיִּים, אֲלֵא אֵינּוּן? הֵה, דְעֲלִיְהוּ אֲתָמֵר
 (תְּהִלִּים ק"נו) "כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל י"ה", וְאַשְׁתַּלִּים בֵּיה יְהוָה. זְכָה יִתִיר יְהִיבִין
 לֵיה יְהוָה בְּשִׁלְמֹו דְאַתּוּן יו"ד ה"א וְאו"ו ה"א, דְאִיְהוּ אֲדָם בְּאַרְח אֲצִילוֹת
 דְעִילָא, וְאַתְקֵרִי בְּדִיוֹקְנָא דְמֵאַרְיָה, וְעֲלִיָּה אֲתָמֵר (בְּרֵאשִׁית א' כ"ח) "וַיִּרְדּוּ בְּדַגַּת
 הַיָּם" וְגו', וְהֵאֵי אִיְהוּ שׁוֹלְטָנוּתִיָּה בְּכָל רְקִיעִין, וּבְכָל אוֹפְנִים וְשִׁרְפִים וְחַיִּין,
 וּבְכָל חַיִּלִּין וְתוֹקְפִין דְלְעִילָא וְתַתָּא וְכו'; שְׁאַדָּם יְכַל לְעַלּוֹת מִעֲלָה מִעֲלָה
 אִם יְהִיָּה לוֹ רְצוּנוֹת וְכִסּוּפִים אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ וְכו', וּמָה עוֹשֶׂה הַס"מ,
 מְכַנֵּס בְּנוֹ הַכֹּל הַכֹּלִים, רְצוּנוֹת שֶׁל דְמִיוֹנוֹת וְשִׁטּוֹת וְכו' וְכו', וּלְבַסּוּף אֵין
 לָנוּ לֹא גִשְׁמִיּוֹת וְלֹא רוּחָנוּיּוֹת, אֲבָל אִם הֵינּוּ מִתְחַזְקִים בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר
 עַז, וְהֵרְצוּנוֹת וְהַכִּסּוּפִים שֶׁלָּנוּ הֵיטָה רַק לְקִים אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל, לֹא הֵיָּה
 חֶסֶר לָנוּ שׁוּם דְבָר, אֲפֹלוּ פְרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גִּילָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר
 הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן ל"ג) בְּזִכּוֹת הַצְּדִיק תִּלְמִידָיו מִתְפָּרְנְסִים; וְרוֹאִים שְׂכָל מִי
 שֶׁמְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְיוֹתֵר מִתְבּוֹדֵד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא מְעַנֵּן לוֹ שׁוּם דְבָר,
 רַק אֵיךְ לְהַתְעַלּוֹת בְּרוּחָנוּיּוֹת, אֲזִי הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁלֵּם לוֹ גַּם גִּשְׁמִיּוֹת
 שֵׁישׁ לוֹ פְרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה, וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְךָ, וְתִרְאֶה מָה לְפָנֶיךָ, אֶל
 מָה רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְתִבְרַח מִחִבְרִים רְעִים שֶׁסֶתֶם מְבָלִים אֶת
 הַזְּמַן בְּהֶבֶל וּבְרִיק וְכו', בְּלִשׁוֹן הָרַע רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת וְכו', אֲשֶׁר דְבַר זֶה לֹא
 מְבִיא לְשׁוּם דְבָר, כִּי אָדָּם צָרִיךְ לְהִיּוֹת תָּמִיד עֶסוּק, כִּי בְּפִרוּשׁ גִּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקִּדּוּשִׁים (כְּתוּבוֹת נט.) הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִידֵי שְׁעָמוּם (שְׁגֵעוֹן) וְלִידֵי זְמָה, וְלִכֵּן

תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת תְּמִיד עֶסוּק בְּמִשְׁהוֹ, וְזֶה יָבִיא לָךְ יִשׁוּב הַדַּעַת, חֲבַל מְאֹד שֶׁתְּבַלֶּה אֶת הַזְּמַן הַיְקָר שֶׁלְּךָ בְּשִׁטּוֹיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאָמַר הַחֶכֶם "הִזְהַר מִן הַזְּמַן, כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", אִין עוֹד דְּבַר שֶׁהוֹרֵס אֶת הָאָדָם מִלְּלַכְתּוֹ בְּטַל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאָמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שֶׁחֲרִית מְנַחֵה עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי בְּפִרּוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שֶׁמִּחְנֵה יִשְׂרָאֵל הוּא שֵׁלֶשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ שֵׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שֶׁאָדָם נִזְהָר בְּהַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאָר יְהוּדֵי מְאָמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְף וּמִיד כְּשִׁיתְּחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִמִּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שֶׁבִּיכְלָתְךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיֵס פְּרוּטָה לְצַדָּקָה בְּקַפַּת הַצְּדָקָה, כִּי כֶף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא דָף י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהָדָר מְצִלִי אָמַר דְּכֵתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְּקַיֵּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּישִׁטוֹת גְּמוּרָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגַּח תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲדָשׁ מְבֻרָךְ

אתתקלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְרַת תְּרוּמָה א' דְּרִאשׁ חֲדָשׁ אָדָר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

רְאִי לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ בְּמִדַּת הַשְּׂמִחָה שֶׁאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְכַמָּה שָׂרָק לֹא נִדְבַר מֵעֵינֵי שְׂמִחָה, לֹא מִסְפִּיק, כִּי טַבַּע שֶׁל אָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ תְּמִיד אַחַר הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן עֲלִינוּ תְּמִיד לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּבְפִרְט בְּחֲדָשׁ הַזֶּה שֶׁהוּא חֲדָשׁ הַשְּׂמִחָה, כְּפִי הַשְּׂמִחָה שֶׁאָדָם שֶׁמֵּחַ בְּחֲדָשׁ זֶה, כֵּן יֵאִיר לוֹ אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּהָאָרֶז נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, כִּי הַשְּׂמִחָה זֶה הַקְדוּשָׁה, וְהָעֲצָבוֹת זֶה הַטְּמָאָה, וְלִכֵּן רְאִי מֵה לְפָנֶיךָ, תַּעֲשֵׂי

כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשֻׁמְחֵי אֶת חֲבֵרוֹתֶיהָ, וְתִשְׁתַּדְּלֵי
 לְבּוֹא הַלִּילָה לְעֶרֶב שִׁמְחָה, וְזֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד
 חָשׁוּב שִׁמְחָה, וְעַל יְדֵי שִׁמְחָה מְמַשִּׁיכִים עַל עֲצָמָם שִׁמְחָה מְכַל הָעוֹלָמוֹת,
 כְּמוֹכָא בְּזֵהר (תְּצִיָּה קפ"ד): תָּא חֲזִי עֲלֵמָא תַתְּאָה קִימָא לְקַבְּלָא תְּדִיר, [בּוֹא וּרְאֵה
 הָעוֹלָם הַזֶּה עוֹמֶדֶת לְקַבֵּל תְּמִיד] וְהוּא אֶקְרִי אֲבָן טְבָא, [וְהִיא נִקְרָאת אֲבָן
 טוֹב כְּמוֹ אֲבָן מוֹשְׁכַת שְׁנִקְרָא מְגַנֵּט] וְעֲלֵמָא עֲלָאָה לֹא יְהִיב לִיה אֵלָא כְּגוֹנָא
 דְּאִיהוּ קִימָא, [וְהָעוֹלָם הַבָּא לֹא נוֹתֵן אֵלָא כְּמוֹ שְׂמֻכִּינִים אֶת עֲצָמוֹ מְלֻמְטָה]
 אִי אִיהוּ קִימָא בְּנִהִירוֹ דְּאֲנִפִּין מִתְּתָא, [אִם נִמְצָאִים תְּמִיד בְּפָנִים שְׂמֻחִים
 מְלֻמְטָה] כְּדִין הֵכִי נִהְרִין לִיה מְעִילָא, [כִּף מְאִירִים לוֹ מְלֻמְעָלָה אֹר וְזִו
 וְחִיּוֹת וְדַבְּקוֹת וְכוּ'] וְאִי אִיהוּ קִימָא בְּעֲצִיבוֹ, [אֲבָל אִם אָדָם עוֹמֵד בְּעֲצָבוֹת
 וּבְמֵרָה שְׁחוֹרָה] יְהִיב לִיה דִּינָא בְּקַבְּלֵיהָ. [אֲזִי מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ דִּינִים]
 כְּגוֹנָא דָּא (תְּהִלִּים ק' ב') "עֲבָדוּ אֶת הַיְי"ה בְּשִׁמְחָה", חֲדוּה דְּבָר נֶשׁ מְשִׁיךְ
 לְגַבִּיָּה חֲדוּה אַחֲרָא עֲלָאָה, [הַשִּׁמְחָה שֶׁל אָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם, מְמַשְׁכֶּת עָלָיו
 שִׁמְחָה מְעוֹלָם הַבָּא] הֵכִי נְמִי הָאִי עֲלֵמָא תַתְּאָה, כְּגוֹנָא דְּאִיהִי אֲתַעֲרַת הֵכִי
 אֲמַשִּׁיךְ מְלֻעִילָא, [כִּף הוּא הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּפִי שְׂאָדָם מִתְּנַהֵג בְּזֵה הָעוֹלָם, כִּף
 מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ מְעוֹלָם הַבָּא], וְלִכְּן אַל תְּהִי בְּטֻלְגִית, תְּזַרְקִי אֶת כָּל הַבְּעִיּוֹת
 שְׁלֵךְ וְכוּ' וְכוּ', מֵאַחֲזוּרֵיהָ, וְתִשְׁתַּדְּלֵי רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, שְׁעַל יְדֵי זֶה
 תְּמַשִּׁיכֵי עַל עֲצָמָךְ שִׁמְחָה מְכַל הָעוֹלָמוֹת, וְאֵת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵיזָה
 טוֹבוֹת הַשִּׁמְחָה יְבִיא לָךְ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׂגַם
 חֲכָמֵי הַרופָאִים אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים רַק מִחֲמַת חֲסָרוֹן
 הַשִּׁמְחָה, וְלִכְּן אֲשַׁרִי הָאֲשָׁה שָׂרַק שִׁמְחָה וְעֲלִיזָה, וּמְשַׁמַּחַת אֶת בְּעָלָהּ, וְאֵת
 הַיְלָדִים, וְאֵת הַחֲבֵרוֹת שְׁלָהּ, שְׂאֲז רּוּחַ חַן עַל פְּנֵיהָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחַל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

אתתקלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירו יֵאִיר

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַשְּׂמִיחָה שֶׁגִּרְמַתָּ לִי בְּזֶה שֶׁהִלַּכְתָּ לְאַסֵּף קְפוּת, וְאֵתָה מְזוּכָה אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עִם צְדָקָה אֲמֵתִית, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁבְּזָכוֹת הַצְּדָקָה הַזֶּה יִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ד') כְּשֶׁאָדָם מְרַבֵּה בַּצְּדָקָה נִפְתַּח לוֹ הַפְּתָחִים לְהַשִּׁיג אֲלֵקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה סוֹכֵב גַּם עַל יְדֵי שְׂמֻזְכִּים אֶת אַחֲרִים בְּמַצּוֹת הַצְּדָקָה.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּטֻלָן, רְאֵה מֵה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרַח, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּהָ, וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעַר שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵין מְקוּהָ, וְאֵין מִי שְׁיִקְוֶה שְׁלֵא יָמוֹת הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיָּהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלִכֵּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, כִּי גִמְ'ר'א' הֵם רֹאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה ג'בְּרִיאֵל מ'יכָאל ר'פָּאל א'וֹרִיאֵל, וּמִי שְׂזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה שְׂשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פְּגַע וְנִגַּע וּמַחְלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבַת ק"ל, אֵף שֶׁנִּדְמָה לָךְ דְּמִיוֹנוֹת כְּפִי קְטַנּוֹת מִחֶךְ מֵהַ יְהִיָּה כְּבָר אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גְרַסְתִּי אֶתְמוּל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרַס מִחֶר? אֵל תֹּאמַר זֹאת, אֲלֵא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, וְזֶה יָבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּכַנְּסֵם אֶת הַדְּבֻרוֹרִים הָאֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׂאֲנִי כוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִין, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתְּהִיָּה הִכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך חדש מברך

אתתקלה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה א' דראש חדש אדר התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

הקדוש ברוך הוא יעזר שבקרוב מאד תזכה לגמר את בניית הבית שלך, ויהיה ביתך בית ועד לחכמים, והשמחה תמיד יאיר בתוך ביתך.

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כהל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקוה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסבב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדף היומי של היום שבת ק"ל, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדף היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדף היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקוה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה

אין מלים בפי להודות לך על מה שאתה עושה לאברכים שקמים קדם אור היום, ובאים לכולל "שומרים לבקר", אני רואה אותם בכל בקר, וכן אני מאד מודה לך שאתה עוזר לי בענין הספר תורה, יעזר הקדוש ברוך הוא שנוזה לסימה עד ל"ג בעמר, שאז אוכל לעשות הכנסת ספר תורה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך חדש מברך

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה א' דראש חדש אדר התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחֵיו נֹצַח
לנכון קבלתי את מכתבכם.

אל תדאגו, הקדוש ברוך הוא יפקד אתכם בזרע של קיימא, וזה תלוי רק בכם איך שתהיו שמחים ועליזים, ולכן רק תהיו בשמחה, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמן ביותר שאת ביתר עז להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרה שחורה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריחו את עצמכם להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה ממנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראו לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם חדש מברך

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְטָלָן, רְאֵה מָה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שְׁבוּעַת
וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרֵחַ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב')
כְּצֵל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ, וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן
אֶלָּא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאִין
מְקוּהָ, וְאִין מִי שְׂיִקְוָה שְׁלֵא יָמוּת הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיָּהֶם שֶׁהֵן מֵתִים;
וְלִכֵּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתַּחֲלָה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף
גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גַ'מִּרְא' הֵם רֵאשֵׁי
תְּבוֹת אַרְבַּע מְלֶאכֵי הַשְּׂמִירָה גַ'בְּרִיאֵל מִ'כָּאֵל רַ'פָּאֵל אִ'וִּרְיָאֵל, וּמִי שְׁזוֹכָה
לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מְלֶאכֵי הַשְּׂמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ
מִכָּל פְּגַע וְנִגַּע וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת ק"ל, אֵף שְׁנִדְמָה לָךְ
דְּמִיוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מִחֻף מָה יִהְיֶה כְּכָר אִם אֲנִי יִגְרַם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל
הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גְרוֹסְתִי אֶתְמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרַם מִחֻף? אֵל תֹּאמַר זֹאת,
אֶלָּא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יָבִיא
לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מֵאֵד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִס אֶת הַדְּבוּרִים
הָאֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׂאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְכַבִּי וְלֹא בְּדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף
גְּמָרָא, שֶׁתְּהִיָּה הַכִּי מְאֹשֵׁר בְּחַיִּיךָ

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאחֵל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְךָ

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס

לְכָבוֹד נְשֻׁמַּת

חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוּרָה הַטְּהוּרָה,

אֲסִפְקֻלְרִיא הַמְּאִירָה

מֵאוּר עֵינֵינוּ חֵיוֹת נִפְשָׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת

יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים

מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

הָרַב הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק

מוֹהַר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה

בֶּן

הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זִיב זִצ"ל

עָלָה בְּסֵעֶרָה הַשְּׁמִימָה

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תִּהְיֶה נְשֻׁמַּתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים תַּחַת

כַּנְפֵי הַצַּדִּיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ תִּגֵּן

עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנֹזֶכֶה לְהַנּוֹת מֵאוּרוֹ

הַבְּהִיר וְהַתְּגַלוֹת כְּבוֹד שְׁמִים

שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
לְעֵלְוֵי נְשִׁמַת
הַרְבֵּינִית הַצְּדִיקָת
מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע״ה
בֵּת הַרְה״צ
רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעֶיהָ
רֵאטענברג מִקּוֹסוֹן זצ״ל
בֵּת מֵרַת סָאסְיָא ע״ה
אֲשֶׁת עֶטְרֵת רֵאשִׁינו
כ״ק אֲדָמו״ד
רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה ז״ע
נִפְטָרָה ט״ז תַּמוּז הַתּשׁע״ה
ת.נ.צ.ב.ה.

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תִּקּוּן הַכֹּלְלִי

תִּקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֹלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסֶה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יִסְדּוּ, תִּקְנּוּ, גִּלּוּ וְצַוּה לְפִרְסְמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוּן, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלֵאָה,
אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנּוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְיָדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי בל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיה נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיה גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני בל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישפן לבטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

תקון הפללי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יִי לֹא עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלֹא עֲצָמִי, בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפֵּךְ לְשָׂדֵי, בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מִצּוֹא רַק לְשֹׁטֵף מַיִם רַבִּים, אֲלִיוֹ לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פֹלֵט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁפִּילְךָ וְאוֹרֶךְ בְּדָרְךָ זֶה תֵּלֶךְ, אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינָי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אִין הַבַּיִן בְּמַתְג וְרִסֵּן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ : י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בֵּינִי, חֲסֵד יִסּוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא * לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצָךְ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרֶשׁ דָּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכַת בְּחֻלְיוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאַבְד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׂוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לֹא יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דַּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיַע אִיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַתְּ בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, כן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת לחרם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אליהך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על פן אזכרך מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משכריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אליהך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

תקון הפללי

שִׁמְעֶ: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי
אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסְדֵי יְקַדְּמֵנִי, אֱלֹהִים
יִרְאֵנִי בִשְׂרָרִי: יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁפְּחוּ עָמִי הַנִּינְעָמוֹ בְּחִילָךְ
וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנוֹ אֲדֹנָי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דָּבַר שִׁפְתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ
בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֱלֹה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּלָה בַחֲמָה כָּלָה וְאִינָמוֹ
וְיִדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סְלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
לְעָרֵב יִהְמוּ כִפְלָב וְיִסּוּבְכוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאָכֵל, אִם
לֹא יִשְׁבְּעוּ וְיִלְיֵנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲדָךְ וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי
הִיִּית מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסְדֵי:

עז א לְמִנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזִמּוֹר: ב קוֹלִי **אֵל אֱלֹהִים
וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדֹנָי
דִרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָה הִנְחָם נַפְשִׁי: ד
אֲזַכָּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סְלָה: ה
אֲחֻזֵּת שְׁמֵרוֹת עֵינָי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכָּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לִבִּי
אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי, וְלֹא יִסְיֵף
לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
הַשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קָפַץ בְּאֵף רַחֲמָיו סְלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכָּרָה מִקֶּדֶם
פְּלֹאֲךָ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעַתָּ בְּעַמִּים עֲדָךְ: טז גֹּאֲלֵת בְּזֵרוּעַ עַמְךָ בְּנֵי
יַעֲקֹב וַיֹּסֶף סְלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: יט קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ד פי אלה שנים בעיניה פיום אתמול פי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ז פי כלינו באפה, ובחמתה נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ט פי כל ימינו פנו בעברתה, פלינו שנינו כמו הגה: י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיה: יד שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו פימות עניתנו, שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיה פעלה, והדרה על בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל

תקון הפללי

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צוּה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לִישָׁחֶק : י וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֶקֶב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם : יב בַּהֲיוֹתָם מִתִּי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהֶלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לַעֲשֹׂקֶם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים : טו אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֲי,
וּלְנַבִּיאֵי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁכַר : יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ, לְעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכַבֵּל רָגְלוֹ, בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוּ : יט עַד עַת בֹּא דְבָרוֹ, אָמַרְתָּ יְיָ
צָרְפָתָהּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּרָהּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינָו : כב לְאַסֵּר שָׂרֵיו בְּנַפְשׁוֹ,
וּזְקִנָיו יַחֲכֶם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפֹּר אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּ מִצְרָיו : כה הִפְךָ לְבָם לְשֹׂא
עַמוֹ, לְהַתְּנַפֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֶבְדוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ : כז שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשׂוּ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דָּגְתָם : ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרָדְעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֱנָתָם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבָּה, וַיִּלֶּק וַאִין מִסְפָּר : לה וַיֹּאכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֲרָצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּן כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּהּ, וְאֵשׁ לְהַאִיר לְלֵילָה : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וּלְחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֶם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוּבוּ מַיִם, הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עֶבְדוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחה ירושלים
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרכי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
פלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: